

מחשבותיו נשארו בעיקר הכחול והלבן, אהמול באינטרין ר"ג צילום: עדי אבישי

"היום קונים את הקטנצ'יק. הוא מכנים וקונים אותו"

ציפה קמפינסקי

עכשיו מגיע תורו של ניר. קלינגר כלי. הוא אומר ומוסיף: זאל תשכח שהוא לא בלם פבני. נשמה. נשמה. בינתיים נלאם משתח. קום קום, צועק עפולה, אין כאן התפקידות. ושכנו מכסא 13 מוסיף: זואלק, אלה יש להם שמונה רגליים. כל דודר לוקדים: חרדי נופל פתאום, ועפולה מתרגש: זה. על אלונקה הוא ינחה, עם שני רגליים שבורות הוא ידיר.

בשם על השטח הם החתילו. מכאן ואילך נסמכות. כולם קמו, קמתי, כולם צעקו. צעקתי. וביד לבי נחנתי. בליט בריה, לפרשיות המגנות של גרעני עפולות. רגלי חבור, רגלי נער לודי, אני רואה שרונקל-שקל. תן, תן לטנצ'יק, צועק גרעני עפולת, כשללא מחזיק את הכרז, חזום קנים את הקטנצ'יק, הוא מוסיף, מכניס וקנים אותו. גם הוא שמע שאנדרלפט שלוח מרגל לב וזאת יכולתו של בריקודי, אדריכל בוני מחזיק את הכרז, מה זה, אשדודי? שאל גרעני עפולה, יאחז מקביו. נמך אילוח אשדודי, הוא צועק.

לוקדים. חרדי נופל פתאום, ועפולה מתרגש: זה על אלונקה הוא ינחה, עם שני רגליים שבורות הוא ידיר. הוא ידיר. ומישור מאחור מפלמל. אין, אין, אין! כמא לניצחון חוח. בינתיים בכנס לתמונה אחד עם גרון עמוק ועל גדול. כמא גדול, זה, יש לו שופר, אומר עפולה. וזה תוקע בו עד ששני שופרים באים להחזירו. אחריכך אומר הכרז: "זה היתה חשיקה לטיום המצוי".

המחזית השנייה נפתחת במבטא לצרפתים. יוח מן תוחח, אומר עפולה. ובינתיים מגיע הכרז אל רונקל. "תן לו קטנצ'יק", צועק כמא 18. "תן לו קטנצ'יק", רוני מתקדם, פתח מחזית. וכמא 14 צורח: "זה חזמן לך, זה חזמן לך". ומישור מאחור מוסיף: "אללה יתורם, אתר, אתר". מחזיק את בריקודי באצבעותיו. עפולה לא אוהב את זה. אילוח היה תחום, אומר כמא. ועפולה צועק: "תידר ותר, אל תחיל. פרמנדול, וזה לא תלך ללקק אצלם וברש. והפרשנים מבדדים לך. תומניו תחשפות", ברעס עפולה. "תומניו יא בני ונתן". וכשתקצבת ותרקת תחשפות, מוסיף השכח לא רגלים לוקים.

ברוך המופת והחזק מרחיבים פרשניו. אז ודדדד. אף רביבו היה שם את הגול בתחלתו. אומר אחד לחבור, כל המושק היה שונח. הסכמי תי מיר.

תומניו המפסיד, בניצוח של ניצב משנה מר שח לב רן, סנחח כנגינת 'הכל פתוח, עוד לא מאחור, והאלפים עשו את דרכם אל המושבים הממונים. על הכרזים של חיה כתוב: שער 2, כניסה 5, שורה 28, כמא 17. הצעקה, היה תחום. "אתו לא במקום", אפרתי לשתים שישבו ב-16 וב-17. ון אמרו: "למה? אפרתי שלי 17", אמרו: "אין שורה", אמרו: "28", אמרו: "אפרתי 28". אמרו: "כאן 28", אמרו: "אז תשבי שם, מוני, לא ציפיתי שהפעם הראשונה שלי במגרש כדורגל תהיה בוויכוח עם שתי נשים. בכל אופן, תן ניצב ח. תתישכתי בכיסא 15. לגירי, כמא 14, ישבה שקית של גרעני עפולה. גם מאחורי ומצדדי. אם זה היה משחק נגר מארים, אפר מוסיף חייס לא היה מפסיד לצעוק בעניין יכולתה הגרעינית של ישראל. תוכנים מפתחים ויוקנים. או כתי שאמר אחר שיש מאחוריו. "תן ישראלים, אחר הולך להשתין, כולם נולדים להשתין", תוכנים. אי-אפשר להכחיש שיש משה מרגש בכייה. שא הדרק, ותאורה, האינטרין. הצלל ותבחרים שמתחממים למשה. פעם וזו שמתחממים במלת תל-כיר. אהמול חבני אותה. איצטריין מלא מקום לכנס בינתיים מנסים לרקוד את המתח. יצא לי חלשך מרוב חשידים ואלה, אומר אחד, "אללה שחחחחח".

בפעם האחרונה בכדורגל

מלכת היופי, רווית ירקוני, ביקרה בכדורגל הישראלי - מכבי חיפה

מכבי ת"א הבקיעה שלושה כדורים. דק שתי הפתעות נפלו במחזור גביע שגרתי. שבו הודחו שתי לאומיות: צמירדים חולון (ע"י הפועל ר"ג) וביח"ד ת"א (ע"י הפועל כפר-סבא)

4-0 הפועל מירסור - מכבי נתניה
1-3 בקר ר"ג - הפועל גבעתיים
2-2 מכבי פ"ת - הפועל כפר סבא
2-2 יפוח המורח - מכבי תל-אביב
0-3 הפועל ת"א - מכבי קרית גת
0-3 הפועל ירושלים - מכבי ת"א
0-1 הפועל כרמיאל - מכבי חיפה
0-1 הפועל קרית אונו - עירוני אשדוד
0-1 מכבי ארז נצרת - בית שאן
1-0 בקר ת"א - כמ"ס (חארכות)
1-0 מכבי עכו - הפועל כ"ס
2-2 הפועל פ"ת - הפועל סדר
2-1 אשדוד - חולון - הפועל ר"ג
0-0 ששון - בני קנרת
0-0 עירוני ראשון-צ - הפועל אשדוד
1-2 הפועל חיפה - הכרז

מפגש

ספורט

יום א', כ"ח באדר א' תשנ"ה 26.2.95

כדורסל

חצי גמר הגביע הערבי ביד אליהו

18:30 הפועל חולון - הפועל ירושלים
20:30 מכבי ת"א - בני הרצל'ה
(עמודים 12-13)

בעקבות הפרסום הבלעדי שהיה ביום חמישי ב מעריב:

מיליצ'ין: איבדת את האמון במאמן הלאומי

א. טובק חשך
שנעלמה שרף
הציע את עצמו
כיועץ להפועל
חיפה וי"ד הנהלח
ההתאחדות
לכדורגל
עודקם מילצ'ין
מגיב בחומרה
(עמוד 7)

צילום: עדי אבישי

צילום: עדי אבישי

צילום: עדי אבישי

האמון במאמן הלאומי איבדתי

צילום: שחר מוספילד

קאנטונה הורחק עד אוקטובר

פרנוסון תמוצח - דאנקן איש אברטון

מור
עין

ח יתרונו
דות שלא
ת בוריק'.
ליש ניצלו
ממצטער
טון.
ראשון כי
גורש ולע-
משתי הק'
יסות ומי
זונה. רא-
ה קסות;
ל אברטון
של אנרי
ק יוז החי'
ת ליינו-
עט הנדיל
ב' בעיטתו

חַק עֲלוּב
צִ' שְׁמֵנָה
רַד הַמִּשְׁחָק
וְלֹא נִצֵּי-
אֶת מוֹלִי-
סִמְכִים,
רַד וּבְרִיס
-
כִּתִּי טַפ־
אֶזְנֵי אֶקוּ
חַק, וְכִבֵּשׁ
(64). יוֹרְנָן
רַדְנָוִלִּים
יֵיעִי,
אֶת שְׁסִי
הַטּוֹב שֶׁל
אִמִּם הֵעִי-
(14), אֲבֵל

חזיונות ואנבליות	
66	26-61 1. בלבקורן
62	12-53 2. מנימוניס
54	11-50 3. וואקסאט
51	23-48 4. גריטס
46	32-41 5. שטיינמאן
43	28-35 6. דילד
43	40-46 7. שטראטמאן
40	12-35 8. אריסל
39	40-39 9. שפילדויל
39	50-35 10. מילבאך
38	45-46 11. שטיינמאן
37	47-33 12. קאנאלי
36	39-37 13. אלט
36	13-27 14. רוזין
36	44-37 15. מנימוניס
34	39-30 16. אריסל
31	46-40 17. שטראטמאן
31	45-39 18. ק.ב.ר.
29	31-21 19. שטיינמאן
29	39-27 20. שטראטמאן
23	58-31 21. אריסל
20	54-31 22. שטיינמאן

ניוקאסל ניצחה בבית את אסטון וילה 5-1 בעיקר בזכות משחק מצ' ויין של פיטר ביררסלי, שנמ הכי קיע פעמיים 551 ו-666. בארי ווני סוזן בבש ראשון למפניס (13) ואכרי טאונסנדר הישורה (40) (צני

קניסאל (70), זיין צפון (77)
 הענין וואס הערצוגן ליידישע
 קנדיניס יצחא בעט אסאך
 2-4 דורקא אוואה לעקט האדן.
 שון פלי (76), מיין אסאך
 (27) פארט אנראלב (87) באשון
 קונסטער, יידיש וואו (44) ווייזן
 ווערטס (74) לעלער, בעקווען נוסף;
 לידט - קנדיניס מיט - 04 דעם;
 6-8 קנדיניס.
 בילד אוואה: היסטאריע
 1-2 שטון 12-2 נוסט קאנטי
 רינג 10-1 וואה - שילד
 ייניש 3-5 שטס וויל - ולבס
 14-1 פורטסטומ - ניימסט 1-1;
 סאנדר - סאנדרלע - ניימסט 1-1;
 בארגסלע - סאנדרלע - בארגל
 11-4 וואס קנדיניס - סקול (1) סאנדרלע
 האגמערט (133) (1) סאנדרלע
 2:59 מילדערסלע (320) 3:59 סאנדרלע
 3:59 סאנדרלע 4:59 סאנדרלע
 5:59 סאנדרלע 6:59 סאנדרלע

● סקטורלני: אברירן - מאדוול
0-2: רארי יוניסר - פרסיס 2-0;
סלקירס - היברניאן 0-1; הארסס
- סלטיס 1-1; ריינערס - קילמר
נוק 3-0. האצמור (מחור 26),
ריינערס 54; 2. מאדוול 39 (25);
5. היברניאן 71; 4. סלטיס 14.

דורטמונד
און בתמונה
ביידן תיאלץ להסתפק
על כרטיס לאופיא

גור ויורדו ברפן שמשיכות לברוח
 ויק (2) וספן שפוזיאט השוייצי
 סגן ל-2 גנר קלו, והאודיס
 מאני פולסטד (55) 1-2.
 גני משחק החוצ של רודטמוגר בני-
 ציון, הציגה המוליכה משחק מצוין
 גים במתצית הראשונה. היה לא נוצ'
 ציסות. ודרד ברמן נהגה מרוחקת
 פסנה אחרי שניצחה את לכדקון
 כבש טעמים (29 82). ללכדקון;
 (48) ויצי

בן, פרינץ קנבאואר, הודה אתסול
את דורסמונה. "אנחנו נתמורד על
יא". אמר. בידין מינכן השניה רק
ון האולימפי נגד השלישית, פריי-
והליבה 0-2 ששורה של קאי סונ-
רס (301), אבל מהמט שול צסס-
ס הלסר - הסשוק בליברו במקס
וע - הישוה ברקה 69ה בעטיה
קפורט ממשיכה ליטול לתחית

יבנה 3-1 עליירי קייזרסלאוטון.
ינדי כבש לפדנקפורט ברוק ה'48',
אך את התוצאה בצמד (49: 77'),
כבש שער שלישי (85').

שמונטברט (אקסה) 41 - מינכן
אודינבן 4 ווראו 17, קריג 35
המבורג 1 (קינרבל 7: דרוון 8 -
קי 19, פשל 87: שאלקה 0 - די

[illegible]

הקיסר ציין שקאנטונה ימשיך במצב הסדר הנוכחי, וכנה את מוכ"מ "חמורא במקצת". מוכ"מ דיווחה, כנראה, על שני שינויים. ראשון, לא יצא כולל, וכי האבד סכום אבד, כמובן. שני, כי ביקורו מצדו של הקיסר והקשתות נגד הדיקטטורה, שהוא בסך הכל משכונות, יתן של קאנטונה.

בדיווח בעיתוני דיטניס סופו כי השאמל'ס לא יאנוס עדיין כי יושיעם לרביש קאנטונה בעת תאוצה. לפי הדיווח, היה ידועת קאנטונה לא נלכדו חרות היתה מושיעית אלא נלכדו יי, אבל העונש הקל "חמורא" יור אבליסקס קאנטונה נכנסו לגריל את התענה ההשחית.

שבועות - בזמן פציעות

82 רקות. המאמן של אתר
מסכן סביליאר: "אנחנו מחבי
כינתיים נמשנה
האוסטרלי לקה ברלקס
סטנדרד ליא' - אוסטנו

שני, אחרי שניצחה את קמ
ה ה-12, ואילו איטוד בניד
עורר את ועמס של 12,800
לה - לנברל, אבל השוסם לא

הנה בעשר הרקות האחרונות
קטאן, חוזה באקרו ואינונו
סארובה, ברשיה - קיארי
ננואה; פארמה - גאמולי
ממפרדיה - יכנסוס (ישונו)
בלאנשט 3-0 (21).

[illegible]

הפ' בית – הפ' לוד 1-2

**מִי־שִׁישׁ מֵרַח
בְּעֶרְבַּ שַׁבָּת**

מאת שי קורן

הטוען פ"ח אסאנס עזרה לשל
הבא לאחד צניעותא חר' הפועל לור
1-2, אבנן וז לא בא להם בקלות
למשלשנות צני לוי, ובמחצית
ודאשונם צני הרחוק הסתעה.
וז היה אחר ממחשבת הסתות
טורנים פ"ח הטוען ס"ח העונה
סמבלה מאור מתחרטום על אסיר
סוף ואורחם קייט (צנחנים) צני
סוף קייט חוצב בעמדת המון הש
סאני יוסי לוי. שלא הסתור בחפ

משיש: שער ליצחון
ההנה ויצא לתמפרות, בעודת קשר המהצות המצוין, טריו
התולקו מן מידר. בקרת ה-17 כפר לטוסי יור עמק
מצוין לברר, שטרך מסיק, עבר את טולס ומותית טריו
לדת, 0-1
הנה הולו לטאקס מאשר לחלל המתה. לטוסי המשך לעי
במתחם כהנה פ"ת, והנהג לור מדרה את חייה של מיה
וקסן. בקרת ה-45 ירתה ט"ס קרובה לשוויור, אבל כרור שבט
מחזר מקור חוקטן קו השער.

[illegible]

וזאת מבט של 1-1 הניקול מנור, אבל אני לא מסכים כי המבט הזה זה להצליח בלידה".

הדוע? סימ: זה, ישראל בן, קיבל, טרולס, ויס לוי, קוודר ויל, מיטשל, מארי, ברובנאל (78) מנור סטון, קקו, מורדכי, הוועל לוי חזר, אטלנטיק, אדור, טרולס, טרולס, ריג (72) ויס מנור, טקסאדור, לוסי, אמיר בן (84) וחידדי אלברטי, בידר.

שטנ: בני בן, 1,000 צופים במית.

6-0 ייחודה

וח ואת אפורה השוער של שמי קיבל מליקיה ובני-יהודה לא כהן שם ממנו את התענוג בקרה 71 הנני נראים"ד ללא מושך דור הרבה, ודפס משה סערין כבש וזמא אר יורי מדרה, של"ם ששה מקדו. 0-6 משמחו וקדומו (56 מליקיה) לו בולו וקניו, מרתה, כימרי (48), עוסד דרוזן, מלכה, (36) ידון) כמות מליח, תומר נמי, הלפני, אמינו.

ובני-יהודה: שטוראוכרן (71), עזרן) מני ששון, מדרון, אורי, עופר לו, אריציל לו, (56) משי אימילי, סוד מדרוז, מוקאן, יבי, (71), אראטא, נראים"ד. ששון: ודעש לויה, אלה צור כתיים.

נאז מסובי מדלו על מני שחל

מרמורק - מכבי נתניה 4-0

חלוצאני צמד, אדושקביץ חמד

מאת ערן להב
דיווח על חצייתו של צמד צמד

א' דרזין, כריתות אולי לא נלצט א' הכיתות כדי להפחית את מכבי נתניה, אבל בכך ברקות הראשונות היה ברור שהבדל הדומות בין שתי התוצאות יהיו קטנים למדי. למעשה, ללא סאטן מיותר, ניצחה נתניה.

0-4

סעיניי המנצח הראשונה היו יוסיאל ארשקין, במסירות וחלוץ הצעד אופיר

[illegible]

ההחלטה הנוכחית של בית דין לערעור היא שיש להחליט על כך בהתאם לנסיבות המקרה. במקרה זה, בית דין לערעור חייב להחליט על כך בהתאם לנסיבות המקרה.

מבומרק שיערות; הרשקובין (80 סקרוה), ברוך, איסק, נבכרע, שאלי, (46 מודת), חולץ, ורנץ, נדרנה, עמית לר, כול.
נחניה: כלרבן, יאנע, רומב, טוא, באראז, רהאן, 801, ברק
יערחה, דאסינץ, אמבור, כבאי, ארשקמץ, (סימון, 64, חל-
ואנץ.
עסא: דוני שידן, 700 צופים במרמק.

כדורגלן השבת

זהה את השחקן-וקח כסף מוזמן

פורטר 22.2-א	פורטר 22.2-א	פורטר 16.2-א
1	2	3
4	5	6

6	7	8	9	10
11	12	13	14	15
16	17	18	19	20
21	22	23	24	25
26	27	28	29	30
31	32	33	34	35

מוציא מעותה על געזיב: מכירת ושידוך מפורסם

4 מאוין שיהיה נצחן, זוכה על הקסוס בכל הבקש שיגישלר. מכוס מחיתס- 2500 שקלים. שים לב! אס האוין סעה, נוסמים 500 שקלים לקוחה

מהרה המשתתף:

1. שדי יום מופרסם במעריר ספורט חלק אחד מתוך פארק בן 35 תלקיס, קמח צחיט: כולל הורכבה מול דרוץ

[illegible]

R07
17.2-

R07
14.2-

R07
13.2-

**הסקו
פתיחה -
המאון
לקופה
עסכר**

**זאף אוד
החזק
הנאה**

מס 15

**ז, נ. ח.א.
חזקה**

1

למעלה: אמיר שלח ממוכבי ת"א מנחה את כלל הוואכס פארץ למנוח: למטה: משהק לצימיה בכוכבים בירוחם צילומים: בן אסוקר

מאה אחוז לויקו חדר

וועב: הבטיח את הניצחון

יכולת מיוחדת של הפועל חיה המסיקה לה לניצחון חזק, 1-2 נגד הכח דתנין, מצות חיליה הארצית. כ-20 רשות נחלת בתחילת המשחק בבש תיכיו של יקו חדר, שר שם נצחון שלישי בשלושה משחקים, צמד שניע מהבנה ר"ג את שחור הפנסיה שחוללה לפני שניתיים, כשריחה את הסועל חיה בשלב של הני ביע.

ברקה היה הבניה ראובן עטר קרן מימן, איתן ארזוני החילי לאחור וטל כנין, שהתגלה כהמשך כשחקן הטוב במגרש, כעט 14' מטר מינסה מהאוויר, 0-1 לחיטה, כעבור רבע שעה סיים אהודני, ששיחק את מות ועצובות שלה העונה. כל זאת נשאר קצת כדורגל למרבו הרחבה, הפעם ניצל ורשא ועניי את הכדור, לגלי חיה פנימה, 0-2.

דיוקא כשרמה היה שחיפה תחגנו משחק רב שיעים, התי עוררו תיכיו של גיר דמתי, או ליתר דיוק גורמו תיכיו של חדר, אבי שפיטוב היה האיש שצימצם, ברקה 29', לאחר שדחק מקרוב כדור שהחזיק בצורה רשלנית ויליוס קורשני קו, שהיה יו מפורד, למולו של הכלס הפילי, תמיר היה במקום אלון חלפון, שמשחקי אסימון טלר, על יציעו.

ברקה 34' כעט יוכל פילוס, המסוכן כשחקן הבח, כדור עונשי חוק מרמס, אכל עיקב אפיני, כיום טוכ, חילי היס לקו.

האורחני מר"ג, שחמור את וציטילאט מוקיפוט המורחש, נצילו ויכיו של חיה, כאשר אולב קושלוק ראובן עטר לא כלסו כדורו המגרש, ואינו הפ צמיים בקיצי אלקוז.

אליה: מכבי לא היו משה. גרנט חשש מהכחמה ובמצב של 2-0 דילל את החוד

אלפיים כרמיים נמכרו למשחק והכניסו לקופה כ-40 אלף שקל. השמחה נמשכה גם בתום המשחק, כשהחלה נהירה המונית לחדר ההלב ש של מכבי ת"א. האהודים המקומיים רצו מוכרות ולא נתקלו בהתנגדות. חילוס ששתת עם אלכסנדר אובארוכ ויה הלהים. חמימותיהם של המאמן אברהם גרנט והחילון ניר פביליה, וכו אף הן לדייטינג בבה. חור ארוך עמר נם לפני אבי נמני.

חור ההלבשה של ירוחם הוצג במנצחים. מגן ירוחם, ינאל אלמליח: "נתבו פייט רציני. מכבי לא עלו עלינו והתוצאה לא משקפת את האידר עים במגרש. אה היינו משחקים כדרכי חוק ביותר שלנו, והיה נמנר אחרת. אפר לשכוח שהממדרנו מול מחיית הנגיבי."

בפחצית, כפינו 1-0, אמר המאמן המקום, רפי אליח, כי היה חותם על הוצאה הו גמ כסוף המשחק, "העמית לשחק כמעיד הדי, כדי לא לספוג מפלה". אמר, בשהכל נמנר, פירשן אליה: "מכבי לא היו משהו פיוח". 1-2 לטובת היה משחק הרבה יותר. גרנט חש מהתפתה וכשהר כיל 0-2 הוציא את דייס והכניס את נמני. הוא דילל את חדר ושיחק ויחיד."

גליע המדינו בכדור אל

מכבי ת"א ניצחה בקלות בירוחם, עם צמד של טביליה ושער נגיד. המאמן רפי אליה, שחייש 20 דקות שקטות כדי לעבור את המשחק בשלום

מאת חיים זלקאי
לא הרוק מהכניסה לירוחם מו צב שלט אהודי, המתדיע טפני חריה לשטוי אש של גלי. מכבי ת"א נשמעה להוראות, ושלוש סני עות מרויקות שלה הספיקו למחוי קול הנביע כדי לחילוף על פני המכי שול הראשון, ברובה לפנישה עם הנשיא.

ירוחם והתשבה באורחה. שלר שה מתוחה הכבדים ומכה רקל, אציק עסי ונבי שסרתי. יצא מכי לל שימוש, ואחמול לא נמצא המ טאטא שירה במקום. מאמן ירוחם, רפי אליה, קיווה לעבור את 20 דקות האשונות בשלום, אך רק לסני חוס המודע מסנה קבוצתו שער. ניר קלינגר רדד מימן הוע

מאת חיים זלקאי
כיד כדור רוח. מגיני ירוחם חלמו וניר טביליה השוויל רנל וככש, 0-1 למכבי ת"א.

ירוחם הקטנה הגיבה כמו נדר לה, ושלחה את ינאל אלמליח וטי כי כרנסמין לפעולות חנומול בשי רף האורחים.

המחצית השניה נפתחה כלחץ מיו מתול על שערן של אלכסנדר אובארוכ. כרנסמין היה פצצה נוגי חית רשת ויכה 35' ואובארוכ ניס רל כמיומנות. עור רקת ובירוחם ראו את האור. אשר סיוס השתחרר משקעת שחקנים וכעט עס כל הלכ לשער החשוק. כדרך אל האושר

ריח של פריחה, לא שוכתעה

מישהו נימלח להם הסורים שחילרים הו כדי להחזיר כשטו משה להסכיד מרוע 50 ילדים וטי אלתגן נעננו למחוי העיב דה שמכני חיה משה, הוא נאלץ להסתדר ללא אציק על אכסנדר בריכו ובר כובין המסיק.

מאמן ירוחם וליסן קשוכ לקבוצתו לעי כור 20 דקות והצטלם רק לפני הומן נוכר ניר סניל. הנביע סרן סקטי נגד נהי זואללה, אלקוזי שחקן, וכל נראה אחת. ינל פילפצצוק, מכבי ת"א לא עשה דחם ללח האנחוד לא חור הכיתה עם חילפון נק.

כשיה האורחני קלינגר 3-0, שוה סמבר עונד מלחמות סמבר לירוחם. אידר שחל לא אכסנדר סרן סקטי נגד ליל לא ותר כהה למשק לחיר עכר תמיר נה הנלי של קליסל המימה למירה של ירוחם, אולי נקלי.

לפי הפלוויות מכבי ת"א לא נראה משהו, אמר השכע מאמנה הסר של המועל ירוחם, רפי אליה 2,500 מקומיים ורתיו על פיל שבת לסר כו האיצטריון המשמי. האף תיית מנסיה ונעיתו ניט ככר הכינו תמונה של ינאל אלמליח, כוכב מקומי, שיהיה לכל מקרה. אכל ההפתעה נשארה כמגרש כחולון ואלמליח ינסה לתפוס כוחותיו כללי נה, על הנכ של כפר שלם.

עכור תל אביבי, נפיעה לירוחם אינה עניין פשוט. קמים בכוכר, אורחים מוורדה, כורקס אס הרברנ כמקד ולרדד, וו לא כיש, שסעכד למינה, נהי זואללה, אלקוזי שחקן, וכל נראה אחת. ינל פילפצצוק, מכבי ת"א לא עשה דחם ללח האנחוד לא חור הכיתה עם חילפון נק.

כשיה האורחני קלינגר 3-0, שוה סמבר עונד מלחמות סמבר לירוחם. אידר שחל לא אכסנדר סרן סקטי נגד ליל לא ותר כהה למשק לחיר עכר תמיר נה הנלי של קליסל המימה למירה של ירוחם, אולי נקלי.

החומה אתמול בירוחם. לא פיקס מלוד, אבל לחיץ צילום: בן אסוקר

מלכת היופי וכל כוכבי הצפון הוזמנו למסיבה בכרמיאל, אבל אף סינדרלה לא התגלתה וחיה מינסה לעולב הבא

מאת חגי אסוקר
יום תג היה בכרמיאל. 4000 אהודים ביציעים, מכבי חיה על הרשא ותוצנה סכוכות להפועל כרמיאל, שנוצחה בסיום 1-3. זה משחק חילס של חיה, שלא התורה היטב עם משטח הרשא ררוע והמאמורות.

ברקה 12' סיכו אייל ברקוביץ את שער כרמיאל כפעס הראשונה, אך שוער כרמיאל, פני אברהם, שהתגלה כהמשך ככוכב מקומי עם מופנציאל לאומי, הרף לשר. ברקה 14' שוב עימות בין ברקוביץ לאברהם, ונס הפעם ניצח שוער כרמיאל. ברקוביץ אלה הסתגרה כרמיאל בחצי המגרש שלה, חיה לחצה. ברקה 16' כעט קרואורכ חוק נזי מרים, ופני אברהם שוב שם.

כרמיאל התאוששה מעם ההחלל לצאת קרימה. ברקה 18' הבשיל צמר רניאל את הלוח כרמיאל, משה כהן, וקיבל כרמיס צהוב. עור רקת ושחקני כרמיאל באו כסענות לשופם שאשן, שלא סרד לבעיטת 11 לובצם, לאחר שמדקו כלול ננע ככורו כידו כרמה.

וכשכרמיאל יצאה לחתקיק והמקדקה את החובה, היא פיתנה לחיפה דרך לכבוש. אייל ברקוביץ סרץ משמאל, מסר מרזיק לסרני קרואורכ, שסיי 25' מסר כעט חוק לפינה המינית, 0-1 לחיפה.

ברקה 36' שוב ההרמנות לקרואורכ, אך נגיתחו נצעות כמשקוף של כרמיאל. ברקה 45' גרשמה הצלת המשחק, אלון חון הרים כדור מימין לראשו של חיים ריכנו, שמול שער חשוק נגה חוק, ואל הכדור, שנראה עשה ריכו פנימה, הגיע שוער כרמיאל סני אברהם, שביוקו פנפסטי הגיע לחיכוי הקרות והדף, ריכנו גרס תופס את ראשו.

חיה שחחה את המחצית השניה בהתערות חוק 50 שניות ככשה את השני ולסר מוגיא הסתגן לרובה וקיבל אסיסט מציין מכרוביץ, כדי לקבוע 0-2 לחיפה.

ברקה היזו היציעים ככמיאל על סף המוטסות. משה כהן ניצל אי הכנה כין רוני לוי לצבר רניאל, ונותר לכר מול רפי כהן. כהן לא התרגש מהמקדק ונילל מרזיק לטניה המינית, רק 2-1 לחיפה.

רקת אחרת יותר יכול היה משה כהן להשחות, כאשר שוב נותר לכר מול רפי כהן, אך הפעם כעט חילס הוצעה. ברקה 82' נחתמה התוצאה. סרני קרואורכ ניצל עיורוכיה כרמה כרמיאל, ומקדוק קנע 3-1. כשנית הסיום יכול היה ניכל רצון מכרמיאל לכבוש, אך הכדור שכעט התגלגל על קו השער ויצא החוצה.

המועל כרמיאל: פני אברהם (תומפס מוט, 88), אסוקר, בימי, ואי ציק יופה, 60, בני שנסטרים, לוי ענן, יוסט, לוי איתן, אכילס מאור, יוכל רצון, משה כהן, ואוסיד מוריה, 80, אירי טיבי.

מכבי חיה: רפי כהן מריו כלבה, צמר רניאל, אלון חיר, משה גללם, רוני לוי, אלון חון, פריגי קרואורכ, אייל ברקוביץ (נגינאן גרייב, 70), ולסר מוגיא, יוס ריכנו, ועמר שסירי, 75.

שט: רחמים שאשן, 4000 צופים בכרמיאל.

שוער כרמיאל: הרגשתי שאני רץ 90 דקות

מאת חגי אסוקר
מאמן מכבי חיה, אברהם אבוקר: "באנו כמסרה לנצח ואני שמח שעשינו זאת, אה כי המגרש המרוע לנו לפתח את המשחק הככי ני שלנו."

אייל ברקוביץ: "ידענו שהדרך להנתיגן תחילה כרמיאל ועשינו זו את העבודה. צריך לתת מחפאות להסועל כרמיאל, שהוכיחה שהיא יודעת לשחק כדורגל."

נשיא מכבי חיה, עיקב שחי: "חבל שהמגרש שאני רץ אישכר לנו להראות לקהל את הכדורגל חיה שחיפה יודעת לשחק."

שוער כרמיאל, פני אברהם: "הרגשתי שאני רץ 90 דקות. אני חושב שכך חבל עייתי בעורה טובה. זה מוכרר למפסן שלושה שיעים מקבוצה שמיחיות להיות אלוהי המדינה."

ויד כרמיאל: איל בן שוער "זה היה יום תג לכרמיאל, ועמרנו ככר שימה מכלי לספוג תכופה."

ריכוז מקבל שמירה צמודה בכרמיאל צילום: חגי שיער

חיה יותר ידקה מהדשא

חיה היא הנקודה הצנונית בה מתיים - וכעסור האורח גמ מחיל - הכדורגל בישראל, לפעמים, ממש לעיתים נדירות, עולה על המפה עכו ונהיה, אבל מי שער את צומת איהודי, בגיל המעריכי לא העו לרבר על כדורגל ואפ כו, אפרו לו ווראי, עס לקרית שמונה, אולי שם. אתמול, פתאום אחרי רבע שעה נסיעה מעט, יש כדורגל. איהודי בכרמיאל.

30 אלף תושבי כרמיאל נרבו לשבת אחת כתייק המשחק. כרוביץ, ריכנו חון נחתו בבית הגליל והיו סיכה מפסיק פוכה להחזקת שוחה ככולם. כמו אותה שומרת, ששעתיים לפני המשחק ככר טוחה לטונות אחתו למגרש חיה. מרוחק מהאיצטדיון, כנימוס שהכביש מקוק, נכור, ספקים ממש לא היו, אכל ההקנו למגרש הנהיג, כי מי אונתו שנקלקל לא את החת.

צעה רגלית קצרה ואנחנו ככר במגרש. ביציעים חיכו לקבר צוח כ-4000 צופים, מריכום מקומיים, אלא שחללו הצטיירו דודי קא בצעירים ירוקים, למגרש שגם כליל מכינים כדורגל. כד הרטא הכיר שרה מרעה, שססס אה כל פרה היתה עולה עליו מכיל לכבות על החלב שהיא תתירה לססון.

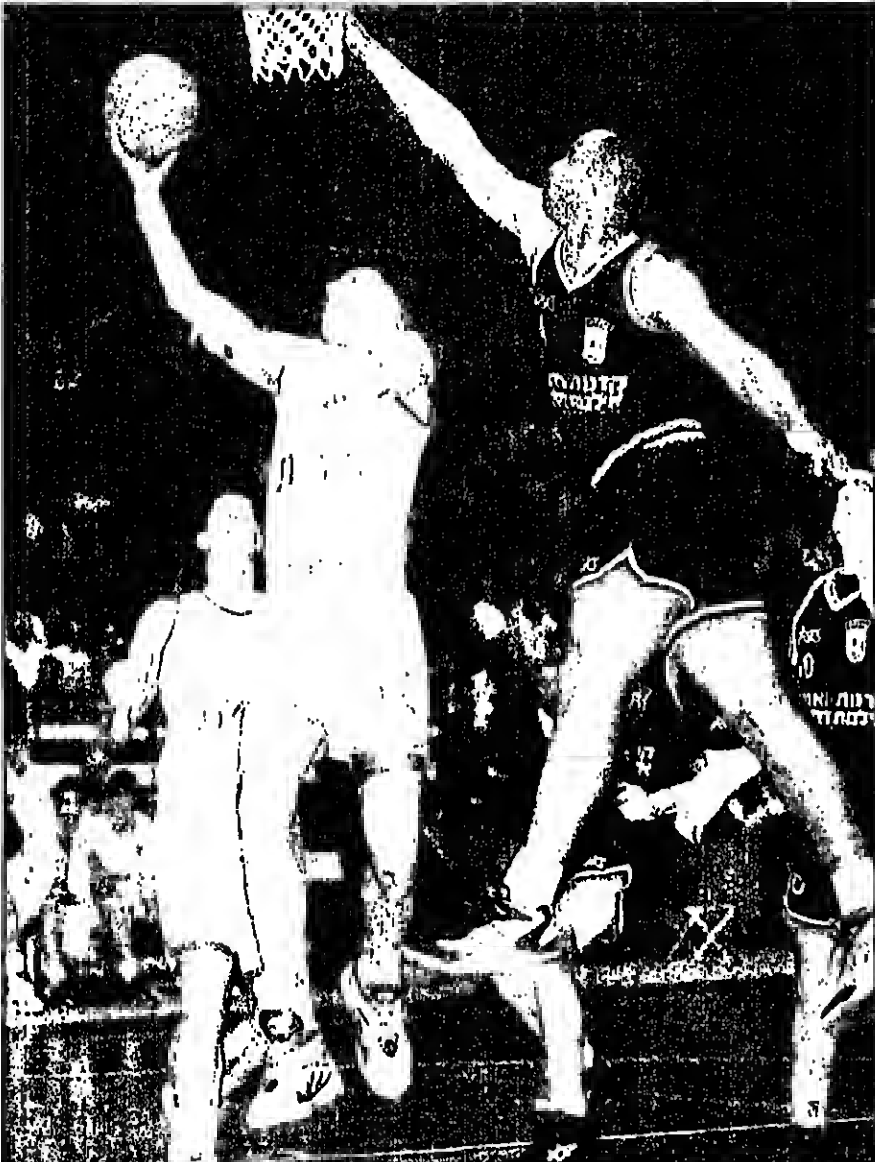
כל כך גרגשים היו פסרנו כרמיאל, שמישו ראג לציון כפניי נ כי תחומה שסכוכי לאיצטריון נכונה לכבור המשחק הזה אחרי 30 שנה. רוות יקוני, מלכתו היתה, ראנה להצטלם עם מי שרק רצה וראש העיר, ערי אלדר, ניצל את המזמנה ליתר ציבה.

מה רות לפני שהישה הגיע אחד מאוהי כרמיאל לשער רפי כהן משחק ספרים, כדי להפיט את השערים, אבל לללאמ וחור היה ברור שלא יהיה מסעם. 34 דקות חלפו עד שקרואור רוב הכניע לראשונה את השוער הכיסרני של כרמיאל, פני אברהם. קרואורכ היה גם האיש ששם קץ לחקות ההפתעה המי קומיח, כשקבע 1-3, אבל זה לא המרוע לילר כרמיאל להתנפל כמיים על כל שחקני חיה וגם על עיקב שחי, כדי לכשק חתיפה. ■ יונתן הללי

כדורסל

ארבע קבוצות ועשרות שחקנים יתאבדו הערב למאבק על הזכות להתמודד בגמר גביע המדינה ואולי גם להגיע בסופו של דבר לנשיא המדינה. הפועל חולון וירושלים יפתחו את הערב, מכבי ת"א והרצליה יסיימו אותו. חששם בהיכל

הפועל חולון
הפועל חולון יפתח את הערב מול מכבי ת"א. הפועל חולון היא קבוצה חדשה, שנוצרה כתוצאה מהתאחדות הפועל חולון והפועל חולון החדשה. הפועל חולון היא קבוצה חדשה, שנוצרה כתוצאה מהתאחדות הפועל חולון והפועל חולון החדשה.

צילום: בן אסתר

מכבי ת"א
מכבי ת"א היא אחת הקבוצות המובילות בליגת העל. הקבוצה ניהלה שנים רבות את הליגה, וזכתה בגביע המדינה פעמים רבות. מכבי ת"א היא קבוצה חדשה, שנוצרה כתוצאה מהתאחדות מכבי ת"א ומכבי ת"א החדשה.

למי שנתים, בעונה הראשונה בליגת העל, הניעה ניוורצליה בטעם היתירה עד היום להציג נמר הגביע. פני היתה זו את מכבי ת"א ברכה הגמר והגיעה למחצית גמר. מכבי ת"א היא קבוצה חדשה, שנוצרה כתוצאה מהתאחדות מכבי ת"א ומכבי ת"א החדשה.

מאת ערן סלע
דורן ג'מלי לא ויסע למשחק בגיע האולמות של מכבי ת"א נגר בנפיקה ליסבון. ג'מלי החולה נשאר בבית והסתפק בשירות המשחק בדורן. "הבנים צילצלו ואמרו שהיה משחק עייף, אין מה לעשות, זה מסוג המשחקים שצריכים לעבור. אם זה היה משחק חשוב ויובע, הייתי שוקל לבוא ולשחק, אבל היה לי חום גבוה ובקבוצה העדיפו שאשאר בבית. רק ביום שישי ירד לי החום, יום קודם לא יכולתי לזוז מליסבון".

הערב, סיסור שונה. בנירצליה מתייצבת שוב ביראליה, שבו ברוך אחייה החסיד בליגת מכבי ת"א. המאמן של 0-9 לטובתו שונה וחצי האחרון נות לא משפיע. בנור ובמכרות, לא היה קורה כלום אם היינו ממשיכים להילחם במשחק, אבל התעם זו מסגרת גביע המדינה ואם נמשיך, נאמרו בחוץ. נפ' דרנו מבני אירוסה ואני לא מאמין שיש מישור משחקנים, המאמנים או ההנהלה, שוב לו להיסדר מעור מסגרת. אמר ג'מלי.

צילום: בן אסתר

מאת חגי סגל
הפועל חולון מעולם לא זכתה בגביע המדינה, ארבע פעמים בעבר. הפועל חולון היא קבוצה חדשה, שנוצרה כתוצאה מהתאחדות הפועל חולון והפועל חולון החדשה.

סיכום עקרוני ב"ן ר"ג לאלי קנטי

מאת מוסיק לוי
זה עדיין לא סופי, אבל אלי קנטי יאמן בנראה בעונה הבאה את הקבוצה העירונית של העיר רמת גן, 'מכבי עירוני ר"ג'. יור הקבוצה, ג'עון פרייס, נמנש בסוף השבוע עם קנטי והשניים סיכמו עקרונות על העסקתו במאמן בעונה הבאה. סרייט הנשיא לקנטי הצעה נכסית על חוזה לעונה אחת, וקנטי הבטיח חשור בה בימים הקרובים. במשחק איומן ניצחה אמש מכבי ר"ג את הפועל נבטלים, 78-115.

מאת ערן סלע
נחם מבין הסגנים של הפועל חולון, נמנש ביום שישי עם יור האגוד, רני קטן, ואחר הנושאים בהם רנו היה קיומו של משחק הגמר ביראליה, אולם הבית של מכבי ת"א. מנבר אבר שהוא סמימי כאשר ליסבון לתעביר את המשחק מההיכל לאלום אחר, אבל הסיף שייכנס לעירי, רק אחרי שחולון תבטיח את הופעתה בגמר. השניים רנו גם בהצעתו של מנבר להקטין את מספר הקבוצות ל-10 וליקטן לליגה בת שלושה או ארבעה מיבטים.

ג'ים קלהון חושע לסכן את שבר

עו אתמול לא היה ברור אם ורדון שסר יעיר תח במשחק הבית של קנטיס, נגר מסיוריהל, שנערך לפניו ביקר. שפר עבר בימים האחרונים נים סיפורים סיפוריים ואתמול ערר איומן איש קל. גואר היה כי שפר תכלש לאסוף את כל בנראה שקלחון יעירף לא לסכן את הקר של העיר.

מאת ערן סלע
מבט אחרון על הופעתה של מכבי ת"א בביט שמינית גמר נכני האולמות לעומת 94/95, שהי מעבשיו אסר יהיה לראות משחקים במסגרת זה רק בטלוויזיה.

מאת ערן סלע
מבט אחרון על הופעתה של מכבי ת"א בביט שמינית גמר נכני האולמות לעומת 94/95, שהי מעבשיו אסר יהיה לראות משחקים במסגרת זה רק בטלוויזיה.

המבלה לא משקרת

צילום: בן אסתר

מכבי תל-אביב נפרדה ביום חמישי מגביע אירופה לאלופות ורגע לפני ששוכחים את צסק"א מוסקבה. הנה סיכום העונה האירופית של מכבי במספרים. העובדות, כצפוי, מאלפות

נחם, אלא מה, האיש חייב סיור במשחקי החצי גמר שיקו לו דברים כמו במסגרת 0-1 משהיה לאסר נקודות.

מאת ערן סלע
מבט אחרון על הופעתה של מכבי ת"א בביט שמינית גמר נכני האולמות לעומת 94/95, שהי מעבשיו אסר יהיה לראות משחקים במסגרת זה רק בטלוויזיה.

בצארסקי לקח לריאל את המקום הראשון

זו נגר הנפגעת בין צינור לריאל. בלפני אירוסה לקבוצת יחשק נמנש ריט טאונסון מספרד ובנסון סחוויו מאיטליה. הם פריים עבר את היראקלים מיון (1-1) והאיטלקים את אבס מברשת (1-1). אחרי שיצאו מפינו 1-0 ואת שני הבנות שלום עשו ורוקס בריי. מטר נאוסק, חרבו הקטני של בנסון, לקח 44 ברא שון רנז כשני. הגמר ייערך ב-14 במאס באיסט-בול.

דו"ח ועדת החקירה במותו של סנה: הגה המכונית לא היה תקין

קבוצת וויליאמס עשויה לעמוד לדין באשמת גרימת מוות

מאת דונן קוטלובסקי, רומא
אירטון סנה נהרג בגלל שנהגה מכונית חורגת
מסלול בנתיב לא תקין - זו מסקנת דו"ח ועדת
החקירה שהוקמה כדי לחקור את התאונה שהרגה
את סנה באיטליה. בה נהרג אלוף העולם במרוצת
1. והנה גרס לטענה לאחד את שליטתו במכונית.
שנמשכה במרוצת 300 ק"מ בקיר המגן של המסלול.
הנה המכונית תובנה והורכב שלא לפי הנחיות.
קוטלובסקי של מוט דהגה הוקטן, ונעשה סמכות לא
מאומה שאינה עמידה במבחני בטיחות. הוא
נשבר בקורה מסימה, וגרם לטנה לאבד את השליטה
במכונית. עיר עתה חשבה שדבר כזה לא יאיר
של סנה.
אירטון סנה, שלוש פעמים אלוף העולם, טען
את סנה במהלך המרוצות של ספרד וצרפת באיטליה
ב-1964. הדין בן 500 שו"ר, עליו עברו 8
חוקרים שמונו על ידי בית המשפט של בולוניה
שחקר את התאונה, מהנה כתב אשמה נגד קבוצת
וויליאמס ונגד מנהלני המסלול.
באם יתקבל דו"ח הוועדה על ידי השופט הא-
ספק אפריקני, עלולים הנושאים פרינס וויליאמס,
המארח המכני וידידו כראון או מנהל המסלול סטיוארט
איון הדין ושוש טכונג, לעמוד למשפט באשמת
מת גרימת קטל של הדין. קבוצת וויליאמס
ביקשה גירסה מתודמת של הדין לאנגליה במרם

מכבי ונתיב גברה על ובחרת גרוזיה 105-99

מכבי אלונה נתיב גברה במשחק רעים על
נבחרת האלופית של גרוזיה 99-105 (49-53). גרוזיה
עורבה מנחה במשחק ובנתיב, בהכנה לא
ליגת אירופה.
קלעו לנתיב: ויליאם דייביוס 20, דייביוס קוק 21,
יואב קרמן 10, זאב צ'יסטרו 10, שרון ריבין 10, יואל
יש 8, אורן שטר 11, חזק קלי 8, אלידן נאטה 6,
דורון קרמן 1.
גרוזיה: ששקורה 24, ביאורני 23, ברונושוויץ 17,
גורספאלי 12, קובשויר 10, שוביני 6.

סטיוצ'קוב מתכוון לצרפתים וחושב על האישלוקים

הבולגרי של ברצלונה הרבה יותר דגוע לפני משחק גביע
האלופות העשוע נגד סן ודמן בברסה אומרים כי סטיוצ'קוב
יתלבט בסוף השעה בין הישארות בנאו"קס - למעבר לאיטליה

מאת דונן קוטלובסקי
העיתונות הספרדית מהללה את חריצות
סטיוצ'קוב בכוותח כמו "סטיוצ'קוב סופרסטאר",
"דרייסטו נסע פורש", "סטיוצ'קוב הולטי" וכן
הלאה. יכולתו של הבולגרי של ברצלונה בניצוח
0-3 על אפסיליו בשבוע שעבר נחשבת לפסגה.
"שני הצוותים האחרונים נתנו לנו מעט יריעה",
זכר העיתונאי וינסנטינו להתייחס אלינו ביותר
כנח, אמר סטיוצ'קוב בקשר למשחק ליגת האלופות
פחות נגד פאריס סן ז'רמן ביום ר' השכוע. "אפור
לנו לחשוב על ניצחון לפני שמשפנו אותם. במקרה
כזה אנחנו ילדים לחגוג שלוש ניצחונות. כדי לשחק
בניצחון האלופות צריך את הדינאמו תכנון".
כראון נשאל סטיוצ'קוב לרשת טליוויזיה קאסאלי
נית, הוא התייחס גם לשמועות על המתיחות בינו

הנהג עשה לך מנהג קבוע - קח עמך חייל לדרך

למשה שמשון
אתר באבל
על מות
אביך ז"ל
פליינג קרגו בע"מ

דניאל ז"ל
אגד
הנהגלה והעברות
השכירים והגומלים

חנה ז"ל
אגד
הנהגלה והעברות
השכירים והגומלים

אחיו ז"ל
מספרת משמר הגבוה/משמר הגבוה איו"ש
ממל שני/חברת מאיר צוקול
במות עליו

קבלת מודעות אב
כאמצעות כרטיס אשראי
ב'3 תשלומים
דיינרס קלוב. טל. 5632111
177-022-6222

מערב
מודעות אב
24 שעות
177-022-9977

קבלת מודעות אב
טל. 177-022-8855

קבלת מודעות עד חצות
טל. 177-022-3400

קבלת מודעות אב ל' מעריב
טל. 38 38 38

למשפחת אדרי
אתכם כאבלכם על מות יקירכם
משה ז"ל
מערב שיווק והפצה

פניה עתיד
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז אדר
א' תשנ"ה, 26.2.95, בבית העלמין של רמת
השרון, צומת מורשה, בשעה 14.00.
אבלים:
ננחה: ננחה: שמירה וספי קנב
ורחל שפירא
נכדיו: טל, עינת, סיון, יעלה,
אילת, אבי
ארל ומשפחותיהם
בן, דן, של, שי
נינה:

מלאות שלושם לפטירתו של יקירנו

משה (מוסר) ז"ל
נעלה לקברו להתיחור עם זכרו
ביום שלישי כ"ח אדר א' תשנ"ה
28.2.95 בשעה 15.00 בבית העלמין
קרית שאול

ה מ ש פ ח ה

חיים דיק
ז"ל
נתיב
ומשתתפים בצער המשפחה

חיים דיק
ז"ל
נתיב
ומשתתפים בצער המשפחה

לאה ז"ל
אגד
הנהגלה והעברות

איל"ל
ארגון וטיפול בכל סידורי הלוויה
פרט מודעות אב
שרות 24 שעות יממה
03-6990704, 050-236070

רחל קלורסקי
(לבית ויסבורד)
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז
באדר א' תשנ"ה, 26.2.95, בשעה 12.45
בבית העלמין בקרית שאול.
ישבים שבעה בבית משפחת שובל, רחל
הגפן 11, קרית גנים, רעננה.
נעלה:
מרת וסבורד, תמר ועוד שובל-קרדון
הנכדים:
אסף, אלון ואפרת
ויסבורד ואיתן
ומשפחות:

מורין בצלאל
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז
אדר א' תשנ"ה, 26.2.95, בשעה 15.00.
המשפחה ובית עין גב

אליהו יהל
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז באדר א'
תשנ"ה, 26.2.95, בשעה 15.30 בבית העם
כמולדת.
המשפחה
ובית מולדת

קיבוץ נאות מרדכי
אכל על מותה של

עליזה ברנדס
פטים על מועד ההלוויה בטל' 06-948111
משפחות: ברנרס ושנבל
ובית נאות מרדכי

לאה בלייברג
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז אדר א'
תשנ"ה, 26.2.95, בשעה 16.00 בקיבוץ ניד עוז.
סריס בטלפון 03-5288479.
המשפחה המתאבלת

למלאכי מורן
משתתפים כאבלכם על מות
משתתפים כאבלכם הככר עם מותה של

אמר
הנהגלה "פטרס" ועובדיה
טל. 177-022-1516

קבלת מודעות
טל. 177-022-1765

סופיה (סבאח) דרזיה
בת ר' אברהם ז"ל
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז באדר א' תשנ"ה,
26.2.95, בשעה 14.00 בבית העלמין בחולון.
אורטובס ייצא בשעה 13.15 מבית המנוחה, רחוב מח"ל 87,
תל-אביב.
יושבים שבעה בבית המנוחה.
המשפחה המתאבלת

ליזה ויצמן
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז אדר א' תשנ"ה, 26.2.95, בשעה
14.15 בבית העלמין בקרית שאול.
נפגשים בבית העלמין.
יושבים שבעה בבית המנוחה רחוב ישראל 16 תל-אביב.
אבלים: בנה וכלתה: אלדר ועליזה
נכדיו: שרון וענת
לידי וורד
רוד
אחותה: שושנה ברמן ז"ל

גוניה פלדמאוס ז"ל
לבית תאני
נפטר: בשיבה טובה בגיל 98
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז אדר א' תשנ"ה, 26.2.95,
בשעה 13.30 אה"צ בבית העלמין הישן בחוף הדרום, חיפה.
נפגשים בשער בית העלמין הצבאי.
זינה, עמיר,
רונן, מיכל ומשפחתם

לאה אפשטיין דיאמנד ז"ל
נעלה לקברה לגילוי מצבה מחר, יום שני, כ"ז באדר א' תשנ"ה,
27.2.95, בשעה 16.00 בבית העלמין הישן, ביה' קלאוטר,
רעננה.
המשפחה

לאה אפשטיין דיאמנד ז"ל
נעלה לקברה לגילוי מצבה מחר, יום שני, כ"ז באדר א' תשנ"ה,
27.2.95, בשעה 16.00 בבית העלמין הישן, ביה' קלאוטר,
רעננה.
המשפחה

לליזי אנגל
משתתפים בצערך במות
אביך ז"ל
דינה, ארי ועופר
חנות רווח

מערב
מודעות אב
טל. 03-5605731

יחזקאל בן יעקב ז"ל
(אורבך)
חבר תנועת בית יר, איש ישרי-דרך, בעל אמונה ועקרונות,
דיד אמת ואהבה אדם.

מיתאבליים
בני משפחתו וידידיו

יושבים "שבעה" בבית המנוח ברחוב העם הצרפתי 22,
שיכון הותיקים, רמת-גן.

מינה מלינק
בצער רב אנן מודיעים על פטירתה של אשתנו, אמו ופכתנו האהובה
(בת ר' יעקב אלתר ונשה ברבה, לבית מגנושבר מרוזאן, פולין)
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז אדר א' תשנ"ה, 26.2.95, בשעה 14.00
בבית העלמין פטלה בבית חקון.
יושבים שבעה בבית הבן, ר"ר אברהם פנדר רח' המבצלה 4 גזר עז, פתח-תקוה.
אבלים: נעלה: משה ורתי מלינק
בניה: ר"ר אברהם ויערית מגור
נכדיו: רונת וגורא ליטמן
לבנת ודריק מאירוב
יעל, ניצן
ערי

משה שמו
הלוויה תתקיים היום, יום ראשון, כ"ז באדר א' תשנ"ה,
26.2.95, בשעה 16.00 בבית העלמין עין עירון-ברכור.
היצאה מבית הכנסת בכפר פינס.

אהובה ואליעזר כהנא ז"ל
צינה וחיים קרמז ז"ל
שייקה וזיוה שגיא ז"ל

זלמן פרידמן
משתתפים בצערך על מות האביהם
הלוויה תתקיים היום, בשעה 15.00 בבית העם.
חברי ותושבי
כפר ידידיה

לחגי טובה בלייברג ולמשפחה
אתכם כאבלכם על מות
האם
בית ניד עוז

מודעות אב
טל. 03-5605731

מודעות אב נוספות מתפרסמות גם בעמוד 18 חרעות

תנתיב חסר תקדים

השר עוזי ברקע אמר השבוע, שהוא לא נתקל עדיין בתוצאה שבה מכללה אופוזיציות מבחינה איוה תיק יומה לאיוח שר. האומנם לא דהי אצלנו תקדים כזה?

לא, אף פעם לא הניעו למצב כזה של תכתיב, אבל מצאתי תקדים חשוב ודוקא. נולדה מאיר כראש ממשלה הודיעה למפרל שיצחק דפאל לא ידהי שר בממשלה כעקבות פרשת תל גובורם. כאשר להישארות באופוזיציה תוך הנאה מחלוקת השלל, באן יש הריה תקרימים במשך כל שנות המדינה. למשל המקרה של אנדרת ישראל, כי 1963, כשהיתה באופוזיציה, הצטרפה לקואליציה כהצבעה נגד כיסול הממשל הצבאי. היא תרצה את נקיטת העמדה הזו כמיכות בטחוניות. מה שנגזרה שכזה למד זה שבדיק אז קיבלה המפלגה גם רשיון למכר.

האם שינוי של שיטת הבחירות יגריל או יפחית לדעתך את השפעת המפלגות הרתיות ואת בוח המיקוח שלהן?

ידיד שמעית, זה יגריל כאורח ניכר את העוצמה הפוליטית שלהן. בשיטה הנוכחית המו"מ הקואליציוני מתנהל במעגל אחד. כשיטה חדשה יהיו שלושה מעגלים: האחד התמודדות על ראשות הממשלה; כשני, אחרי שיעל שני מעצמים תיבחר הכנסת ודי שמי שישלם מחד יתור גבה ויכה בתיים; ואז יתחיל המו"מ השלישי, על מבנה הקואליציה - מו"מ דומה לזה הנוכחי. אין על של ספק שהם יגנו את השיטה המפלגות הרתיות והחדריות יוכו בתוספת עוצמה הפתרון שלי הוא לא לשנות את השיטה ולהקפיד את המצב הנוכחי.

האם יש בעולם המערבי מקבילה למפלגה רתית בעלת בוח עצום בן כך, כמו למשל שיש או אנדרת ישראל?

אני לא זוכר מקרה כזה כשום רמקטייה מערבית אחרת. חלק מן ההסבר לכך הוא ששם יש

יחשוב שישראל תשאור על הפה שלה, אומר פרופ' יחזקאל דרור, חוקר של אסטרטגיה ישראלית. הוא מתייחס להדלפה שהניעה את מצרים לשוב ולתבוע מיישראל הסכמה להחלת פיקוח בינלאומי על מתקני הגרעין בארץ.

לדבריו, אין למצרים שום סיבה לדאגה, ובאשר לתדמיתה האימית של ישראל, זו משדחת גם את האינטרסים של ארצות ערב. דרור תומך בהצטרפות ישראל לאמנת הפיקוח לאחר כינונו של שלום יציב במזרח התיכון, לעומתו פרופ' שלמה אהרונסון שולל הצטרפות כזו גם בעוד אלף שנה. ואילו ד"ר משה צוקרמן כלל לא בטוח אם פוטנציאל ההרס ייצור דווקא מאזן אימה.

גלעד פדבה

פרופ' דרור, כיוון שהוא כזה לשבור תפיסה ערבית שלתה אנחנו מרינה צלבנית, צריך לזכור שהמדינות הצלבניות החזיקו מעמד כעוד מאה שנה, עד שישדור כמורת התיכון אותו מצב כמו במערב אירופה, ישראל וקוזה לריסו שלפון אי אפשר להשמיד אותה בלי לסנוע בצורה חסרה ביותר כמות התיכון כילו. אם לא היה לישראל דימוי כזה, שדור השלום היו צריכים לסייע לישראל לטפח דימוי כזה, כדי להניע להשלמה ושלום.

יש, מועד דרור, הרב משמעותי בין הפוטנציאל הצבאי של ישראל לזה של מדינות ערב, עקב הברלים הבסיס האובולומייה, משאבי הטבע והשטחים. עם הוסק בשמדינות ערב יעברו מודרניזציה, וזו וכלו לאיים על ישראל בהשגחה משק קטנונציונלי, מבלי שתהיה לישראל תשובה קטנונציונלית על כך. הדימוי הגרעיני חיוני כדי להתניע מפני נסיגות להכחיר את ישראל.

לרדכי דרור, בעקבות תלומי השלטון בסית המועצות לשעבר וסר האיום של מלחמת עולם גרעינית בין מעצמות העל, אך גוברת והכנה להסעה של נשק וחומרים גרעיניים למדינות קטנות, אם יש שטן בעולט, אז הגשם הגרעיני הוא מעשה ידיו, וישראל צריכה להיות שתתפה למאמן להיסגר מהעולם הזה.

תאם אין סתירות בין דרורן לטמ דימוי של מעצמת גרעין לבין דרורן לגמול את האופציה הזאת?

יש מתח. ישראל צריכה להצטרף לאמנה, אך לא לפני שיוסר החשש הקיוסי. לדעתי אפשר להצטרף לאמנה רק לאחר שהיה שלום יציב בין ישראל למדינות ערב, בלומי עשר עד 20 שנה לאחר שיבנו שלום יציב. לו המורת התיכון היה שליו כמו הקהילה האירופית, ניתן היה לוותר על הדימוי הגרעיני, אם כי יש להתייחס להגנה על היהודים בעולם. אם היה קם מעין היסור חוש, הדימוי הגרעיני של ישראל היה מסמל אמצעי הדתעה חשוב.

תדנית אימית של ישראל, לסי דרור, משרתת לא רק את האינטרסים שלה, אלא אף את אלה של ארצות ערב. כראיה סאור מתחזקת, מעבר לממשכה הדינלית, כהגדרתה, גם מדינות ערב שדורות שלום יכולות להיות מעוניינות בדימוי הישראלי הזה, כי הוא מגן עליהן מפני דימוי של מדינה קטנית מסחרית. אם מדינה ערבית מנאסית תפתח נשק גרעיני ותאיים על מצרים, אולי יהיה מקום לשיטוף סעולה כסחוני בין כל המדינות שדורות השלום, וישראל כיניחן.

לרדת מהעץ

תאם יש שינוי במאזן האימית הגרעינית מאז חלל תהליך השלום?

מרכיבים על אידן, אבל זה לא שייך למצרים. נראה שתחזקו את אפוזיית של אידן תעניין את מצרים.

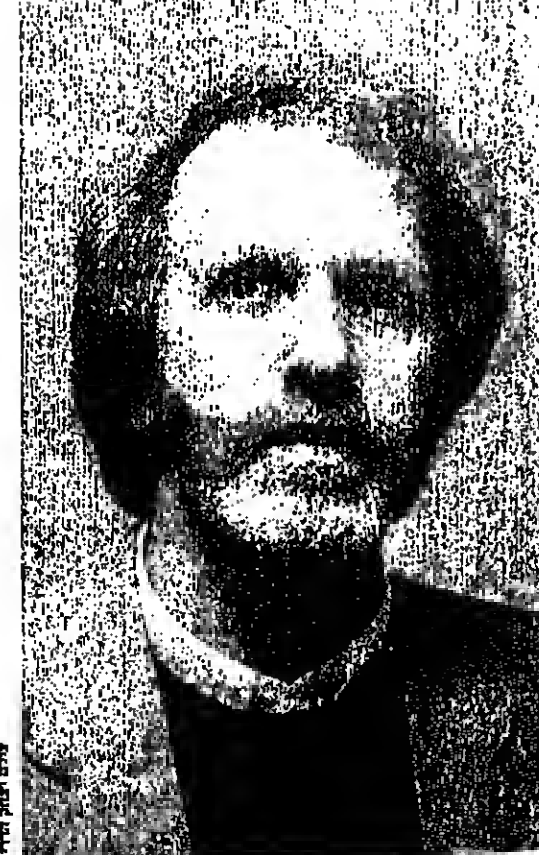

אלישאל כונוט תוקפניות. פרופ' יחזקאל דרור
סכנה פוליטית ולא מעשית. פרופ' שלמה אהרונסון

פולחן ההחרדה

אחיה, בולם מברכים אצלנו על השלום עם דרור, והעניין של שתי נרות לידן מתבה לימות הנשית. גם הדינצנים אצלנו לא עוסקים בכיכוש מדינות ודית ובכנית היהדות עליהן, לעומת הלק מאיסלם, שמתייחס לישראל כנעט זו כמנוח התיכון.

יחשוב ישראל תשבור על הפה שלה, מוסיף דרור, אני מתכוון, למשל, להדלפה של המסמך ממשרד החוץ המתנה את המדיניות הצבית. הדלפה כזאת היא עניין פלילי. זה נורם גזק רציני לישראל, יכול להיות שכמה רכרים כאילו גירו את המצרים. ישראל, במדינה קטנה ממצרים, צריכה לרסן את עצמה באופן מיוחד.

פיות שמופנסח דוקטרינות בטחון. ד"ר משה צוקרמן

השחרור שבאיום

הדימוי הגרעיני של ישראל יחזיק מעמד כל זמן שיש אופציה גרעינית, ואם זו תתחוק או הדימוי יחזיק יתר מעמד, סוער מרפי שלטה אהרונסון מהמחלקה למדע המדינה באוניברסיטת העברית. הבעיה הבסיסית היא יחסי כוחות של המשה מיליון ישראלים מל 220 מיליון ערבים, שאין להם שום סיבה - היסטורית, תרבותית או אחרת - לקבל את המשה מיליון הישראלים. המשה מיליון התושבים צריכים להשכיל ולהניח, שאין לתפוס מרובה כמותית שחיים ושלטון על ערבים, והמצרים צריכים להבין שישראל לא תמכים לעולם כלל דימוי גרעיני. גזלה תלמה להחליטן בחסריות וכרצונם הטוב.

ייתרה מכך, תרבות הערבית היא לא תרבות של תאבדות המונית, והאיסלם בניגוד לכנסת הקתולית, אינה רת רהליסטית, שדואה את הדת כפדיון לא הדתם שלאור המצביות האיסלמית. המצרים לא יכולים לעגל את הדימוי בעלמ, אז הם צריכים להטות את המדיניות סעם לכאן ופועם לפעם אפילו אם גנית שמצרים תפתח יכולת גרעינית, אין לה סיבה לדאוג כל זמן שההשטר הנכוחי שם גשאר על כנה והיום בלינו נשק רק ממדינות פנאטיות.

מה יתיר אם כן לאומני משיחי יעלה לשלטון בישראל וישלש על הכתובים? עם כל הכבוד, הסיכויים לפנאטיות בישראל רחוקים מאוד מסיכויים לכך באירן. מורכב אצלנו כקצוות, שאין להם שום

לאלהות אינטטיין ושאר מפתחי הגרעין. זה נותן להם תידין להגטיק את התידיון. הגרעין הוא משהו אובייקטיבי. כדוע טרנטול מוידע את וזיעון הזה, כאילו ריבצענו מעטטו התאנדות. אין להעלות על הדעת שנחננו בעניין אפילו כדוא זה.

האם התגבר לפיקוח על וסוטכניאל הגרעיני של ישראל אפילו בעוד 20 שנה?

גם בעוד אלף שנה.

אופציה גרעינית טקטית

פרופ' אהרונסון כלל אינו מופתע מההיטה של המצרים להטלת פיקוח על הפוטנציאל הגרעיני של ישראל. תכיעתם היתה צפויה מראש, כי בחורש אפילו תחורש האמנה למניעת תמונה של נשק גרעיני. האמנה הזו נתמכה בעידודה של ארה"ב, למרות שהאמריקאים מכדים בתמונות הרכים והתמודים מאור של האמנה. הדיסיון הבולט ביותר של האמנה הוא בכך, שהיא מדינה מסתגרת ליראת מועד החדווש ומאפשרת הסתלקות ממנה בהתראה של שלושה חודשים. האמנה הזו גם מאפשרת, לרדכי אהרונסון, לייצא חומרים וכודים גרעיניים ולאמן ממחים לגרעין, בתנאי שהכל נעשה בפיקוח הטכנות לאנרגיה אטומית. כחמותה של זאמנה הזאת, מדינה יכולה להקיס לעצמה תשתית אטומית, בכיכול לצורכי שלום, אך הדיע והתשתית הטכנולוגיים שצברה כינתיים יכולים כמפוי של רדי להביא אותה למצב, שהוא היפוכו של המוכסם כהאמנה. האמריקאים עדים לכך, הוא אומר, אך מכודים שהפיקוח עדיין על העוד פיקוח מחלט. המצרים כאים

ואומדים להם, אם כרצונכם שאנחנו ושאר העולם הערבי נסכים להאריך את תוקף האמנה לזמן בלתי מוגבל, נא לאלץ את ישראל להתום עליה ולפתוח את הכודים שלה לפיקוח המוכנות. מאחר שהמצרים בקיאים בנושא האופציה הגרעינית של ישראל, שלפי מקורות ורים קיימת משנות ה-60, יש להניח שהם מצפים לנשור אחר לגמרי.

מהו אחרו משרד?

ראשית, הם רוצים תמורה אמריקאית, ואולי אף תמורה אמריקאית כפולה. הם יסרכו להצטרף לאמנה, ימיכו את המוגים, יירדו עד חצית העץ, ויקבלו תמורה. כאשר יצטרפו לאמנה בעוד שלוש, ארבע או חמש שנים, שוכ יקבלו תמורה כספית מהאמריקאים.

שנית, אולי המצרים מעריכים כי הממשל החלש של קלינטון, שלא הכיח תושייה רכה ביחסי החוץ שלו, מייחס למדח התיכון ולמצרים משקל כזה, שהוא לא יוכל להרשות לעצמו להסתכסך אותם, כיחוד כאשר מוכארכ מפתח קשרים עם לוב למניעת לבה של חושניגטון. חוץ מזה, מוכארכ משער כי ממשלת ישראל הנוכחית, שעשתה ויתורים בתחומים שונים, תמכים לאיושדית תחוה בנושא הזה. מוכארכ מעוניין לעשות מתוה בלפי האופוזיציה הנאצריסטית בארצו, להוכיח למנהיגי מדיה שהם לא הצמפיונים כפרקס. ישראל מהאופציה הגרעינית שלה להתקדם כמאבק הנצח על התגמנה כעולט הערבי.

ישראל מוכיח בירית, לפי מקורות ורים, בוח גרעיני לא מבוטל. האם אין כבוד בזה, אם הוא קיים, ככנה לשלומם של מאות מיליוני בני ארם במורת התיכון?

יש כזה מבנה סוליטית, ולא מעשית. לפי מקורות ורים, מכלחמת יום הכיפורים היתה ביריג אופציה גרעינית, והצור הערבי נהג אז בחזירות רבה. הוא ירע שיש רכרים, שתחילה לו מלעשות אותם. הרעין הגרעיני שיחק תסקיר מאור מרסן. הערבים עברו ממחלך צבאי לסהלך כלכלי, כולל חרם גסם. צריך להגיע לאיושדית ררך ביניים כנושא השטחים והשלילה כערבים, מוסיף אהרונסון. טענותי כבי מומן שאין צורך ברכ כזהל הקטנונציונלי.

האם המדיניות שאותה מצייע לא תתקל איושדית אצבע המונעת על תדק הגרעיני?

זו לא יר קלה מרי, כהתחשכ ככך שהאמריקאים והסוכייטים ישנו על 30 אלף פצצות גרעיניות מכל הסוגים בכל צד ולא התמשכו בהן.

זה נשמע מפורד.

הם מאור נחור שלא להכנס לעימות ישיר ושמו על מצב של שלום, הודות לגשם הזה. כלומר, זהו המתכנן לאי מלחמה. עורבוב באלה אינן ממוחזרות מרי.

אם זה היה מחות מסוכן, היה יותר רצון לנסות את זה. מאחר מברוכ כנשק אטומולומי, שאחרי אין בלוט, זה גורם לאנשים מטרד כלל הם מאור לא רצינוליים להפך לרצינוליים. כדוע שאתה לוחץ על הכפתור, אתה ירע שכעוד תצי שעה אתה לא תחיה. יכו. אתה כאתה נשק.

(המשך בעמוד 17)

חג חנוכה	
2	מולחן החרדה
3	ולעד פדבה
4	מסימם החיים של מאירקה
5	עודד לפענין
6	הייתי אהובתו של מנחם שורה
7	אחי אברמוב
8	מוביה הקמבורי ושבעה במחוז
9	דן אלמנור
10	רונה טראפיה ושוואה לשניים
11	מיכאל אייזנשטרט
12	זרה מקסימה
13	יגל ישראל
14	אל הכנן 2 / עודד לפענין 6 / ישראל פו 6
15	זאב צחור 7 / דולי כןאליעור 7 / מנחם פרום 7 / אריה פני 7
כתובת המערכת: יגל המשמר. דח: חומה ומגדל 2 חא	
עורכת: מרים עידור רפיחן. סגנית עורכת: מירה כנורם עורכת נדפח: ענח שחר עורכת הראשון: כנורא רב רד	
צילום העמוד: ריי	

5.

מומכר, ומושיבם שוארע במרד, גלגליק
וכמשה חשבו בידו, בשעת שערב ממוכר.
משחק מכבי חל אביב התאפיין בעליה
וירידתו תורת, צינורית מרד, חסרה לכרצה
היעבית התאמילית, מלה מברעת במשחקים
קשים כמו גביע אירוסה, יוריסליי – שחקן
שחמט לשחק עבר בנחמה יוריסליי – שחקן
כלע קול מוצע עם שחמט מחמת לסיים – הפנין
לרוב ידלת מחתה, אז לית מזה. אשאר של
נולד יד מחתה לללים בתקופה. חל השני,
נרם קולמו, אטם מפני ידלת מצינית לביה
השליטת אן זה אל המפנין גביע אירוסה.
קולמו, שהוריו עברו במערכת ידללים השנה
ממבי חל אביב, אינו מוסיג למחוק קבוצה
בניה חוריה התאמילית הקשה. בתוספת
ממשה חשבו כל יד, צעית כליל תורמנו

שיפור בנסיגה

בין אלה לבין השאר ישנו מעד איכותי, ששקשם מאדור לראות אך ניתן למגור אותה. השומטים הצעירים, שניתנות להם הזדמנויות כלתי רגילות, אינם מצדקים, בינתיים, אם התקוות. ואולי משום שמדעמטה והלחץ קשים עבורם. חלק מהם חסר גם הניסיון. שופטים אחרים

כיום, ערב משחקי ההברקה בשחי הליגות הבכורות, חייב איגוד שופטי הכדורסל להיערך בצורה יציבית. הברדי לברוק כל שופט בזוכה מגדלת, כדי למנוע אי נעימות ועימותים מזוהרים, כמו שאירעו העונה.

אחת, מאותו זמן שהתברר לי היקפו של הכלל הנוריד, שהיה ברור שהינים מבושש שאם הם יכלו ריבית בשוה.

והסתר היצור בהתאחרות לשפוטם באגרוםם שונים: היצור כבודו נמצא נהג והתופעה הנהגהם לשחיתות, מ'רו, למשל, כמעט כל האנשים הם מהפועל, כבוד שכאנו שולמה לילד.

הישראל היקטיבי יסמך כאשר התאחרותם לשפוטם תחליט שרק מפורסמים פעלים, מפורסמים תחליטות, והם המבקשים נעלה, וסופרסאים הם המאמנים, ולעיתים גם הם נקשרי, יבטלו שיטת היקטור כענה רק אחרי שתיים-שלושה חריזות ירשמו.

כל ההלפים לסיניהם בירושם מפורסמים הם חריזות הדיאה חולעת ספרה.

המחלקה נוסדה בשנת 1977, והיא אחת מהמחלקות המרכזיות במשרד.

חבר בנסח לא חייב למתוח מסר לפני שהוא
תחזיק את אכל ודל חזר בעומד לא צריך למתוח
צו כרי להבין שהנחונים שלו אבסורדיים.
שטיק למתוח חלון ולהתבונן. רק להתבונן.

טרקטור-יונים
ביחס למסנני מפעלי ים המלח, התעוררו
יאה מאוחר מדי. הכסף והאינטרסים שעומרים
חוריי המפעלים האלה חזקים מאיתנו. אבל

ביחס למפגעי מפעלי ים המלח, התעוררו יאה מאוחר מדי. הכסף והאינטרסים שעומדים דורי המפעלים האלה חזקים מאיתנו. אבל

KEYWORDS: *child abuse; child sexual abuse; child sexual exploitation; child sexual abuse; child sexual exploitation; child sexual abuse; child sexual exploitation*

מנהל פרומו

[illegible][illegible]

"אחרי כשלוש שנים התגרשתי, והגבש
 בימים בימי חי מהסוג שאני מבנה 'גבר שמקום
 אישה את הכנפיים'. כלומר, לא מכים פיזית
 כל מראיתו ומתעללים.
 "במשך שנים אמוני 'יחי' ילדה מובד
 מקום של השכל, בלי שום חיבור רגשי
 משמעותי. המעטות חות יום אחד יספרו
 בו למתי שילקח סיפור מסוימת, שהייתי ילדתי
 ידוכה. בערב טילקת חזרה ואמרתי לא שאני לא
 ידועה. יום חביל לא ידועה סימבולי או או

ככל הנראה עלו הפרקטורונים על הסוסים
המים הללו מיד לאחר הגשם, וחיצי גלגלים
העמוקים שינו את תוואי השטח, רכסו צמחים
נדרים, ודפו קנים ונהלים והדחיקו כוסות צמעים
עומדים, חלקם ללא תנועה. הרצץ הקטנה נעצרה
בבשוח על ידי ביבשו חוצה ישראל, אתרי סמלת
ומפעלים מסוג מפעלי ים זרחה. עכשיו באים
הפרקטורונים והפכים את מה שזרחה. אני שואר
לשר המבורה ולשר לא יאוכח המבינה לשחרר את
הנח מעונש הפרקטורונים.

שירי
מרדכי האיש הלוחם הזה נרתע לפתע מן
אבק נגד קיטוחו בחלוקת התיקים, למרות
מבוסו של חשבון מורד גם בקיפות מסגרתו,
ז', שהוא במוצהר שואף להנהיגה, ומרדכי הוא
יריע על נמיגתו מהעמדה הלוחמנית מבלי

מרדכי האיש הלוחם הזה נרתע לפתע מן
אבקם נגד קיטוחו בחלוקת התיקים, למרות
סמפו של חשבון מדובר גם בקיפוח ממלכתו,
צ, שהוא כמוהו שואף להנהיגה, ומרדכי הוא
דיע על נפיתו מהעמדה הלוחמנית מבלי

נש"ס

הניית מכל העולמות, גם סן העולם הזה, גם מן העולם הבא. כי למנהיג שלה, לאריה דרעי, יש עמך משמטי מיוחד.

פתרונות אפשריים: 1. כדי להבטיח מומנטום
סעיילות הועד נגר הנטיה מן הגולן. 2. כי גג
ולטיקאים וקוקים לאשליה.

בין הפחדים נכונה את כל החידות יתנלק
יעים במבב התיקם הגרול כיוני.

בין הפותרים נכונה את כל החידות יתילק
יעים במבד התיקם הגרול כיוני.

1971-1972

[illegible]

קסדר לתוכניתו לעתיד, כדי לגרום נזק בכך
למרכז הספורט הזה שזכר את מוצר בשתמך
בדרישה שתאבק במלוא כוחה כדי לקבל חס
גורמים ותתקבל כלי אזורי שיחה בארבע עינים
עם הסוב, הבין. הבעיה אינה רק התיק, אם כי
התיקם ושרים נוספים חשובים למסלול שרונה.
ההשפעה, הבעיה היא ששירי מתקפל אחרי שרוב
הממלאו לא מבטיח לו לחק את מעמדם בתהליך
השרוני, כשהתהליך הזה מוביל למבוי סתום.

הנצי"ג נאמר כי שבתות לא תהיה
נצי"ג לנצי"ג המרים על השלום, לשייב על
ולמחיה מרבים בנוסח ש"ס י"ג וג
שורות אחרת: להחליף את הנצי"ג של מרצ
י"ר תמריני, שר"י, כמיישור שגם מבטא את
הדעות ומוכן להאכזר עליהן בכל כוחו.
נאמר וקוה לנצי"ג שמועל לקידום השלום, גם
מרכיב לא אהוב את רעותיו. שר"י כבד הכיח
אין לו מה לחרות בתוכם זה. קשה להיזכר מתי

אגב, מקודות בביבת ראש הממשלה מרליסיס
שאם החברה בג'נין יתנגדו יפה, אולי, בעוד שנה,
יעבירו לשלטון עצמי של המלסטינים - כהדרגה
בכמובן, בהירות כמובן, וכלי להוציא את כוחות
הביטחון, כמובן. - גם את קלקיליה עלית, טול

אתי אברמוב

בשלהי חורף '95 יושבת מלכה וילברמן בבית קפה משרופץ שהיה פעם אדווה כאחת ממושבתי הברון, ופולטת את המילים מהפה מהר מהר, לפני שתספיק לשלוט בהן. 17 שנים לא העזה להגיד בשלל דם "הייתי אוהבת של פנחס שדה", ועכשיו חוליה שזה הזמן וילברמן, 37, אם לעיין כן ה-13 וחצי, לא מנסה לנפנף בהירות עם המשורר שאהב גשים ושנא ילדים. למעשה, שיתנו נוסכה סביב מקצועה החדש: שרבונית. "כשאנשים שואלים אותי מה אני עושה ואני אומרת שרבונית, התגובה היא 'שרבונית אוי', מאז שראיתי את זה אני מגדירה את עצמי כיועצת. רוב האנשים לא יודעים מה הם רוצים, ואני חושבת שאני יכולה לעזור להם, במיוחד בארץ שראתה חווה ודרכה בחייו. אם משהו רוצה להכיר ועדיין לא מוכן לשלם לי, אני אומרת לו 'בסדר, אל תירשם אצלי, אבל קח עצה: אולי תפגושם בעיתון, אולי תלך לרקור בריסקוטס טוב'".

ייתרה של וילברמן אינו במקצועה, שכן המדועת הנכונה למצויקתם של הפגניים והפגניות העניקה לשרבונית לגיטימציה, ובהחלט אפשר לצפות לגירול ניב במספרם של משרדי השירותים. אלא שוילברמן היא שרבונית טרנס-אטלנטית. שלושה חודשים בשנה היא בארה"ב. אם תשנוע אותה שפרסביאל האדסר שלך נמצא אר דוק מעבר לים, מיר תירשם בפניך רשימת מספר טלפון מניו יורק עד קראקס, וכל זאת תמורת 200 דולר בלבד. "לפעמים", היא מגלגל, "אם אני רואה שבנאדם חסר תקווה, אני מחזירה לו את הכסף. מה זה 200 דולר?"

אם כבר צבר, אז מקולף

הרעיון לזנוג בין ישראלים ליורדי התפוצות נכס אצל וילברמן עוד בצבא. עד אז עברה הארץ-צ"ח הבלונדית, בעלת תואר ראשון בפסיכולוגיה, טסולו שנותי למיר של לימודים בנימנסיה היאלית, לצד פעילות סטודנטית נוער והשתתפות בחוג לרדמה בתורת אמנון לוי, היום עיתונאי ומחנך. כצבא, לאחר שלמדה ודאקה, הפכה וילברמן למורה לסטודנטים טיפוס ולעולים חדשים בבסיס חינוך בדיפה. "הקמים אותי ללמד ורבים: אמריקאים, צרפתים, ורססים, היא נוכרת בנוסטלגיה. 'עד היום אני מעדיפה לא ישראלים. אני שמחה לתת לורים כי הם זקוקים ליתר תשומת לב עד שהם מתאקלמים. אם כבר צבר, אז רק אור כזה שאקלף מעלי את כל הקליפות, אבל זה לוקח הרבה זמן'".

ב-81, כאשר היתה בת 23, הכירה וילברמן את בעלה, פרופ' בסבן ריצמן שהגיע ארצה מארה"ב לשנת שבתון, מבוגר ממנה בכעשר שנים. מכיוון שנכנסה לדין החליטה השניים להתחתן ולצאת לעיר סטנדי של הבעל: צ'אפל היל, צפון קרוליינה. "הייתי אותה אשונה שהתחתנה בגישושים אורחיים בלי לצעק את זה ואפילו בלי שאצטרך את, כי בעלי היה יהודי. פשוט, החלטתי במרע שאני לא רוצה שדך יתן אותי, או התחתנו אצל שופט. עד היום אני לא שולחת אנשים לרבנות כי אני לא מעוניינת להגדיל את מצבת כוח האדם של הרבנות".

בארה"ב למדה וילברמן פסיכולוגיה ולימודי נשים ("פגשתי את אריק נינג והבנתי את ההבדל מספריה, אז היא אמרה לי את יכולה לתרגם אותם לעברית, מסילא אין אחד לא מבקש ממני רשות"), ובשעות הפנאי אירחה את כל הישראלים שמצאה בצפון קרוליינה: "הפגנו לאנשים שממזינים אלינו את כולם לחנים". אבל בינתיים הגישושים עלו על שרטוט: "הוא אמר שנחזור, אבל ידעתי שהוא לא מתכוון לממש את הבטחתו. אני מכחיזת החלטתי שארה"ב איננה מקומי ושאני חייבת לחזור לישראל".

ברוך ישראל עברה וילברמן בניו יורק וגשורה שם במה שנים. בניו יורק היא הנעה, לא רק, היתה מורה לאנגלית אך המשיכה לחפש עניין בחייה. הבספים שהוריש לה בעלה, שמת בינתיים, איפשרו לה להדהר כנחות מה באמת בא לה לעשות.

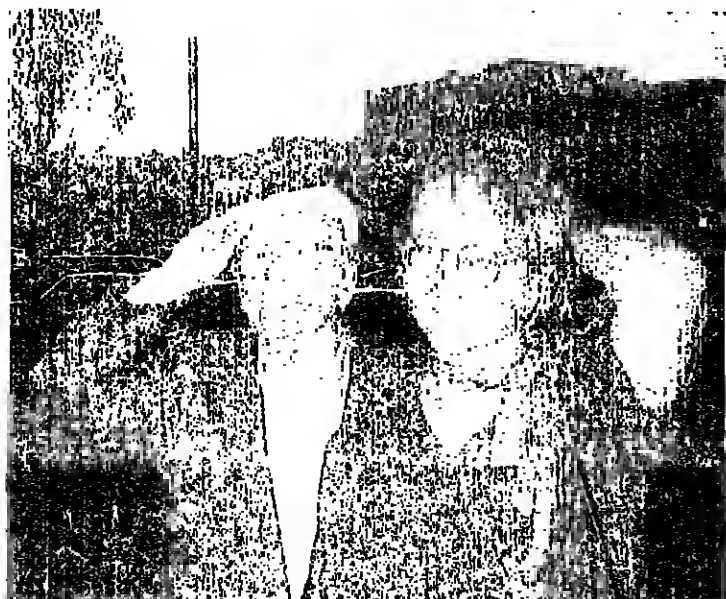
כבה הגיעה לשירותים. באוגוסט היא גמעה לניו יורק, במיוחד כדי לשש את הרופק של שוק הפנאים והפגניות בקהילה היהודית, וגילתה שהביקוש לישראלים ולישראליות שם גורל, במיוחד בגלל הפחד מההתבוללות. וילברמן נרתמה למסע את ההצעה, גם כי בבת לבצילי שראתה היתה לעניין חשיבות מיוחדת כענינה וגם בגלל ניסיון אישי מוצלח "כשבאתי לניו יורק בלי בן ווג פרסמתי מדועה בעיתון,

עמית

"אם זה אדם, ולא תיב לחיות אינטלקטואל כדי לחשכתשך יחד באמבטיה, אבל זה עדיף". מלכה וילברמן

ברבים שלא עשתה אפילו עם פנחס. וילברמן עם גבריאל מוייל

הומניציאליים ומעמידה את מבקשי שירותיה במסגרת אמינות, למשל תעודת פטירה של האשה ממי שמציג את עצמו כולמן מי שלא עובר במבחן הזה נדחה על הסף, למשל אותו משר שהציג את עצמו כתלמיד במכללה למינהל, וכחיוג טלפון אחד למספר התברר כי שיקר. כאשר אני מבקשת ממנה לקבוע בשמחת של סלבריטאים מקומיים שהיתה מעוניינת לנסח, היא מוזהגת את שולמית אלון לאמן, את גאולה כהן עם "איש ארצי, איש אדמה, אולי חקלאי. לנתן דן הייתי מסבכת בחורה חיוורת, גבוהה, שלווה, שרוקחת ריבות, לירום קוק את אמילי דיקינסון, שלא יצאה מביתה עד יום מותה, ולגונן שנה הייתי משרבת דווקא בחורה אמריקאית, בגלל הענינים.

"אין לי בעיה להביא את האמריקאים לישראל, היא אומרת, 'אסור לשכוח שרוב האמריקאים, ובמיוחד יהודי ניו יורק, הם נאור אמריקאים. אבל לא הכל מצליח. היתה לי אלמנה בת 40 שנישאה והחליטה לנסוע לניו יורק יצדתי קשר עם שני נשים שעברו בריוק על הקריטריונים שלהן אלמנים, אמידים, מסבילים. שניהם התקשרו אליה ביום שהיא נחתה, והיא נמסלית ישראלית אופיינית, אמרה להם רק היום הגעת, תתקשרו מחר. הם לא הבנו, נעלבו ולא התקשרו יותר".

ובגלל המנסליות הם המכשול העיקרי בשירותים

הייתי אהובתו של פנחס שדה

ובעודתה מצאתי חב וחיונו כיווד בשנתים וחצי. במה שנים אחד כך אירבנתי 'סינגלס בר' עם 40 רוקים ורוקת מני דוק, בשאני כמבחן בראש השולחן".

תמכין סינדרלה מול תמכין בתולים

"השרבונית הלנה כבר עלתה על הרעיון הגאני שיש אנשים שהם עסוקים מדי, ואין להם פנאי לרוץ בין רייטים ולמצוא בן זוג, או שמישהו אחר יעשה עבורם את העבודה. כמו שאני לא רוצה לנקות את הבית בעצמי ומכנה לקבל עזרה, כבה אנשים צריכים להסתכל על מוסד השירותים. אלא מה, אצלי אין הבטחה. הרבה הבנאלי הוה, שכולם רוצים לשמוע שיש להם כסף, החתונה - טיפוח להאמין לה. אני מקשרת בין אנשים, אני רוצה שאנשים יכירו, שיאהבו. יש באלו שבאשר אני משרבת ביניהם אני מראש אומרת שזה לא רציתי לחתונה, אבל שיכל לחיות להם טוב בית".

וילברמן מקפידה לא לכלול לא-יהודים ברשימת המועדבים

לשולמית אלוני היא מייעדת אמן, את גאולה כהן היא היתה משדכת ל"איש ארצי, איש אדמה, אולי חקלאי", לנתן דן "בחורה חיוורת, גבוהה, שלווה, שרוקחת ריבות", לירום קניוק את אמילי דיקינסון, שלא יצאה מביתה עד יום מותה, ולגונן שגב דווקא בחורה אמריקאית, "בגלל הגיוונים" • מלכה וילברמן, 37,

עוסקת בשירותים, ולא סתם, אלא טרנס-אטלנטיים • ההיכרות המשמעותית ביותר בחייה של וילברמן, פנויה בעצמה, התחילה ב-17 באוקטובר '77. היא היתה חיילת, הוא היה פנחס שדה

נטישה ובגלל שגברים צעירים נוטים יותר, מראש מידרתי לי שלא ינסו אותי".

"ספר האגמים הצהובים" נכתב עלי

וילברמן היתה חיילת בת 20 כאשר פגשה בסופר ובמשרד גן ה-48 פנחס שדה, שאת ספריו קראה מגיל צעיר. "הסרנו בתחנה המרבית, ב-17 באוקטובר '77", היא מתארת, באילו קודאת דף בספר חייה. "בבוקר הייתי בספרייה ולקחת שוב לקרוא את 'החיים במשל'. הסתכלתי על תמונתו של שדה בבדיחה מאחורי, והנה, בשש בערב עומד לפני אותו האיש. סליחה, שאלתי אותו, אתה פנחס שדה כן, הוא ענה, ועכשיו תחליטי. למחרת התקשרתי אליו, אמרתי לו: החלטתי, ועברתי לנור אצלו. היינו יחד שלוש שנים, עם כמה מידרות באמצע. לפי דירי נפרדנו בי אני הצעתי לו להתחתן והוא סירב. 'שבילי מה את צריכה להתחתן? הוא שאל. 'הי את כבר גרה איתי, אנתו יד'. אבל לי היה בית פולני, ועם כל ההערכה שאבי רכש לפנחס, הוא ואורי לא ראו את מערכת החסים האת בצורה יפה. אם את באמת רוצה לרדת, אני קמתי ועזבתי אותו, כי מאור רציתי ילדים והוא היה גנר. 'ילד, נהג לומר, 'זה רב' שרק עולה כסף".

"פנחס היה נאון", משיכה וילברמן, "לחיות איתו זה ללמוד דומשך בעמוד 19

מירדת וועם, וחבל נופל עלי, כמו עם אותה אלמנה שיש לה שתי בנות רחיות ומשכילות - ובמנדו רתי השכלה זה לא בהבדל תכונה חיוכית - ולא מוכנה לחתום על תחוה שבינינו, ואת כל העצבים שיש לה מכל השנים היא וורקת עלי. והיה למשל לקות, מוכן נסיעות, שהתקשר אלי ביום ראשון על הבוקר, ואמר שהוא רוצה את כספו בחודר התחלתי לרגי איתו והבנתי שהוא פשוט מיואש מהחיים. זה היה אחד שבת, ומישהו רתה אותו. בסוף נחתי לו שלושה מספרי טלפון חרשים, והוא נהיה יותר אופטימי. לקח אחד מילא את כל ביתו במבשרי חשמל ופשוט ישב ודוכה לכלה שתיבנס. אבל הוא בל כך מתוסבל, שהעושר הזה לא קורץ למשים. בסוף גם אני התיאשתי ממנו".

הבעיה של רוב הפגניות, לרעתה, היא שהן תקועות עם תמכין סינדרלה הן מצפות לאביר שיתלץ אותן ממצבן. לפגניות, לעומת זאת, יש שיעור של נשים צעירות: "גברים חרשים שאם היא בת 25 ושנמנמות, או לא יעמוד להם, והם מחפשים מישהו צעיר, גם אם לפעמים זה לא מתאים להם". וילברמן עצמה העדיפה תמיר גברים מבוגרים: "יש לי פחד

"אנשי אורז", סיפורה של משפחה קמבודית בת שבע בנות שחיית סובבים סביב שדות האורז, הוא רק אחד מהסרטים שנוצרו על ידי קולנוענים מהמזרח הרחוק והוקרנו בפסטיבל הסרטים בלונדון ● גם הם, כמו גם קולנוענים מהמערב, חוצים את המחוזות ילדותם, המושים במצלמה ביקורתית ● סיום מפע פביה העולם בבוסא מרופד, מול המסך

האחוז מרגמיה, חטיבת מדרום קרוליינה. מרתה (משמאל) ואחיה, שחי המטפח

טוביה הקמבודי ושבע בנותיו

דן אלמגור

ה

שנה היא 1963. תושבי העיירה הרוסית נאצינה נתקפים בהתרגשות מלתי רגילה בקרוב עור להגיע לעיירתם האורח החשוב ביותר שפקד אותה אי פעם, פירל קסטרו ויקטוריה סבלובנה, המורה השמנונת והחיבת למוסיקה, מהלימה לקבל את פני האורח בשיר ובדיקור קובאני. אלא שהנה פבלובנה מעלה לא ראתה דיקור קובאני או דיקור רוסים אמריקאי אחד. גם קרנים היא לא מוצאת בעיירה שכחות האל. כלית בריה היא בחירת כשליה, תלמידה הצעיר, המאוהב בה, ובאחד מפועלי הקשישים של המפעל המקומי, בעל שתי רגליים שמאליות, לדיק אל מול האדמה. היא גם רואת לצורה של כותבת גדולה "זיוה קסטרו".

בבתה קורט כבר סופר כי רוב סרטי פסטיבל הסרטים הלונדוני האחרון עסקו כשיבה מאוחרת אל מחוזות הילדות. גם הסרט "זיוה קסטרו" שהוקרן במסגרת הפסטיבל קשור כשיבה כזאת. הבמאי, בריס פרומוס (יהודי), נולד ברונה, לטביה, בשנת 1947. נדחתו נער, והוא פועל כמפעל לייצור אופניים, הורמן לו לעבוד כ"גרים" מווי מצלמות כאלמן קולנוע מקומי. הקולנוע מצא חן בעיניו, ובתחילת שנות ה-70, אחרי

שניים את לימודיו והשתלם בעוד במאי ככמה סרטים חשובים, בהם "המלך ליר" כבימיו של גרנוי קוניצוב, החל ליצור סרטים משלו, שקצרו פרסים.

כ-1978 היגר פרומוס לארה"ב, שם נחק לשופט במחלקה לקולנוע וסלולוידיה באוניברסיטת ניו יורק, ואף יצר כמה סרטים מעניינים. בשנה שעברה, במלאת חצי יובל להגירתו, שכ לראשונה לחייה - ככנאים רוסים רבים אחרים שהגיעו למערב - כדי לצלם שם סרט על ימי ילדותו, "זיוה קסטרו" היו צופים שבסרטי שרסו תודע של פרומיס מינורי ולידי מרי. ואכן, לפרקים הוא איטי מעט. אבל אם אתה מגלה קצת סבלנות בתחילתו ותוכן לתמסר לעלילה, לדמויות ולאווייה, אתה מוצא את עצמך שבי בקצמו. ההתרגו ערו או נשני, מוכיר את הסרטים הצבים של מילוש פורמן הצעיר, את ימי "זכבות שמורות היטב" ו"שני הכבאים". אך זה גם סרט עצוב מאוד על התבגרותם של נער ונערה ברוסיה של הימים ההם. אביו של הנער נמלס מהכפר אחרי שגנב מהמוניאון המקומי כמה מבעות עתיקות, והאם נבלאה במקומם, לשנים ארוכות, במתנה עבודה. האם אלה הם הימים שרבים בוויסה נוספים בהם בנוסלניה?

בסופו של דבר לא הניע קסטרו לגאציה ולא ראה את השלט והיריקורים שהוכנו לכבודו. אבל לפני שנה הצגים לארצו של קסטרו, כמה פעמים, שני קולנוענים, ובסבה פרנקו הספירד וגיל רולניה האמריקאית, וצילמו בה את

החומר לסרט התיעודי בן השעה "קובה: האנז של העיר הבא", שם הוא הוקרן בפסטיבל נראה כי מצב של העיר פחות ממצבו של קוליה. אך רק שלושה חודשי ישי, למחות, חקונה לשנותו.

לדף הייבוי בום

שיבה אחת לחלוטין אל מחוזות ילדות עומדת במרכז סרט חיעודי מצוי אחד, "מרתה האתלי", גם הוא יצירה משותפת של שניים, בעצם שתיים: נ"ל גורמסון וברברה אטינגר. שתיהן נולדו בארה"ב בימי גל ה"בייבי בום" שלאח מלחמת העולם השנייה למשפחות לבנות ואמירות. למשפחת גורמסון נולדו אז חמישה ילדים: למשפחת אטינגר - שישה. שתי המשפחות לא רתבונו מלכתחילה לגור את ילדותן בעצמן. התפרוץ מציאת מספלה, "נאני" נחם מרי פופינס, שתוד בבית ותסל בילדים. שתי המשפחות שנמצאו לא היו אנגליות, במרי האחת, מרתה, הייתה קתולית ילדת גרמניה שהתגובה מעוררה לשמש כמספלה בילדים כיוון שעברה שם בנותיה של משפחה יהודית היא מצאה את עצמה, עם עליית הנאצים לשלטון, מחוימת וטובסלה, וב-1936 הגיעה לארה"ב חמש שנים אחד כך. היא נשחית על ידי ששפות גורמסון, ובמשך

30 שנות שהייתה שם וזנכה את הילדים למי עקדנות החינוך הרמני הקפדני והחמור שספנה בילדותה. אתל המספלת שנילה את ילדי משפחת אטינגר, היא הופכה המוחלט של מרי גמזת הקמה אישה שחורה, גבוהה ורפה, לידת רדום קרוליינה. את הילדים לבית אטינגר היא גדלה באהבה, בתבונה, בתיאוח ובסובלנות, נס בימי המדר והנוקט של ילדי הפרחים. שתי הנשים בנות ה-80 ומשה לא ינשא עד היום. אולם בשעה שמרתה מחליטה, אחרי שאחרון הילדים עזב את הבית, לצאת ממנו ולעבור לגור לבדה ברידה קטנה בנורקליה ממשיכה אתל לגור בבית שבו עברה עשרות שנים, יחד עם גברת אטינגר, עכשיו כבר גרושה, השמחה למק עימה את חייה. לבכור יוס הולדה ה-80 של אתל קנתה לה משפחת אטינגר בריס סיסה לעידת מולדתה, שבה לא לקום הולדתה היא שיבה מאוחרת: למרות הפנישה המציגשת עם אחותה ושאר בני משפחתה, המומינים אותה לחיות בקדם, הנוק מתגלה כגורל מרי, ואתל מעריפה לעלות נמנה ולהמשיך לגור בבית שכבר מוטן הפכה להלק כחלי ומר ממנו, אולי לחיל החשוב ביותר.

שתי הוצרות של הסרט הבירו מילדות לא רק זו את זו, אלא גם את שתי המספלות. העידן לובצית את שתי המספלות בסרט תיעודי מיטותו איפשר להן לא רק לשוב אל ים ילדותן, אלא גם לסגור חשבון עם אנותיהן, שאף מאוינות בסרט. סרט יפה ונוגש, שהלוא ייניכל בפסטיבל ירושלים הקרוב.

מיני ארמיה

השיבה המאוחרת לא פסחה גם על קולנוענים מהמזרח הרק. את אחד הסרטים הטובים ביותר בפסטיבל יצר במאי ליד קמבודיה, רתי מאן בן ה-80, שנילה את שנות ילדותו עם הוריו במתנה טעצר, הניע בניל צעיר לפרים, ושם למד קלטע וצולם סרטים תיעודיים לסלולוידיה. את סרטו מלילתי הראשון הולטי לצלם דווקא במולדת הישנה, למרות שעלילת הרומן שעל פיו נכתב מרחשת במלוי. "אנשי אורז" הוא סרט נפלא על משפחה קמבודית בכפר קטן, שהיה כחידוש של כל בני הכפר, סובבים סביב שדות האורז. נומה לטוביה החולב שלנו, גם לגיבור הסרט יש שבע בנות, שהערך בינם או חתנים נולצות לעבוד ולחרוש בשדה. מפנ מחמיר אחרי מותו של האב: האם נושאת זמן מה בעול הקשה, וכשהיא מתמוססת נגשית לוקחת על עצמה הבת ובגרות בה ה-17 את הטיפול בשדות האורז, באחיות הצעירות ובאם מרופת הנפש.

הרס מוכיח בכמה בחינות שלושה סרטים קלאסיים ישים נעתי לבן, בינעיים מפורסמים הוא מוכיר את "אישה בחולות", המסותת האלגורי הנטל על האישה הנאלצת להאכסן כל ויה בחולות הנוודים, המאיימים לכסות את הבקשה שבה היא נה. עובדת נשים כשדות האורז וזכרה, כמובן, מן הסרט האפילי "אחרון המר", וה, סילבנה מנגנוט. אך ההשוואה המתקשרת מר היא דווקא לסרט קלאסי ישר יחד, "הארסה הנור" על פי מפרה של פרל בק, כל כי שראה אותו בעבר

בנותיו

לא יסכן אותו, בעיקר את תמונת הארכה הנוחת על השרות. אל האמת היא שכצפיה מחדשה, כאטע שנות ה-90, תשועות הדמסיות נראות לפתע מלאכותיות ומיושנות מאוד. גם הקיום שצויר מביע עיניהם של שני ניבתי וברס - השחקנים היהודים מול מוני ואליזבת ברגני - כדי שידאו טיסי-עלאמה, נראים פתאום כמו איפור למסיבת פורים.

כל המשתתפים כאנשי אורז הם קמבודים, ופרס לשחקן קטעני אחד, בחפקיד האב, כל יתר התפקידים, כולל זה של האם והבת הבכירה, מגלמים על ידי נשים ונערות, שלא נלבד שלא הופיעו קודם לכן במסכים, אלא מפג אם ורובן ראו קדם לכן מסך קולנוע, ואף על פי הן מתמודדות להסליא לגרע עם מכות הטבע, הנוחתות בנו אחד זו על השפחה ועל שדה האורז שלה, אלא גם עם רדישת הנמאי והמצלמה. סרט נוד, והלואה ישימצא בתקדם המפיק הישראלי שיכאו אצב.

אנ, פרס לתמונה קצרה אחת, בת כמה שניות, שבה רוחה האב הקדח כי כפרו נשף בידי חיילים, התעצפיים את תושבים במסע רגלי לגלות, אין בכל המסך כל רמו אחד תועות המלחמה שעבר על קמבודיה. אולי טפני שהוא מומם, כאמר, על רומן שעלילתו מרחשת בארץ אחרת. לגרני בקמה, במקביל להקרנתו של "אנשי אורז" בפסטיבל הקיץ הבייבי, את הסרט האמריקאי בן העש "שדת הקטלי", שהוקרן בשעתו גם בארץ. הסרט מבוסס על

למעלה: סמל הפסטיבל. משמאל: נרה לטוט "והובבו" למטה: אוב מונטאן בסרט על חייו

סיפור האותנמי של העיתונאי האמריקאי סינרי שגורבר, שניסה לאתר במשך שנים את הצלם ואיש הקשר הקמבודי שלו, רית פרא, שממנו נאלץ להיפרד עם כיבוש פנוספון. את רמזותיו של רית פרא גילס בובור, השחקן השני בעולם (בצר ריק גרנודי) שהוא גם בעל תואר דוקטור. ר"ר הינן מ. ננור, שוב, ובצדק, גם בסרט והאוסקר על תפקידו זה.

מפר ארז, עסימן בחול ויקוקים ויקוקים

הנזלה כמרינת המרחק הרחק, סין, הניעה אל האנגלים עוד קדם לפסטיבל, ודרך מסבי הסלולוידיה, באמצעות סדרה מעולה של סרטים תיעודיים שצולמו בולם בכפר סיני קטן, אי שם בדרים, צוות של הבייבי. שרה בכפר במשך כמה חודשים והנציח את חיי היום יום שם. כך ובו האנגלים לצפות במשפטו של נער הנאשם בדצ, בקדחתיה של ופאה כפרית צעירה המספסת מרי יום קילומטרים רבים בינל כדי להניע אל חיליה, בעבודתם של החקלאים הנאלצים להתמודד עם טבות טבע לא מעטות, ובר, מפליא לראות ביצר תושבי הכפר, בני כל הגילים, מתנהגים מול המצלמות בטבעיות סעודת התפעלות. נכון, גם הסלולוידיה הישראלית שירדה לא מכבר כמה סרטים שצילמה בסין, אבל טוב יעשו האחרים למשרדי התעודה אם ימחו להמין מלונדון את השרה המרחקת הוות, כעוד הסרטים הללו מציגים את הדים בסין כיום, פוסעים כשנים האחרונות בה אחי זה מפרים וסרטים, המגלים את המציאות המודירה ששורה בסין בימים שבהם האמנו גם אנו, כחסימותנו, כי מאו צדדנונו וחברי משלחו אכן ודאנים לסרטים של בני ארצם. אימי "מהפכה התרבותית" והחורבן שגרם בעל "הספר האדום" לעמ הנוול עומדים במרכזם של כמה סרטים עלילתיים מצוינים, כמו "העסיפון הבחול" ו"שלוש לפילינש", שכבר הוקרנו בארץ, ו"סיפור חיים" של ואני יימו, המוקרן אצלנו בימים אלה טמש.

בחזרה לחורים. תמונה מתוך "סיפור על אנסקה"

אשר לרובם הידועה האני ולכותות הצבעניות שלהם הדגלנו בקולנוע הביני החדש - אלה ניתנו הפעם בשמע בסרם הבינריונות קונגי "יקוקים אדומים, יקוקים דוקים", מלודרמה על אהבה בין צייד עני לבין בתו של יצור יקוקים עשיר.

צלם נגר נרמלניה

גם שני סרטים תיעודיים על המוח הרחוק שהוקרנו בפסטיבל נוצרו בסיומ השיבה לעבר. אחד מהם, "סיפור על אוסקר", הוא יצירתו של הבמאי הרמן בן ה-30 טואצי נקאסה, שיצא בנעריו לארה"ב מרצונו החופשי, למד שם קולנוע והחלים אחרי שנים לחזור וביתה, לאוסקה עירו, כדי לצלם שם את סרטו התיעודי הראשון, "הסיבה הראשונה שגנלה את אטי, חיינו את המסע הזה, הורה, "הא רצוני לזכר את אבי רציתי להפיק את המסע הזה, הורה, "הא רצוני לזכר את אבי ומהקדים, רציתי להכין את חייהם ואת יומיהם לפני שיריה מאחד מדיי, כדי שלא ייטקו לטוטסלניה פרסית הצמיד אליו נקאסה במתכוון צלם אמריקאי, שאינו מבין מילה ביפנית. כך

בשואה לשניים

ה

14" שחוקים שרובם נשים. הצגת הכבוד
 שבת הבאה
 המקצועית
 היסודות של
 והמנהגות
 קטנות
 איתן
 של כעל,א
 של הצליל
 החדר
 היא סוגת
 חללים. נג
 אלחורא, נב
 בציור
 בעושר
 מה, מופיע
 צילום
 לעוד
 שהיא לא
 יר
 קיימים
 המשתנה
 הגה
 המסורת

בכל מחזה של וויליאמס יש יסודות ביורגטיים ברורים מאוד ונידוברים ביותר. הוא ממש שאף לשים את עצמו על גבירתן עם שושנה מקועקעת על גאלמנה החסודה, לשכוח את בידוות המין ● "השושנה המקועקעת" היא מס העולה על במת "הבימה" שחקניות ● הדינמיקה הנשית גיר, עידו ריקליון, לאיים לא פעם ולו תהיה רק לשני גברים ושולח

הבסע עם כל תגידויות שלו. שי צאז וז שכל היבדיו של
מאור מעניינין אר דוקיעס מלודות שלמים. בהשענה
והקועקען! שי שטונט ער יודט. בהשענה מלודות
דערב יודט. המזהז אמנס נפחז כמות, אר הוא דוגל בכחוס
של חיינו, ובוז הוא קוסט לר.
"היאטורס" קלאט מעקסז במידה כחיים. אז העיקר
מלאסור. נכז שגנס מרדח ממות היא תהיז. שיביל להיות
אקטיב, קוסטקסז שטענסקסז בשלילית חזיים אל
סעניינים אורי בכלל. אני אבז מחוול על רכזט של חזיים,
שעמחוסז רחז אל שולל את חזיים אלא נתון להם איכות
אורי."

[illegible]

רבינו יצחק שרה תפקיד אחרון.
רבינו יצחק כצות יד' ל' ריקלין אוריה' מחרות
כחורות. "ו' הרגשה יצד' לפעמים הן שוכחות שהבאי
נמצא איתן, והן גולשות לשיחת נשים, מין רינמדיה של
נשים לבדן, ואני לא רגיל לזה. לסעמים זה גם עושה קצת
כאב ראש. הדבר נעמים אני מאיים עליהן שהתפקה הבאה
שלי תהיה רד' לשני פגמים ושלוחן פומה".

שלא כמו כלאש כ"חשמלית", אמנרה ב"זכור החובכית", או אלמה כ"קצין ועשן" - מחזה שריקליו תיגרס לא מומן עבור תיאטרון באר שבע - בולן נשים שגופן הפך לאייכות, נשים רמניות ההורסות את עצמן כשיטתיות במודע או שלא כמודע, סרפנינה לומר לאהוב את גופה ומחייבת את

ב

בוקר אחד בשנת 1882 נמצא בכיכר העיר
נירנברג ילד מבוהל וזל חזארו שלט: "שמי
קספר האוויר". ואל היה בן 17, אך נראה
צעיר טיילו. הוא חתננג ממז ומנהג כזה
חיה פצועה. ילד פרא. מאז מקסיס הסיפור
המספ מציאתו ספק אגרי על קספר האוויר דורות של
חוקרים, סוציולוגים, מתמטיים, ובעיקר אמנים.

המקרה של קספר האדור לא היה היחיד במינו, אף שבאדיאל חזר על המסעיו והטרייג' בוולנס. באדיאלה נישאו דור כמה מקדו-אלות, שסיקורנו וחיברנו את רימוס של בני האדם. משקדו נמצא בין ממצא בריב בצפת לירי פראי, שכנראה איבד את זכרונותיו ונשכח על ידי חוררי. פרימאטריס עשה עליה סרם, וסרטיילור פרא". סריופ, אביסוס הרוחני של כל הטרסטים על ילדי הטרסטים, קבע גם את המטביט היחיד: שבוהו הסתאק בין הטרסטים והאנושים. וכוונתו: הטרסטים וכוונתו מאל טריפ, היצירות אצלו הקסד האנושי דורף על העוצמה שבחים גרשוס הפריאריס: גם אם לא המדור לשנותו הוא ברישות המדידות גרשוס האנוש שמצטיינת אלפי שנות תרבות.

משואה ורומא מציעים לנו שמיילך אספרד "ליל" חרותו של הרב העובד בטהור לאדם העצמאי. ברור, חקשה, ובעל לבסוף מתגלה. בהשוואה למסרתי האדומי על "לירי חקשה" אינו שחור של עוד מקרה חקשה הממלאים את עמדותי העיתונות: המוקדשים למסרתי ב"ידיעות" תמסרתי את חקשה יריעותי לגמרי, ששואב את השואה ממחמקיהם המוקדשים: המוקדשים שגבדו בעשורים האחרונים. הכול נעץ נעץ שרקע של הדיבורה לא דרה עבדו עמה – אמנם את תחית עיתונותי, תחית עוד פנאטיקה בכופה, אבל כלי חקשה, ולכן ידעה חס ומצב אנושי כלשהו: שאר לירי חקשה הממוכר: מדיף הספורי: לא האמנות לא ידעו מקולם מעטו של קדש ומצב אנושי.

קספר האדור נאכא מבידן העיד על ירי אנשים הרמנים וציוס להקניעו ולקולט רוביה. לקח להם ונזר בלגוס ולקחו או להגבים מיליונים או רבשיות. הוא ירע לעד לדרדור, בלדור או לטובתם. מעיתרו היה מותחנות, פרי ששית רכות של תנאי המעורבות המעורבים. היה קשה להעלות אליו, וקשה בעלילם לעלות. בשרנו "מחטורין" של קספר האדור" שואל בראשיו ונימנו דברנו, הדגונו, האם ניתן לבלל ולשקט אותו. אמצעות טיפול במיתוס של קספר האדור הוא בודק באיוו וירשה וגמישה ולימה היא התורנית האנושית. אכיוו מירה שפערס להשפיע על גמישה בחיג'י הארס לרבותות מלאו.

המיתות של קספר האדור וזה כשנה שהיה לעד יגדס
קולנועית, זה גיא של כסאי נרנץ, פטר דו, שתי הניסיונות,
וזה היצוג וזו של דו, מתמרמרת עם המיתות בזהו ונה
לגמל, אר שתיקן מרמיות לאתחם מסקנתה וארס היתרבות
לעל, לילד הרפא חלום, הניסיון לבסות על ילד חיים
מרתבתים: תזנק אתח, ולכסמי שאל יליו את קצו. היצוג
קסמ כעיקר כסריות הוימיתם שבכנא. האדור היה כלאו תח
12-שנ כמרתף חשך, שניתק אתח מכל טעג אנרשי. מרי
שענ תנח אילי איל – וז כל מל שיתון הצלח לרוב כסימי
ששיו. תחילתו חלום – היה כרבו ניסיון הצלח תרוב את
היצוג האדורשי שלהם כז ער שכלאל, היותו כז תמש.
הניסיון היכל.

הוא למד לדבר, ואפילו לכתוב ולקדוח בנהל של תלמידים.
בכיתות היה חסר תרבותיות. במשך התהליך הוא כלל את
התלמידים, ובעזרת שימוש חסותני כל הוא גם הצליח להשתלב
ואפילו לעסוק זמן מה בעבודות בלתי-אכזריות. אבל לפי
ההערכה של הוועדה, הוא היה משולל כל רצון לשפר את מעמדו
החברתי והוא לא הצליח להכניס את כל הערכים החברתיים שבפניו
לעולמו. במשך כשנתיים 17, הכוונה הסובלת לא העזרה לו במאמץ.
הוא נשאר דומם וחסר חיים ונזקק לעזרה לא אחת, ואחרי זה
איש לא הצליח לספק לו. יום אחד הוא פשוט נפל ומת. חבורה
התערבה להצילה אותו, אבל נכשלה במשימתה
העיקרית להיות לו ליועץ לרוח.

בנידמו של דוד, קספר האדור הוא ילד פרא מרוקו ומתמסר
בנידבית אב שגם סיפורו מתחילין כספריהו תולדיו שקימו
בנידבית, כמבולתו, שגם בשם שם ילדו, ואדור כי מי שבי,
השלימים כמדת העוועו שם גורמים. דוד נטפל כסדרו של
הדואק לרקע הולטיט שמסבן צמח, ליל המיתוס, הסיפור של
התבסס, לפי דוד היה האדור קורבן לתבסס מיליטריס קסים
שגם עצמו לא ידע עלייתו. כך, כסרם נפסן שדא היה נדד
משפחתו אצלה גרמית, ואפילו שהיה נדד היה חוקי של
המיליטריס, ודאנה שרצתה כי כנה ידד שאר כל התארים
התבסס, ודאנה והרעליס אדור. כסרסו של דוד, קספר האדור
הוא מתאקלס היטב ככתבה המודרנית, קונה ידע, עומד
התבסס, אלא הכנהה נדדו מתחדשת, ומישהו משפחתו דאג
לדאנה אדור.

סיפורו הסוגי של האוור מרוחק לחלוטין מחיסור של נל, למדחק הזה אחראיות כמובן השקפות העולם השונות שעומדת מאחורי שני הסיפורים, מוצאו של מיתוס האוור, כננו גם של כל הדסמים שנעשו עליו, הוא כאידופה, מולדת

"נל", סרטו של מייקל אפטהד היצא השבוע לאקרנים, שב אל אחד המיתוסים היותר מסקרנים שיצרה הציוויליזציה: מיתוס ילדי הפרא ● נל היא כבר לא בדיוק ילדה, אבל גם כאישה צעירה היא שונה. חיה ותופסת את העולם בצורה אחרת. אך כפי שקורה בכל סרט הוליוודי, שרואה את העולם דרך משקפיים ורודים, גם היא תהפוך בסוף לגיבורה ● לתקדים הטרגי של קספר האוזר אין כאן זכר

התחדדות הספאל של וכו' להחיות מאדור חיות.
למרות הדיוטם שאלי נודע, "כל" אינו סרם מנותן. חזק
גרשנו ודענו עדי דרי פסנתס של התסריט, שסות את
הספיר העצוב על בולת, שוקה לפתרונות הליכריים
תלכסיים, הטרט מרגיש כחלום, וכל היא רומת מרגשת. אך
אפשר להסביר את הפער בין התסריט המוגבר לטרי
הכבש כנראה כשחקנית שמגלמת את רמתה של וכל, וכל
פוסט. נרמה שום הפעס לא תוכל הליכר לעמוד בקטמה
ותוקה, לה אורי שלוש מעשיות ושמי וכו', קטמה
מעשיות לאוסר, משחקת הסרביש של פוסטר, ושחקנית בר
פניס וכעל עוצמה רמבטיש, מדימה, תורם לטרס תרומה
עקיה, הליקה שחברד קבירטי, שחקנית פחות מוכשרת
היה עולה ליציר כחלוקת פסיל מתוך. כל שום כמו
היה ולרנד בביכיריש ומנות - זה לא תאמר על
ובקלת אפשר להגרר אלי למביריות שסטינוט, פוסטר
קטמה מכללה הקשה ככור, "אני אובחנת את הספיר חזק"
היה אדומה, "איש כמו שדור, תמיס ואותנטי, איכס
שור אספס אירוב, אני יורעט ששני איכתי".

[illegible]

איך יוצאים מזה?

לפעמים, מתוך מכוונו, עצבנות, או סתם כוונה הרעה, נפגשים מפינו רברים שהיינו מעדיפים לגזור אצלנו פנימה. למשל: "דק עובת את מקום העבודה וכבר גירלת בום", או "את נראית כל כך יפה היום", היום, כלומר כדרך כלל היא לא כל כך יפה.

לפעמים גם סתם משפט תמים יכול להתברר במכיר. למשל: "שמעתי שאימך חולה, מה שלונתה עכשיו?" השאלה כהחלל לגיטימית, אבל מה לעשות ואנו של הנשאל מתה בריקן לפני שכועז שתי אמהות, על ידיה, נפגשות. "היי כמה שגורלת, אתה כשה כבר כביתת ג", אומרת האחת לכן של השנייה. "הילד עונה כביתתו: לא, אני כבר כביתתה ה". גבר פוגש מבר כבית קפה. סתם אתה עושה בכוך כבית קפה? הוא שואל. החשובה עצובה: "אני מחוסר עבודה".

לפני זמן מה קרה לי משהו שמס מביר. אחרי חופשה סתו כמה שבועות נבנסתי למכילת השכונתית, וגיליתי כי ככל המכילת, איש ברזל ממיר, דוה למפחת כ20 ק"ג. מבלי לחשוב שואלי יש סיבה להיות הקיצונית, אומרת בתתפעת: "סוף סוף הצלחת לעשות זאת", היא הית כי כעצב ואמר: "לא ריאטה, סרט".

ישיבתי עם תכרים כבית קפה. פתאום גיגשה אל אחד סתם בסדר. התברר לי הציג אתה בפנינו, קס יוצא איתה החוצה. אחרי כמה דקות חור, נצראה מרגו. אחד מהמכרים צחק ואמר: "אני רואה

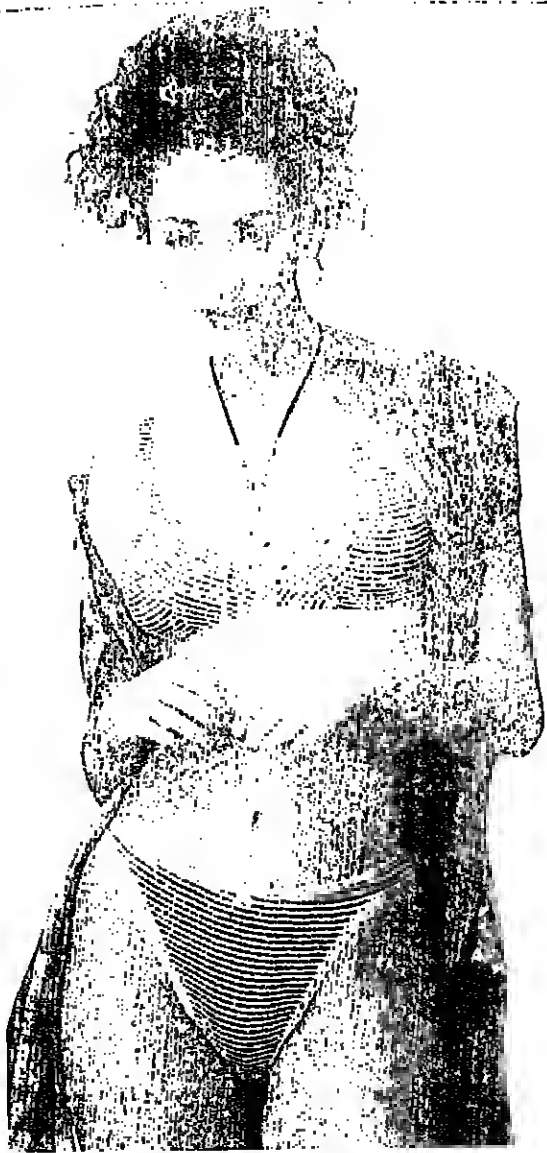
החיים העליונים של העולם התחתון

העולם התחתון כבר אינו מה שהיה. פעם תחתונים חזויה היו באמת בגרים תחתונים ומיר. דק בצבע אחר: לכן, היום התחתונים של פעם הפכו למכוננים לוחים, המחירים דחוקי הצדה את שמלת הנשן, ותחתיות כבר לא מסתתרות. למדח כי לא תמיד החולצה מכופתת, ולפעמים היא ככלל שקופה. מי שחוגג את החשיפה הזאת הם כמובן המעצבים. עובדה, אין גבול להמצאות הנוצנות כסותם הילכה תחתונה, זו בצבעיה והן בגימיות.

בימים אלה יצאו לשוק הבגרים והתחתונים לגשים של "פיקס" ו"פאס" מבית "גיבור - מכרינה" לאביב'קין '95. הפריטים של "פיקס", המותג המוביל בתחום הילכה תחתונה לצעירות, עשויים כותנה 100 אחוז או כותנה עם המשה אחים לייקה. הפריטים של "פאס", מותג המיועד לגשים "הדושינית והדומסנית", עשויים מבריס שונים שכבולם שולטת התחרה אנב "גיבור סבינה" רואגת להשדר קולקציה חדשה אתה לשלושה חורשים. זה סוב לעסקים ובנדאה גם סוב לגברים משועממים.

טודי והקלוקה החדשה מכירים למיר: תוית תחרה - 68 שקל, חוית גופייה כ23 שקל, תחתונים - 23 שקל, חול 23 שקל.

100 אחוז כותנה. מוקלעצית "פיקס" לקיץ '95

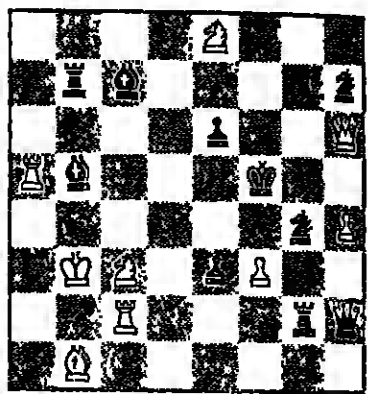

בגיות וסיומים

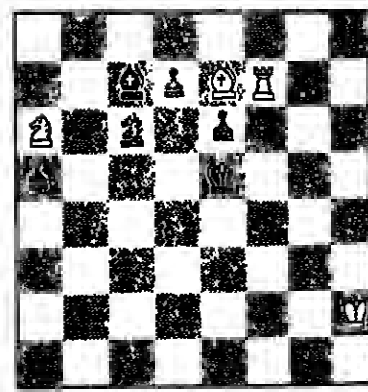
בעיות השבוע

הזרם סעודת היא בעיה לא מודרנית. אופן התנהגות של השחר נגד האיום הוא סיחור ובראה מקורי, ודושה לנושא המוסקביא (ושה קיקה). עמנואל ואוכי טייענו לחללים לסיים את הבעה (6189). בסטרנו פתוחים ומדים (6190).

6189, ישים ודחלים, עמנואל נבון וויסירט דיימנה תולון ירושלים מקורית

9+10 מט בשני מסעים
6190. אילדז פטרי כבדי סקורית

4+6 מט עור כשני מסעים, שני פתוחים

פתוחים אל העור. רח' רמת הגולן 43, ירושלים 97703

בנס המובלמים

מזג אוויר אביבי קירס את פני משתתפי הבנס השנתי של הפורבלמים הישראליים, המאורגן ע"י האיגור לקוטפוציה שהמוסאית בישראל, בינל, נערך נס הפעם הבנס במרכז ביכורי העתים בתל אביב, והשתתפו בו 23 מהבנסים והתרים.

הבנס נפתח כ10:00, במפגש לא פורמלי, קבוצה נודלה יחסית של פורבלמים הניעה מחיפה, וכיוונה גם יהודה לזכרון, שיעור מהבנסים בשנים האחרונות. כשעה 10:00 החלו תחרויות החיבור המהירות. במחלקת הדיסטמיות הכין את הושה ושפט ד"ר מוק אורנברג. מחלקת מטי העור הכין את הושה ו"אן הימן (שלא השתתף בבנס) ושפט ד"ר פז עית. מריכת המשתתפים ניסו כחם בריכור, והפעם עמד לרשותם כחשב 486 והתנונה המצוינת של עמר קומא למתרון בעיות שחמט. 3 בעיות דומסניות רש מטייעור הנושן לשיפט, וכולן היו הקלות.

לאחד הפסקת הצהריים, הוכרזה דקת המייה לזכרם של הפורבלמים שפטרו במשך השנה: ברוך לדר, ד"ר יהושע יפה, יהודה יעקב ויהודה סמוני.

אורי אבנר, יושב ראש תהלת האיגור, סקר את הפעילות כשנה החולפת - הוצאת שתי תוכניות "וריאטיות" (אחת מהן מיוחדת) אורגן אליפות האזק בפתרון בעיות כמתבונן חרשה, אורגן התחרות לזכר ורטהיים (פרטים בהמשך) המרכז השתתפות בקונגרס הפורבלמים בצפת, השתתפות באליפות העולם בחיבור בעיות וסומים, והבנות לקונגרס הפורבלמים שיינדר כשנת 1996 בישראל.

השנה לא יערכו בחירות להחלת האיגור ולעודרה הביקורת. לפי החלטת הבנס הקודם, הרבב המהירות ייערכו אחת לשנתיים. הרבב המהירות ושאר אסא לא ישימו.

שחמט

חולקן מדליות, מחוז מרכז ביכורי העתים, ל6 המצטיינים בתחרות החיבור והמהירות 30 בבל מחלקה) בדלקן - דריסטמיות: מקום ראשון - ד"ר פז עית, מקום שני - אורי אבנר, מקום שלישי - יוסי רטר, מטייעור: מקום ראשון - עמר קומא, מקום שני - שאל שמיר, מקום שלישי - רם סופר.

שלוש בעיות נוספות ורדנו ע"י השופט במחלקה זו: מקום וביעי - אלכסנדר אטונר, מקום חמישי - יוחנן אפק, מקום שישי - יוסי דטר.

כתב שורות אלו, שהיו הקטן הישראלי לאליפות העולם בחיבור בעיות, ויווה על המצב כ"ה במחלקות השונות. הנוער האחרון למשלת הבעיות הוא 1.3.95, וכימים אלה נשלחו הבעיות להחלת התחרות בצפיה. חלק מהבעיות הנוספות הורכבו כפי הנראה ובו למחיואם מנים.

הבנס הסתיים בשתי הרצאות מאלפוז. הרצאתו של תארוור סאנדר טכנה על שחים צולבים בבעיות אחרות, ומתורה הייתה "בזורה למעבר הפרוע" ואילו יהודה דק הדינס 4 סומים מעלים של המחבר ההונגרי מאוש.

שבו הסתיים בהצלחה בנס וספי, שווראי נרם הואה רבה לכל המשתתפים.

התחווה לזכר ורטהיים

יוחנן אפק, מנהל תחרות לזכר של דוד ורטהיים ורטהיים ול, מסר בנס פרטים על התחרות. הרברז מורכבה במרבית הפרסומים המקצועיים בעולם, והתחרות נכחה להצלחה רבה. תקבלו לשיפט מוס 30 מדינות וביניהן מרוקו) בולל מהבנס הישראלי. כל הבעיות הודפסו על דיאגרמות אידיות ויוסוטו כקורב, ללא ציון שמות המכרים, לשיפט הצרפתי ויאק ורטורג, כוכר, הקציכה משפחת המוח פריטים בספיים למצטיינים בשתי המחלקות.

יוסי רטר

בולחנו החרדה

"באמדה שלא צריך לפחד כי המצב לא כל כך גורא התנסו ככל המלחמות, כשנגרעים מפולחן האימה ר' נהרגים מזה, מוטב להיארש באימה שמלחמה זה משול לא טוב, אם לא תבינו את זה עדיין."

"מבחינה מנטלית אנחנו עדיין שביים בהתנה, שנאמת רוצים להשמיד אתנו, ולא צריך לעשות שלום כי א' אספר למפוך על אי אחר. את השתדלונות ממיטת מדרפוס של עס לזכר ישובן, אני חייב לומר שגם הצד האחר לא בריקן עושה מה שהוא יכול היה לעשות כדי לפרק את ההרגשה הזאת."

צוקרמן מצביע על המעגליות של מאון האימה כביכול, "אם אתה משמר לעצמך את הרימו של איים פוסטציאלי, אתה לעולם לא פורץ את המעגל של האיום בגרעין. הצד שבנגר יצטרך להיכנס למעגל של הטלת אימה, כך שלא תוכל להצפין כורים גרעיניים של עירק או להשמיע קול נעקה כאשר אירן מסתתרת נשק גרעיני. ישראל לא מצטיינת כעולם באילו היא יוצאת למלחמות הגנה כלכלה. היא מועדפת כלא מעם אלימות והכחה את הכיבוש, שהיה פעם קלף מיקוד, לחלל אימוגלי מהקום שלה."

מה דעתך על הטענה, שתעריבים הסכמו להיכנס לתהליך שלום בגלל ההשגש שלהם מסני עוצמתה הגרעינית של ישראל? "ראינו שהדבר הזה לא עובד ולא עובד טועל כשום מקום בעולם. ב-1962, כשנרמה היה שהראייה הגרעינית חסלה, היינו על סף מלחמת עלים שלישית. האיום הזה לא פסק, ומי יודע אם הפוסטציאלי הגרעיני הזה לא יתפוצץ יום אחד ויפוצץ לטורר גרעיני. לאחדונה גורע שאירן מכשירה תאבדותם עם מוטוסים. מי תוקע ליינו שלא יגיע ליידיהם א' פעם הסובסציאלי הגרעיני כשאתה מתחיל שבוטציאלי הדנס, אתה לעולם לא יודע מתי היכן זה יתלקח. הראייה הקיפה של המודרניות וההשכלה מוכיחה, שהפוסטציאלי הסכנוגני לשלום יכול להיגרם באחוריצים הידושימים, וכלל לא "הדרישה המצריה אינה מפתיעה", מוסיף צוקרמן. "בעולם הערבי יש תחושה המכסה השלום הוא הסכס על בגיעה מצד המלסטיים, או למצרים יש צורך להראות מהם ההשגים האלטרנטיביים. למעשה מרובד בטקטיקה פוליטית."

השנה לא יערכו בחירות להחלת האיגור ולעודרה הביקורת. לפי החלטת הבנס הקודם, הרבב המהירות ייערכו אחת לשנתיים. הרבב המהירות ושאר אסא לא ישימו.

טכנולוגיית שלום בפוסטציאלי ההירושמינות

ר' משה צוקרמן מאוניברסיטת תל אביב מסכים לקיומו של פולחן אימה. צוקרמן: "אורגנוס מוין באמצעות הטעינים שלו שולח אימה. לטענה פולחן האימה הוא הפרנויה שמפגנת מאן מתפרץ את כל הרוקטרינה הישראלית של בשותן הקיים. אני לא אגר שאין לרוקטרינה הזאת יסודות היסטוריים בטציאות - אנחנו גלוי יודעים שיש רדיפת של העם היהודי לאורך ההיסטוריה שלו ועונית לקיומה של מדינת ישראל - אבל השאלה היא באיזה מידה מפתח את הדבר הזה מבחינה אידאולוגית."

הציונות של היינה שומר שבת

וכיסיית את דקעיותו בעצמות. סינטי את השעויות ואת תסודת האדמה מהטס והסמטי לסיר. אחר כך הכנסתי את קוביות הבשר, את הצללים, שסופים אך לא מקלפים, ואת המרגרינה. מילאתי את הסיר, כמעט ש סוף, במים קרים, והוספתי את המלח, סנרתי במנטה העזמרתית על להבה גורלה. בינתיים סילאתי סיר אחד כסים קרים, הבנסתי לחובר את הקישקעס הממולאים, העזמרתית, בלי טכטה, על להבה קטנה, כשהמים כמעט, ממש כמעט, דתחו, ככיתתי את ההלבה, ואת הקישקעס שהתגפתו בינתיים, העכרתי בוודיות לסיר הצילונם. ככיתתי את הסיר בחזרה, והעכרתי אותו לסלסלת השבת החדשה שלי.

הצילונם היינה: "צילונם צילונם טאכל אלהי" בצדריים, אחרי יותר מ15 שעות כישול, היה לנו "צילונם כמו זה שראי המשרד הדגל היינריך היינה: "צילונם צילונם טאכל אלהי" הסעס היה נפלא, הצבע היה חום כהה נבגל קליפות הצלל, תסודת האדמה היו רבים א' שלמים, ובר גס דועי השעויות והקישקעס וכלל בזכות הכישול הממושך, בזום בינוני, על פלטת השבת.

אנב, בזכות ההדרתה העוקרמת וסיוגן המים השעויות התורה קלה לעיסול ולא גוררת תוסעת לוחי לא נעיסת.

גם אם אינכם רתים כדאי לבס לקנות "פלס של שבת". פלס זה, המיועד לחימום אוכל בשבתות ובחגים ומנועת מבעליה את חילול השבת שבהעברת אש או בהפעלת תנור או סיקורול, גייעה אל ביתי בזכות הגשדות שבצדתי עם בריטס האשראי שלי. מתוך היצצ השתנות של חברת האשראי, בחרתי משום מה, לעשרת שאני שומרת שבת, בפלס שבת, ולא הצטערתי. בשבת האחרונה לטשל גיליתי באסצותה שהבת תמיו 10 שקל איש יכולה להיות משחק ילדים.

חוסרים לחמין ל10 שקל: 20 פתוחי אדמה בגורל בינוני ו ק"ג ששעות לבנה מבוררת; שלושה צבלים כהי קליטה; עצמת ביקר עם מהו ו ק"ג כשר ביקר חזה, שסן, חזרן לקוביות; רבע חמיסת מרגרינה; שלושה קישקעס ממולאים; כסית סלח.

התחלתי לטרוח כטוכן בערב שבת, ליתר ריוק בצדריים: את תפוח האדמה קילפתי הבנסתי לסיר עם מי מלח קרים. את השעויות שפסתי, הכנסתי לסיר אחד, מלא מים, והעשרתי על האש. מבלב הדתירה הדרתית מהאש, ששכתי את המים הדחוקים, סילאתי במים קרים והעשרתי בצד.

אחר כך לקחתי את הסיר המיועד לצילונם

גם לנו יש אנשים כלי בית. חסר בית בלח אביב

מראה נורא מעל הגשר

לפני כמה שבועות ביקרתי בלונדון. ערב אחד החלטנו, חברתי ואני, לערוך טיול לגשר ווטרלר. אולם מה שהיה אמור להיות טיול רומנטי וזה אחד הטורים המסחריים האפילו המסובבים ביותר שחוויתי, מלחץ לגשרי החלוצי רגל המקשר בין תחנת הרכבת התחתית לגשר ווטרלר. יש שטח עצום ושומם הנראה כביכול נקמת דממה. אולם דק על המפה. בלפני ראשון נראה השטח הזה כמו מתחם של אריפים העומדים זה לצד זה בסוף מופתי. כמבט שני החבר שלי צריכים אלא איתות. קרסון גוללות, נאכלה העלפוסות מקריסו או מבזנות גוללות, ופתחו כל ארזיה מן ארם מאחוריה העיצו רגליים מאחוריה ראש. ופתחויות יתור גיל גובה א' אישה מסתלית את שערם, קוצצים צימרניים, מבזנים אוכל, או אפילו קראים בקריות. בעזרת נר א' פנס, היינו חמומות. המראה הוכיח לנו תמונות קשות מסרס של פלג אכל זה לא היה פורט. את היתח מציאות מועדפת, שבו רגע הסבה לאלימה ביותר. "מה אתן מסתלקות עליו, אנחנו לא קרסן", צחקו לעברנו כמה מהמחוללים שהמוגנו בפנסנו. "אנחנו בני אדם! אם אתן רוצות גלבים אלינו, תחזקי כסן, לפחות ושלמו עכור! הולענו והקופסות", קובנו את המקום בדינה, לא ידעתי מה מדיין אלתן יתור: וסחה, וזועם על המצוקת והתלבזן שהם מנל ודקם של הגנשים והאיל, או, ובזושה על האירוקי ששארד כעולמנו.

בתכנה כמנויו אמריקאי. שמתחתה "חור" בות כהנים" מגלה כי, כנראה, חיים. כיום כשורה. מיליון בני אדם חודר בית. הם חיים בתוכה, מתחת לגשר, בלירות או בחצרות של בתים נטושים. בני אדם ללא זהות, שבעצמם שכוח מי הם. ביניהם גלבים, גם משפחות עם ילדים. ילדים שלא יודעים מה זו איוולת חמה, מה זה חג, מה זה חורף, הם ובעצם, ילדים. שלא למרסם כבית ספר ולא חכים למילת מרוא.

גם לנו יש אנשים כלי בית, חמוקים ליתר מאשר איתות ערב וגילית, חוששני על זה.

הנשק והתחמושת והקצול לשהיה על ידי המכ"ל, ולא ריה גינתו להשיג יותר. התשתית הלוגיסטית והשירותים היו נתונים לשיפור. אלוהים אשל משרות ים ביצע על המלאכה והכית שהיא אשף כתומם הפנהלה ובאלתור: מרגת אמוצומבוט קטוארטריבי "דרום ידעה" הורומה והמכה לסדנה צבאית. הורומה גם מסאסיה אורחית ללחם ומשאיות וכלי רבב של צבאית מכרזח. והנשק שום

ב"נבעתי" התגברו על הנחיתות בכמות, כציוד ובאיכות
לוחמים בכמה דרכים. קודם כל בעזרת האביזר הנ"ל, לחם
ה המוטיבציה ולהעלות את המורל של החיילים באמצעות

חורבן

1990

100

144

07.10 שבת של פ

12.05, 2.93, 3.72, 7.77

2. סיבוב בלילה - עם חיים קינו

15.05.87 נ"י. 322

12.6 אהבה עצמית – עם גיל קומר

1965-1970

סיין
15 חולד רבין - וועב רבין רבין

14.05 ת"ש. תריש וסמך - עם

19

11.05 נתיבי דובינא

100

נחשון

100

SECRET

0 916 17709 = 016 117 01

10 חוגה - עם בני הערל 05

לילה טוב - עם דונית בסד

10.05 נשנה - עם רני מנדל

א.פ.ל. לילך מנח - עם בנותיו

14.05 צימקים ושקדים
שירים ביידיש

22.05 לילה טוב - עם רונית כפי

15.05 כ"ז י"ש (ש.ת.)

28.03 לילה טוב - עם חזית כנ

היחידים אנשי
העל

מיליון מסי 119, יום חמישי, יום באולף ת

פנסיה

עודד ליפשיץ חושף את הבלוף
הגדול של משרד האוצר

הברות

ידן אלייטס בילה סופשבוע מגומם
במיוחד עם הזרוע החמושה של
משרד החקלאות

יהלומים

אמוץ עשהאל מגלה איך יצאני
היהלומים של רוסיה עוקפים
את קרטל רהיבדים

מסיקו

עדי עליה מסכמת את העשור
המילניארי ועוזרת המיליונים
שחזרו ללכת בעקבות המסיקה

מעשבים

אברהם טמקין מבכה
את קריסת המעמד הבינוני
של מקסיקו

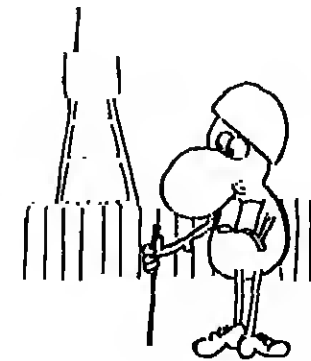
מאת: נא

המוזיאון הפנוני - נגבה

המוזיאון הפנוני הישן יסודו בעלפון

חניון נגבה - 07-744312
חניון נגבה - 07-744879
חניון נגבה - 07-744305

הגדי נגבה

חניון הנמפל קבוץ נגבה
טל: 07-744792

פתוח ברצות

הנבחה מ 7.00 עד 16.00
בד מ 7.00 עד 19.00
מ 7.00 עד 14.00
מ 10.00 עד 18.00

"היפסאקו שיהיה 12 היל
שהיה לא רחוק, ורצוני שיהיה..."

"ומצאתי!"
שעה מצאתי שזע,
ירושלים וגא אציל
מצאתי מקום ממש חזיר-
חלצתי אציל, ומצאתי ושל
מציאות וסוסים וגם מה אציל
ומה עת מצאתי מקום את האיל

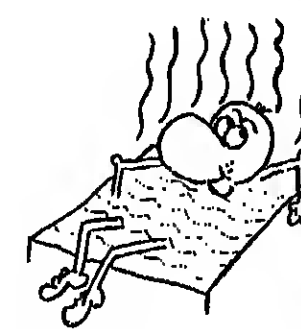

קוסמטיקה

טלפון 07-744321

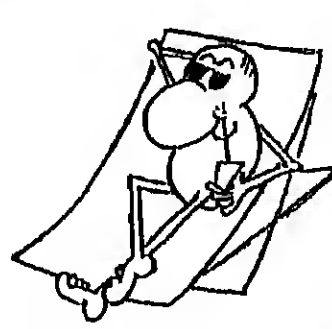

מרחצאות מים טרמו בינדרליים
קיבוץ שדה-טוב דג, לכיש דרום תשס"ז
טל: 07-722184, 07-722308

אונה כפריה בקבוץ נגבה

קיבוץ נגבה מיקוד: 79408
טל: 07-744798 בערב: 07-744810
פקס: 07-744305 עבור תיירות

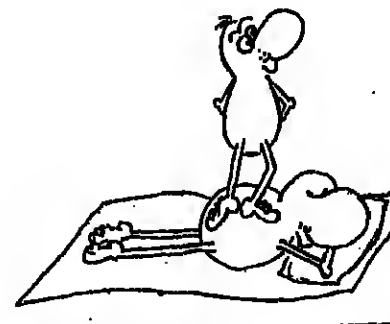

צלפ-גל
ונושיון ברנו
קיבוץ נגבה דג, שדיו גוג, מיקוד: 79408
טל: 07-722419, 07-744995, 07-744793

רפלקסולוגיה

טלפון 07-744925

פוסטיון לסוסים ושיעורי רכיבה

טלפון 07-744813

קיבוץ נגבה -
זה המקום בלבי!

• 2. 4. 2019

321"

3 תיבת

בלילות הוא עומד מתחת לבניינים שלו, לראות איך האורות נדלקים

יצחק לץ
צילובנים: גרמי פלדמן

בגיל 17 נאלץ הנער משה פרץ לצאת לעבודה ומאז בנה בעשר אצבעות אימפריה בשווי 200 מיליון שקל. האיש שהקים את "פרץ בוני הנגב" מתרפק על מראם המופלא של הפיגומים, מסביר למה הוא לא תורם לפוליטיקאים, מגלה שהוא שואף להיות חבר כנסת ומסגיר את השיטה המיוחדת שעזרת לו לזכות פעם אחר פעם במכרזים של משרד השיכון. לא אכפת לו לבנות במנהטן, אבל בערב הוא צריך לחזור הביתה, לשדרות

יום חמישי, ייט באלול תשנ"ה, 14.9.95

11

ום אחר אני רואה את הפנים של אמא במניימה הדתית שלי בכפר הרואה: "משה עיניים שלי", היא אמרה, "אני מצטערת, באתי לקחת אותך הביתה, אבל פוסר מהע בודת המצב בבית לא טוב, אתה הכבוד, אני מסחרת מה יקרה לאחים ולאחיות הקטנים שלך, אני צריכה שתע וור לילי. הייתי בקשיש בן 17. עובתי את החברים והלי מורים ונמעתני עם אמא בחזרה הביתה באוטובוסים לשרדות. כבר למחרת התחלתי לעבוד ולפרנס כמעט לבר את כל המשפחה. מאז לא חזרתי ללמוד אפילו יום אחד. חבל, לא חבל, אני לא יודע. מה שאני כן יודע הוא שלא הפסקתי ללמוד לרגע, לבר, מהחיים. מה שאני הפסקתי מהחיים האלה, האחרים לא יפיק בשלוש אוניברסיטאות. עובדה, עובדה בריבוע. כמה מבוגרי "שלוש אוניברסיטאות" הצליחו לעשות יד תר 200 מיליון שקל בכסף ובציור, כפי שעשה משה פרץ, המייסד של חברת הבנייה "פרץ בוני הנגב" ובעל המניות הראשי שלה, מתוך 25 שנה והכל בעשר אצבעות. בעצם, אולי 40 אצבעות, אם מצרפים אליו גם את אחיו אליה, אהרן ושמעון שנפטר בינתיים, ואולי אף 300 אצבעות, אם לכלול את כל האחיות. הילדים, הגימגום והנכלה. יתור 30 משרדות משלמת "פרץ בוני הנגב" לבני משפחת פרץ המורחבת, ואף אחת ממנה אינה פיקסיכית. בולם עובדים אשכנזי. בולם גם יורעים במה כל אחר מהם משתכר, מלכר משכורתו והשאית של משה, המנכ"ל. כל אחר מרוויח על פי כבודו ועל פי מעמדו, אומר פרץ. "מי שעובד יד תר מקבל יותר. מה הגיוני מה?"

ובולם, כולל הכנות ובעליהן והבנים ונשותיהם, מתגוררים בשדרות. לא עניין של מה בכך לשכמ המונה ארבעה חדרות ויותר ממאה נפש. פרץ, מה כל כך מיוחד בשדרות? "תראה בעצמך. מקום יפהפה. יש עור מקומות יפים בארץ. ילי אתה לא צריך לספר את זה. אנחנו בונים בכל נקודה" וילדיו הבוגרים לא גילו שום רצון לעזוב את שדרות? "לא רק ילדי. גם ילדיהם של אחי ואחיותי נשארו כאן. בולנו כאן יחד, מה טובני יותר מרצונם של הצעירים להתגורר בנפרד, ללא אמא ואבא ודורים ובני דורים על הראש?"

טוב לנו יחד? והגיימז החתנימז והחלוצ? "גם להם טוב".

הפעלתם מכבש שבנוע? "הם וחלילה, אבל המשפחתיות היא בראש מעיינינו".

למה דע בנינו? לגור באזור תל אביב, למשל, או בירושלים? אני מבייר, לא על ניו יורק. "לא דע. אבל החוקים הלא כתובים שלנו טוענים שמי שעוזב את שדרות אינו רשאי להמשיך ולעבוד בחברה המשפחתית".

וזה בריוק העניין. משה פרץ צריך משפחה מסביבו. בחופש הגדול עבדו באחיו החברה 24 מיליון משפחת פרץ המורחבת, בני 12'6. בולם הדוויח בפי שהוסק על שכם כחשבוניות בנק מיוחדים. האיש המגלגל השנה מביי דות בויקט של 200-150 מיליון שקל - והמבירות ב'96 צפויות לשכור שיא יותר מ-250 מיליון - דוצה לראות כל הזמן מכיבו פרצופים מוכרים של בני משפחה. כל בוקר בשש מתקיימת במשרדי החברה כשרדות ישי בת שחרית שבה משתתפים כל האחים, הבנים, החתנים והגיסים. בראש השולחן יושב משה. לידו, כמעט של משקוף, אביהם ורד, לשעבר סוחר מצליח במרוקק. ער לא מנמק, היתה אם המשפחה, רבקה, מכיאה מתבשיליה לשיבות המשפחתיות, וגם לאתרי הבנייה.

ומה עם חילוקי דעות? פרץ: "אין לנו חילוקי דעות מהותיים".

במרום של 20-10 אנשים אין מחלוקות? "מי אמר שאין, אבל הבל מיושב ברח מובה".

ומה קורה לרות המובה, בשעל השולחן מונחות שתי החלפות מנוני דות? "מניעים לפשרה".

ואם אין משרד? "יש משרד".

לך אני לא צריך לומר, שבחיים לא תמיר יש משרדות. "אז אני מתערב".

ומחלומ? "מחלים".

במילים אחרות, עם כל הדימוקרטיות המשפחתיות, אתה בכל זאת המנכ"ל. "כמו כצבא. רזוניסדיונים, בסוף מישוה צריך למגור עניין".

ולא אכפת לאחיו, ילדיו, ילדיהם, גיסיו והתנק, שאתה הופסם האחיו ריון? "אני האח הכבוד ואני המנכ"ל".

אך זה שאיש מהם לא מרש בנסים וחוקים חברית קבלנית מצליחה משלוח? "אני רואה שאני מרובד ומכיר ואתה בכלל מחסיא את הנקודה המרכזית: אנחנו ביהר. בייחוד. היחיד שלנו הוא כות. אנחנו תמיד יחד. אנחנו חולכים לכל משימה עסקית ביחד ועובדים כל משבר משפחתי בייחוד. ובחיים, כמו שאתה יודע, יש משברים. אצלנו כל ילד שגדל יודע שהוא לא לבד. לא רק שהוא מוקף באחים ובאחיות ובחברים ובסבתא ובסבתא - יש לו גם משפחה מרחבת חמה. בלי עין הרע".

אך אתה מצליח לנהל חברה בשלוח אתה לא יכול להגיד מלה בי הוא אחיו, והתוא נשוי לבתך, ושני אלה הם ילדיו של אחותך. "מי אמד שאני לא אומר".

וזה לא משבש את המשפחתיות? "הם יודעים שאינני מתעמר באיש. את העבודה צריך לעשות".

המשרדים תל אביביים שלכם ממוקמים בבית האחים שרבמ, שלר? "שה אחים קבלנית מעטילה, שנראה בי הם לא בריוק מסתריים ביניהם. חבל".

ורק בשבוע שעבר הדתים בבית המשפט ספדו עותיק יומין בין ארבעת האחים ריבמן בחבריה.

"כואב הלב".

זה מבנים מוחשבות לראש? "הם חלילה. הם וחלילה. ברוך השם".

משה פרץ מחזיק קרוב ל-60 אחוז מניות קבוצת החברות המשפחתיות הנשואות בולן את השם "פרץ בוני הנגב". שאר 40 האחיות מתולקים לר-סיסים קטנים בין בני המשפחה. החברה בונה רירות לסגורים, הוסמלים ומכני תעשייה בכל הארץ, אבל הנגרש הביתי שלה היה ונשאר בדרום הארץ: חלל מאשרוד, ורד אשקלון וער שדרות וכאר שבע. היא מעסיקה כ-250 פועלים יהודים, 450 פועלים זרים, בעיקר מרוםניה, ורק עשרה פועלים מהשטחים, בולם וחוקים. פרץ בוני הנגב מעולם לא בנתה בשטחים, להוציא את בית החולים הפלסטיני כעת.

למה? "פרץ, חובש ביפה, איש מפלגת העבודה וחבר הלשכה שלה, אין תשובה מספקת. "לא יצא", הוא אומר, "ויש מספיק קבלנים שיעשו שמ את העבודה כלעדי".

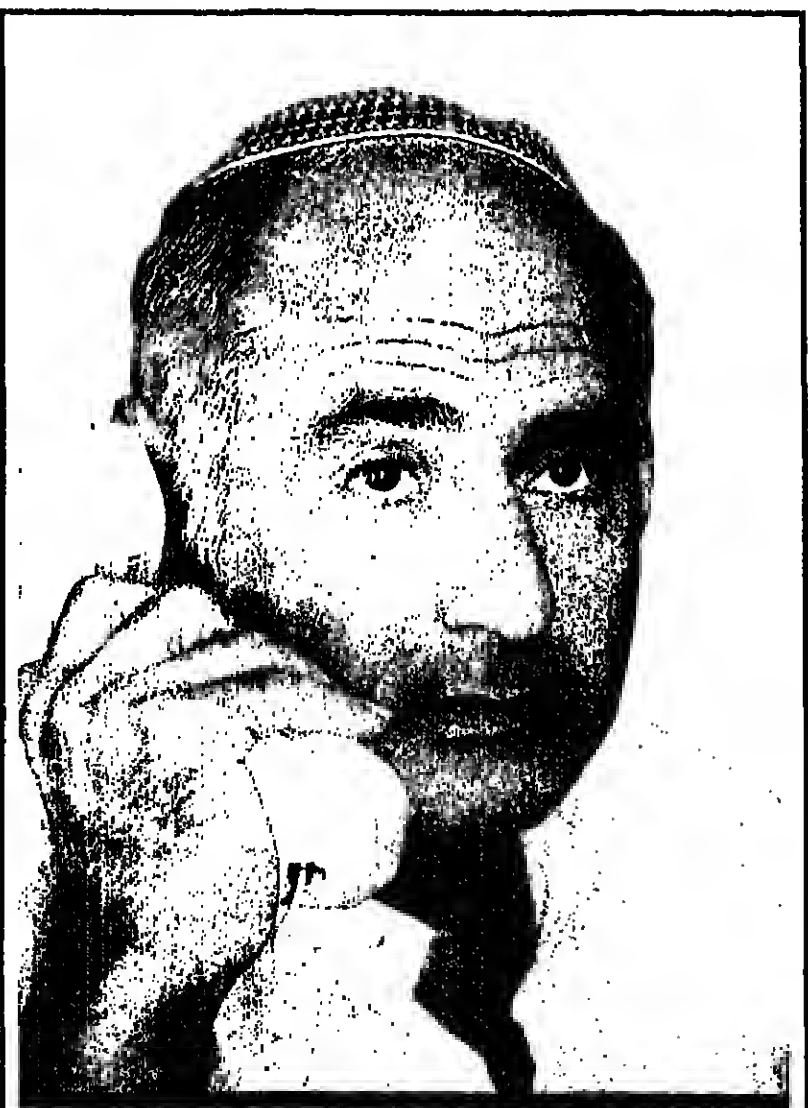
מורד, ארמ במוד יספסם חודמויות עסקיות בקלות בזוז? "מה יש לי לחפש שם?".

עבודה, במק. "יש לי מזה בשפע, תודה לאל, גם בתלמי הקו הדוק".

עובדת חיתוך איש מסלעת העבודה תרמה לחולפחו? "אני מסביר לך, לא היתה שום חולטה. פשוט לא יצא".

וחברך המוב, אריאל שרון, אינו בולע על שאתה מוניה את סיתות השפחות? "אריק הוא בנאמר יקר, וחבר יקר ושכן יקר, והדירות האישיות שלנו חוצה קווים".

ביותר שר הבנינו והשיכון בתקופת ממשלת שמיר, ער 92, ודא לא

"המתחרים שלי במכרזים, שיהיו בדיאיים, הם כל כך חשוכים וגרולים, ער שאת העבודה עושה להם שליח שמכיא כשם את המעטפה. אני, לעומת זאת, כא לכד עם טפמים ריקים שעה-שעתיים לפני סגירת המכרז. לפי מספר המתחרים אני עושה חישוב כמה הם כבר יכולים להציע. כרעה 90-91 אני כותב את התעצה. וזה כל הסוד".

ניסה לדחוף אותך לשמוע
"אריק אינו עובד ככה"
אתה חובש ביסחה.
"חובש לא או חובש, אין קשר."

משה פרץ הוא איש מחנהו של השר שמעון שסדית בממלכת העבודה ודי
בר בשדומים פולטיים שונים שהקים השד הפדופסור. רבים מבני משפד
תי הדורחבת הם חוקק לכדניקים, המסייעים בריכים שנות לליכוד.
כשדירות מסמרים שפרץ מתכנן להפחית בעוד כמה חודשים, ולתזמור
כפריימרים הקרובים של העבודה על המקום הראשון של מחוז הגלב, המע
גיק כרטיס בניהם לכנסת.
וז נבדן?
"שמעון".
או זה לא נבדן?
"עריין מקדם לרבר".
אבל חיות רוצה להיות חבר בנפת?
"אולי".
זה בן או לא?
"כן. אני יכול לתרום".
עם חותן האישי שבברית, החוצאות על הפריימרים וחי משחק לידים
עבורך.
"הכסף אינו הכל בחיים".
התייעצת עם חברך ושבך עמיר מרץ?
"אנחנו ירדים טובים".
הוא בבר שמע על האמביציה המוליטית החרושה שלך?
"אנחנו ירדים טובים".
ורבין?
"מומנת לי בקרוב פגישה אישית עם ראש הממשלה".
תבקש את המיכאל?
"רק אציג בפניו את עיקרי משנתי לפיתוח הגלב".
מה יצא מהפגישה האישיה הקרובה, לפני בשלוש שנים, שקיימת עם
ראש הממשלה?

"הוא שמע אותי בקשב".
הצעת לו או להקים כביש עילי בין ראשון לציון לבשר שמדירה, מעל
הבניינים הקיימים.
"דעוין מצוין גם היום".
אבל הוא נשאר על הגיד.
"זכה ותראה".
וגם הצעת לו או לחדר מנהרות לרכבות תחתיות בתל אביב ובר
ירושלים.
"דעוין מצוין גם היום".
וגם הוא נשאר על הגיד.
"זכה ותראה".
וגם הצעת לו ב"פ" להקים בנגב כפר לכרעונים עולים חרשים, שיעב
ק בפיתוח מוצרים.
"דעוין מצוין".
על תצויר.
"זכה ותראה".

פרץ אהב למכר בנאותה שנה היום, בשאמריית הבניה שלו מנגללת
מאת מילינים, הוא מסחוב עם נהו האישי מכוס עד ערב בין כל את
די הבניה, נכנס לפרסים הקטנים ביותר, רשום תעודת על גיד המוסקל
אל תוך כים חלוצה הצדורה, יורע בזמן אמת מה מצב עבודה המית, היי
צוף והחידר לשדות המים והחשמל של כל אחת מאלפי הירדות הנבנות
במקביל. "הרבה שנים חתה לי ארבה מורה לכו כלילת לאחר הבניינים
שקטמתי, לעמוד בחוף בחושר, ולראות איך הירדים החדשים מרליקים
את החשמל. מתאם הבית הזה, שליחתי אותו צערצער ואבןאבן, מקבל
חיים משלו. אירי"

קבלן ותיק בדרום, שפנה בשנים האחרונות לעסקים אחרים אבל מכיר
היטב את בני משפחת פרץ, בועז כי מעבר לחיות הדמוגטית של משה פרץ
מסתתר מוח עסקי מיומן מאין כמוהו, שתכנונו העיקרית היא לוחות הוד
מניות עסקיות. לרבריו חברת פרץ בוגי הגלב הצליחה לזנק מאסם לצמ
רת החבורת הקבלניות בארץ בזכות שלוש מיבות עיקריות:
■ ניצול עד תום של תנופת הבניה מקיטוצים, בראשית שנות השמונים.
■ ניצול מירב של תנופת הבניה לעולים החדשים בשנים 88-92.
■ שילוב גרדי של כשרון, מול ושכל לבנות בתנאים מצוינים במרבית המ
בדים דרשמיים של משרד השיכון ושל מינהל מקסיקני ישראלי.

אתה מפעיל מורעין עסקי?
"מליחה".
אומרים שאתה תמיד יורע מוח מתחדיך מוצינים במפרצים, מציע קצת
יותר, רק קצת יותר, באופן שמאפשר לך לבנות כמברז או לא מאלץ
אותך להתחייב להצעת שלא תוכל לעמוד בה, או שתתגרר לא רווחית.
"מי אמר שאני וזכה בכל מכרה".
ברובם.

"אתה יורע איך לי אין שליחים ופיקדות שיעשו את העבודה בשבילי;
אני לוקח את הטפסים בעצמי, עדיין ריקים, ומניע אותם למשרד השיכון
בתל אביב שעה שעתיים לפני שהמכרז נסגר. אני בורק, מתעניין כמה
בבר ניגשו, מיסדרמו, פשם בריקה הדט אני כותב את ההצעה, על המקום,
משלשל לתיבה. זה כל המדר".
מה זה "מיסדרמו"?

"המתחמים שלי, שידיו בריאים, הם כל כך חדשים וגדולים, עד שאת
העבודה עושה להם השליח, שמביא בשמם את המעטסה, אמיתי לך, לי אין
שליח. אני בא לבד. לפי מספר המתחמים אני עושה חישוב מודר של כמה
הם בבר יכולים להציע. תמיד יש איזה משוגע שחודק מודר נסגר מדי או
נבה מדי. בעזרת השם, בבניה אני מנסה וגם קצת במספרים, ושכל יש
חסדי יכול לעזור במקום שהבינה האנושית נגמרת".

קצת עזרה מירידי?
"חם וחלילה היום, בשית המכרזים אין דבר בזה עזרה מירידי".
אומרים שאיך שרון נתן לך מוש רציני.
"כבר אמרתי לך שהוא איש יקר? אפילו ביקשתי אצלו באוהל השותבים
לפני שבועיים מירושלים, מול הכנסת".
תתרום לפריימרים שלא?
"אני לא תורם".
לא מפתעים עליך כל מיני מוליטיקאים ובעלי קטנות למיולות חב
יב?
"הקמתי קרן מלגות לסטודנטים, עדיין של איזה 400 אלף שקל".
רק פסורנטיס והפוליטיקאים יותרו לך?
"הם לא מונים ואני לא תורם".

פרץ, היכול מעודת הוון האישי העצום שצבר לבנות לעצמו ולמשפחתו
ראשון קסן בשדירות, מתגדר בריק כבו רוב שבניי בבית חריקומתי קסן
עם שכן צמוד. לרבריו, כל חייו היה המטר שלו לא לנער עיניים. "למה לי
אומרו?" הוא שואל, "למה לי בריכת שחייה את ילדי וניכבתי אקנה לכם
אשניים רק מתאן שתיחנו גם לילי השכנים לזכב עליהם. איראו. לא
חיתנו - לא תוכלו".

אדם במעמדך עושה חשבון מה יגורו חשבונות?
"יש אחד רעיתי ואני הומנו למסיבה אצל אחד מעשירי הארץ בהרצ
ליה פיתוח. בדרך עצרנו מישור ושאלנו אימה גי זה והוא אמר לי: 'די
מיליארד הזה ש'. ואחרים שלי בשדירות, בדרום לבית, לא יזכו לשמוע
את התשובה הזו. אני בשדירות כאחד האדם".
גם אם תמשיך גנים, עדיין יחזו לך בבנק 100 מיליון שקל.
"אנדרת בנק, אספר לך סיפור: יום אחד, בראשית צערי מבקרמשנה

עצמאי, בא אלי מוזכר של קיבוץ אחד ואמר: משה, קח מראש את כל הכי
סך שאתה אמר לקבל בעד הבתים שתכנה מה בשבילנו. חקנה עם זה חומי
רים, ציור, הכל. לקחת את הכסף, איזה 20 אלף שקל, ובאתי איתו למניין
הבנק שלי בשדירות: 'מר פרץ, מר פרץ, אמר לי בבכור רב עד מאוד מנהל
הבנק, 'למה שלא ניקח את הכסף וגשים אותו באיו מניה מזה שלנו?
להוכיח, זה היה בתקופת השיא של הבורסה. בשום אופן לא, עניתי. הכי
סך הזה מיועד לבניה. 'בנייה לבניה, אפר לי המנהל ההוא, 'איפה העיני'
ים שלך? שים את הכסף במניות והוא יעבור בשבילך. מתרחמים שיהיו לך
תוכל לבנות, וככה תרווח פעמיים. לא, התעקשתי, לא ולא ועוד פעם
לא. איזה טיפוש, הוא חשב עלי מאחורי חגב.
"עובדת. הוא עצמו, המנהל הזה, מסר את הבית שלו, הכנים את הכסף
לברכה וקיווה שעם הדוחים יקנה בית חדש. בוקר אחד, לא אחי מיידי
רע הרבה ומו, הכל התמוסס. הלך הכסף שלו והלך הבית החדש שהוא תיכ
גן. 'מר פרץ, מר פרץ, הוא בכה לי, 'כמה שאתה חכם. אותה יורע מה מר
סר והשכלל".
מה?

"שאו באפת נהגתי בחוכמה וגם היום אנחנו פועלים ככה אפילו אנדרה
אתה מכל הכסף שאנחנו מקבלים מראש מלקוחותינו, ודכשי היירות, לא
הלך למסקלציות או למשחקים או לתרגילים חשבונאיים. אנחנו שמים
את הכסף ככנג משתמשים בו אך ורק לבניה. כי כדי לעשות משחקים
בבורסה אתה צריך להיות חכם. ואני לא חכם".

"אנחנו, כמו שאתה רואה אותי, לא מבינים שום דבר חוץ מבניין. היל'
רים שלי, תשים אותם כאתר בנייה, תעצום להם את העיניים, תשמיע להם
קול של מקרה או קומפרמור - על המקום ידור את הצליל, שנת ייצור,
רגם, הכל. כלנו אנשי מקצוע אליף-אלף. הבניין הוא תינו. הלידים אוד
רי הבית מפר ודקים את הילקוט בבית, ודצים לבניין לראות מה חדש. די
צים לשמוע עסקות. ודוק אותם מזהלת - יחודו לך תוך שתי דקות מהוד
לון".

בקיבוץ תחיו ויתורדים תאחרונים בתורם. בבר עכשיו שני שלישים
מתקוברים שלבם מיובאים מרומגית.
"זו בעיה של היהודים, לא שלנו. ואני גא שרק 10 סלמינים עובדים
אצלנו, לעומת כל המאות שהעסקנו בעבר. וכולם נאנמים ומסורים אחד
אחד".

"את תיתן לילדיך לעבוד בעבודות פחות קשות מאשר בגיין?
"זה לא קשה וזה מבנים, תורה לאל, למה שיעבדו בעבודה פחות מכני'
סוד".

תראה את חתום הנגרא הזה בחורן.
"אף אחד עוד לא מת מחום".

קיבוצי הגלב המערבי אכן הרימו את פרץ על כפיים, מבחינה עסקית.
חברת הבניה שהקים עם השם הצירי כל כך בנתה בכל הקיבוצים - בעי'
קר והחכות למגורים. זה היה בראשית שנות השמונים, בימים שהקיבוצים
עדיין היו על הסוס. אבל את העבודה הראשונה שלו בקבלן עצמאי עשה
בשירותו של בעל תנוה בשדירות שרצה להתרחק. העבודה נמשכה עשרה
ימים, ופרץ קיבל תמורתה 50 לירות ליום. "הבנתי שאני בכיוון הנכון",
הוא ממעז, "בתוך מועל שכד הייתי מדווח בעבד אותה עבודה 15 לירות

ליום בלבד".
רדופר רצינית לזינוק המטאורי של פרץ בוגי הגלב נתנו כלי משים דא'
חום דן וגר פריש, בעלי אסם, כאשר באמצע שנות השמונים הומינו
במסחירות מהאחים פרץ את הקמת המבנה לספעלם החדש בשדירות.
המפעל הענק והיקם הרבה לפני הרדילין, הרצותי לכשעצמו. ההצלחה תוו
הגיבה מיד צבר המנות למפעלים גוספים. כל ההכנסות הושקעו בחברה.
כסף לא ברח החוצה גם היום, שני הבנותים היורדים שמקבלים בני משפ'
חת פרץ לענפיה הם רידות הרשומות על שמם וגסיעות לחולל. גם הנטי'
עות האלה נשאות לא פעם אופי משפחתי. משה פרץ, למשל, צירף אליו
ואל אשתו אסתר בנסיעתם האחרונה את שלוש אחיותיו.

למה?
"אני אוהב לרבר איתן", אומר האיש, שרואה את אחיותיו מרי יום הן בע'
בורה והן בשבוצה המגורים המשותפת.

פה ושם ניסה פרץ לעשות עסקים בחולל, למשל בסין, רומגית ומרדוקה
אכל מרוב בנסיונות שרובם לא עלו יסה. "אמיתי לירידיים במרדוקה: חוכ'
מה קטנה, כל הבנק הזה שאחם עושים שם. אתם רדי יהודים, אנחנו יוד'
עים מי הם שכנים. נראה אסם, חכמים, נהיים מיליונרים במדינה שכה
כולם יהודים. אני, איך לי מה לחפש בחולל? אני מכיר את הארץ ומכיר בני'
ין, וזה מה שאעשה כאן בעזרת השם עד אודיף ימי".

בפסעויתו המפורים לחולל הוא עומד מול אחי. בנייה ומצלם אותם
בעיניו. חסם, להעשית עיולמו. סיגומים מרטיסים אה גשסתו. אם זה היה
תלוי בו, מומן היה נתה כאן מגדל דגסת האייפל. לא מכבר פיתח יחד עם
פרוססור מהמכנין ומרען מאחר'ב שימת בנייה ייתודית, עליה גרשם פטי'
נט. הכל מפלדה.

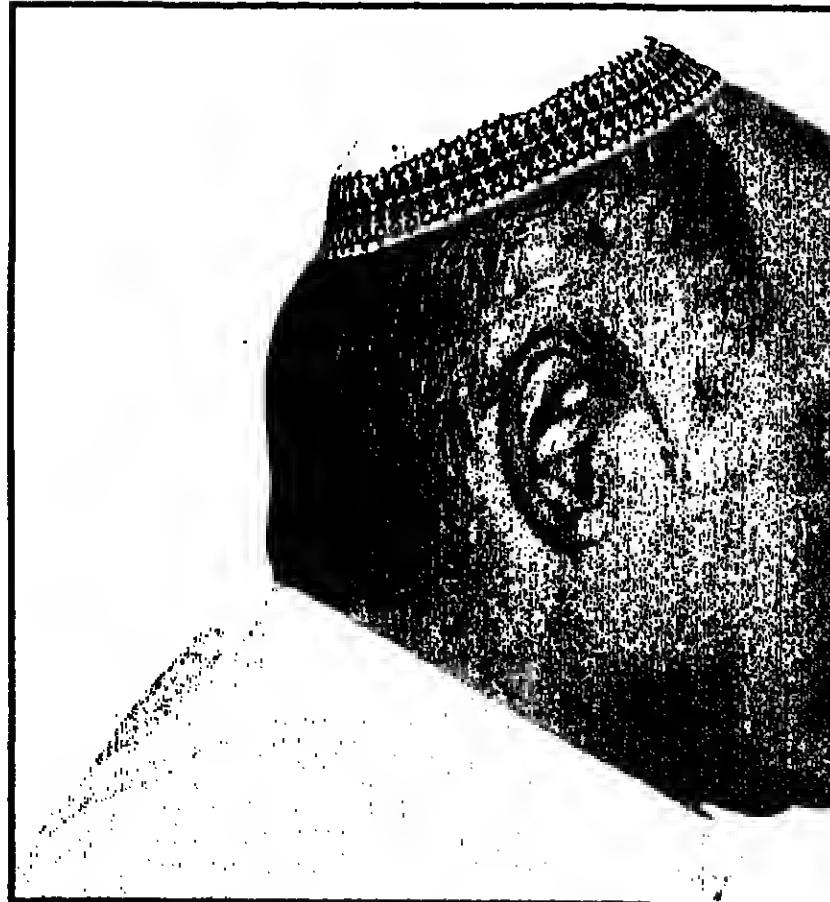
"הידימירות במצרים שיגעו לי את השכל. איך הם בנו עם אכנים גרו'
לוח, לא ישירות, לא מריקות: אבל כשאתה מסתכל על הקווים באוויר
אתה רואה שלפני אלף שנה בנו מקצוענים העולים עלינו היום. זה שיגע
לי את השכל".

והמגדלים במגדל?
"הגענו לחלום שלי. החלום שלי לבנות בירושלים או בתל אביב שני
גורדי שחקים וזים, זה בצד זה, דגמת מגדל' התאומים שכמנהגו. טכנית
וכלכלית אני מסוגל לזה כבר מזה. רק מחכה לאייקי. האנשים ישתגעו:
כל יום יראו עוד קומת ועוד קומה באוויר. פיתחתי שיסות לבניה כמתי'
דוח שיה. המגדלים האלה יצברו אשכרה לעיני האנשים. ימצוין".

תקרא להם תאומי ירושלים?
"מה מתאום. ועניין הוא שהם יקראו בעזרת השם פרץ משה, מגדלי
פרץ משה".

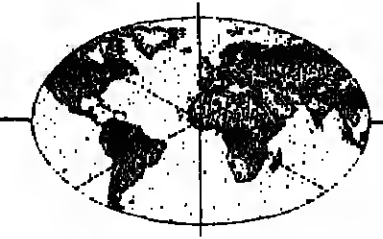
זה חלום או מציאות?
"אני יביל להיבית רק בעזרת מעשים. אומרים: כל מי שמעשיו מרובים
מחוכמתו - חוכמתו מתקיימת. אני לא צריך הרכה, רק לעשות".
והא תיאולץ לחלוף את שם החברה שלך ל"פרץ כוגי ירושלים".
"זהה אתה חושב, שלא חשבת על זה אם עניין המגדלים יהיה מעשי',
אקים חברה בת בשם זה".
ואולי אחד בך, בכל זאת גם פרץ כוגי מנהפון?
"אני? מה שווה כל מנהפון שלך אם לא אוכל לחזור כל לילה הביתה,
לשדירות".

לשדירות.

"היום, בשית המכרזים אין עזרה מירידי".
אומרים שאיך שרון נתן לך מוש רציני.
"הוא איש יקר. אפילו ביקשתי אצלו באוהל
השובתים לפני שבועיים בירושלים. אבל שידה
ברור. אני לא תורם לפריימרים שלו".

"הפרימירות במצרים שיגעו לי את השכל. איך
הם בנו עם אכנים גרולות ולא ישירות, וחי לפני
אלף שנה מקצוענים העולים עלינו היום".
והמגדלים במגדל?
"הגענו לחלום שלי. אני חולם לבנות בירושלים
שני גורדי שחקים וזים, זה בצד זה, דגמת
מגדלי התאומים שבמנהפון. טכנית וכלכלית אני
מסוגל לזה כבר מזה".

אמוץ עשהאל

יהלומים לניצח

יש בזה משור גם, אנדרה פזס בסלירה כלתי מוסתרת הנסיכה מרגרט לא ליובת טיילור, למראה טבעת יהלום ענקית שהשחקנית המפורסמת ענדה ברוב פרסומ. טיילור לא התבלבלה, הסירה את הטבעת, שירבבה דרכה את אצבעה ומלמית של הנסיכה וקבעה: "הנה, עשיתי זה כדי לא כל כך גם". ריגמיקה רוסה התפתחה בשנה האחרונה בין ענף היהלומים הרוסי לבין הקר טל העילמי בראשות חברת רהיכרס, שבסיסה במסדות האגריים של רוסה אפי ריכר.

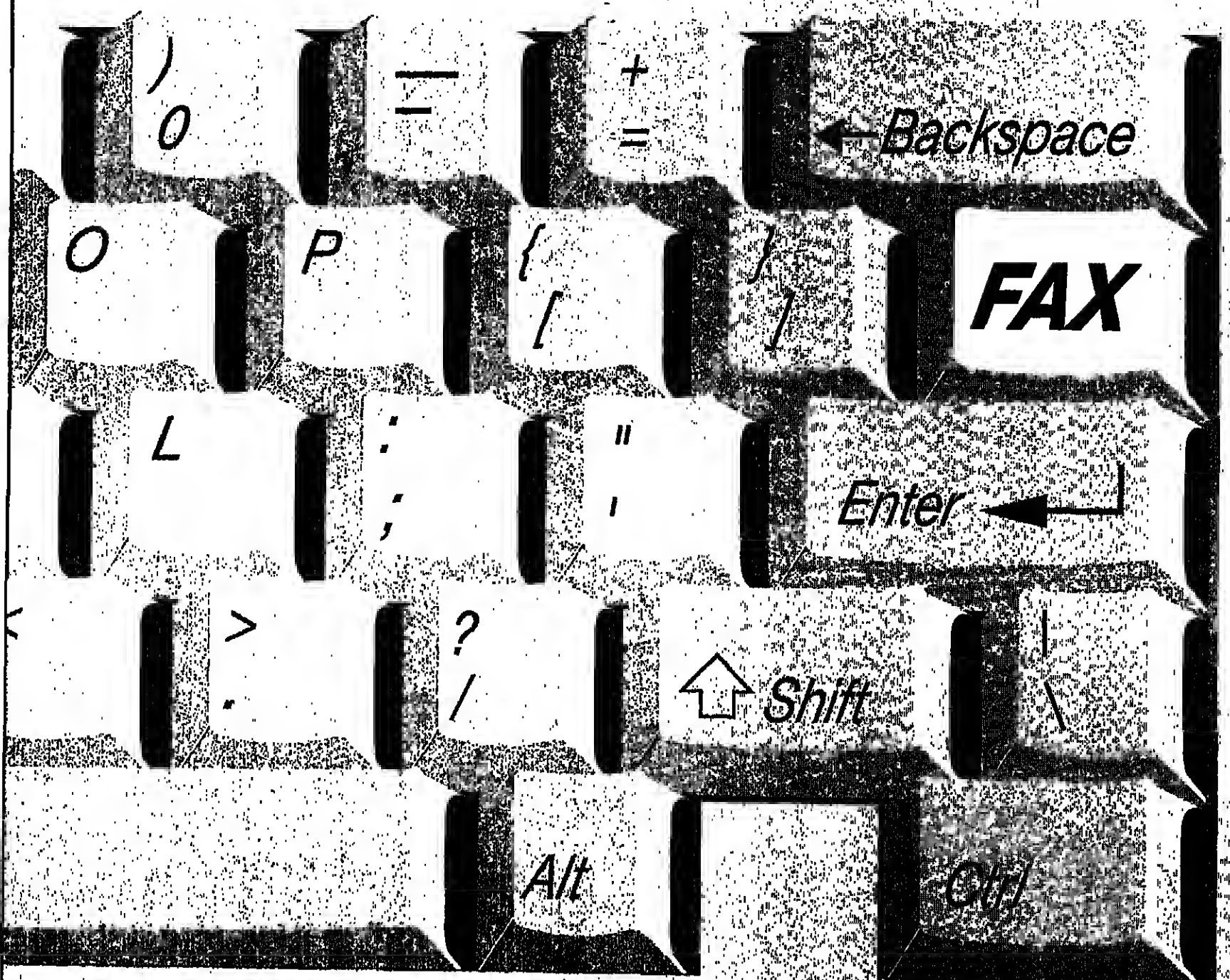
הנעיה בימרה פשוטה: על פי גורמת תיקות בענף, במעט כל יהלום שעושה את דרכו ממסדות העולם למלמשה כלשהי באגמורפן, ברמת נא או בכל מקום אחר, עובר במסה רהיכרס כלונדון, ואנב כך מתועל לתוך מערכת ירשת מחי רים עלמית אתה מנהל "ארגון המכירות המרכזי", ה-OSO.

מרכז היהלומים הגדולים בעולם נמצאים באפריקה ודרומית - בעיקר בוד איר, באנגולה וברוסה אפריקה - באמריקה הלטינית ובסביר. ובכן, כמו הדברים רבים אחרים של קץ המלחמה הקרה, גם כאן שחרר העידן חורש שרים שאיש לא ציפה להם רווקה בבסיכות משמחות באלו. כעבר המכונה מוסקבה להצעת רזה ביום, לפיה גם היא השוקק את רוב יהלומיה באמצעות הקדם ותמספק בשיווק עצמי של חמישה אחוזים כלכלי מוצגות. אלא שמא פירוק בריה"מ השתט במסמכות מדי בראשית, וכעת איש אינו מוכן עוד לשמר את ההסדרים הישנים עם הקרטל שאר אתמול נחשב לכל יכיל.

עוד הרוסים משלחים ללונדון רמים בדרגות שכי שונות, ובשטח כבר החלו לצו סודות ענקיות רהיכרס בקצב הלך וגובר. היריעות על כך, שמוקדו בתי כיפות גם על ידי "טלגרף", זועזעו ענף וטלואו והעלו שאלות נוקבות לא רק לגבי כי נחצותו הכלכלית של קרטל כינלאמי, אלא גם לגבי עתיד יצוא תומרי הגי למסביר.

על מה זועקים ברהיכרס - כדור בשטח. בשנה שעברה לברה, הם אומרים, הצפוי הרוסים את השוק כמחצית כשוי של כמיליארד דולר, לבר ממכירותיהם לרהיכרס בבי"ב 1.2 מיליארד דולר, וכבר גרמו כותנותם הכלתי ג'טלמנית - הדי הסכם ה-95 אחוז אמור לפשע רק במקר השנה - לנפילת מחירים של כ-15 אחוז בממוצע.

למי מכור הרוסים - ברור גם כן למלמשים הרוסי, ישראלים, כלנים ולכל מי שמכין כחשיו תבריאם שקרטל יהלומים הוא קללה אנטיכלכלית כריק כמו אינור יצרניות הקפה באמריקה הלטינית, וכמו ארגון יצרניות תפס אופ"ק. וסאחר שבווקי מצע עסקי, הניכ השוק ברוק כפי שהגיב על שאר נסיונות הקרטליזציה יצרניות הקפה לא הצליחו בשנה שעברה לשבוע את השוקים - באמצעות אינור תגבלת תפוקת - לשמור כעיתם את מחירי תשיא אליהם זינקו שום לכן האבקה החומה בשל מנעי סבכו גבינה של אופ"ק לבלום את ירירת מחירי הנפס בשנים האחרונות גחל בשלוק חורק; וגם לקרטל רהיכרס לא עזרה ההחלטה מתחילת השנה, לקצץ בכי"ב 15 אחוז את רבישות היהלומים הגולמיים,

פקסס ישר מהמקלדת!

מעבד התמלילים QTEXT OFFICE, עם כרטיס פקס אחד - לא צריך יותר. מגוון היכולות הרחב של QTEXT OFFICE כולל:

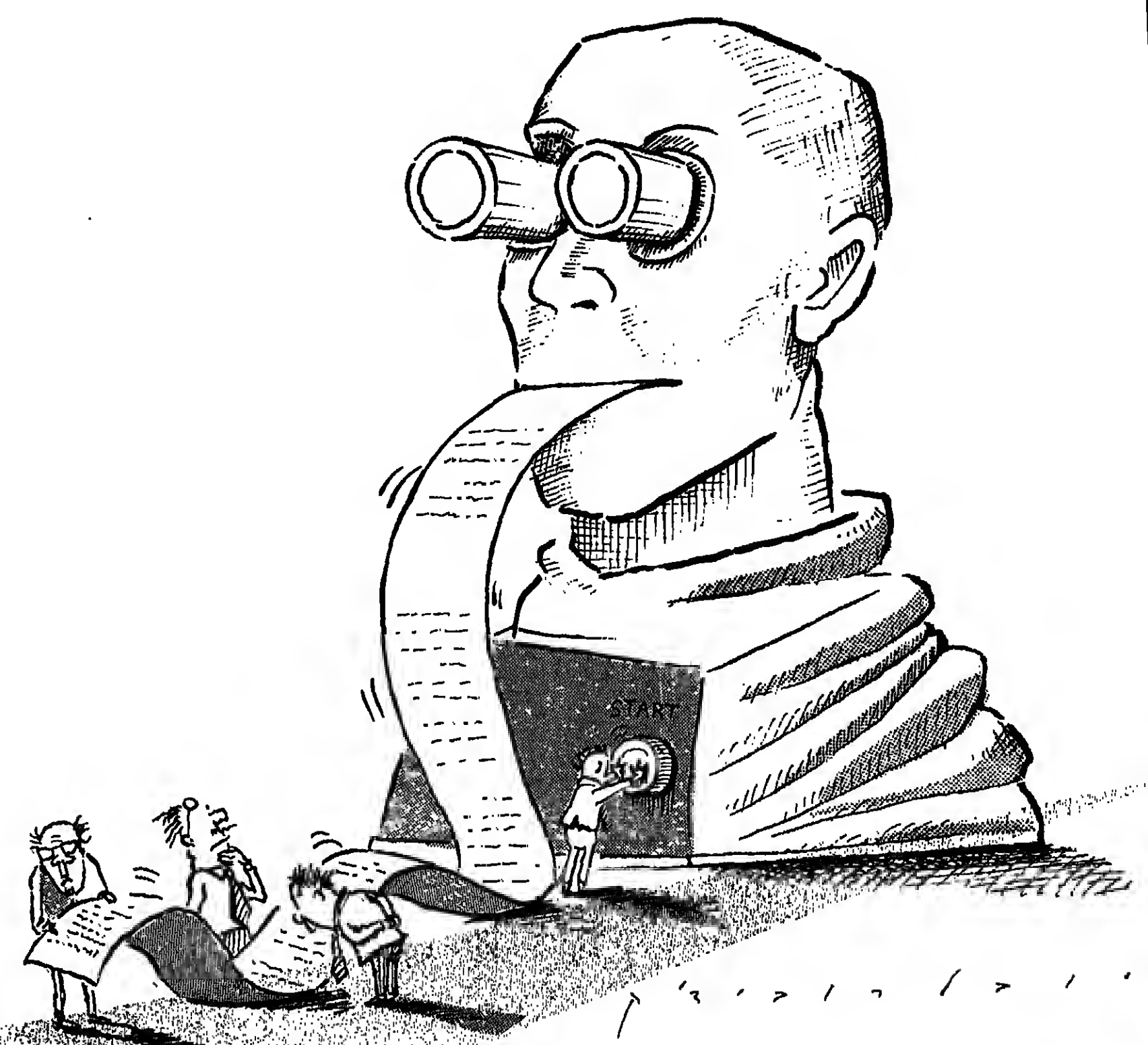
- אלפון כתובות וטלפונים חכם.
- משלוח פקסים אישיים לרשימת תפוצה.
- העברת פקסים בעברית ובאנגלית ללא כל בעיה.
- חיסכון בעלויות ע"י שיגור פקסים בשעות הלילה.
- תזכרון הפועל ברקע

QTEXT
מעבד התמלילים המובן מאלי

פנה אלינו עוד היום!

דביר מוצרי תוכנה: טל. 07-910777, פקס. 07-910151
תל-אביב: טל. 03-5375235, פקס. 03-5375236

נביאים אחרונים

ב שבוע שעבר ריזתה בוק בגאוגרפיה על חזונית האסטרטגית החדשה שלה, ואת שתנחה את הפעילות העסקית של החברה עד שנת 2010. מנהליה ידעו בדיוק איך ייראה שוק התקשורת

ב-15 השנים הבאות. לא שהם ניחנו בדאית הנולד, או הרי צו תוכנית מחשב מסובכות במחשביהם. רם, כמו מנהלים רבים בחברות גדולות, הלכו לחיזוץ באוראקל של האל אפולון במקדשו בדלפי.

אמולק, כנס של ואם ולא, לימד את בני האדם את חוכמת הרשאות, היה ממונה באולימפוס על המוסיקה, על החץ והקשת - ובעיקר על האמת. היוונים הניחו לו דלפי, מקום מסבך האוראקל, באל מרכז העולם, וצליינים רבים, בעיקר רוסי אמת, נהרו לשם. מצידו, תיודד כינס לכין האלים, לימד אותם להכיר את רצונות האלים ולהיות איתם בשלום.

גם היום מבקשים רבים להאדי מעם את חוכמת הפניד באמצעות האוראקל של דלפי. בעולם של טכנולוגיה מת- חרשה, תנאי סחר משתנים, כשכל צדן הוא מלך - מי שידוע מה יקרה בעוד עשר שנים נהנה מיתרון גדול על מני מחזירי: הוא יוכל להבין תוכנית אסטרטגית ולהצות את שער שנות האלפים כשראשו מעומד בדי הרסנה של המנצחים.

המדם ללימורי הכשרה בניהול באוניברסיטת תל אביב - לה' - אידה כשבע עשר מומחים מחיל וממערב לחיזוי טכנולוגי של האוניברסיטה. הסדנה התמקדה במקור מו של החיזוי הטכנולוגי בתכנון למוח ארוך. המוג' חים עומקים בעיקר ביאלוג עם האוראקלים המודרניים - שהיוס כוכנים גם בצל עצי הדובדובן ביסן, להוסי תנחלת בגרמניה, ובקומה ממור גת בסקלמה להגרסה בת"א.

שיטת דלפי, השימה המקובלת בעולם לחיזוי עתיד, מתבססת על דתייעצות עם מומחים בתחומים טכנולוגיים שונים. בעולם של רשתות מחשב ורואר אלקטרוני לא צריך לעלות לדגל ולא צריך להגיש מנתות: שולחים שא לונים, מקבלים תשובות, מוונים את המחשב, ומקבלים ממוצע ותשובות. תייטות. את התשובות שולחים שוב למומחים אחרים, כדי שאלה יוכלו להתוודע עם עמיתיהם ולמקם את עצמם ביחס לממוצע. הקונפוטס שנותר כהום הסיבוב השני בקרא 'תחזית דלפי'.

מאז 1970 ממלכת וסן מבצעת תחזיות באלה כל המש שנים. היא משתמשת בן כמור: לעיתות תעשית ומוצרים שונים. באירופה תחזית מכוני מחקר ציבוריים, במימון ממשלתי או במימון תעשיות תעשיות, לבצע סקרי דלפי סטרי שנות תשובות. בישראל מבצע המרכז לחיזוי סכני לה' סקר עברו של שממין ומשלים.

האירופים צננו ע' לאורנה לקראת את המומחים אלו טכנולוגיות הם מומחים שיתחזו בשנים תשיבות, ולגור מתן את המוצרים העתידיים. לפסן נהנה באותה תחומה שא לו מה יהיו המוצרים שצרכני העתיד ירצו, ופיתוח טכנולוגי גיה הולמת. סקרי דלפי תעשים, אלה המוגשים לחברות תעשייתיות ולסקפי שירותים לצורך תכנון אסטרטגי. הם משולבים ומציגים בפני המומין תמונה של רצונות הצרכ נים בעתיד עם צפי התפתחות הטכנולוגית.

וכך, ערב לפני שבוע ודעיה על התוכנית האסטרטגית שלה לעשור הבא, התייצבו רדי משה ודאל ורדי יעקב בעלי-שם ביום העיון והציגו את דברי האוראקלים. 250 שא לונים נשלחו למומחי תקשורת, אנשי אקדמיה, תעשיינים,

האוראקל של דלפי לא מת. הוא רק עבר לאקרמיה. בוק הלכה אצל 115 מהנביאים המודרניים האלה, ועל סמך התחזיות שלהם גיבשה תוכנית אסטרטגית לשנת 2010. הפוטנציאל העסקי גדול מכפי שהדמיון יכול לשער, ולא פלא שהיא שומרת על פרטי התוכנית כמו על סוד מדינה. החברה יורעת שהשוק כבר לא בטוח בכיסה; שיותר ויותר מתחרים לוטשים עיניים דעבות אל לקוחותיה השבויים, ושהתשובות האמיתיות שמודות אצל האלים היושבים במקדש משרד התקשורת בירושלים ומחלקים היתרים. ולהם, ממש כמו לאלי האולימפוס, יש להעלות מנחות כדי שיתרצו

מחרים, אנשי מינהל ציבורי ומנהלים בבוק. 115 חזרו עם תשובות. כשישקללו את התוצאות עם מחקרי דלפי וומים בחיל, התקבלה תמונת שוק ותקשורת של ישראל עד שנת 2010.

והו התמונה צרכנים מרניים יתחילו להשתמש בשירותי וירא לפי דרישה (והומנת מרטים מהיות מתוך מאגר נידול) בשנת 96' (את השירות הזה מספקת כבר היום, באופן חלקי, חברת המלוויות בבבלים סל אביב). עד שנת 2005 יש תמשו בהם כ-40 אחוז ממשיקי הבית, ועד 2010 - כ-70 אחוז; 700 אלף צרכנים. 30 אחוז מכוח העבודה יעברו עד שנת 2005 לעבוד מהבית וירדשו שירותי תקשורת מתקר מים. החל משנת 97' יצרכו ילדי בית ספר שירותי-לימודים חינוך באמצעות המחשב והמלוויות. בשנת 2005 יחברו לשירות 40 אחוז מהתלמידים, ועד 2010 - כ-70 אחוז מהם כ-400 אלף צרכנים חרישים.

בשנת 2005 ידרשו כ-40 אחוז ממשיקי הבית שירותי איני מרמצית שונים כאמצעות המחשב. כ-1010 כבר יחיו לשי רות הוה כ-600 אלף צרכנים - 60 אחוז ממשיקי הבית. קניי ות מהבית יקטמו לכ-30 אחוז מבתי ראב בשנת 2005, ועד 2010 ישתמשו בשירות כ-40 אחוז מהם.

גם הסקמור העסקי מנביח לבוק עבודה רבה עד שנת 2000 ישתמשו 70 אחוז מהעסקים הגדולים בצדאיר אלקטי רוני, ובשנת 2005 כבר ישתמשו בו כולם. משרד ללא נייר רת יימצא בשנת 2000 כ-50 אחוז מהעסקים, ובשנת 2005 - כ-80 אחוז מהם. ישיבות וירא יהיו חלק משגרת עבודתם של כ-30 אחוז מהעסקים בשנת 2000, ושל כ-80 אחוז מהם בשנת 2005. עד אותה שנה ישתמשו כ-25 אחוז מכוח העבודה בשלפון נייר, ועסקים גדולים יומינו שירותי עבודה מהבית. עבוד כ-10 אחוז מכוח העבודה (לגבי 20 האחרים האחרים מכוח העבודי דה שעברו ע' לאותה שנה לעבוד מהבית - מדובר בגדאה בעסקים קטנים או בעצמאים.

באותה שנה ישתמשו בין 50 ל-80 אחוז מהעסקים הגורד לים כרשתות מחשב רחבות, 100 אחוז מהם בפקס ובשידור חי מוליטמדיה, כ-30 אחוז בווריאופת, 60 אחוז בתקשורת נתונים, וכ-10 אחוז יהיו מחברים למאגרי מידע. לבוק יחיד בשנת 2000 ממיליון לקוחות מוכנציאליים שירדשו שירותים שונים, ועד 2005 מספרם כבר יוכפל. המסקנה העסקית של בוק היא שעליה לפתח כחמש הש נים השירות טכנולוגיות ושירותים שונים, ולחקיעל אותם עד שנת 2000 על בקים גסיוני, כשיגיע נל הביקשים הגי חל, אחרי שנת 2000, היא אמורה כבר להיות ערוכה לספק שירות יפיל ומחד לכל רושי.

אלו הן תחזיות האוראקלים של שוק התקשורת. אבל גם בבוק יודעים היטב ששני מיליון חלקותות הפוטנציאליים אינם מוגנים. לפתח ככלים, ושהתחזיות המתרחים חנוני סים בעקביה לושים אליהם עיניים דעבות לא מוחל. ור' בו חלוי כסון תוכיון שיתן משרד התקשורת להגדרה סום בל כמור. שחא לא יהיה גוף כבצעו, והחוקי כישול המוטפול שלה כהעומי השירות והשונים. את תחשולות לשאלות האלה, שסכומי שוק תלויים בהן, אי אפשר למ צוא כהלפי. רק האלים וגורלים כאמ - האולימפוסאים היושבים במקדש משרד התקשורת בירושלים - מחזיקים בידם את האמת, ולהם, כמור, לאוראקלים של האוניבר סימאוח, צריכה בוק להעלות מנחות בבית כדי שיתרצו האם פלא שהיא שומרת על פרטי התוכנית שלה כמ' על סוד מדינה

תקשורת

ירון אליוט

הבלוף הגדול של הפנסיה

לא כל מי שקרא את הכותרות הוועקות לפני כחצי שנה הבין מה זה "גרעון אקטוארי", אבל כולם הבינו שהפנסיה שלהם בסכנה, שהקרנות נוהלו ברשלנות, ושהאוצר, כמו אביר על סוס לבן, דוהר להציל אותן ואת זקנתן של מאות אלפי אזרחים. עודד ליפשיץ חושף את הבלוף הגדול, מסביר איך ליהטטו בנתונים עד שגרעונות הקרנות תפחו פתאום למאה מיליארד שקל, ומגלה מה באמת מסתתר מאחורי הבלונים המפחידים שהפריח האוצר: צמצום הסיוע הממשלתי לקרנות. במכתב המלים הממשלתית קראו לזה "תוכנית הבראה"

עודד ליפשיץ
איורים: עמוס אלנבוגן

אחרי בינואר '95 הסתיים עידן בתולדות הפנסיה בישראל. לפי המספר שאושר בסמסלה ב-29.5.95, ולפי המסמך שנדרס בינה להסדרות לאחר האישור, רק מי שהיה עסית באחת מקרנות הפנסיה ההסתדרותית ויצא למלואת לפני ה-1.1.95 הוא גימלאי בר סוף, שכן, הוא יזכה עד סוף ימיו לפנסיה בתנאים שהיו נהוגים בקרנות האלה וברמות לון זה עשרות שנים. מובטחת לו צבירת וכוואל של שני אחוזים לכל שנת חכירה בקרן, כך שאט שטש לקבל למלואת אחרי 33 שנות חכירה או יותר - הוא ימשיך לקבל פנסיה בשיעור של 70 אחוז מהמשכורת האחרונה שקיבל לפני הפרישה.

מי שהיה עמית בקרנות הללו לפני התאריך המכריע הנ"ל ולא יצא לגמלאות, ימשיך לשלם יותר עם סעכדו את אותם רמי נסולים בשיעור 17.5 אחוז מהשכר, בסי ששילמו במשותף עד אז, אבל זכויות י יפגעו. ובכל שהוא צעיר יותר, מירת הפגיעה תודה גדולה יותר.

סי שגרסו תוך חם אלה שהצטרפו לקרנות אחרי תחילת השנה או יצטרפו אליהן בעתיד, למעשה, הקרנות הישנות גסגרו בפני סצטרשים חדשים, ואתם מוסרים - מבטחים, סקסות, קצ"מ וכל השאר - פתחו קרנות חדשות בתנאים גורעים בודיכה. המצטרפים החדשים ישלמו רמי גמולים באותו שיעור ששילמו קודמיהם, אבל יקבלו בבוא השם מנסיה סקוצצת בשיעור משמעותי. החדשה

החדשה והחדשה והמשקלה, שראשי האוצר השסיעו אינספור פעמים וריבים גסכדו הרפתו להאמין לה, היא שמדובר בסכצצת במסע הרדוא שבו הציל האר צר את הקרנות ההסתדרותיות המומססות, ובי אלמלא המבצצ היה סכצס של העמיתים גורע סדריה.

לפי תגרסה הון, נוהלו הקרנות בצורה גורעה וחסרת אחריות והתחייבו לתת לעמיתים זכויות רבות כספי יבולתן. תרבי גרס לצבירת גרעונות אידיים וקר מחיתן במסע הטרקטון. משוקרנות הניעו אל סף הקיסוס, התגרבו האוצר הסוב והמיטיב להציל אותן. הוא יס הסדר שאשר בממשלה, לפיו הוא תיקן על עצ מה והתחייבות בסך עשרות מיליארדי שקלים, אולי אפילו מאה מיליארדי יותר מזה הממשלה, בשל ראגנה למבטצו הקרנות, תשעה את עצמה לביקר ות נוקבת של האוטוריזה שהיטור. ו חקקה את הבוזה לתת שוב להסתדרות סליארדי שקלים, בסי שנתנו לקסות ותחלים הבללית. אבל הממשלה הודוטה, וביאש ובאשונה של האוצר אגרוטה שחום, תביחה שוב שהיא מוכנה לכל קור ב, מבלי ופולטי, כדי לתן על מבוטצ קרנות הפנסיה.

יצול ציז של בודות

הכתבה הוז גסבה להוביח את מי בדיק הממשלה הצילה. הקרנות, למרות כל מה שנאמר עליהן, היו וחינו יציבות מבחינה כלכלית, בפי שהרבי יזכה בחמי ש. הגרעונות שלהן לא סיכנו את קיומן וגם לא את יבולתן לעמוד בתחייבות

יחיתו לעמיתים. הקופות בקרנות מלאות, וגם תיזהל שלהן, בפי שיתבדר בהמשך. סביר, ואם לא רי בבל אלה, הממשלה לא הגדילה לון את הסיוע אלא לחסר. והסדר החדש הפחית בסירה ניבית את שיעור העורה הממשלתית. ובכן, מורכב כאן בסיפור מופלא על הצלה שלא היתה באמצעות מסע הפחד וההתבסס על ניצול ציז של בודות הציבור, אשר ותקשה לעכל מושגים כמו "גרעון אקטוארי" ולחשב את תרגילי הדתימטקה המבוכים של נושא המסמך.

אבל כל תיגוס יורע את הבלל הפולטי הראשון עד לא גולדה היוזמה של שיתיה את בעליה. לאוצר היתה מסרה, ודא עסר בה. שרת העגורה והרדחה, אורה במיד, עמלה קשות ונאבקת נוריצות בעד חוק מנסיה חובה. האוצר לא ממש אורה, כלשון המעט, את היוזמה הון. מריניותו הבללית וריכיה על צמצום מעור בת הממשלה בהקצאת משאבים לדוחה, כך שהעם ישלם יותר מכיסו עבור השירותים להם הוא נוקט. את הרוגמה המובהקת לעסרתו והבדחת של האוצר הציבור כבר בלע בודיאציה אחרת. קראים לה חוק בריאות ממלכתי.

נס, או עבודה בעתים?

באחרונה התבשרנו שהמסדר החדש של האוצר לקרנות הפנסיה ההסתדרותית ות כבר הובי פירות מסתייעים ובקצב שיא: בתוך חצי שנה ייר "גרעון האקטוארי" בקרן מבטחים 15.6 מיליארד שקל ל-3.3 מיליארד בלגר. כתוצאה מן ההיטש הגאה ניצלה הקרן מסכבת התמססות. בן עמי עמיתן, מבלי מבטחים, אף הגדיל לעשות רוחה שהייעצלות נוספת תביא לאיוון אקטוארי מלא ואולי אף לעורף, וכל זה בתוך שנהיים.

אל ההוצאה האוטסימית הון נלווים כמה נתונים מעוררים. המצב בתורים המי דומים מרב אפילו מן המאון האקטוארי: בחצי השנה האחרונה הרווחה הקרן 1.74 מיליארד שקל מאגרות חוב, נבתה סחממתיים 1.08 מיליארד שקל ושלי מה לגמלאים רק 994 מיליון שקל - אחי העסקים הבי ורוחיים במרינה וכל הרווח הנסיל הון נוצר בזמן שהאוצר לא הדיים לקרן יותר בסך מבעבר.

מסקנה 1: קרה גם. גרעון של 12.3 מיליארד שקל התגרף ברות. מסנה 2: עצי דר עסקה בעתים. ובאן עולה שאלת המפתח: מי חושב וסצא את גרעון האקטוארי האוטסורגומיז ומי הדין את שמעו לכל עבר גציבור?

לפני יותר משנה, ב-14.6.94, סדרס רוח וערת סוגל לנרשא הפנסיה. בוועדה ישבו שני מומחים, ר"ר צבי ליבר ופרס"א אפרים צוק, נציג בנק ישראל ורר קליין, המגמנה על שוק הון מאיר שבים, אריה אמיר ממשרד הכלכלה ואלי מו ממשרד העבודה והרווחה, שסירב להתעם על הרווח. הוב בוועדה קבע שהגרעון האקטוארי בקרנות ההסתדרותיות, נכון לסוף '95, עומד על 33.6 מיליארד שקל. בנוסף לכך תחלים הבדי הועדה שלא להמליץ על חקיקת חוק מנסיה חובה.

מיר אורי פרסום הרוח, קיים משרד האוצר יוס עיו, והסנכדיל ראו, ארין סוגל, הוריע שמצב עני הפנסיה בכי רע מאיר שבים אמר שאם לא נססל בבעיה עכשיו, אי אפשר יהיה לאון את מצבן של הקרנות בעוד שנה שנהיים בלי לסגור בזכויות הצבורות של המבוים ויס.

רב סלג, שביח ער לפני בארבע שנים כראש האגף למשכון סוציאלי בהסתדרות היה ממנה על קרנות הפנסיה ההסתדרותיות, ופרס"א אס תר אלבסטרד, היועצת הכלכלית של שרת העבודה, ניסו להרעיע את הרווחה. הקרנות, אמרו השניים, בלל אינן נתונות בסכנה. רק שתיים סקטנות - קרן הסועלים החקלאיים ור תיב - לא יעסדו בהתחייבותות למבוטחים במסך 30 השנים הבאות. כל השאר יסתררו הימב גם בלי תובנית הבראה. סלג והסיוף לרב רי הרעעה הסבר, לפיו אחיור הקרנות הדי תודותיות יתחור יס את בעיית הקרנות המבי סירות בלי שהגדולות ינוקו באחד ממש.

אבל האוצר והציבור ראו בשלל את מי שמנסה להצריך את מתרלו. וקיסם של אלבסטרד וסלג בני לע בהמולת הדיסטררה, 30.6.94 ועקה כחורתו בעי תון "הארץ": "קיסם קרנות הפנסיה".

תלמו תשעה וחדשים, וב-15.3.95 הולטי ורר בודים את ארין סוגל בתסקיר מבלי האוצר. בדרס והסיע בסני וערת העבודה והרווחה של הבנסת ובישר לה בשורת איוב הגרעון האקטוארי עומי על מאה מיליארד שקל, ובכלי יסיוע על כתפי המרינה.

אז איך נולד אחי תשעה חדשי הדין סער ועיד בסך 64.4 מיליארד שקל מאיר שבים ססכדי עכשיו, בראיון "לשדג", כי ההבדל נעץ במסד והישר בים שערבו סוגל ובדרים. האחרון כלל בגרעון גם את המסכד והממשלתי לאר דות תחוב המוערות לקרנות, שבו הממשלה הבטיחה, עד להסדר האחרון, ריי

מלון 1

באחרונה התבשרנו שהמסדר החדש של האוצר כבר הובי פירות מסתייעים: בתוך חצי שנה ייר "גרעון האקטוארי" של קרן מבטחים 15.6 מיליארד שקל ל-3.3 מיליארד בלגר. כתוצאה מן ההיטש הגאה ניצלה הקרן מסכבת התמססות. בן עמי עמיתן, מבלי מבטחים, אף הגדיל לעשות רוחה שהייעצלות נוספת תביא לאיוון אקטוארי מלא ואולי אף לעורף, וכל זה בתוך שנהיים.

בית ממסכרת בשיעור 5.5 אחוזים. בדרס העריך את הדיכית בשוק כ-3.3 אחוז ויס בלבר, כך שבסכדו בסך 2.2 אחוזים מעלה את הגרעון האקטוארי כ-75 מ"ר ליארד שקל. נכון, אומר שבים, שלפי חישוב מדיק המסכד הוא רק 68.9 מ"ר ליארד שקל, אבל בודט לקח מדוח כטון, סה זה כבד, בינינו, 6.1 מיליארד שקל לפה או לשם

אשחקים בהנחות ובגרעונות

ובכן, בין כותרת אחת על הסכס השלום לבותרת אחרת על פיגוע המוני, קרא הציבור על צמיתו המואצת של הגרעון האקטוארי, ולא ידע סה זה.

גרעון אקטוארי אינו גרעון מסכי, במסך שחם היום, הפרש בין הבנסת להוצאות. הוא מחי שבו על בסיס אומץ של הנחות עתידיות: במה ישלמו העמיתים: במה ישלמו לגמלאים: מה יקרה לדיכיות: לקצב הצליה בשכיר: לתוחלת החיים. שבים מגידר אר תו בהפרש שבין ההתחייבות של קרן הפנסיה לאורך זמן לבין מה שהקרן תסכל בהובנסת ומתשואה על גבי סויו באותו פרק זמן.

מלון 2

הממונה על שוק ההון, מאיר שבים: "אם היו משגים בניהול, הם גרמו לכל היותר לנוקים שוליים: אם מישור צריך לתת את הרין על המשכר זה האחרים לאינפלציה בשנות ה-80 ואלה שאחרים להצמדה"

המסחקים בהנחות ובגרעונות היו מוגזמים עד כדי כך שגם פרשנים בלביים כמו סבד מלוצקי וגרעון עשת נועקי והאשימו את האוצר בריסאינפורס ציה. מלוצקי כתב שאין משכר בקרנות הפנסיה, ולכל היותר רודי שים צעיר תיקון קטנים. בבותרת המשנה של כתבתו של עשת נכתב: "ביצר המציאה וערת סוגל את הגרעון של הפנסיה. אף ותגנבות הללו לא הצליחו לשכר את הדימוי שהאוצר קיבע כתודעת הציבור: יש משכר."

כמה דברים שהסתריו והציבור

על השאלה לאיזה פרק זמן מחושב הגרעון האקטוארי, משיב מאיר שבים תשובה מריחמנה כל חקקות ההתחייבות של הקרן לעמיתים הנבוכים שלה ולשאינים שלהם שיהיו זכאים לפנסיה כ-80 שנה בסך הכל.

הנתון הון, 80 שנה, הוסתר בבשרון רב מעיני הציבור, וההסתרה היוותה בסים לתרגיל הפתירה. גם אם נביח שהממשלה תישא במימון חסר עון האקטוארי כולל המסכד, היא תשלם בממוצע סליארדי ורבע שקל לשנה, שהם רק חצי אחוז סחממ"ג או שני שלישי אחוז מתקציב המרינה. סביר להניח שריבים מאלה שני בחלו מהגרעון האקטוארי הענק מובנים ואף מעוניינים שהמרינה תקצה מיליאר דר ורבע שקל לשנה ואף יותר מזה, אם יהיה חוק מנסיה ממלכתי, שיבטיח פני סויו הונות לכל האזרחים. בסך הכל, מרובי בהירה פותח סמה שהמרינה מקצה לחינוך או לבריאות: שלא לרבר על תקציב הבסחון.

וה אינה העובדה החדשה שהמסדר מיידיעת הציבור. שבים אומר, שאלמלא ההסדר היו הקרנות סרסות, לדיעתו, נסל המסכד לקרנות היה עולה בקצב מחיר יותר מקצב עליית החלי"ם, והוא היה ממוצץ את המשכ בעוד 30 עד 60 שנה.

30 עד 60 שנה וזל מה שאמר בהשחרור אותנו. הבטחו לנו קיסה מהיר רה. אף אחי לא יורע מה יקרה במסך זמן בה: יהיה שלום? יהיו מספיק מיס לש" תייתו אז מה בעד לאוצר? לא יכלו לדחות את ההסדר בכמה שנים?

כוב העול התקציבי

בסך הזמן שראשי המשק רבו בעתיד הפנסיה, הביעו באוצר ראגנה עמוקה מפני העול הכבד שיסול על קשת המרינה, בשותול תובנית ההבראה של הקר

דיבידנד 13

יום חמישי, ייט באלול תשנ"ה, 14.9.95

יום חמישי, ייט באלול תשנ"ה, 14.9.95

דיבידנד 12

המבצע ענק חגים תשנ"ו למוצרי לקו-לעמיתו "אברהם", נכישת, משטרת ישראל, עובדי התעשייה האווירית, עובדי בנק לאומי, אגד, דן, בנק דיסקונט... להזמנת טלפוניות מח' מכירות: 03-5569494, 03-6130967, 07-370715

תעודת המוצרים: * מיה אלקטרוניק בע"מ, יבואנים בלעדים בישראל למוצרי לקו, דר' רב כוכבא 12 חולון טל: 03-5569494

* מטריון דיסק אילת, מרכז טלפון החדש טל: 07-370715 רשת שאל"ה

פרטים נוספים: "במחנה", "החלום", "שטחיות", בטון חיל האוויר...

מגילת אסתר • פרק א' • פסוק י"ב

יבואנים בישראל: מיה אלקטרוניק בע"מ, רח' בר-כוכבא 12 חולון, טל: 03-5569494

377

לשתייה? אז מה בעצם
בעד לאוצר?

גישתו הבסיסית והמוצגת של האוצר היא שבידיו שמורות ממצאות אחרות, מעלות המשק והמונחות בידיו כלכלת העתיד המדומית.

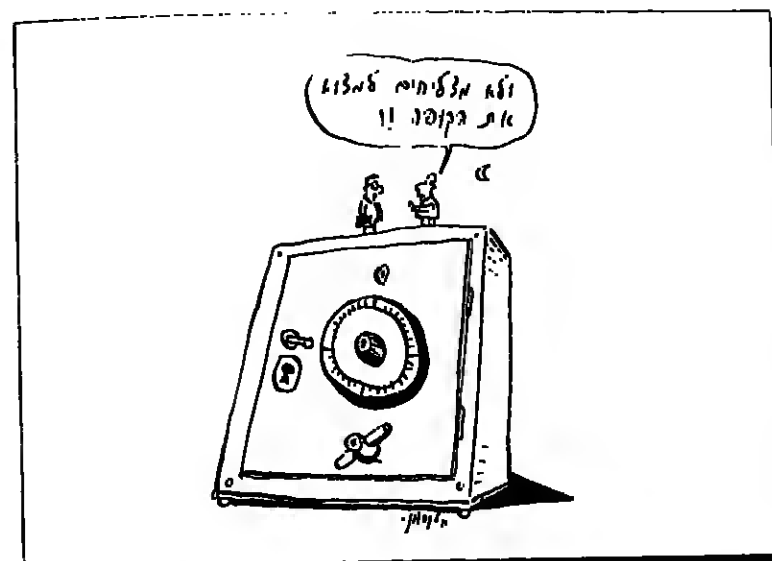
אבל יש סבמכריות ויש אשאי האוצר תומכים בהן בתחלומות רבים המגשלה משתפת בהן חלומות המעסיקים בידיו האומי ולמט הכרית. אפצו שבתחילת המדינה בש 96 יכלו כסות 8-7 מיליארד ש"ח לתחלומות, אבל כשכסות בהן דבר, הממזר לממזר תומכים כי מרע לקרנות התכניה. זו ההצדקה לסובמכריות: כי לחלוא את מעלות העתודה בידו להגיע את כשר התחנות של המושק הישראלי. כפלים אחרות: כי כסות כשר ויש המסור רע.

בשנת '94 פורסם מחקר מטעם ההגנה הצהלית, שראש הוהנלל של חסידים כלכלת חסידות החתומים ומתחבר מובחנת לשערות מכלולות לופריות דוהה. ובמסך - הנשאל את הבורח: 'לפחות את בעיית גיל הוהונת' - רת המנשה 'חוי מדינית' שנועדו להגן על חסידים ולקסן 'המכונה' - פמליים בחוץ להנחה פסולה חוזה ולקסן לדעת עורכי המחקר של לפנמה בוז אפסס כלכלי חוזה: בשעור שמעויות את החסידות הלאומי, 'בתור שכזו חוזה' - פלציה מפנה מקורות להשקעות מוצגות את המהות.

[illegible]

בזמן שכל השאלות הללו עולות, הוסבת
הכלכלה הישראלית לחופשית יותר והצטבר
בארץ משלם יותר, ומי שעדיין לא הבין שגרמקה
הפנסיה, יבין את זה בשייצא לנמלצח.

יום חמישי, י"ט באלול תשנ"ה. 14.9.95

ישיבת הירון שבו ראשי האוצר ארוקים יותר מאנשימיר השוק החופשי. המבטיח ל"ש"ל על חירות מבסס על קלאיים שהזרים היטב. שמוערי הכלכלה החופשית
הוא תעלה ומתקדים בו אחרי עשרות שנות מאבק, לאקדו זה לא מסיים. גם
המחשבה גאטם. המורים להטיל בעשר שיעור של 200 אחוזים על מונים
שיסיים של תוצרת הקלאית הפאטורה, והוא תובעית לרדת במהירות למכס בשי
של 12 אחוז ולכן. בשו. בענייני המוצר, מביצא האוצר כימין למחשבה החבר
ותמריש שהיא דבר כלכלה אוניטסיבית. נקולת מרכיבים: מיתוס

אל מלות הקסם המפחידות - גרעין אקטוארי - נלווה לדרך צמר
מלים נוסף: ניהול בושל. ואם לא די בהן, מוסיף האוצר את המ
לים: בוכוני וחסר אחריות.

כינוי אסתר, אורי פרסם ודחוקת פוגל, אמר שיבט
לא היתה מרינת בולות. בפסד שנים הניחה לעמר
תום ובחשות שונות לכל בלוקם אם אכן ניתן להעמיד
בהן נוצרי. אי התאמה תריפה בין המאשנים שצדוה
לדו המבטא בין ההתאבכותיות. לשיכר יש להתחמק
סוד בקדחת ובכישת הניחול.
כשכוע שבע שאלתי את שבים והם הפנמים
בוזול אמנם נרסו למשך שביבן את הקדחת
והתמדתותיה.
שבים: "אם היו משנים בניהול, הם גרמו, לכל
היום, לנזקים שרלים, אמנם אולי במליוני שק
שמי מדרלי יתוה אינם מבטא לתורמנת על עשי
חת מליכרד שקלים במאזן האקומארי."
היו ויחולו חתן וקונטרסות על השוחרת לעקשים אל
שבים בקריתות אולי נתגו מבסות מרגומות למי
קורב קריתות אולי קעקדור בפסמם למפגלנות אולי
זח סקר והרעקו
לא אם אשמע מפסיים. הם אם ככיר באזו קרן קוה
למבוזת מורשת מתנה של שני דרנות שבו שהגורלה לה

8-772

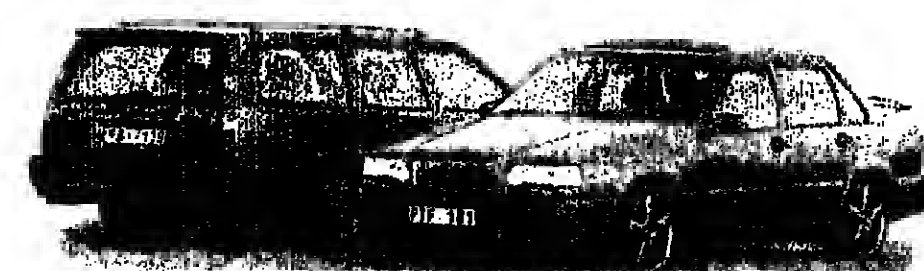
שקל לשנה שנים שליש אחוז
מחירים תמידיים - הריבא פחות
מתוצאות על היינר
א ביזאר

□ □ □

5 צילינדרים, 20 שסתומים, 170 ס"מ מסורת של 50 שנות במיחות

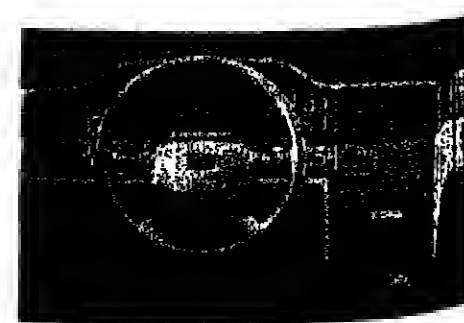
										
1944 יבלב בטיחות למינן תא הנוסעים	1944 שמש קדמית מבוכית מרוסמת	1954 מפשיר אדים לשמשה הקדמית	1956 מערכת מנוי מים לשמשה הקדמית	1957 חגורת בטיחות קדמית בעלת שתי נקודות עיגון	1958 חגורת בטיחות קדמית בעלת שלוש נקודות עיגון	1959 חגורת בטיחות קדמית בעלת שלוש נקודות עיגון	1960 ריפוד לוח השעונים לייבוך עצמת רכבנה	1965 מערכת בלימה משומרת בעלת מנוי בלימה ושומר לנץ	1966 מערכת בלימה דיסק מיעלבת	1966 מערכת בלימה דיסק מיעלבת
										
1966 אורזים סוכני עובדת חכמה	1966 מעשיל דלתות מוגנים ובטיחותיים שאינם נפתחים מעצמת ההתנגשות	1966 תווך פלדה גם בגג הרכב להגנת הנוסעים בעת התנגשות	1967 עיגון בטיחותי למשיכים הקדמיים	1967 חגורת בטיחות גם למשיכים האחוריים	1968 חגורת בטיחות גם למשיכים האחוריים	1971 נורית התראה לתנורת חגורות הבטיחות	1972 נורית התראה לתנורת חגורות הבטיחות	1972 כסא בטיחות לילד במושב הקדמי	1972 מעשיל פחית לנעיש פחית אקראית בידי ילדים מתוך רכב	1973 מוטות פלדה ברזלות להגנה מפני חבטה צידית
										
1973 כלכלת הנה עשוי חומר נביש לשיכוך עוצמה רכבנית בעת תאונה	1974 מושבים סופגים ריחות	1974 חיישן התראה לבידוק חקירת נורית האורורה	1974 חגורת בטיחות אנדוקולית לתנורת חגורות הבטיחות	1974 מוט הגה מפרץ סוכני עשויים	1975 מוט הגה מפרץ סוכני עשויים	1975 מערכת בלימה מועלבת במולה בעלת משאבה מרכיב מדרגות	1982 מיכל דלק מנוי הייב עיי הסרן האחורי ומרחק מוטות פגיעה	1982 נורית אורורה הנורית מנוי דלת פתוחה	1982 נורית אורורה הנורית מנוי דלת פתוחה	1982 מנוי עיגון קדמיים לשיכוך הרכב בנעים ובפניה
										
1982 מנוי עיגון אתוריים	1984 ABS מערכת מרוסמת למניעת נעילת גלגלי המכונית בעת בלימת חרום	1985 ETC - מערכת למניעת התלקה	1986 אור בלימה בטיחותי סוכני עשויים	1987 מותנעים סוכני לחדרות הבטיחות לחדור חוף למושב בעת תאונה	1987 מותנעים סוכני לחדרות הבטיחות לחדור חוף למושב בעת תאונה	1990 מושב ילדים מועלבת אינטגרלי במושב האחורי	1990 חגורת בטיחות בעלת 3 נקודות עיגון גם לנעיש תאמנע במושב האחורי	1991 SIPS - מערכת הגנה מפני פגיעה צידית	1991 חגורת בטיחות בעלת כיוונון גובה אוטומטי	1992 כרית אוויר גם לנעיש שליד הנהג

וולוו 850 GLT/GLE ... אולי רק את הגלגלים המציא מישוהו אחר

* כיום 850 GLT/GLE מנוי עיגון רק בדגמי 850 מרוב רישיון עין לרוח המנועים המכירה שפי המפרס והרנסים המצאיים בארצות הברית.

וולוו 850 GLE אומומית, 4 דלתות או משיען, 143 כ"מ, 176 ניומן/מפר ב-3800 סמ"ד, וולוו 850 GLE אומומית, 4 דלתות או משיען, 170 כ"מ, 222 ניומן/מפר ב-3300 סמ"ד, וולוו 850 T-5 מרוב אומומית, 4 דלתות או משיען, 225 כ"מ, 220 ניומן/מפר ב-3300 סמ"ד.

קח את הוולוו 850 GLT/GLE לנסיעת מבחן ונראה אם תוכל להפריד ממנה.

וולוו 850 היא מכונית מפורסמת מרגע באיירה של מכונית מנהלים מהדרת שילוב איראלי של כיצעים מרשימים יחד עם יוקרה, נוחות ובטיחות בדמה הגבוהה ביותר. כפי שרק וולוו יכלה להציע לך. וולוו 850 משופעת בכל אביזרי הנוחות שיש להעביר עליהם. אביזרים האפפים את הנהגות בה לחוויה מתמשכת. וזה חם עיגון ההתפרדות. וולוו 850, המכונית החדשה שלך. תחתיה.

...ועכשיו תלח מצידה: SIPS AIRBAG כרית אוויר צידית להגנה מפני פגיעות צד.

כשנה שיערי הרכב השונים מציעים לך חם רק את כרית האוויר הקדמית הסטנדרטית, ומצאת כבר וולוו בעיגון בטיחותי אחר: כל דגמי 96 על וולוו 850 מצוידים באוטו. כ-2 כריות אוויר צידיות SIPS AIRBAG בסוגים הקדמיים מידוע בטיחותי יחודי נוסף. ששל פז צמרכו להחישך שאר צידי הרכב. מעכשיו כל דגמי וולוו 850 עם 4 כריות אוויר. זה הסטנדרט שלנו.

VOLVO

כבר מזמן לא מדובר רק במכונית

חברה למכוניות ומשאיות בע"מ • תל-אביב: קרליבך 23, טל. 03-5614433 • ירושלים: האומן 16, טל. 02-781382-4 • חיפה: דרך יפו 137 א', טל. 04-510511 • מוסק 17, טל. 04-410345 • קרית ביאליק: רכב הצפון, טל. 04-772999 • נצרת: גיוניקאר-כביש עוקף נצרת, טל. 06-556966 • כפר-סבא: סוכנות השדרן, טל. 09-915811 • הרצליה: "ריכבי", סוכנות לרכב בע"מ, טל. 09-560871-2 • סוכנות רכב ראש"צ, טל. 03-9613039 • רחובות: מוסק רפי את רפי, טל. 08-362994 • אשקלון: מוסק בני את דוד, טל. 07-750649, 750399 • באר שבע: אגל, שרותי רכב, טל. 07-276382, 278235

אף מלה על גליה מאור

יום חמישי, י"ט באבול תשנ"ה, 14.9.95

יהושע מאור, 11 שנים מנכ"ל יבמ ישראל, מדבר בראיון נדיר על עתיד המחשב, מפרט את אסטרטגיית החדירה של החברה לשוק התקשורת אך מבטיח שלא יקים חברת טלפון מתחרה לבזק, לא שולל רכישת חברות נוספות כדי להשתלט על הירע שלהן, לא חושש מתביעות משפטיות, מסביר מה מפריע לו בתרבות העסקים בארץ, מודה שהוא מכור לרואר אלקטרוני, אומר שאין לו כוונה לקבל תפקיד אחר במסגרת יבמ העולמית, ומקפיד לקיים את ההסכם עם אשתו גליה, מנכ"ל בנק לאומי: הוא לא מתראיין עליה והיא לא מתראינת עליו

רונן ליפשיץ צילומים: ג'רמי פלדמן

גות בעיתונות במהלך השנה האחרונה הול מחספסך העשני עם ריגול על מב ר סטרומס, אשר הוגר על ידי גורמים במחשבים באחת המערכות החשובות לבס חו המדינה, ודך השותפות מעוררת הסלוקס במבדו על הכנה משכורותיהם של עובי המדינה, שהחיים בבית המשפט, ועד לעובדו שהא הצליחה באחרונה להעדיד עצבים רגשים בחברת בזק, וחקות בחברות תקשורת אחרות. יבמ פתחה בבניסה מאצת לחזומי תקשורת שנחשבו עד לזמן האחרון שייכים כלעירית לחב דות תקשורת ולא לאלה העוסקות במחשבים. את הבתרות הגדולות ביותר תפסה מעורבותה בניסוי שמשרד התקשורת אישר: ביצוע שירותי מולטימדיה באמצעות תשתית התקשורת של חברות הטלפוניה בבבלים.

מאור, יבמ חשבת לחברת תקשורת? "היום אנו מרכיבים על התמונה בין ענפי המחשוב לתקשורת. התקשורת אינה רק חלק מסערת בת מירע ממחשבות. גם התקשורת המסורתית הטלפונית מתנסה סח על מחשבים. מרביות מתקדמות הן, למעשה, מחשבים לכל דבר. אמנם לא רכי שימושים - אבל מחשבים".

בעקבות הצלחת בזק, לפני חמש שנים, לחייב גם שירותי מקומיות על פי משך השיחה, והלישו ביבמ להיכנס לתחום התקשורת. מאור: "זכינו כפרויקט של בזק בויקוי של 45 מיליון דולר, שנועד לאפשר למרביות האנלוגיות שלה לבצע חיוב על פי אורך השיחה המקומית. במשך, הפרויקט הורחב וכלל הכנסת שירותים נוספים המאפיינים מרביות מסורתיות וגם חיבור כל המרביות האנלוגיות למרכז איסוף מירע ארצי".

אז גם נגשים למכירי ה-ATM לאפיקי מרביות הכמות עבור קונטרולציה וחולל את בזק, אי.י.איי תיוראן וחשכנין וז לא מבנים אתכם לתחום ורשע ייש לו מצד שותח ייבם צידד - חופשי האמסורת למתן רשתות תקשורת מסוג ATM במהירות גדולה מאד, ולהגדיל את הישג הממוצגת. כבר בשנת '96 גרזה בישראל הרכי מעילות כחום ה-ATM, וייתכן שהמעילות שלנו תיעשה כאמצע שותמים מקומיים.

טכנולוגיה זו משתלבת היבם בנושא מולטימדיה ברשתות תקשורת. ייתכן כי האגף למרע וטכנולוגיה בחיפה ייכנס כקצור לפיתוח מוצרים בתחום המסירות הדיגיטליות בארץ. פרויקט מסוג זה מבוצע היום בחותיק. צוות של יבמ מבצע סריקה של כל המסרים העתיקים המצויים במספריית הוותיקת, תמונות הספרים נשמרות על גבי מדיה מגנטית, וזה מאפשר לאנשים המעוניינים לעיין בהן להי תקשר למספרייה באמצעות מחשב ולעיון בחומי הכתוב המאור על מסכי המחשב שלהם. לעת עתה, המספרייה הדיגיטלית אינה פתוחה מבני כל אחד, בין השאר משום שהנשיא ורש פתרונות מיוחדים בתחום אבטחת המידע ושמירה על זכויות יוצרים".

איך איתר רואח את יבמ משתלבת בשוק התקשורת הישראלי? "השוק בארץ הוא מוסדר ולא חופשי. קיים בו גורם גדול ורומינגי טי בשם בזק, שרע לאחרונה חשבו שהוא מנוטול מבני. אולם בכל

ש ביני לבין אשתי הסכמ ישן נושן: אני עוסק במחשבים וגליה עוסקת בנקאות. אני אחד מאיתנו אינו מולש לתחום השני. אם היא מתראינת על בנקאות, היא לא מתראינת על מחשבים. ואם אני מתראיין על מחשבים, אני לא מתראיין על בנקאות". כך אוסר יהושע מאור, יו"ר מועצת המנהלים של חברת יבמ ישראל, את השיג שהציב בתחילת קיום הראיון - אף מלה על אשתו, גליה מאור, מנכ"ל בנק לאומי. גם על הבית ועל חיי המרמייס מאור מסר לרבר, אבל כשהשיחה מתגלגלת לנושא המחשבים יש לו דרכה מה לגדיר. אך הכל נאמר בהודות האופיינית לבר גר לימודי מתמטיקה ופיסיקה באוניברסיטת, שגם שימש במשך חמש שנים כמני הל מרכז המחשבים של משרד הכמתן. הוא יכול להשיב על שאלה תוך אובדן תשובה לשאלה קודמת, בנוסח "זהבנו את משמ אל", ועכשיו נמשיך להזכיר את משפט בייז".

יהושע מאור (59), יליד הארץ, הצטרף ליבם בשנת '69 במנהל שיווק, ומאז שנת '84 הוא משמש מנכ"ל חברת המחשבים הגדולה בישראל. ההודות שלו עשויה לתסכל, "הוא עצור, מוחשב, כל משפט היוצא ממנו עורך לרפום או בזק לפחות כמו שורת קור בתוכנה מינגסית רגילה", אומרים עליו במסדרונות הבניין המפר אר.

הארגון אותו הוא סגול מזהמה 18 של בית יבמ בתל אביב הוא שלוחה של חברה המוחזקת עם היסטוריית המחשב בצורה בה עמוקה, ער שבמאי הקולנוע סטרי לי קורביק הנציח אותה בסרט "שנת 2001 אודיסיאה בחלל", כאשר בינה את מחד שב החלליית שאיבר שלימה בשם HAL, על שם IBM פתח את אות באוף-בית הלועזי.

לאחר שריבם ותחילו להספיר את החברת האם, הענק הבחול, היא הצליחה לה ציג התאוששות מעוררת התפעלות וערכה מהפסד של ששנה מיליארד דולר בשי גת '93 לרווח של שלושה מיליארד בשנת '94, עם מחזור מכירות של 64 מיליארד דר דולר - במעם כל החל"ג של מדינת ישראל. כשיבם העולמית רכשה את חב רת תוכנה לוסוס תמורות שלושה מיליארד דולר, לא התרגשו בחברה מעליות מניות לוסוס בימיים שקרמו לאישור העסקה. עם תירת מומנים של 10 מיליארד דולר, קשה היה להניח שהבורסה תכשיל את העסקה.

יבמ ישראל מסרבת למסור נתונים על המחזור הכספי שהיא מגלגלה. חברת רן אגר בדרסטרית סעריכה כי בשנת '94 המחכמו הכנסותיה ב250 מיליון דולר, עם ויקוי מכירות שנת' של 329 אלף דולר לעובר. היום מעסיקה החברה 900 עובדים, ובהנחה שלא חל שינוי בויקוי המכירות לעובר, מתקרב ויקוי מכירותיה השנה כר שדאל ל296 מיליון דולר. במקביל, מרווחים בחברה על ויקוי רכש גומלין, או יצוא, של 120 מיליון דולר בשנת '94. הישות לשיתוף מקולה בכללי רשמה כגר סמכיה 67.6 מיליון דולר כלכה, לאחר שהחלמ, בחלק סמריניות חרשה, לא לה שר רכש רכיבם מאינטל במסגרת זו.

אולם למרות מאספיה להמגין חות ריסקיטית, תמסה יבמ ישראל כותרות שר

ממתנים בעניין

חיים ותרבות... (The text in this block is extremely blurry and mostly illegible, appearing to be a sidebar or continuation of the article.)

בינך ובין המכונית מסחרית/פרטית שלך מפריד רק טלפון

5617411

- אם אתה זקוק למכונית פרטית או מסחרית ואתה זקוק לה מהר -
עסקת הליסינג ש"ר ש"ר מכר" מציעה לך היא העסקה הכדאית ביותר שתוכל למצוא!
אתה זקוק לחברה עם 28 שנות ניסיון וגב של קבוצת כלל.
כל מה שאתה צריך הוא לצלצל - והמכונית כבר בדרך אליך!
- אחרי 60 תשלומים בלבד המכונית שלך תמורת 1% מערכה.
 - ההוצאה מוכרת לצורכי מס.
 - ייעוץ ויחס אישי לאורך כל תהליך הרכישה.

עכשיו, כשאתה יודע מהי עסקת הליסינג הטובה ביותר בישראל - אתה יודע גם איפה למצוא אותה!

מרום עסקת הליסינג הטובה ביותר שתמצא

נמנה על קבוצת כ"י

יום שבת מכר בע"מ רח' המסגר 43 תל-אביב, טל. 03-5617411, פקס. 03-5616832

מחשבי יביל לשבת במקומות כמו מכוניות או באלף מבשרים אחרים, על מנת לעי-
שות בהם שבת יותר נוח. כך, למשל, מבשרי יביל רואו בוללים דרכה מאד תכונות
סחורבנות שרוב האנשים לא משתמשים בהן, כי בדי להפעילן הם צריכים לקרוא
סדר הדרכה באורך של 30 עמודים ויותר.
אך אם תהיה חלילה מקשה בין הנכסיד
לבין המשמש, שתאפשר להפעיל את
המכשיר בלא סדר, אולי נשתמש בתוכו
נות נוספות שלו.

"אני לא רואה את עצמי מועמד
לתפקיד בחברה העולמית.
החלטתי לפני הדבה שנים שאני חי
כאן בארץ, ואני לא מתכנן
קריירה במקום אחר"

"למה יבמ צריכה להיות מעורבת
בתעשייה המקומית? גוף כמו
מרכז המחקר והסיוע שלנו בחיפה
לא עלה למשל המס' בארץ אף פרוטה, ומכיוון הצורך להזין אותו בכספים הוא
עולה מעט מאוד יחסית. אני מאמין שתעשיית התוכנה דרכה יותר נוחה מאשר
תעשיית האלקטרוניקה מבחינת גובה ההשקעה הדרוש ליצירת מקום עבודה. הרי
שקעה בתוכנה היא מודלית, בתנאים להתפתחות העסקית. היא אינה דורשת
סכומים מינימליים כמו 100 מיליון דולר רק כדי להקים טפצל, ותעשייה זו מצד
לת את הפוטנציאל הישראלי בצורה הטובה ביותר."

"אנחנו לא נקים חברת טלפון
מתזה לבזק. יבמ היא צדק שירותי
תמסורת. בחלקם הם יכולים לבוא
מבזק, ובחלקם - מתחנות הטלפוניה
בבבלים. היום אנו מצויים בשלבי
דיון עם רוב הוכיגניות על כיצוד
ניסוי המולטימדיה בבבלים"

העיקר, וגם זה משפיע על הארגון ועל תרבותו.
מחשבי יביל לשבת במקומות כמו מכוניות או באלף מבשרים אחרים, על מנת לעי-
שות בהם שבת יותר נוח. כך, למשל, מבשרי יביל רואו בוללים דרכה מאד תכונות
סחורבנות שרוב האנשים לא משתמשים בהן, כי בדי להפעילן הם צריכים לקרוא
סדר הדרכה באורך של 30 עמודים ויותר.
אך אם תהיה חלילה מקשה בין הנכסיד
לבין המשמש, שתאפשר להפעיל את
המכשיר בלא סדר, אולי נשתמש בתוכו
נות נוספות שלו.
"חלילית הקשוד יבילה להיות מעבד
ממוחשב שבאופן אידיאלי ניתן יהיה לה
תקשר אליו על ידי ריבור. היום יש בבו
מערבות המבצעות ויהי ריבור. מחר תור
כל למצוא מעבדים בכל מיני מבשרים
בתיים. בעתיד נראה את המחשבים נבני
סיו לתחומים חדשים, בהם הם יהיו מא
חודי הקליפס מי שישתמש בטכסיד אפי-
לו לא יידע שיש בו מחשב. במקום שעל
ל את כללי התקשורת עם המכשיר,
המעבד ילמד את המבשר איך להתקשר
עמו."

שהתקשורת חתומה, ומכיוון התפתחו שירותי ערך מוסף, גבולות
המנוסל מיטשטשים. אנו נמצאים בתהליך שבו הגבולות משתנים
בכל יום, ולשוק נבבטים שחקנים חדשים בעקבות אי ההתאמה בין
התפתחות תעשיית הסיוע להתפתחות תעשיית הטלפונים.
וכך אתם מבינים אל מפרד תשיית וחינאלומית.

"יבמ אינה מתכננת להקים חברת טלפון מתחרה, מעין בזק מספר שתיים. היא
משאירה את התשתית לחברות הטלפונים ובונה על התפתחות מערכת התמסורת.
חברת יבמ רואה את היכולת שלה לספק את צורכי הקוחות במידע בקשורה קשר
הרוק אל יכולת התקשורת שלהם. אם המחשבים לא מקושרים בצורה יעילה, הסתי
דון שלה הוא לא פתרון.

"ההסכם שנחתם לפני שבועיים בין סטאט ליבמ אינו מבין להנחה מיטית של
רשתות או קווים, אלא מיועד לבצל את שירותי התמסורת בתשתית הפיטית המוצ
על על ידי חברות הטלפונים. ההסכם עדיין לא סגור סופית. יש המבנה, אבל עדי
יו לא נחתם חוזה. העדיין הוא שיוקם גוף שיציע שירותי תקשורת לאינטרסים.
כדי לספקם יש צורך בשותפים שהם חברות הטלפון המקומיות.

"בארה"ב טועלת חברת ארוינגטון, הנמצאת בבעלות יבמ, היא מספקת שירותי
מידע על גבי רשתות טלפון, ובאשר תרבות את שירותיה, היא חצטרד להיעזר
בחברות הטלפון המקומיות. אני רואה לראות כיצד ייראה העוזה עם סטאט, כאשר
הדברים יתבררו ויסובמו, נוכל לבדוק מה וביצוד לעשות, ולהיכנס לדיונים קוני
קריים עם שותפים אפשריים בארץ."

ואם תפנו אל בזק או אל זכייניות הבבלים?
"יבמ היא צדק שירותי תמסורת. בחלקם הם יכולים לבוא מבזק, ובחלקם -
מתחנות הטלפוניה בבבלים. היום אנו מצויים בשלבי דיון עם רוב הוכיגניות על
כיצוד ניסוי המולטימדיה בבבלים. צריך לזכור שפרויקט כמו המולטימדיה בבב
ליו זקוק ליכולת שירות שאין היום לקווי טלפון סטנדרטיים, כאשר הקושי
העיקרי הוא להביא את העוצמה הזו אל כל בית. אחד הפתרונות סרוך בניצול חס
היו הטלפוניה בבבלים. הוא מאפשר להביא מידע אל המחשב האישי, שבבדי היום
יכול לשמש תחליף למכשיר הטלפוניה."

אתה השאלות המרכזיות העוסקות היום את תעשיית ההייטק היא: האם בע
תיר נשתמש במכשיר הטלפוניה או כחשוב האיש. שאלה זו אינה עוסקת בע
חירונת גוריאן היא עוסקת בשאלה לא יפנו מאפצי השיווק בהתאם להעדרות
הם של העדברים: האם הללו יעדיפו טלוויזיה עם יכולת חישוב, או מחשב עם יכו
לת הצגת שידורי טלוויזיה.

♦ ♦ ♦

מדוע יבמ לא מעורבת בתעשיית המקומית?
"למה היא צריכה להיות מעורבת? גוף כמו מרכז המחקר והסיוע שלנו בחיפה
לא עלה למשל המס' בארץ אף פרוטה, ומכיוון הצורך להזין אותו בכספים הוא
עולה מעט מאוד יחסית. אני מאמין שתעשיית התוכנה דרכה יותר נוחה מאשר
תעשיית האלקטרוניקה מבחינת גובה ההשקעה הדרוש ליצירת מקום עבודה. הרי
שקעה בתוכנה היא מודלית, בתנאים להתפתחות העסקית. היא אינה דורשת
סכומים מינימליים כמו 100 מיליון דולר רק כדי להקים טפצל, ותעשייה זו מצד
לת את הפוטנציאל הישראלי בצורה הטובה ביותר."

בתיאול חשנו רבשות יבמ ישראל הליקם בשותי חברת תוכנה מוטפול ותל
תון צמירות רבשות נוספות?
"השוק מתפתח במהירות רבה מאוד ובכיוונים שונים, ואתה זקוק לכישורים חד
שים בארגון העניי הוא שאין ממסך ומן להכשיר אנשים. במקרים רבים, הדרך
הטובה ביותר להתמודד עם זה היא לרבוש תכנה בעלת הירד הדרוש. כך היה עם
תלתן, שעם רכישתה קיבלו ידע מבולוגי מחקרים בתחום מערכת המידע הגי
אנרגיות ומערכת ההחשה מתחבנות. היום אנו מצויים במעגל עם חברות
בתחומי תקשורת שונים. אנו בתחום את השוק בארץ באופן קבוע, מתוך כוונה
להשלים את הבישורים הדרושים לנו בדרך המהירה ביותר."

מרגע יש כל כך הרבה תביעות משפטיים במבשרי מיוחשוב
"קודם כל בגלל התגברות התחרות בתחום. מצד שני, צריך לזכור את העובדה
שיש היום חוק מכרזים בדור, ובר שאל היה קודם. העוק מחייב כללי התנגדות
מאד ברויים מצד מגישי ההצעות למכרזים, אבל גם מצד מקבלי ההצעות. בשלא
היה חוק, לא ידעת למה אתה מחייב ולמה הצד השני מחייב. היום כל אחד עומד
על כך שכל הצדדים יעמדו בדרישות חוק."

גם עליכם מאיימים בתביעה, לאחר שרשמונתם בעתידה נגד החריגה על סכי
רו משפחות עובדי המינינג?
"אני לא חושב שמישהו אים. אני חושב שמישהו פירסם שמישהו אים. אם אתה
טועל במסגרת החוק, לא ניתן לאיים עליך."

♦ ♦ ♦

מתי יבמ ישראל תנסה בבורסה בול אביב?
"מדיניות יבמ העולמית היא להתמקד בבורסה בניו יורק שבה נסחרת החברה
האם. סביבת התחרות המקומית במצאות כמלאן בעולות החברה האם, והן לא
נסחרות בבורסה. מרגע שזה היה נכון עד לרכישת חברת לוטוס, משום שהיא נסח
ה בבורסה עור לפני הרכישה על ידי יבמ."

מח קרית עם חציגור של לוטוס בארץ?
"חברת חילן אינה המייצגת היחידה של לוטוס בישראל. גם היום חלק מהסוכ
רים מיוצג על ידי סבם, שיש לה הסכמי שיווק עם לוטוס. זה, במובן, לא מונע גם
מיבם לשווק מוצרים של לוטוס. היה בינוי הסכם שיווק עור לפני הרכישה, ויבמ
ישראל עשויה לשווק אותם בעתיד בארץ."

אתה מתעמר לתפקיד בחברה העולמית?
"אני רואה עצמי במי שחי כאן בארץ, ואני לא מתכנן קריירה במקום אחר. זו
החלטה שעשיתי לפני הדבה שנים."

למה אתה לא מוכן לספר על תוכנן אתה יודע שבהוצג רבים מבנים אותך
ואת אשתך יחונת המלכותי של החבלה הישראלית?

מאז שורר על שתיקה רועמת.
מקורביו כיבם הסכימו לספר, אחרי לא עם לחצים, את המידע המוסר הבא
מאז שידית ביחידת מבר"ם. שם תתאב במתכנתת מחשבים אתה, לימים אותו
ומבלי בנק לאומי. הוא מבלי חברת המחשבים וחיות ביתו בארץ. הוא נוסע
מבזרס 84, אותה ידש סהנגליל הקוסם, רוד כח, והוא נחה בה עצמו, ללא
נחה. יש לו אוכסניה אותה הוא מתכנן באיטלי (דואר אלקטרוני) ומשיב לכל אי
מייל, גם שהוא בחריץ.

♦ ♦ ♦

ביצד אתה רואה את עתידך של המחשב האישי?
"לא צריך לרבר על מחשב אישי בלבד, משום שהמעבד המצוי בליבו של כל

כל מלפפון ביג"י יומיו

הרחק מעיני התקשורת מתנהל בשטח ההפקד שבין ישראל לשטחים משחק תופסת נינוח בין מבדיחי ירקות ופירות לבין אנשי הזרוע החמושה של משרד החקלאות. הפרס הגדול הוא כ-120 אלף טון סחורה חקלאית לא חוקית שמנסה לחמוק מרי שנה אל תחום הקו הירוק. ירון אליוסף בילה סופשבוע מאובק באזור הכי קרוב למערב הפדוע שיש בישראל, והוא מדווח על שיטות הפעולה (סבלנות, נימוס והדבה קפה שחור) ועל האקשן (ככה ככה)

ירון אליוסף
צילומים: משה שי

שר רקת אחי שאנתנו מתמקדים במארב במא' תי בפר מוקאבלה וצופים על רדכי העפר והגני שח מג'ניו, מג'ניו מאחר השכילים מוקטורון. הוא מאט לירינו, והמפקח עמית מוכן להישבע שהנהג צחק לו בפרצוף. אחי כך מאין והרסקורון ונע' למ. "הלק המארי", מקלל עמית. "המניאק הזה מודיע עכשיו בבלאפון שאנתנו פה. הלילה כבר לא יכריחו מהכביש הזה. פסע התבאנו בתוך ההאנגרים של שדה חרעי מה הירדני הישן, והטרקטורונים מצא אותנו. אם היה לנו חצי מהציוד שיש להם - לא היה נכנס לאזור אפילו מלפפון אחי". כך נראה מוסר של יום שגרתי בייחודה הכי קרובה למליציה פאראזיטית - יחידת הפיקוח של משרד החקלאות. השם המלא שלה הוא "היחידה ליישום ההסכמים החקלאיים בין ישראל לאומנותיה". והשם הקצת פחות מלא הוא "היחידה לפיקוח והגנה על הצומח והחי". ובקיצור - "יחידת הפיצוץ של משרד החקלאות". בהרגום לעברית: מליציה חוקית וחמושה שמב' תובנת על הקו הירוק ומנסה לעצור הבדחת של תוצרת חקל אחי.

יום שגרתי באזור הכי קרוב למערב הפדוע שיש בישראל מדובב ממספים של שופרים במדים כחולים, מפקחים בכנרי שרי ירוקים, פקחים במדיקו כחול, מג'ניקים במדי יותן ודודי זום עם שפם גול, ערבים עם שפם קסן, יהודים בלי שפם: אקח 9 מ"מ קצרי קנה, M16 ארוך קנה, רדכי צידה מדיחים, אנשי חק, ישראלים, מלמנים: מבשרי קשר ריגסליים, רמי קולים, כנישים, רדכי עפר, ענבים, קישואים, מלפפונים ודדי בה מאוד קפה שחור עם חל.

במפקדה בתל אביב, סמוך לחמ"ל שבו מסרמים מכשירי קשר וטלפונים, מלא "מספר 2", עורר גלברון, גאות יחידה. "היחידה הוקמה אחרי תזכורת הסכמי עזריהו. המטרה העיקרית שלנו היא בלגלגות למנוע כניסת סחורה חקלאית מתחת האוטונומיה לישראל, כדי שהחקלאי הישראלי לא ייפגע וזה שוק לא ייפגע במחירה חולה מהשטחים. מטרה נוספת היא למי יע למשרד הביטאית בפיקוח על איכות התוצרת הנכנסת".

היחידה הצבאית חוו מפעלה היום כ-130 איש. 30 מהם מודי ליה את יחידת הליכוי (שהוקמה בהוראת ראש הממשלה), המ' ליה כלי רכב מלמנים מעקה לישראל. במחנות מרוב וצפון יש הרבה יותר אקשן. משרדליים במשך 24 שעות ביממה לאורך 500 ק"מ, מנהל בוק עד מדבר יהודה, מנסים למנוע הכרזות מדינה ומתגורר. יש סוירים שגרתיים, יש מבצעים יומיים, יש יחידות מודיעין והואבנת מידע מחקירות וממשל"מ. למעמים יש גם "ימי קרב". או מורסים בשבת את כל המפקחים, מעלים אולטרסליים לאורך וקוטפים את כל המבדחים בכניסת ליי שאל.

המפקחים כולם בוגרי יחידת חי"ר, בעלי השכלה של 12 שנות לימוד לפחות, עובדים הכשרה הטללת אימון נשק, מס' וחוקים, סימולציות מצבים, אימון גופני, קרב מנע, הישרדות, והשלמת מדיניות. למורים מוקים בהגנת הצומח והאזרחייה ויורבים מיומים בשטח להכשרה הגדולה. הם יוצאים לשטח לבדי שים מבירים ירוקים, המושים בנשק אישי, בכלי רכב הנושאים מבשרי קשר דיגיטליים ורשום (עם קשר ישיר למשטרה, לבגל ולמה שגלברון קרא "גורמי בסחן אודים", כלומר - שילב, ומקולים רכי עוצמה, מדינה ונורית ירוקה סבהבת על גג הבכונת. כל אחד מהם נושא תעודה המקנה לו סמכויות של קצין משטרה בדרגת מפקח תכונת לעכב אדם לחקירה, להח' רכי וליחקר תחת אחרת.

יש להבחי האלה הווי של גולני ואין פלא. מיכה רגב, מב' פו 1, היה ממתי' גולני. רמי' ראש מחלקת מידע ומבצעים בייחודה היה קצין אנ"מ חטיבת, ורדכי האזרחים מרכז וצפון חיו קצינים בגולני. גלברון היה קצין בצנחנים, והמפקח עמית שהיה מה לעשות, בנח"ל, מספר שיוזרים בייחודה על מי שלא חבש מעם כומתה חומה. ובכל זאת, מחובב בערכי מרינה לכל

אין גבול לכומר האילתור שמפעילים המברחים כדי לעקוף את המפקחים. הם שולחים איזה ילד עם פלאפון שיקים תצפית ויוויר אותם אם אנתנו בשטח. לפעמים הם שולחים 'שפן' - רכב קטן עם 20 ארגון, כדי להעסיק אותנו, ואז עובדים עם משאיות מלאות"

לח להעריך כמה סחורה מוברחת ובנה ממנה אנתנו תופסים. יש 400 כנישים ורדכי עפר שמחברים את הנדה לישראל, ובח האדם שלנו מוגבל.

בשבת, בשתיים בצהריים, בא המפקח עמית לפגוש את הנפי' קח שאקור בכניסה לקיבוץ נבעה עת. המשמרת מתחילה, ומעי' תה יישיא עמית (29) מפרים חנה ושאקור (45) מכפר ביסא' "ניידת מב' 42". שאקור לא על מרים. אחרי יותר מעשרים שנות שירות במג'ני ובשכ'ם הוא פרש מהעבודה, וליחידה הניע' דרך חברת בוח אדם. למיצוח חמרים תקנים, ולכן מעסיקים לפעמים אנשים דרך קבלן בוח אדם. הם עולים על טוויטה ויילקס גדולה, בורקים את מכשירי הקשר, הסיינה והמפות, מערביים ויוצאים לדרך.

בצומת מחבה לנו חומר חמרי במפר ירקא, האדרי על מחוז צפון. פה זה כמו במלחמה. כל הוסן הננה והתקפה. המברחים ממציאים שיטות חרישות ואנתנו מנסים לתפוס אותם. כמו בגי' בול הצגון, הכי חשוב לשבור שגרה. מיומים במונים לא קרי' עים, משרדליים באזורים חרשים, מדיעו, תצפית, מארכים, פעילות יומית. כל הזמן יש פה אקשן.

"יותר 800 אחוז מהמברחים הם ערבים ישראלים", אומר חמרי. "יחיד לא ייכנס עם רכב לג'ניו גם אם יוכל להרוויח שם ריבה בסך". בדרך כלל מתגול קרב מוחות, והמפקחים מבירים כבר את רוב השיטות. "הם שולחים איזה ילד עם פלא' פון שיקים תצפית ויוויר אותם אם אנתנו בשטח. לפעמים הם שולחים 'שפן' - רכב קטן עם 20 ארגון, כדי להעסיק אותנו, ואז יודי בר עובדים עם משאיות מלאות. לפעמים הם גם שולחים רכב קטן שיחטום לנו את הדרך והם יוכלו להמלים. יש באלה שממלאים את האוטו בנשים ובילרים כדי לא לעורר חשד. ויש אשה בראית אתה שנהגת לכר בדבב מסתרי. אנתנו מכירים אותה, ואת בראית גדולה".

חמרי בורח שילבם מסיכנת? "הם המברחים מתנהגים בסדר, אבל יש באלה שמנתהגים לא יפה. הנה, רק ברום שלישי היה לנו אירוע". חמרי' מספר לא להשתמש במלה "מדיק". וחי' אסור למפקחים לדרוש אחי' רבבים של מברחים. באתר יום תפסה ניידת הפיצוח שתי' משי' איתו עמיתים. אחת מות' נמעה במהירות מול הניידת וניסה להיחיר אותה מהכביש. או נוצר "אירוע". כלומר, שחי' ניידת של הפיצוח 'נעקע מרח' אודי' משאית מבדחים, עם סידינה ואורות מלאים, ומשטרת נצרת חסמה את כל הצמתים באזור. בסוף תפסו. לשאקור היה מקרה רומה לפני' שבועיים. הוא ניגש למרצום מסחרית וביקש לראות תעודות. "כשהותק' רבתי, הניע' הננה את האוטו וניסה לדרוס אותי. השותף שלי דיה ריחה אתה באוויר, והנהג נרגע". אבל בדרך כלל המסדי' חים לא עושים בעיות.

חור צעיר כיגש לקיומק בצומת, ובדרך הוא מנפנף לעמית בשלום. "זה מנצור משטרה. הוא מסדי' וגם ממבל גרול. 20 פעמיים תפסתי אותו. רק בשבוע שעבר עצרתי אותו עם 70 ארגון שופים. מה יש לו לנסוע סתם ככה באמצע היום עם מרצום מסחרית גוליה ויריקה לג'ניו אני מכיר את השכיל שהוא נוסע בו. נחזור עוד שעה, שעה וחצי, ונחכה לו". חמרי' עוזב ונוסע הביתה. אחי' ריקה הוא עולה על הקשר: "עברתי או' חיי גיאמסי' כסופה. תראה אם אתה יכול לעצור אותה". אי' אפשר.

במחוס מוקאבלה עצרה ניידת אחת, עם המפקחים ממי' ושלום, ארבעה רבבים עמוסים, הם מבקשים עזרה. לפני' המחוס יש עמרה של טילאיימניקים משועממים וכמתמסם עצי' מו כמה מג'ניקים. כלום באים לראות מה קרה. ממי' ושלום עצרו מוכאור פרסית, מודל '82 עם בגו' מלא למחצה אפרסקים וענבים, אופל קרמה קטנה עם תא מטען מלא. מנדר מיצוישי עם שישה שקי חיסה ודנו פו' מתי' אומה מלאה בירקות. בכל מבונת - הבגד ואשתו. "זה חולק הלא נעים של העבודה בשב'

המפקח חיים, ממושב תומר שבנקעת הירדן, מלול: "פה בג'ניו אתה מסתובב, ובסוף תופס איזה טנדר עם כמה טון סחורה אצלנו, בירדן, זה ליגה אחרת. עבריינים יהודים מידושלים באים עם כסף שחור וקונים משאיות שלמות. אתה ממש מתעסק עם העולם הזה"

תחת, אימץ עמית, אלא הם רכבים פרטיים, אימסר לתעמית עליהם הרבה מחסרה. חייב תשי מע אותם מספרים שיש להם עשרה ילדים בבית והם נוסע לקנות סחורה לתצרוכת פרטית. אנה אף פעם לא יבול לדעת אם זה נכון או שהוא נוסעים כל היום על הקו המבדירים בבה כמה סוגות של סחורה. אבל זה מה שיש במחשבתם. מי שמבדיר בכמות גדולה לא יעבור דרך המחשבה.

ואם עשיתם מסעלים שיקול רשת, המבדיר לא מלאה, והמחירה באמת נראית כמו במות שנועיה למשכחה גדולה. עמית תחם את הנהג כצד: "הכי בראי לך להסחוב, לחזור לניין, לפרוק שם את הסחורה ולחזור ריק, ותזכור שרשמי את השם שלך. במסע הבאת אתה בא איתך". הנהג לוסח את תעודת הזהות שלך, מסחוב וממחלל במהירות לכיוון ג'וני. הרבבים האחרים עומדים שלוש משכחות מהבפר ערבה עמו מת סחורה חקלאית. הפעם אין בידה מארגנים שידה למג רש של יידות הציגו במשכב איריים. נידית אותם באיש, אלה במסך, ושארית התרגוב לשבת באחת האנטיניות שנחמסו. כר דך מתקשר המורי ומוכיר להם לקחת דגימות מהחיתה, "שש" לח למעברה בבית רגון.

המגרש באיריים סלא סטנדרים ומשאית של מבדירים שני תפסו, וצמחנה של ירקות וירקות גריקים. חורקים את הרבבים. בארסל חי ארבעת שקי מלפפונים, שק קישואים, חמישה ארני י ענבים, שק חצילים, שני שקי תפוחי עץ, שלושה שקי תמר חי ארמה ושני שקי מלפל בכר הכל - 18 אדגו סחורה מהר נ חוריר ארבעה אדגו ענבים, שק תפוחי ארמה, שק ברביות, שני שקים מלפפונים, שק קישואים, שק חצילים ובמנת גרולה מאור של מלוחה - ירק הנראה כמו תרר שעששים ממנו מרק. מר הכל - 11 אדגו סחורה. מגישים לנהגים קפה ומדורחים למקור בל אכר. שם נמצאים הנחלים והתקנות, ושם יחליטו מה לעשות.

חל אכר מוריעה "לפי הנחלים, תצרוכת אישית הוא כמות של סחורת מעשרה אדגו. בשני הרבבים היה יותר", פסק הדיון: לענב את המבדירה ל 48 שקות ולחזורים את הסחורה. על קל הסלפון חמור, מהבית: "אל תרחם עליהם. אני בכר מברר את כל המסורים. הנחלים אומרים עשרה אדגו, ולתם יש יותר". ומה אם הם באמת משפחה גרולה, או שיש תועבת במכר? "שיסעו לעמלה וייקנו בתנובה. כמה הם גם יקבלו חשורי גית וגם יתנו נסחורים מבדירה לבידורית".

ואך דיון איננו עקשיו הביאת, יש פה גם נשים וילד קפנז? אגתנו מביעים אותם עד עמלה, שם יש להם מוניות".

הא חציבים משתדלים מיר, אחרי שפרקו ממנה את שקי החיתה. עמית: "זה רוקא יצא נקי. ואת לא חייב להוריע, אלא למחיתה. יש ערבים שקונים כמה שקים וטוחנים לקמה, שידה להם למיתות כמשך כל השנה. ניקח רגישה, נשלח לבידורית תב רואתה, ואם הכל במור הוא יוכל לקבל את החיתה שלו בחור רה בכר בשבוע הבא".

■ ■ ■

למגרש מגיעה גיידת. יושב בה חיים, פסקה מבוגר עם וקן גרול, שיער אפוף לקוקו ומבגניים קצרים. הוא נודד כבוה: "זה מה שהם תפסו במחשבה תבוא תראה מה סורה אצלנו". חיים הוא חקלאי ממושב תומר שכבקות הירדן, שעוב את השטחים שלו לשנה כדי "לעשות חושבים אם להשב את המר שק". בינתיים הוא בטיצות "אצלנו", הוא עונה לשאלה, "זה ביי ריחו. מה אתה מסתובב ובאוף תחם איהו בגורר עם כמה טון מוצרה. אצלנו, זה ליגה אחרת. עבדיינים יורדים מירדסילים באים עם סחך שחור וקוניים משאיות שלמות. אתה משם מתע סק עם העולם והתחת. במסע כל תפסה צריך להעיק גם את והשפדה הבחולה. לפעמים אתה רואה שגם המשאית נגובר".

בשעה 16:20 מבדירים לצומת מניד, לראות אם מבדיר מניד. הטויטה נכנסת לשביל עפר צר וקופצני. שאקד ממלי מל את ראשו: "מאחר מני. לוקח עשר רקות להגיע לג'וני, הצי שעה לתעמית ועוד עשר רקות חזרה. עכשיו הוא בכר מר רק את הסחורה בשפועים. בכל ואת נוסעים בדרך העפסי לכיר ון בכר ולפ".

כין לבין, מעבירים עמית ושארית שיעור במורשת קרב: "מה תפסנו שסאית עם 300 ק"ג נבינת צאן. ושם, אתה חובר, חייב נוסע בשבוע שעבר שחי משאית עם אסרסקים. בשביל זהה נוסע עמיתים במכרם ועליו על משאית שלמה מלאה בעשוח שחוטים. אגתנו לא אורחים לשבת במחוסם. רוב הומן אגתנו מסתובבים על קו התמר, שבבילים הקטנים. ביום בעמק יודע אל וכלילה בגלל בע. אגתנו מבדירים את רוב השבילים של הסני ריחים ומחכים להם שם. באדם במו לא מוכ. שנת בצדדיים זה לא הומן של המבדירים. תסא תרא מה קורה פה בין שלוש כלילה לורידה".

איכשוו הנועו עם השביל לכפר בטע. עצדנו לאסל "זה" מום ערבי אמיתי". מי שהתגוב לשלם עובר בולם בטענה

"ניגשתי למגרש מסחרית וביקשתי לראות תעודות. הנהג התניע וניסה לדרוס אותי. השתנה שלי ירה ירייה אחת באוויר, והנהג נרגע"

שמחזירים לו הוצאות, מצא שבכרם אין קופת רושמות ואין חשבוניות. מצד שני, 36 שקל הספיק להשביע ארבעה אנשים רעבים מאור. בכוח, במובן, מניע קפה של חל. שבא מעמ אדרי ומעט למני תקפה שמונ לו שאקד מהתרגום שחביא מהבית, שם "אשתי טוחנת את הקפה הב כוב כעולם. לא חמצא כה בשום מקום". הוא צורק.

רושכ אגתנו יורדים מהבבש הסובל מקציר ליהצית לתוך שביל ערם צר, ביי לברוק במה דרכים שמניעות מג'וני לם" סע". הטויטה נכנסת לרדכי העפר שאחורי אום אל פחם קרוב מאור, אבל בכר מעבר לקו הדוק. סבילים אישר מהמג"ב ביקים ולמפשיים. שלוש רקות אחר כך שוב אגתנו אישור וום ישראל. מביעים מאור גבעה על דרכי עפר שנותמחלות בין חורשות ובפרים, שרק על של מוחה מבדירה הם הם ביי שרא לא בכרם. מעבר לקו הירוק אין למפקחים סמכות, ועל גבעה אתה, הצי ק"מ כלבב מאור אל פחם, מכים עמית כעניי ים כלות במצרים במחזית. "פה בכר אין לי ממשות. אם הוא מתקדם עוד 100 מטר, אני עוצר אותו". והוא לא תוקרם. הוא ראה אותנו, והמשיך עם חור על הפנים כל הדרך לכפר ענין, גם הוא מחוץ לתחום עבוד המפקחים.

■ ■ ■

ענו אבק גרול מתקרב אליו ונעצר. בשוהא שוקע, מתגלה ג'יפ מופה ירוק, תחת, ללא שמש קרמית, ויושבים בו שני צעירים בחולצות מירוק וביגודים מכניים קצרים. מקחים של רשות שמורות הטבע, הם הם נגד ציידים. הנהג צועק: "ג'אמס". במופה, אם תראה אותה - החריע לי. אגתנו נוסעים לחסות את השביל. שוב צומת ענו האבק וממשיך להתגלגל. זה קרית וריבחו?

"כל הומן, יש פה מסדורים שלנו, של מנ"ב ושל רשות שטח- רות הטבע. אגתנו משתדלים לעזור זה לזה. הנה תראה את החורה האת. מה בשעות הבוקר מסתתרים לפעמים פועלים שבאים מג'וני בלי רשיון. יש להם שיטה: הם שולחים אומנים חצי ריק, עם פועלים שיש להם רשיון. אחרי שהוא עובר את המחוסם הוא מניע לבאן, מותח את הודלת ומאס את המביעה, ומכל הביוונים קומצים עליו הסמלונים. אם אני רואה רכב מה אני נוסע בשקט אדרי, ובשוהא מניע לחורשה אני מסעיל מיר נה. הוא יודע שאני לא יכול לעצור אותו, אבל הוא נתן נוסח מחלה מהמקום. או באים המג"בניקים ואומרים את הפועלים שנשארו בחורשה".

מפאני אום אל פחם מתגלגל סרנסבורד לכון דריק. "זה ער מניאק, אני מביר אותו. החברה שלו שלח אותו כדי לראות אם אגתנו מה או שהדרך מנויה".

אז מן עושים? "אני לא יכול לעצור אותו, אבל שווה להסתובב קצת על ידו. שלא יגיע לנבעה למעלה. יש פה בשום עור גיידת שלנו, ואם הוא יגיע לנבעה הוא יוכל לראות אותה". המרגמפסר מסתובב ונוסע לכיוון נבעה בשול הכפר. המניעה ממוחת ומרכיבה אותו. עכשיו התור של עמית לודרר לנהג, שרונן משוח ונעלם באחת הממשאות. נסורות והצפית נגבשה, וחור יוטח מתקמקט בראש הגבעה, צופה על כמה דרכי עפר מפותח לוח המובילות מעינו ויעבר, שבסחוסם, לעיר הישראלית אום אל פחם.

על הנבעה תחלה העדידה רשא והקיעה נן משחקים יפה הדב ילדים ומשפחות שיצאו לטיקים מכלים על הרשא. וכ תוך אורדת סוף השנוע הור - גיידת מיצוח, ועמית ושארית עם משקפות. עשר רקות אחרי שמניעים למקום מתגלגל ענן אבק באור השבילים. יונק לגיידת נביעה מרדור בעקבות מה שראה סכנדר פור. מאחור מרי. לפני שהספיקו לדרת מהגב עה הוא בכר נעלם, אבל מולנו, ממש מולנו, שרעפת ג'אמס במופה. הטייה קלה של ההגה, והשביל חסום.

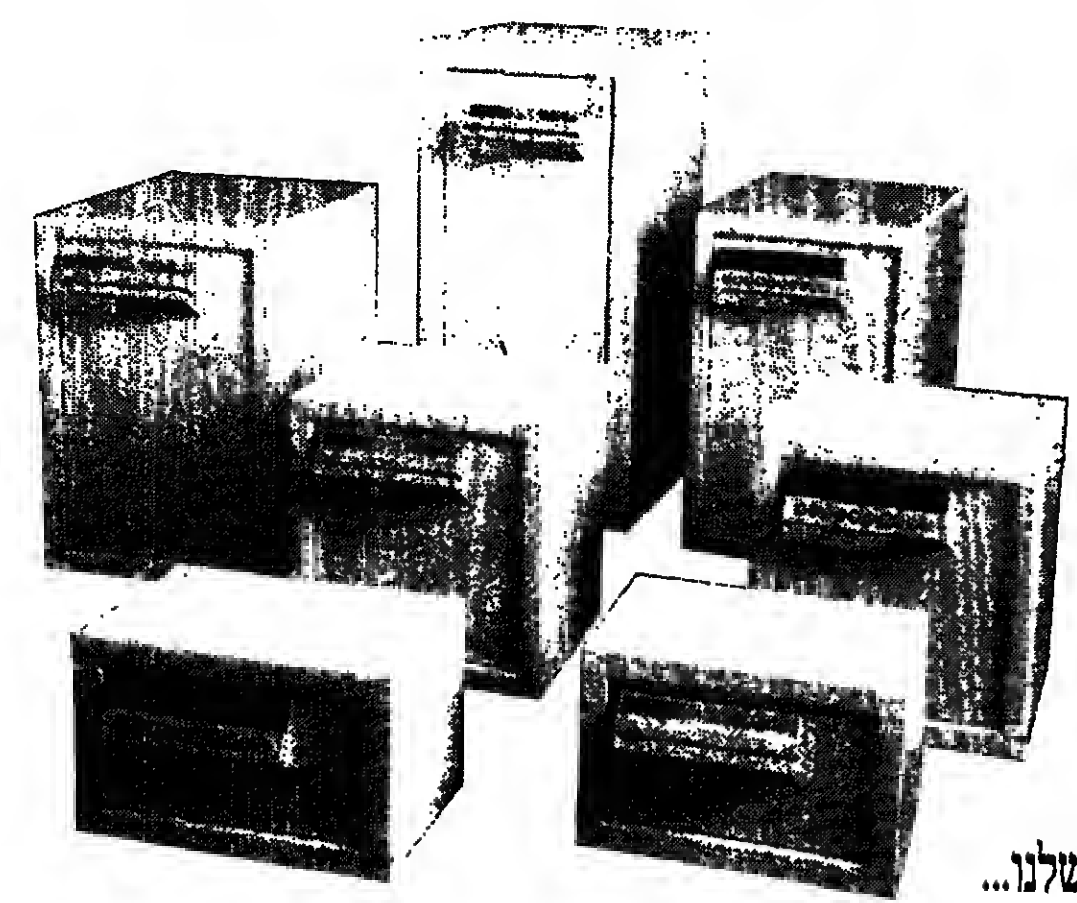
הרבכ הבאף נעצר. בפנים חמישה גברים לחוצים וילד, שלא הספיקו להשביע שני רוכי ציר גרולים. "אם הם הספיקו לצור משוח", אמר עמית, "אני בכר יכול לעצור אותם כבענה של הכרח בשך. אם לא - אני לא יכול לעשות שום רכב". הנהג רואה את הגיידת של משרד החקלאות ונרגע. תא המטען שלו ריק אין לו מה לחשוש. עמית מנסה למשך זמן: "עירב טוב, אפשר לראות תעודות". וחם תעודות והות בחולות נשלפות. "מה יש לך מאחורה?" "זה ריק, כבוא וחברוק".

החור נעלם כשנהג מביין שמעכבים אותו ער שיבוא הפק חים של רשות שמורות הטבע, "תחורר לי מיר את תעודות. אין לך שום סמכות לעכב אותי. אני אתגלוג". עמית משיק את המרשים מתועדות והות, משתגר למשך עוד קצת זמן. "הוא צורק, אני לא יכול להחזיק אותו. למחות נמסור למקדח את הדפים שלהם". נהג ה"גאמס" מתניע ומחורר מנצח מתמרן את האומד כדי לנסוע תלאה. לא המפיק. רק נסע חמ"י שה משרים, וענן האבק של פקוד רשות שמורות הטבע ענן אי תו.

19:30, החשכה יורה על האור. השבילים מלאים מעולות. עמית עוצר את הטויטה בצד הקומי מבדירים ומשאית. "עירב טוב", עמית מותח את עצמו בתערה. "אפשר לראות רשיונות? מה יש לך מאחורה? יש לך תעודות לוח?" לבלם היה. שקי תע' רובת לבאן, שקיים. אחר הנהגים מחירי: "אין לך מול היום, את".

20:45, הטויטה ממדת למאכר אחורר לפני תום המשמית, על בביש המכילה ליר הכפר מקאבלה. המול הרע דחוף את נג נם שם, על טרסקרון. קללה אתה, עוד קפה עם חל, וגיידת 42 נהיח את המשמית. כנביסה לקיטר נבע עזו מחבה לוח לילי נהיח משמית לילה. "משמית צוהרית בשבת ואל רוכי מה. סתם משחקים. כבוא כלילה תראה מה וז".

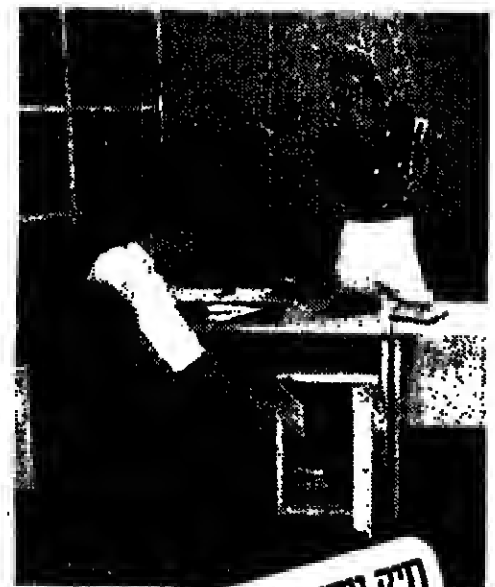
אנו המובילים בתחומנו, ובטוחים שנישאר כך גם בעתיד.

אחרי הכל, אין לנו בעיה לשמור על הסודות המקצועיים שלנו...

נספות סייף פלייס Safe Place

הפתרונות הטובים ביותר לאבטחת מידע ופרטיות.

חיק עסקים זקוקה בשודי -200- ש"ח לכל חדרוש כספות SP משודדת

הכספות מיוצרות בהתאמה לצרכי ומצטיינות ברמת גימור גבוהה במיוחד, ובעיצוב המשתלב בקו הריהוט המודרני שלך. לבחירתך כל מנגנוני הנעילה האפשריים: כרטיס מגנטי (אפשרות שימוש בכרטיס האשראי שלך), קוד לחיצים דיגיטלי, מגעול קומבינציה ומפתחות. אמן מערכות מעמידה לרשותך רשת של טכנאים ויועצים הפוזרים בכל הארץ ומעניקים לך את השירות היעיל, המהיר והאדיב ביותר.

12,000 מנהלים ואנשי עסקים בארץ עשו את הצעד הנכון ובחרו בכספות סייף פלייס.

מפעל אמן מערכות מציג בפניך את משפחת הכספות של סייף פלייס - המגוון הרחב ביותר של פתרונות לאבטחת מידע, כסף ופרטיות:

- כספות מנהלים אישיות אלקטרוניות עם מנגנון נעילה ממוחשב.
- כספות ומיכלים חסיני אש ולחות למדיה מגנטית - עומדים בתקן U.L האמריקאי.
- ארונות בטחון חסיני אש וכספות כבדות (עומדות בתקנים של משטרת ישראל) - היחידות בעלות אופציה לפתיחה אלקטרונית.
- כספות ביעות אלקטרוניות ומכניות.

צלצל עוד היום ותאם פגישה עימנו - גם לך מגיע שקט נפשי!

אמן מערכות
שירות, אמנות, אחריות

משרדי מכירות:
תל אביב: 03-5375871/2
תל: 08-579503
תל: 08-573961
חיפה: 04-722706
פקס: 04-419434
מפעל-מז' שיווק: 08-579503
תל: 08-573961

אמן מוצרי חקלאות:
חיפה: 03-5375872
תל: 08-579501
תל: 08-573962

כל משרד והפיקוח שלו

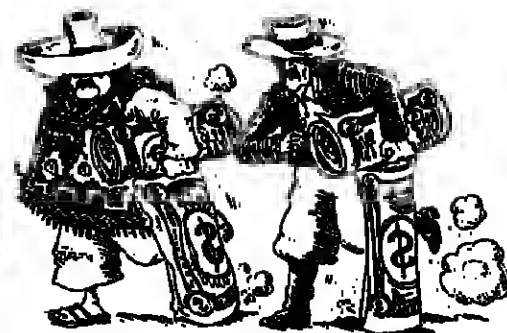
חירת הפיקוח של משרד החקלאות מעסיקה 136 איש, מהם 30 בידורת הליווי. מאז הקמתה במאי '94, אומד מיבת רגב ראש היחידה, היא ביצעה כ-1,500 תסימות, כשחור ממוצע של כ-200 אלף שקל בחורש. רק באוגוסט תפסו הפעמים 150 טון של דיקות ופירות ומאות ראשי בקי רצון.

לפני חתימת הסכם האוטונומיה וחברו לישר-אל כ-100 אלף טון סחורה חקלאית מהשטחים ליי-שאר. עם חתימת הסכם הותו הפלסטינים להכנס לישראל אל כ-100 אלף טון באופן חוקי, ו"ח" גב מעריך כי הפלסטינים מבדירים לתחומי המר רינה בין 60 ל-80 אלף טון מוצרים חקלאיים בש"נה.

תקציבה השנתי של היחידה הוא כ-18 מיליון שקל, מתוכם מעביר משרד המזון ארבעה מיליון ון למימון יחידת הליווי.

עם חתימת הסכמים של הסכם של כ" עם ה"י לסטינים תקים היחידה משרדים כ-12 מעבירי הנבל המובנים ובשלושה מרכזי שליטה מתח ויים: ברדום, בצפון ובסדר. כמו כן מתכוונת הי-

יש תולעת בטקילה

בכל רחבי מקסיקו, כמעט על כל בית ועל כל מכונית של בני המעמד הבינוני, מופיע השלט "למכירה". אבל אין מי שיקנה. אברהם סמקין מתאר כיצד נראים חיי היומיום של אורחים שביום בהיר אחד ברצמבר '94 חרב עליהם עולמם. אנטומיה של משבר כלכלי

אברהם סמקין

על עלייה תלולה במספר סקרי המחלות הויראליות. אלפי סקרי בולריה נרשמו בששת חודשים האחרונים וב-100 אלף כבר מתו. אך מקסיקו ממשיכה להיות ארץ של ניגונים. עשירי מתנהגים כמו שווייט במסע אחר, ולא על הר געש פוליטי וחברתי. כשכר שכר נאלצה הממשלה והבורלית להושרע כנעשה בעיירה כשם מסומלן שבמדינת מורלו, למ, כמה שעות נסיעה סביב הכירה והחבר, חסרת בנייה כבעלות פוליטיקאים ואנשי עסקים עשירים תכננה לשנות קבוצת איכרים עניים מאד, תם, כדי לכתוב מגרש גולף. המושל נתן את אישורו. לממשל המרכזי לא נדרש דרכה כדי להכין סכצצת המון סודלום היא מקום לידתו של אנדר ליאנו ומה, הרמות האגריות של המהפכה וגיבורם של מורדי ציאס, שהחלו כמרידה סונית כדיום מקסיקו לפני שנתיים.

♦ ♦ ♦

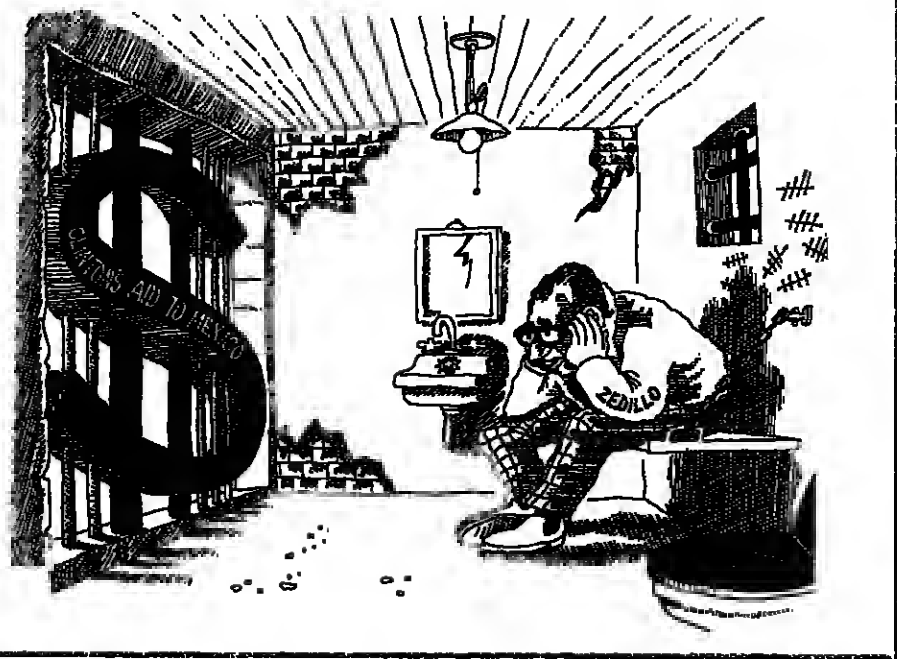
על מי פרם? ליאו ליידרמן מוחזק כלכלה כאוניברסיטת תל אביב, הסימנים המבשרים רע, למי שרצה לראות אותם, כלום לעין כפי '94, וזו במקסיקו ירדות רצופת מיתר ומכע וחור, וישע החליטין של הסווג מצד ממשלת שנה שלמה לתחום העליון של רצועת הגידול; סימן מובהק לכך שסכנת פיתוח מרחמת, הממשלה ינסה לזהר עלם כמשך שנה מהסכנה, עד שהיא מאוחר מדי. כרצמבר מדי, הכימות, בתחילה ידברו על "פיתוח מבוזק", אך עד מהרה הוא התחיל להתגלגל בבדור שלג. המשקיעים והמחזיקי אגרות חוב וולריות של הממשלה נבהלו, המון מותח ב-40 אחוז, הדיכית והיאלית הגיעה לשיא של 60 אחוז. ומתאם הכל קרם.

ליידרמן מוען שהממשלה התנה יכולה להכיר באי יכולתה להגן על רצון עת הגידול, להשתטס בריכית כדי למנוע פיתוח גדול מדי ולאפשר גידול של שער חליפין. אם הורב והה נעשה חורשים לבני המשבר, חלק גדול ממנו היה נמנע. אלא שבמקסיקו כמו במקסיקו, ובעצם כמו במקומות רבים בער לבם הפוליטיקאים חס תמיד האחרונים להגיב.

כ-20 בנובמבר, יום תג לאומי וסכנות, כינס הנשיא היוצא קרלוס סלינס מנש מדי בביתו. השתתפו בו שר האוצר פרדו אספה, צמדת הבנק המרכזי וי ואחר, וכן הנשיא הנבחר אינסטו ורי. אנשי הבנק המרכזי היו מבוהרים: היתרנות יודרת בקצב מהיר וצריך להכריז על פיתוח. אספה ניסה עד לגע האחרון להימנע משינוי במדיניות. כל מה שצריך הוא הכרזה של הג' שאי חורש שהוא יתמיר במדיניות הכלכלית. המשקיעים ישמעו, ואמנם בשו יחזרו. וזו היה אמנם נשיא נבחר, אך הכוח היה עדיין בידי של סלינס. ההצהרה הנתנה, והיתרנות עלו למחצית. אספה חשב שהמשבר חולף. שבר עיים לאחר מכן הוא חזר. והפעם ברלת הראשית.

ליידרמן כדק ומצא שכר במשפט, חרשים לפני אותה פגישת סודית, היה בדרן שהעניינים, איך לומר, אינם מתנהלים כמו שצריך. והתה החדשה בידידת הרוכחות, והיה גידול במספרן שיוחס להשקעת וריים במקסיקו. אלא שהממשלה הגיכה מאחד סיי ולאט מדי. היא העדיפה לתת ליתרנות להם שיק ליתרנות ולתחזיק את המשבר הממשלם ובא באמצעות ריבויים. להבנות הדיגלות של הפוליטיקאים יש להוסיף את המרכיב המקסיקני: שמייה על תרמית ככל מדי. קרלוס מואנמ, מחשוכי המותרים המקסיק

הנשיא ורי. כפוליטיקאי זרין ומיזמן הוא מנסה להטיל את האשמה במצב על קודמיו, אבל "משבר" היא מלה ולה מכדי לתאר את תחושות הציבור כלפיו. מדובר בעניינות, בזלזול, בחוסר אמון מחלט. את הרוח השנתית לאומה, טקס בן עשר שעות של טפיחה עצמית על השכם, הוא קיצר השנה ל-45 דקות ואו נמלט מהכמה

של השנה עלה מדר המחירים לצרכן כ-40 אחוז. גם ה"אקונומיסט" הכריז מוען שהעתיד מכשיר. בגיליון שהופיע לפני שבועיים מוען השבועון רב הויקה, שהממשלה המקסיקנית האיצה תהליך כי רכזתה והפרסה, סקיימת משמעת פסקאלית ועושה את הרברים הנכר נים, אך גם ה"אקונומיסט" מצביע על נקודת התורפה שציון לייידרמן: היי כולת הפוליטית להטשיך ולקיים משטר של ריבון.

♦ ♦ ♦

כין הממשלה לבין האוכלוסייה אין משבר. המלה משבר חלשה מכדי לתאר את חוסר האמון המוחלט, העניינות והזלזול שמרגיש האיש בדרחב כלפי שליטיו. לפני שסע כתב קרלוס מונסיבאס, אחר האינטלקטואלים החשובים במדינה, שחוסר האמון מורגש באוויר. על פי המסורת הלאומית, מת ייצב הנשיא ככל אחי בספממבר בבני הקונגרס ומוסר דוח לאומה על פוע לו כשנה הקודמת. כמשך שנים היה זה סקס שגמשך כעשר שעות, בולל פגישות עם כל מגזרי הכלכלה והפוליטיקה, שראגו להכריז ער כמה הנשיא גדול וחכם. השנה, בפעם הראשונה זה 30 שנה, נאלץ הנשיא לקצר את נאו מו ל-45 דקות. את עיקר הרוח על האומה הוא הגיש בכתב. את דגישות הוא צמצם למינימום. אין היום ביקוש רב לתמונה עם מגזרי האומה.

כפוליטיקאי, יודע ורי מה עליו לעשות. האשמה למשבר מטלת על מליים ועל שר האוצר הקודם אספה - זה המסר העיקרי. בדרך אפשר לס כר גם את אחיו של מליים בארגון רצח פוליטי.

וריו הנבנים השבוע לקבוצת נושים וריים ומשקיעים מוחל, שהכלכלה המקסיקנית תתאושש בשנת '96. ההתאוששות הזו מהווה צורך חיוני מכי חיה פוליטית: במיוחד אם במיאים כחשבון שבמשך שישה חודשים ירד התוצר המקומי הגולמי כעשרה אחוזים. הממשל המקסיקני יקום בחיובות לאסובם של המשקיעים הוריים כדי למנוע משבר מחורש, והרכב מצריך תמורה בדימום הפיסקאלי והמשך הדיכית הנכוחות. מגר שני, והא גם זקוק לאמונם של האזרחים. הסיטו של PRI - ממלגה השלטון מאז 1920 - הוא קואליציה בין המעמד הבינוני לבין האופוזיציה על גוגיה. כדי למי גוע את הקמטטטוה' הו, יש צורך כחדכת מיסקאלית ובחודרת ריכיות. כשבועות ואחרונים גיטה הממשל המרכזי למצוא פתרון משלו לכעיית המעמד הבינוני. הוא הציע תוכנית פריסת חוכות לבנקים, לאנשי אלכאיר וזן היתה תשובה קצרה וממצה: אנתנו לא זקוקים למאות איט, גם אם הוא מתפרס על פני שנים רבות. אנתנו זקוקים לעבודה.

כל גוגי הקשת הפוליטית מבינים, שהתאוששות כלכלית מותנית ביציבות פוליטית. באחרונה הציע הממשל המרכזי לחלק את המעמד הבינוני מהמשבר על ידי תוכנית לפריסת החובות לבנקים. המיליונים ענו מהדחכות תשובה קצרה וממצה: אנתנו לא זקוקים למאות איט שיתפרס על פני שנים רבות. אנתנו זקוקים לעבודה

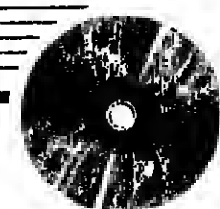

כסף לבן לב שחור

איך מוכרים מסר שחור לקהל לבן, מה ההבדל בין רוק לראפ, ומי מרוויח מגזענות וריכוזי רף ג'אם - חברת עסקי המוסיקה השחורה הגדולה ביותר בארה"ב - חוגגת עשור מיליטנטי ועתיד מיליונים

עסקי מוסיקה

ערי עליה

יש שחור + אשה שחורה = ילד שחור.
איש לבן + אשה לבנה = ילד לבן.
איש לבן + אשה שחורה = ילד שחור.
איש שחור + אשה לבנה = ילד שחור.

את המשוואה הזאת, שמתארת את הפחד הבסיסי של הלבנים באמריקה מפני השתלטות שחורה, ניסח בבהירות צ'אק רי, איש להק פאבליק אנמי, בשנת '90. מאחוריו עמדה חברת תקליטים שהתבססה על אותה מושואה והחלה את דרכה בחרי המעצנות של אוליברסטיט ניו יורק, והורש לפני עשר שנים.

את רף ג'אם, החברה הגדולה ביותר בעסקי המוסיקה בארה"ב הנשלטת על ידי שחורים, הקימו ראסל סימונס וריק רובין. הראשון שחור וחובב ראפ והשני לבן ותולה רוק בכד, שניהם בעלי חזון בבל הקשור לשילוב בין ה'ראפרים' ודי זון הוכיח את עצמו לא רק כהצלחה אמנותית אלא גם כפרנסה לא רעה. הג'וב הקודם של סימונס היה נועץ ביותר. הוא נהג להשלים הכנסות במכירת קטאין מוויץ בדוכנות - עבודה בעלת סיכון כפול, שהעושים בה חייבים להיות ודי גם מתקליטנות וגם מהמשטרה. שותפו, רובין, סטודנט חובב רוק בכד, שיי מש כמפיק מסיקלי של האמנים החדשים שהתחננו, והביא איתו את טעמו וצבעו הלבן.

סימונס אחראי לאחת מפריצות הדרך הגדולות של הראפ השחור בשנות הש' מננים המאוחרות, כשהחליט לזנוח את שלישיית הראפ השחורה ראן די.אם.סי עם להקת הרוק הכבד 'הלבנה ארוסטי', ולהדש להוט חזק של ארוסטיה' בשם "Walk this way". הביצוע התפרש הזה העלה את ראן די.אם.סי לדרגת מוכחות עליונה והצליח אפילו להציל את הקריירה הרועבת של ארוסטיה'. רובין, לעומתו, אחראי להתחממה של שלישיית געיים מברוקלין שעירבה פאנק וג'יט רות השמליות עם ראפ. השלישייה הזאת, שלמה ליסים לגנו כמו שצריך, נקראת היום הביסטי בורד. ללא ספק להקת הראפ המוערכת והמצליחה ביותר של שנות החששים. אבל את המהפכה האמיתית תללה דווקא פאבליק אנמי, שהצליחה להעביר ביקורת בוטה לא רק על המבסר הלבן, כמתקש, אלא גם על רעוים התנהגות השחורים.

"היא מחפשת לך מוחות, אבל זה החליט לא מישור שחור. לאיש צריך להיות תרבה כסף כדי להיכנס מתחת לשמיכת שלה... היא אמרת שהוא רוצה ללמוד על החיים ולא את כל השטויות של השחורים, ובגלל זה, כל פעם שחור מתבונן, האנשים בשכונת נרים לא ואומרים: אוי, אחותי. יתנו המצליחן השחור. ג'אט שחור מברוקלין, אבל זה לא מקרה שחור מעי"

ויף עניינים כחולות ושיער בלונדיני. ודא לא אהב בנות מדונע שלו, כי הוא חושב שזה רוצות רק את חבסן שלו. ובגלל זה, כל פעם שהוא מתבונן, האנשים בשכונת נרים לא ואומרים: אוי, אחותי.
(מתוך "פחד מפלגה שחורה", פאבליק אנמי, '90)

זמן קצר אחרי הקמת רף ג'אם, נתפס כינה לבין פי.בי.אם חחה לשיתוף פע' לה ששזו 600 אלף דולר. סימונס של צילום וירוקס של הצ'ק להדיון, כדי שסיקסיו לראו, אבל לו עצמו זהו סיבות סיבות לעשות כן. חילוקי דעות אמ' נחתיים חרשים בינו לבין שותפו רובין הגיעו את האחרון לפרוש כעבור שנה' ים בלבד, ולהקריש את הסכום שקיבל כעקבות הפרישה להקמת חברת תקלי' סים חרשה, רף אמריק. אחרי עזיבתו שנתה רף ג'אם כיוון. היא הפסיקה לוד פש שילובים נועזים וחדשניים והתמקדה בגיוהל הקריירה של אמניה הוותיק' קדם וכאנסים חרשים, שהצליחו בעיק' בזכות המסחריות המוחצת של ראפ ה'ר'ם אגר בלוך רך וקל לעיבול. סימונס, שהביא לעולם את להקת הראפ המי' ליסנטית והאינטליגנטית ביותר, פאבליק אנמי, החל ללכת אחרי נטיית לבו, שללא תשפועו והקיצוצות של רובין זהו דווקא ה'ר'ם אגר בלוך.

היום שולט סימונס, בו למשפחה המעמך הכינוי גורל בפרד'ני ניו יורק, בחברה בשם ראש קומיוניקיישנס, ססאגרת שבע חברות תקליטים, וחברת לגי' חול אמנים, וברה להקתת דריו חברה להקתת סלווייה וקולנוע. ב'91 ריו' זה ראש על הכנסות של 34 מיליון דולר, בחלוקה כלהלן: 55 אחוז מחברות התקליטים, 25 אחוז מהקתת סלווייה, 15 אחוז מגיוהל וייצוג של אמנים ומ' פיקס מוסיקליים, ועוד הסיסה אחזים מעסקים צדדיים קטנים. חברי הדג הכינוי בהנהלת ראש הם כני בשלושים ומביאים הביתה כ'50 אלף דולר בשנה. חברי הנהלה בכירים יותר מרוויחים סכום בטר, והצוות כולו, שכולל כ'70 עובדים, מקבל כונוסים שמנים על ביצועים מוצלחים. ראש מגד' לת את הקריירה של שני בוכבי תרבות הראש של אס.סי.ר, "XO", בתמורה היא גובה 20 אחוז מהכנסותיהם. אחוזים רבים היא גובה משאר האנסים והמ' פיקס המוסיקליים שהיא מנהלת. אחד התגמולים המקובלים שניתנים לאמנים סצליחים כמעשייה המוסקת הוא הפקדות על גיוהל חברת תקליטים קטנה (ול ייכל) תחת מסריית החברה. סימונס נתן בונוס כזה לפחות לארבעה מאמניו. בשנות האחרונות יש לראש גם חזרת רדיו כללי-אצית, שמשרדת 24 שעות של ראפ. החתה הוקמה בהשקעה של שלושה מיליון דולר שהגיעו מגורמים ד' צדניים.

ראש אינה מנהלת רק מוסיקאים, אלא גם שחקני כדורסל ופוטבול, אף באן מזמורה ל'20 אחוז מההכנסות. יש לה קו לייצור אופנה ושחמפות בסוכנות ד' צדניים.

גמנית, תחביבו העיקרי של סימונס. בשנים האחרונות הוא לא נראה בציבור עם אשה שאינה דוגמנית, ועם מאגר ידיוחיו נמנות נעמי קמפבל, לינדה אורי בגליסטה ועוד חברות בכירות ברסק רוגמנית העל. היום הוא סביא הכיתה מספיק בסף להתחנן עם רוגמנית, משהו בסביבות תמישה מיליון דולר בשנה. יש לו דולר דוים חסינת בדוים, ר'יה באיסט וילג' שורבש מהשחקנית זמרת ש' בסכום צנוע של 1.6 מיליון דולר, ומנסליות של מיוויחים. "כל תרבות הראפ מבוססת על כך שצריך להרויח. הרקסים, למשל, באו תמיד עם גישה של 'יש לי משפחה שמפרנסת אותי ואני עושה אמנות כדי ביל הנשמה'. כראפ אין דבר כזה. לא שלא משקיעים את הנשמה, אבל התשלום אצלנו הוא עניין עקרוני. לנו אין משפחות תוסכות. אם אתה ראפר ומציעים לך לעשות פרסומת לקוקה קולה, אתה לא שואל שאלות אמנותיות, אתה שואל כמה משלמים."

בינתיים וובה רף ג'אם לביקורת בוקבת על התלטותיה האמנותיות. התלונות על תוסר היצירות והקפיאה על השמרים מבוססות לא רק על ידי עיתונאים מאוכזבים. הראפר המוביל של התורה, ולא הוא צ'אק רי האגיו, מסרב להשת' תף מתנגדות העשור, ואפילו הלייבל שהוא מנהל תחת מסריית רף ג'אם לא מצ' ליה לפצות אותו. למעשה, נראה שכאן מתחילות הבעיות. צ'אק רי מתלונן על שליטה מגבוה והתערבות בלתי מתקבלת על הדעת של המנהלים בהחלטות האמנותיות שלו, ומצויד בגלוי על מלחמה. הקשר בין חברת התקליטים לפ' אבליק אנמי בעייתי למדי בשנים האחרונות, בין השאר בגלל סירובת של רף ג'אם להפיק אלבומי סולו לבל אחר סחברי הלהקה.

"בעיות עם רף ג'אם יש לי המון באלה", אומר צ'אק רי בראיון ל"סלור' מיי קר". "הכי הרבה בעיות יש לי עם ראסל סימונס וליאור כהן נכן למשפחת יור' דים וג'אט שותף בור' ג'אם, בגלל שאין להם שום חזון לעתיד. היתי מרגיש הרבה יותר טוב במקום אחר. אחרי עזיבתו של רובין, הם הפסיקו להמציא אופ' בת חרשות ולנסות להיות בראש הגל. אם משווים את ההצלחות האמנותיות והמסחריות של רובין בלייבל שלו, רף אמריק, לאלו של רף ג'אם, אפשר לה' בין מיר שהם שקועים עמוק בכך. מה לעשות, ראסל תמיד אובד ה'ר'ם אגר בלוך יותר מהבל. אני מאמין בפרדיקסים מסוימים שרף ג'אם משום מסרבת לתת לי להפיק, למשל, תקליטים של גרסאות ביסוי, תקליטי הופעות חיות, תקלי' טיס אינסטרומנטליים.

"הם שכוו שולחוק שלי בנתה אותם, והם לא נתנים לי לנסות דברים חד' שים. כרגע הם עם ה'גל על הברקס בקריירה שלי. אם הם ישחררו אותי מהח' זה, זה יהיה חלום. ככה זה, הם לא אוהבים אותי, אבל גם לא ייתנו לי ללכת. חברת התקליטים שאני מנהל, סלאם ג'אם, קיבלה הדואה ישירה מליאור כהן לא לעבור על שידים שהקצב בהם מהרד במאה פעימות לרקו. עם מנסליות ב' את אני לא יכול להשלים. הם משום והסכו לבני זונות."

את הפריצה הגדולה של אמני הראפ מהחזון המערבי הצליח סימונס לפססם

בנוח, וכך ניסלה מאמניו אצטלה וביאים עם חיד על הרוסק, מישור אתר בכי החליף את מקומו כערבני וחדשני, ומישור אתר מצלית למכור ראפ ללבי נים יותר ממה שסימונס חלם אי פעם, וזה לא קורה בתוך המוחות, מולדת הראפר, כי אם בלב המאפליה של לוס אנג'לס, ועוד אתרי המהומות של '93. ההאמצה של סימונס גרולה עוד יותר בשמכחיינים כעבורה שאת המהומות הא' לו חותה וויש סוענים שליבתו פאבליק אנמי עוד בשנת '90, הרבה לפני שהרני קינג חשב שיתוף מכת מבמה שוטרים לבנים. ההורחות עם השחורים הפורעים בדוכנות לוס אנג'לס תרמה מאוד לבכונות הקהל הרחב להאזין למנה שיש להם לומר, ורוברים חדשים נכנסו למשחק, כמו דוקסור דוד, מגופ רוגי רוג ואיים קיוב.

תישורים, חוליוור, אני מרית את הצרות באות ואת האכזשים יוצאים ל'ר' תורבות... אני יודע שהם ימשיכו לגרום לנו להיראות יע, כמו תמיד, עם חם' קדי המשרות והדרגות... מה מצטים היומץ מיע עם רמות שתורה מאור חוקה בחסידי מרבויו כן, תגדו של סים ריווי.
(מתוך "פחד מפלגה שחורה", פאבליק אנמי, '90)

בזמן שאמני החזן המערבי הצליחו לפרוך לתודעה הלאומית בזכות טקסטים בוטים, אנטי-לבנים וסקסיסטים הרבה יותר מאלה של פאבליק אנמי, והכל בעטיפה של מוסיקת ריקודים תמימה, כחד סימונס להשקיע דווקא באמני ריוחים אגר בלוך. בעיני צ'אק רי, ואת בגייה אמיתית. "יש צביעות מצרים. הם מספרים לנו שהקטלוג שלנו לא שווה כלום בלי להם עכשור, ובאותה בשימה הם מרכיבים בחשך דקות אספ' של 12 שירים ישנים שלנו. הם לא תברים שלי. אני לא יכול לעשות איתם עסקים. שיחשפו אותי. בזמן הקודם הם יצטרכו לה' גן על עצמם, כי אני הולך לתקוף אותם ברשעות. ב' מי שעוב את רף ג'אם וע' בד' להברה אחת, למשל הביסטי ביון שעברו לקפיטול, התקדם מאוד. בור' ג'אם רק ורודים אחרי להטי מצערים."

"ההבדל הגדול בין ראש קומיוניקיישנס לבין חברות בירור שחורות אחרות", אומר סימונס להתגות, "הוא שאני לא מוכר תרבות שחורה לאנשים שחורים, אלא לצרכנים של תרבות שחורה."

"סימונס הפך את תרבות שחורה של תרבות עצמה", אומר עליו המפיק ודי "ההבדל הגדול בין ראש קומיוניקיישנס לבין חברות בירור שחורות אחרות", אומר סימונס להתגות, "הוא שאני לא מוכר תרבות שחורה לאנשים שחורים, אלא לצרכנים של תרבות שחורה."

צ'אק רי (משמאל) ומלייבל פלייב מלהקת פאבליק אנמי. ראפ הראשון ויוצרו מדיסני. אן.אן. של חשדונים למוסיקה ש'שומעים לפני שחלבים לישון

ראסל סימונס, מייסוד רף ג'אם. כשהתם על חבסן שיתוף פעולה עם פי.בי.אם, שלח לחזרו צילום של חצק, על כך של 600 אלף דולר, כדי שישמיקו לראפ

קולניאר חתני צל

SORRENTO

הסעדה אולקו אונטא
בפיט אולקו בוסא חיווא

פתוח ימים א-ח 12:00 עד חצות, יום ו' 12:00 עד 01:30 בלילה, שבת 12:00 עד חצות

משכית 32, א.ת. הרצליה טל' 09-555723

אינדירה
מסעדה הודית
 רח' בן גוריון 33, הרצליה, טלפון 09-573528
 רח' שאול המלך 4 תל - אביב, טלפון 03-6954437
אוכל הודי במיטבו

אין ספק שהאוכל ההודי אינו כבוד אודת בארץ. הוא כהולט בטעם יתר נאמנה בארץ, למרות היותו כהולט אוכל כללי שיגרתי. לאינדירה, המסעדה ההודית בהרצליה יש עוד אחת בתל אביב, אך אגו טעמו את מטעמיה של זו שבהרצליה מאד נהנים.

המקום עצמו גאה ועשוי כטוב טעם, משהו ומפיות ממשותן ומטיקה הודית ברקע. השירות סופר אייב וניתן ע"י בני הודו ולא ע"י אנשינו. אולי זו הסיבה מבשר המפיות הוא עשיר ביותר. לא עוד מקום עם הגשה עצמית או מבשר מצומצם, כמו במקומות אחרים. ברצון גם בנותנים הסברים על מה שאינו מוכר. שכלנו צלחת מעורבת של מנות ראשונות שכללו בגמי עוף פקודה שהם מטוגנים ברוטב מיוחד, מבשר ירקות טבולים בבליילת קמה ערשית בטיגון עמוק, וכן שרימפס וקלאמרי. מצוי, בסוכן לא חממנו את הגוף, שהוא לחם הודי ממולא בבשר טחון, ירקות מבושלים וכו'.

למנה עיקרית חממו קבב עוף רטמי שהם שיפירי עוף מתובלים כתבלינים הודיים שונים הנצלים מעל גוללים והעיקר מעמם מצוין. גם טעמנו מהעוף טנדרו ומסנה של כשר בקר ע"י תסווי אדמה ברוטב בצל עשיר. את המנה ליוונו בארוו בשמתי עם ירקות ופרות שהיה ממש מלהיב. חממו כקבוק יין מגל ארום שהיה בריוק השילוב הנכון לאוכל ההודי. לא כבר מרי ולא קל מרי. התאבחנו זה מבשר בגלילה קולפי שהיא נגידה הודית מיוחדת העשויה מחלב ומיטסוק חלב.

אכן מקום טוב לבילוי והנאה קולינרית.

ניתן לבני

מונגוליה
MONGOLIA BARBECUE
 מוזמנים לעיסוקי
 49 שיח

חנה בשפע, פתוח
 01:00-19:00, 18:00-11:00
 רח' קוטובסקי 69, קאונטרי דקל, שכ' בבלי, טל' 5465913

עידן
בית קפה

סלטים, בשרים, דגים
 עוגות ומנות אחרונות

דיזנגוף 215 ת"א, טל' 03-5278147

מטבח כפר
אוכרז'
צרפתי

קינג גורג' 4 - ת"א טל': 03-5253471, 03-6296345
 שעות פתיחה: כל יום מ-10:00-19:00 ובשבת מ-12:00-בצהריים

ארוחה עסקית
 נח נה
 סוף ידק
 מה עיקר ל"פ בחירה
 ארוחה
 24 ש"ח
 עסקית ומשפת כ-33 ש"ח
 39 ש"ח נסיון

אינדירה
 מסעדה הודית
 שר' שאול המלך 4 ת"א טל' 03-6954437/6965194
 שר' בן גוריון 33 הרצליה טל' 09-573528/566315

עברנו!
הבליצים של שושנה
 כשר חלבי

מעטפה:
 "מגדלי התאומים 2" דיבומינסקי 35
 סמוך לחנות הדלק ד"ג טל': 03-7527184
 שעות פתיחה: א-ה 12:00-24:00 ובצ"ש יום שיש סגור

LA FORCHETTA
 מסעדה איטלקית
 אנטי פסטי חופשי

לאור הביקוש ארוחה עסקית גם בשישי בקרב ובשבת בצהריים

ארוחה עסקית
 44 ש"ח
 עסקית ופסטי
 44 ש"ח
 עסקית ופסטי
 44 ש"ח

נא לחזמין מקומות מראש
 אכן בבירור 71 קומת המורקה (בן העיר) ת"א, טל' 5273531

הבית הירוק
האוכל עלינו
התשלום עליכם
בואו לאכול ולהנות מחוויה קולינארית אמיתית.

רח' בני ישראל 24, תל-אביב, טל': 03-6418295

סיני - ישראלי - איטלקי
 • ארוחה מלאה החל מ-19.90

חזמנות כל השבוע כולל שבת מ-11:00-24:00 קיטרינג ואידועים • המשלוח חינוס (תיא-ריג-גבעתיים) 562-80-90

הפרוטוקולים של זקני סין

שווקים בינוניים
 תומס קרל

יו היא תרבות המנסה להיות אומה, אמר לוסיאן סיי, המומחה האמריקני לני לענייני סין, נושא האחרון, הוא טוען, מותנה בעיה שכן, על אי שטין מתקשרת ביחידה קונסורטיבית עם קשרים רוסים בלבד בין הגורמים המרכיבים אותה, היא ניהלה להעמיד מניס שהיא בעלת אופי איד.

עד עתה היא לא עיצבה חוק המסרסת את סמכויות השלטון המי רביו כיום למחוזות. גם אין לכידות מביתית שעשויה להשטיע על יכולתה לפעול בישיבת סוליסית דבת עוצמתה במסגרת הריקמנטורה הקומוניסטית נדחקו גושאים אלה לשוליים, אך בסיוע בחות השוק והתפרים לגורם הקובע את תוצאות הושרות, עשויות הסי תידות הללו ליצור כמה בעיות פוליטיות מעניינות. האלה, כמרו, עלולות להעמיד משקיעים חיים בפני מבנים קשים שהם לא צפו.

מרדע מעניין להיזכר בעת בתיאוריה הו של לוסיאן סיי שתי סיבות. האחת: למד דות מיליארי הולרים המורמים מרי שנה לפריקטיים מין, הערבת הסיכון הפולימי - שעל פיו מנהלים, או אמורים להחליט, על מימוש ההשקעות - נמצאת מעבר לניהוש מחושב לגבי הצלחת הנשיון המי עם הקסימליות וואת, כלי לגעת באנשי דותה לשרד בישיבת אותה, סיבה שנייה למרות התחזיות האופטימיות לגבי הצמיחה והסיתוח באסיה, יש תחושה של פליאה לגבי הוטנציה של מה שמכונה "סין הגדול" להי יצור דב סנים - המביל את חונג קונג, טייוואן וסין עצמה - שיוצק את המינס לרמת המנהיגות הכלכלית העולמית.

מבחינת סוליסית וכלכלית גם יחד יש נטייה להתייחס לשלוש היחידות הללו כאל מקשה אחת, למרות שבמיוואן והחונג קונג שלטת תמיסית עולס קסיטילימית את המשק הסיני עובד תולקין של איננטציה עם המשק האסיתאי ומסיד את המהומים בין המדינות "האחרות".

כרמת המאקרו, מבשאת סין יותר מכל מדינת תעשייתית חדשה באסיה את הפיתוח במלוא מוכ המלה. תח גרל וחלק של סחר וחרץ - שחלקו וחסין גרול יותר מאשר מדינות כמו דרום קוריאה, טייוואן, דונג קונג וסינגפור - מוטנה לאסיה ולאיר קיאנזה. מעבר לכך, יותר מ-80 מיליון אחר מהשקעות הודות הורמות לסי, מקורן באורו זה.

הנסיסה האמיתית סיעה לרמת המיקרד במשואה זו - האחדות התחתונה של סין עם שני האזורים המרכיבים. לון ונג, מגול המבין לסוליסית כלכלית של מדרח אסיה בסנגפור, מצוין שהעשייתים בהונג קונג כבד העתידית את רוב מתקני הייצור שלהם אל מעבר לגבול, למחו גוואנגדונג. במינים לקראת העברתה של חונג קונג לדיים סיניות ב-97, השקיעה סין יותר מ-20 מיליארד דולר במשבה הכרימית.

גם בטייוואן בולשת מנמט האינטנציה. בשנת 92, יותר מ-12 אחוז מהוצא הוסי נת לסיין, לעומת שני אחוזים בלבד ב-86. נתון זה אינו כולל את הסדר ההדדי, הלא נת לסיין, לעומת שני אחוזים בלבד ב-86.

עלייתה של סין להגמוניה של הכלכלה העולמית מותנית ביכולתה להקד את הקשר הדופק בין מהותיות הפנימיים, באפשרות לממש את חוון "סין הגדולה" - יצירת שיתופות כלכלית, אם לא פוליטית, עם טייוואן וחונג קונג - ובתבונה בה תשכיל לנצל את 23 מיליוני הסינים הפזורים בדרום-מזרח אסיה ושולטים בנכסים בחיפק 500 מיליארד דולר

חולות
מספר 10 (1257) • 10 במרץ 1995 • ח' באדר ב' תשנ"ה

קבורה בלי לו

הוריה ידים ואהובה מביאים את סיפור חייה ובעיקר קבורתה של באינה ברזין. אחות
עולה מזוסייה שמחה בעקבות תאונת דרכים ובתרומת איבריה הצילה חיים • עמוד 2

2/3 2/4 2/5 2/6 2/7 2/8 2/9 2/10 2/11 2/12 2/13 2/14 2/15 2/16 2/17 2/18 2/19 2/20 2/21 2/22 2/23 2/24 2/25 2/26 2/27 2/28 2/29 2/30 2/31 2/32 2/33 2/34 2/35 2/36 2/37 2/38 2/39 2/40 2/41 2/42 2/43 2/44 2/45 2/46 2/47 2/48 2/49 2/50 2/51 2/52 2/53 2/54 2/55 2/56 2/57 2/58 2/59 2/60 2/61 2/62 2/63 2/64 2/65 2/66 2/67 2/68 2/69 2/70 2/71 2/72 2/73 2/74 2/75 2/76 2/77 2/78 2/79 2/80 2/81 2/82 2/83 2/84 2/85 2/86 2/87 2/88 2/89 2/90 2/91 2/92 2/93 2/94 2/95 2/96 2/97 2/98 2/99 2/100

2/101 2/102 2/103 2/104 2/105 2/106 2/107 2/108 2/109 2/110 2/111 2/112 2/113 2/114 2/115 2/116 2/117 2/118 2/119 2/120 2/121 2/122 2/123 2/124 2/125 2/126 2/127 2/128 2/129 2/130 2/131 2/132 2/133 2/134 2/135 2/136 2/137 2/138 2/139 2/140 2/141 2/142 2/143 2/144 2/145 2/146 2/147 2/148 2/149 2/150 2/151 2/152 2/153 2/154 2/155 2/156 2/157 2/158 2/159 2/160 2/161 2/162 2/163 2/164 2/165 2/166 2/167 2/168 2/169 2/170 2/171 2/172 2/173 2/174 2/175 2/176 2/177 2/178 2/179 2/180 2/181 2/182 2/183 2/184 2/185 2/186 2/187 2/188 2/189 2/190 2/191 2/192 2/193 2/194 2/195 2/196 2/197 2/198 2/199 2/200

Membership Rewards

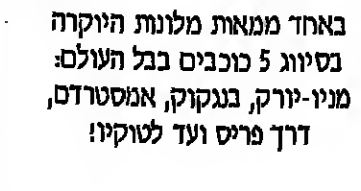
חופשת גולף מלכותית
3 לילות לוג 2-ימי גולף
חינם במרכז הגולף הבינלאומי
המדחים בשיקגו, ארה"ב.

שבוע חופשה חינם
באקפולקו האקזוטית
שבוע מדחים חינם במלון 5 כוכבים
באתר התיירות חוקרתי ביותר בעולם.

חינם: 2 לילות עולמיים
לזוג במלון 5 כוכבים
באחד ממאות מלונות היוקרה
בסיווג 5 כוכבים בבל העולם.
מניו-יורק, בנגקוק, אמסטרדם,
דרך פריס ועד לטוקיו.

טיסה חינם לאירופה
במחלקת עסקים
טיסת פינוק הלך ושוב
ללונדון, פריס, רומא, ברצל, או לכל יעד אחד שתצאו.

טיסה חינם לארה"ב
הלך ושוב לניו-יורק, בוסטון,
מיאמי ולעשרות יעדים נוספים בצפון אמריקה
במחלקת תיירים או עסקים.

חינם: שכירת רכב פאר
באחת מחברות השכרת הרכב
המובילות בעולם למשך שבוע של חוויות
ברחבי ארה"ב.

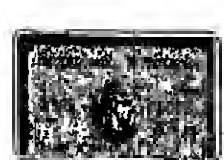
לילה זוגי חלומי
וארוחת בוקר מלכותית
חינם במלונות היוקרה
בסיווג 5 כוכבים בתל-אביב, ירושלים
הרצליה, קיסריה או אילת.

Upgrade (שדרוג)
בטיסה ממחלקת תיירים
למחלקת העסקים
בטיסות לקופנהגן, מילאנו, פרנקפורט
ולמגוון רחב של יעדים באירופה
ובכל העולם.

סעודה מפוארת
זוגית חינם!
במסעדות היוקרה
בתל-אביב, הרצליה וירושלים.

הדרך המהירה ביותר לצבירת נקודות ולקבלת מגוון ההטבות הגדול בעולם

אמריקן אקספרס
יש רק אחד.

אלו רק מספר דוגמאות למגוון הגדול ביותר בעולם של הטבות יוקרתיות שמציעה לכם תכנית ההטבות Membership Rewards. מאות אפשרויות לטיסות, חופשות, שכירת רכב וארוחות, הכל חינם. רק באמריקן אקספרס תוכלו בהטבות מהר יותר מבתכניות אחרות ורק באמריקן אקספרס תהנו מתכנית ההטבות היחידה שאינה מוגבלת בזמן, שבה כל הנקודות שלכם נצברות ותקפות משנה לשנה: נורטים נוספים על תכנית Membership Rewards התקשרו 03-5764470. אם אין לכם עדיין כרטיס אמריקן אקספרס רכשו לאחד משני בנק המעלים או התקשרו 022-177.

רעש האדמה מתרחש ברחוב אחר

ר"ר מיכאל שלו, אתה עוקב כבר יותר מעשר שנים אחר הנעשה בהתרחבות, ואף כתבת ספר בנושא. האם מה שמתרחש בימים אלה סמנטי אחר?

כן ולא. אני מסתע מעצם העובדה שהשינויים הם מהירים ומחמים כל כך, ואני רואה לא רק את הסקנדלים והחקירות. מכירת חלק ממניות 'כור' לחברת 'שפיר' היא מסנה גדול לא פחות. הסיק לכך גם את החלטת חוק ביטוח כריאות ממלכתי, וחרי לך שורה של התפתחויות דרמטיות.

אני בכלל לא מוטרע סמנטי חקירות. בעצם נחשפת כאן תופעה ידועה של גורם הסתרתית שיעור לגורם מלגתי ולחשך. חמיר דובר על חרדים האלה, אלא שהפעם הסטאטוס החדש ברמת רמתן ושופתי הופעל במלוא התנועה.

האם מורכב ברעש ארמא שעלול למחנא את הבניין ברחוב ארלונד? לדעתי לא. אני חושב שרעידת האדמה האמיתית היא חרמא ברחוב הירקון. הבעיה היא של מלגת העבודה. לגופו של עניין, אין מסק שהסתירות עוברת בתקופה זו מוסך סטאל, ובסרסקיבה היסטורית אנתו ערים לתהליך מתבקש. בעצם תהליך טכני. הגורם האדיאלוגי מנח את סקונו לגורם החומרי, והמחנך הזה הרי שיר לכל החברה הישראלית. בעצם אפשר לומר שכל המנגנונים מתפרקים. התרחשות הסימולטני גם של סכרת חלק ממניות 'כור', גם של הסקנדלים, וגם של החלטת חוק ביטוח כריאות ממלכתי, גורמת בחברת לשינוי רב משמעותי. שאלי מתלות המונית של מס הארנון וקרנות הפנסיה. סוגיית הקרנות היא בבחינת קיסמט מורידה ענקית. והגושא החשוב הוא פרס מוסלי.

רבים שואלים את עצמם: אם זה המצב בהסתירות, למה לי לשלם מס ארנון. מה יש לך לומר לאנשים כאלה?

נכון שזה המצב הראשונה שיש לעבור את הוכחות להתלים. אני מעריך שגם המעסיקים וגם העובדים מעוניינים באינור מקצועי חוק בארץ הזאת. לרשתי, התהליכים הנוכחיים, אם יושמו בצורה מוצלחת, לא מוועים במעמד של הסתירות במציאות עובדים. יתרה מזו, כוחה של ההסתירות ורמא יכול לגרול כתוצאה מהתפתחויות האחרונות. כמסקנות אחרים כעולם עם האינרן נוער לתוק את האינרנים המקצועיים, ואין סיבה שזה לא יקרה גם כאן.

חשבה על העתיד, על הקידום. פאניה ברוך

אתי אברמוב

ס יסוד מותה וקבורתה של פאניה ברוך מלמד משהו על קורותיהם של העולים מרוסיה. יש בו כל מדיכוי הבעיות שכלליטת אנשים בעלי סמליות זה, שלא שולמים בשמה החדשה.

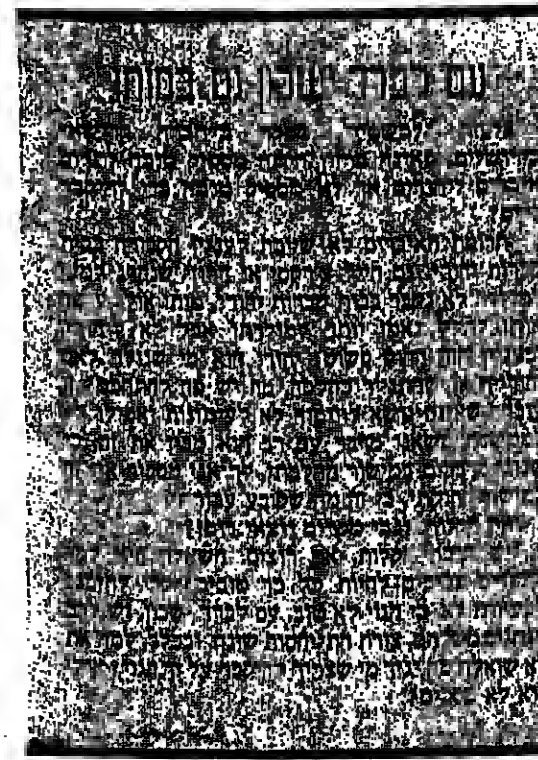
פאניה בת ה'33, אחת במקצועה, נמצאה בתאונה דרכים בדרך לבאר שבע. בריקת שעברה בבית העולים 'הרמ' בירושלים. מיר לאחד והאונה קבעו כי לא נגרמה לה פגיעה רצינית, והיא שולחה לביתה לנח. לאחר כשבוע שקעה בתרומת וסת. מבין שלפאניה היה מוג דם גיר, ותבקשו חוריה, שהגיעו במיוחד ממסקנות, לתרום את איבריה. החורים הכבימו, ומגופו של פאניה נלקחו חלב, הכבד, הכליות, הריאות, לצמיחת אינרנים רוגמת ההסתירות של 'מבכי', ששנייה מסול באינרנים מקצועיים. להערכתו, אם ההסתירות תפעל בתקופות ובתנאים, היא תגרוף את רעת הקהל לכיוונה.

רבים שואלים את עצמם: אם זה המצב בהסתירות, למה לי לשלם מס ארנון. מה יש לך לומר לאנשים כאלה?

נכון שזה המצב הראשונה שיש לעבור את הוכחות להתלים. אני מעריך שגם המעסיקים וגם העובדים מעוניינים באינור מקצועי חוק בארץ הזאת. לרשתי, התהליכים הנוכחיים, אם יושמו בצורה מוצלחת, לא מוועים במעמד של הסתירות במציאות עובדים. יתרה מזו, כוחה של ההסתירות ורמא יכול לגרול כתוצאה מהתפתחויות האחרונות. כמסקנות אחרים כעולם עם האינרן נוער לתוק את האינרנים המקצועיים, ואין סיבה שזה לא יקרה גם כאן.

אמרתי לה: פאניה מותק, תיחדי

פאניה, נדשה מבעל רמי שהיגר לארורב, בוגרת ארבע שנות ליסודי רשאה, הגיעה לארץ בדיוק בימי מלחמת העצמ, הישר אל באר שבע, ותחילה לעבור כאחות בבית העולים 'סרופה'. כמו רבים שהגיעו מהמסחרסולין וגדולה לעיר הדרומית מבלה גם פאניה מקשי קליטה, בעיקר מהבירות. החורים שירעו על כך ניסו לשכנעה לחזור למסקנות, אך פאניה, על אף הקשיים, סירבה. כאותה תקופה הכירת את מיכאל דת, כן, גרש ואב לשלושה ילדים, שבדיכה אליו נפגעה בתאונה, ובכינו איבה

קבורה

בלי לב

בינואר '91, ימי מלחמת המפרץ, עלתה פאניה ברוך, בתם היחידה של ויקטור ומלוינה, לארץ • בינואר האחרון היא נפגעה בתאונת דרכים, ושבועיים לאחר מכן מתה • הוריה, שהוועקו מרוסיה, תרמו את לבה, את הכבד, הכליות, הריאות, הקרניות ופיסות מעורה, להצלת חיים • נסיונו של משרד הדתות לקבור אותה בבית קברות נוצרי, בקומות, עורר סערה ציבורית גדולה, שהסתיימה רק לאחר שחברי קיבוץ עינת הביאו לקבורה בביתם • הוריה, ידיים ואהובה של פאניה מביאים את סיפור חייה, ובעיקר מותה

את הדבר ביום האחרון לחייה. דתן היה חברה בארבע השנים האחרונות. כאשר הוא מדבר על אהבתו המתה ועל נסיבות היחסות, קולו של דתן דוער: "אני עובד ב'כוכ', ובמקרה יצא לי לעבוד במעונות של אוניברסיטת באר שבע. היא הייתה עולה חדשה, והיו לה שאלות, ומכיוון שהיא מצאה חן בעיני הייתי פגו, שאלתי אותה אם בא לה לצאת איתי.

"הייתי יוצאם, מכלים", ממשיך דתן. "לשחתי אותה ליש, לתל אביב, ברי שתידי. פאניה הייתה בחורה משכילה מאוד. הייתה לה שנה עשירה, תוך שנה היא ידעה עברית מצוין כי היא למדה קשה. כאשר היחה מגיעה אלי, תמיד זה היה עם ספרי לימוד עכים ומתנה קטנה כשבילי. לכל מקום שהיא באה איתי, אנשים התפעלו ממנה כי היא ריכזה לעניין ונראתה מצוין, הסוכה פאניה מאוד רגלה לעצמה וניהלה אורח חיים בריא: שתתה מיצים סכיים, לא אכלה מעדני חלב, ועשתה הרבה ספורט. "הייתה בינינו רבה אהבה, לא כמו אצל הזוגות הנושאים אלא רומנטית, אורידה מיוחדת. היא למשל לא רצתה לצאת. אהבה להיות איתי בבית, לא שאני אחבק אותה ברחוב מול כולם. עכורה זה היה רבדים במים."

לפני כשנתיים, בספר דתן, הריחה לו פאניה אך העריפה לכצע הפלה. "הייתי מוכן לגרל את הילד", הוא אמר, "אבל היא חשבה על העתיד, על הקידום. אצל הרופאים לא מביאים ילדים עד שלא מפרדים במאה אחוז. עד כמה רזה לה בסדר וגאווה ניתן לראות בספור של ההפלה. היא החתלה איתי בהוצאות חצי חצי. חצי שנה אחרי ההפלה עוד היינו מאוהבים, ואז היא החליטה לעבור להיות אחת ב'הרמ' ירושלים. זה היה מדי הקשר הרציני בינינו: קשה לנהל מערכת יחסים עם מישהו רחוקה, במיוחד בשאני מטפל בשלושת הילדים שלי". ההסתירות של פאניה לירושלים, בספר דתן, הייתה קשה. "לא היו לה הרבה חברים. היא נבעה לבדה לטול באורח כ בעזרת בספר ההורים קנתה מכונת יתורא חדשה. היה לה חשוב להיות עצמאית.

"כשבת לפני בחורש", ממשיך דתן, "התקשרה אלי פאניה ואמרה שהיא באה. אני זוכר שאמרתי לה דק שלוש מילים: פאניה מותק, תיחדי. כי זה היה אוסר חדש, והיא לא הכירה את הדרך כל כך מוכ."

ב'הרמ' שלחו אותה לנח בבית

פאניה נסעה מירושלים לבאר שבע דרך צומת בית קמה. היא נכנסה לתחתית הילק שם, ובציאה, כך סיפרה ברמשר, מצינשי שחלפה במהירות רבה וכלי אורות, פגעה ביונאי. החרשה שלה הועפה אותה למרחק כמה מטרים. במקרה עבר במקום שוטר שרשם את פרטי התאונה והציע לשני הנחשים להחליף פרטים.

דנה לרם חושב לחתום. החורים, מלוינה וויקטור ברוך

דתן, שהוועק למקום, הורעזע. "אם היית רואה את האוסר", הוא אמר, "ממש סטאל לום. כל החלק החיצוני של המצינשי נכנס ליונאי, עד כיחלובים. פאניה מצעה שזוא לא רואה כעין אחת, ויש לה באור נורא בחצי ראש. היא גם נורא כמתה על האוסר החדש ועל מה היא תגיד לחורים שקנו לה אותו. במיוחד הפריעה לה העובדה שגשכרו לה המשקמים."

דתן שמר לפאניה את הפנים, חומין גרד ואפן אותה אל ביתו תוך שהוא פציע לה לגשת ל'סרופה'. פאניה סירבה בטענה שהיא מעריפה לגשת ל'הרמ', שם היא נהנית ממעמד של מרסול.

בשלב זה, מבחינת דתן, מתחילה שרשרת של אירועים מרגים, שהובילו למותה של חברתו. "למחרת התאונה, ביום ראשון, הוא משחזר, 'התקשרה אלי פאניה וסיפרה שחיבתה כמיון כ'הרמ' שש שעות. הרמא, כך אמרה, לא בדק אותה ביסוריות, וזה נראה לה תמוה. בסוף שיחורר אותה והמליצו על מנוחה. בריקת המימי לא גילתה שתועדק הראשי במותה בסגע.

"ב'הרמ' לא טסלו בה כראוי", קובל דתן. "אולי צריכים לשנות את השיטה: לברוק כל נפגע פעמים-שלוש אחרי התאונה, לראות מה קורה איתו."

בכל השבוע מאז התאונה ותלוננה פאניה על כאבי ראש. בסוף השבוע, מבין שלא רצתה להישאר לבדה בירושלים, ניקשה מחברה שיבוא וייקח אותה לבאר שבע. דתן: "היא כאה ביחס שיש, ניקשה, הכינה ארוחת תגיית. אבלה וחלבו לישון, בשבת כחם בבוקר התעוררתי ושמעתי שהיא ממלמלת. חשבתי שזה מחלום, אבל כשהושכתי שמעתי שהיא מבקשת שאקח אותה לבית חולים. היא ניסתה לקום אבל לא הצליחה. ניסתה לשמוק שניים, ונשארה עם המשתה כפה כי לא הצליחה להוציא את היר. הבכחתי לה מים לטו. כשירותים היא ביקשה שלא אכנס איתה, אבל אחרי רגע היא נפלה. פורתי. שהיא תחמוק שיתוק, אז הוצאתי אותה, והלכתי אותה וגסענו ל'סרופה'. במיון אמר לי 'תגיע, אנחנו עושים הכל מעל ומעבר', אבל אחרי 20 דקות הרופא יצא ואמר שיש לה ביקת, ומיר שמו אותה בניריר כירורגית". בשתחורה לרתן תומרת מצבה של פאניה הוא יצר קשר עם ברנר דאלי.

חומת השבוע	
2	קבורה בלי לב
3	אתי אברמוב
4	תנו לשמש לעבוד
5	מחי בוך
6	לדוג דגים באגבטיה
7	נלעד פרבה
8	מלדו בוסיתות מרגיות
9	אילנה שובל
10	בארץ האנשים הישרים
11	חיים מאור
12	שחקן אותה פרקיום
13	מיכאל אייזנשטדט
14	במקום בו גם מלאכים וזמרים
15	ינון ישראלי

“עו אז ההודים שלה לא ידעו על התאונה”, מספר רארל, “כי פאטרינה לא רצתה להראות אותם בלוי ידיונה על חשבון שמתעלע על מצבה, שלחתי לקונסול הכללי במוסקוה סקס שאלו ביקשתי לתת להודים, לא ריחיו; ויותו לישאר. במקביל ההקשרית הדרר המצב במשרד החוץ, וביקשתי שיידעו את ההודים במצב. יומיים אחרי כך הגיעו ההודים, הם חתסיוק לראות את תמונת בוצה, אך לא בכחורה.”

[illegible]

ב"מזדוקה" נראה תשוב אחרת. כשבת, כאשר הגיע עם סאיגה בית התולים, מספר דהן, לקחו אותו שם לצד, הוזילו אותו כי רות שקר רינה שלוש שנות מאסר, ושאלו אותו מה קרה בין מש בכורך, השעה שבה התעוררד הוא וסאיגה, לשבע בכורך.

בעקבות המאבק ב' חזון הרמא ב'יחוס' לא
קדם את פניהם רחוק לאתר מניעת כאבחה, יוסט
יס' שובל, מנהל האגף לרפואה וזן בנית החליטה, את
החזירה הבאה 'ארכיון' שובל ב'תחילת' החזרה
העלה לאתר 'ארכיון' שובל ב'תחילת' החזרה
12.2.95. החזרה בקרה על יד משרד הבריאות
את החליטה 'החזרה' לאתר 'ארכיון' שובל
שחזרה לכתוב 'ארכיון' שובל ב'תחילת' החזרה
יחור, ב'תחילת' החזרה על 'ארכיון' שובל ב'תחילת' החזרה
שחזרה 'ארכיון' שובל ב'תחילת' החזרה

[illegible]

4

המספר "fies", שלומי קריב, ש, מתגורר, תחשבו לבל
עצגת: "לחברה שלנו יש הסכסוך בענין פקטות כפרות
הבטיחות. על פי דוחוק רשאי כל אחד לזכוק את בניו בעיר
דוית. שבה נבחר נספר, דורס, 3,866 ש"ח. ממזן הסיכסוך
הבטיחות. דוחוק החברת דורסית ש"ח: כולם עומד את כחם
של ש"ח, של ארס נספר, או דורסית, שם התגוררת הם
מקסור על דורסית, או הסכסוך את שדורסית, נכלול העוד
ע"פ עריה בבית הקצות, שם הקצות היא מקסות, שם רכר
כל בברי כפרות באסילית דורסית. אבל חץ מההצגות
הקלות שם הבטיחות האלומי לא בעיני כחם, חץ מההצגות
הקלות מקסור למקסור, אוסכובות לכל הקצות דורסית. בעיקרון
הקלות הקצות ולקצות, או זהה, אלה שלטונות, ש יחור
אין כפרות: ארס, הלכסת הנספר, אצורה, ש בלסס כפרות
ריות נהגו: לרס את חמא כפרות מרות, אסילית ברי חץ
ריות ידורסית: מבעה, כלכלסת כפרות, אסילית. ארס, א"מ ביות
ריות יחית חלפת חרפת חרסת לכל ריחא על כ"מ, אבל
לא חרץ למקור את זה. מוכיס, א"מ אצורה לא שרחת חרסת
ריות: א"מ אסס חרלת חרסת, אבל לסח, על השכונות כסוף
הר חרחת פנה א"מ נציג ארס שחשדיר יחית, א"מ אצורה
הר חרסת: כפרות, ש"ח לא אכסס פי מקסור, כפרות, א"מ
ריות, ומקור עקיו, או דורסית ריחא חרסת חרסת
ריות סכסוכים את העקיו, וקצות א"מ כפרות חרסת

[illegible]

כמעט, לא! כל אדם שהיה נבעט ממקום עבודה רק משום שהתקבל לאחלגל לאחלגל הצבאית היה כרום.
 זה חשש עושה רושם של אדם חיוני. אין לו עתה קצוות (המשלל) "מקום פיר", אין לו עבר פלילי, הוא מתגורר במשכנו האהוב, הוא מחפש עבודה בקוטר עיר הפנים.
 אגב, במכתב שקיבל מהמדינה (11 באוקטובר 194) ובו מפורטות הסיבות לפיטוריו, תיפוט היה מאוד דרסטי: "עדותך בעדותך ופוסקת לאור" שקיבלנו הודעה כי שירותך הצבאי נמשך מכתב "אחלגל".

לשמש
לעבוד

[illegible]

אגודת ישראל למדע וטכנולוגיה

בי שירותך הצבאי הופסק מסיבת 'אי התאמה'". ככה, חד וחלק

שם ידוע. "עידודו נרחב, וכך גם ללאו, עד הכמתה ואחריו ילל מנחם, ל"ב בספרדאר 93".¹ "עידודו נרץ פקע נוספת לריונת המסמכת, מנחם לחרותו וזאת ולא נתן מכלול תנוניך האישיים לרבות בהשרותיך הצבאית ירבו כיום האדם בנהל".² לאור האומר, סימנו את הניסול 1. יגור ופוסדר נשאר בענין. 3. מנחם תוספות וזאת ולא 4. נגור 4. נכרבה".

בעיריית תל אביב?
יסורים היו בימי בהונתו של שלמה להט, מ.מ.
חיים, אחרי תחולת תחוק, דבר מהסוג שאירע

心口不一

יחד עם המועד בגבעתיים וכית' רמת גן - היא יצא עצמו. אבנן און. הנשידה הראשונה של הקבוצה לליגת המועדון המועד חזקה, וזה שותפה כלית המועדון הלאומית הראשונה, 1934, והלה את המועדונה בליגה הלאומית שנה לאחר מכן, וקצרה תהלה רבה. היא 1973 וזאת נמנהה לזכרם עם קבוצתה המהמרת. באתר שנים היא התה ערכים מנגנון לימודי אשורית ומשכ עקמים רדגה משפט השלישי, תור מאבקים פסימיים עם שתי הקבוצות החלל אביכית שששל בניהו, מבני המועדון כל אבכי.

יחד עם המועד גבעתיים וכית'ר רמת גן - היא יצא עוצה. אבנן אף זו המעשה הראשונה של הקבוצה לביטול המעשה. המועד חיפה שלא התחלה לביטול המבחן הראשונה של המועד, והוא לא תופעתייה לביטול הלאומית. זה 1934, לאור מכן, הקבוצה החלטה רבה. עד 1973 היא נמננה לרוב עם קבוצות אחרות באותן שנים. המועד חיפה עמיתים מנגנון לאישי שראל ומבטא קבוצות דורגה מבטא השלישי. תוך מאבק קבוצות עם שתי קבוצות החל אביחיט של שלם בניהו, מכני והמפל'ת אביחי.

לחכות בחוליגנים

בכל ליגת כדורגל בשלם יש משחקים שבסיסם אלימות או עינייה של כל אחד מהשחקנים במיוחד מולבים שחקני דרכי, מאבק בין שני קבוצות אותו את, לא חשוב מימקום. הופעת האלימות דרכי דרכי להוציא רספ כלב של כל אחד כדורגל, גם אולטו מוציא משחקי דרכי לא מעט אירועים משחקי משקלם. כאלו אירועים, באותו משחקי דרכי, לא משחקי דרכי אביב, במיוחד בין מבני לחופות, פוטבליים כדורגל, גם משחקי דרכי כדורגל, יש בין דרכי לחופות, שבערסו עברו על זמן לוחות שחולחל בשחקנים לפניהם ושושקת דרכי אחרים. ליגת האלימות של כיום משחקי דרכי כול אביב בויפה ובחמת חקוד.

כשבת תופיע בלומפלדלד היסבוב השני בדרכי בין חופות לבסבית כל אביב, הנהגה בין

[illegible]

ידידתה של הפועל חיפה פהלינה הלאומית –

דיוני' בן-אליעזר

בערפ לראות את האמת. תמיד שיננה בן
שצריך לכבד את אבא, וזיא עלתה בקדו
המוכח שהיא בעצמה כנתה. הוא משמר

עברם לראות את האמת, תמיד שיננה באוהם
לכבד את אבא, ואת עליצת כקביון על
המבזה שראי באכזר כנתה. הוא משתר אוהם
מבחינת כחם, אום אוהם מרעפים לעבדה שוה
קווערטה כחם שישטו יחי והווער אוהם נלשע קמלי
זי ומתאוה הווערית באישה שזועה להמרות את
פיו וזמאם הווער, קעטש ששן, רורכר.
זי שנות ושוואה ביהם מרצן לתל הווערית
מקוין. וזי קעטש הווער מביאה הווערית תלוש
שוכרובת שפלת על שלו. עט ואת נאלצה תלוש
להלשם כקווערם ולקטת את הווערית אום וזליס
שיש, כי כל התנן הווער לזי כקוין, וזי על הווער
הווערית להחזיק מים רכים. וזי נעל על קווערמה גנור
על קווערמה ששק הווערית השופטת, כמז עזיה
הכין לזכות את השופטת המשתמשת
ענעזערה תמיר בכיתה, וכספן אז הווערית ככלל
זיך השווערית וזעמל של הווערית, לא שפוער את
הווערית המשווער הווערית. כשנים השופטת, למי
קווערמה מצב הווערית תרדוד, וזי תרלה
הווערית כרית, וזי וזמאם קמקווער, שווער
הווערית רדיו ועיווער, עט נזחעם להווער
תחולס.

זי, וזי, אויך שזעמל הווערית מוכר בראש
למכר הווערית, וזי וזמאם הווערית לעבדה
הווערית, ומשם הווערית למוכר שגשוע וזי
נשנים מוכר, לא לאט תחולקת, ותחולקת

[illegible]

הארת התורה מן השמים: שזמן תגלות מעולות
(לכנסת) היא הקדושה והשק המבוסס (המסורת)
שלהם של השמים וקצת דוב קין את המסרת
הזו של שמים "תורה מן השמים". השם הזה
למשל שזמן התורכן בבורה נשמרת, כפי שהשמים
נחשבים על מי התגלות והמעולות.

כעת קרבת קצת קיבו אוהד המסרת את השמים
שדורותיהם המסרת את השק המבוסס עליהם וזה
קצת מצפה לבוא תקופה חדשה את שכת
תעניין המסרתיהם את השמים. הוא מכונן אצל
מלחון בן לשיחור מזג אוויר אצל גם לשיחור
התורה והמושג "תורה מן השמים" יסוד מן
החמישה הנשמט שלה, הוא אלה אשר לא
התגלו לתורה והשמים למעלה, הובועת את
הקדוה והשק, והשקם שאלת שלה תורה
השמים (מאחר שבני האדם התרגלו לחשוב את
המושג של התגלותות והשמים, העולמות
ותועפות השמיות נדמית להם לבטל את קיומם
של המושג).

בדיוקנים ורשיה ה', זה קצת, מוסיפים אודר
לשפתה המבוססת דבר כקול בן, שרדוקי כעת
יגילה אוד שמים כמסרתיהם ייאלו (אלה)

שכנעתיים לתמוך בשמירתו הבהירה של
הבשר, על ששמינים כי דרוקא התולדות והדעות
הנבטיות, שכבת הענינים המכסה, תורמת
לתגלגולו האמיתי, והטורח.

למה תמנעו רוב סק כבדו על התמיכה
האמלית המבט על דרך מה המצפית אולי
לאתום חושבים כי ייתום מבוס של כחבי
הקשר לאדם מונעם כדפוסות. לפי הפיה וז
למשל, ניתן להאמין בתורה מה המצפית דן
הואים כדפוס בתורה של פטר, מה מבט למשל,
מחאורא אכל את מרדע דצור למשל,
המחורית של היצירה התורנית, אם אתה מבד
הבד האנושי שלה אם אתה מבד בתורה של
היצור האנושי שמחורית, דרוקא אתה יכול
לעמוד על טלוח סמליתו והמחורית.

ולכן, תחת תשפית הצד האנושי – גם
בגלוי הפתח מולפ – שמחורית ההמחורית
עשויה לחזק את דרוקא לכת האלה כדרך של
האדם השמח כמחורית.

מנהל פרומ

[illegible]

תשובה, שממילא לא תהיה שכיבים והפרעת
אם הם רציניים, אם הם חושבים שאנחנו אכן
למיליון.
שבו: אם הסונה רק להעלות ההיגיון
הקונקרטיים והמשפטיים של הבעיה, מכאן אם
התקופה הבעייתית של הקמת הישות
המלכסית, תקופה של אי אמון דרדי בגלל
הערוד מכאן האבטלה והבזבז, היא הזמן
המתאים ליוזם משא ומתן מפורט ומעשי על
שיבה האזנית של עקרונות מלכסיים למולדתם,
שהיא עדיין בשליטתנו, ועוד בלתי חדשה על
הדמשק, "למי שזה חשוק יכול לכלול גם את מי
הדמלי". ואם הכוונת רצינית, אם זו אכן
מאדחה של מנהלים ערכים במצוקה לנתינת
הכלים בלתיים אלא הדחיה אמיתית לביצוע
ההנהלה. ההנהלה חובת לייזם חסר דמיון

שנצלילים לחפס את שמעונות הגבוהה של
המושג, הם שמכניסו בדיקת השולחנות והפועל
הנשמית, שכבת הענינים המכנסת, תדמית
הנצלנות האמיתית, והתורה.

למה מתבונן רוב סוק כרובו על התמיסה
האפולה והפוענת של תורה מן המושג אולי
לאתום שהושכסין ב' ייחוס סמיים של כחני
הקורס לאדם מוענת בקדשות. על תפיסה זו
למשל, ניתן להאמין בתורה מן המושג קר או
דואים ברימים נתיחה של פער, כמו מצגת למשל,
אבל אם אתה מודע לאדם לצד הייחודי
המסתורי של הידיעה התורנית, אתה מביד
לצד האנושי שלה, את אהת מביד בחלק
היחודי האנושי שמאחוריה, ודוקא אז אתה יכול
לקמוץ על סלואת התמיסה.

ולכן, תורה תישיפה תצד האנושי - גם
בנילוויי הפחות מעליף - שמאחורי ההסתודות
עשויה לחסר את דיוצן לכת הלאה בדרך של
האורס והשמה בעבודתה.

מכות אמצע־הקדנציה של ממשלת רבין ממשיכות להלום. השבעה היה

מכות ואמצה הקדוציה של ממשלת
רִבִּין ממשיכות להלום. השבוע היה
שייך כולו לפי שמשבו ער לא כבד
בנוצמה רבה במושבות ההסתדרות,
ועתה עלולים לסיים את נעלוי
הפירמידים במקומות שלהם לא ציפו.
האכרי כל הסדרות הצליח רבן
להתחנמן מעט בחמשת התחנות של
"שפים אדוועים", ולפרוש עם בפני
חברי "מפה גרטה" החומכים ברכין
ובחולץ העולם ויחול פרזנטטי
מענין על ההתרחשויות הפוליטיות
והאסטרטגיות. תחליך העולם,
הבטיח רבין לחומכו, "משוך
ער נל"כ לתארו.

חזקו צהור

איש נמך קומה, שהיה הולך כשבילי ה
רכון ראש, כמו ביקש להתאים את גופו לר
נמשו הנוסע להצטנע. במספיק קדאו ?

שלוש סממן, מחכי בכיתת 'י, א"י ר"ב מה
איש נגדך קומה, שדך הולך כשכילי הקצוב
ברנ אדום, בשרו חסד להתיאם את גופו לתבונה
נפש והבוס להנעם, כפיפיו קדשו לחיוב
קצוב "כיתת המושג", בכיתת שד זה ה' ה' תלמיד
תלמידים, בוז שמעלינו שמונה, מחתנו לא
היה ביתו, בוז גורמנו של הלידים שלא מלוד
כלל מלחמת העולם השנייה.

הוא לא למד אנציקלופדיה, שכל רבות היה
פלו תורש ממקצועו והחליף גילום שבו היה
רמותו הקטנה. עד שחלה, ובדרך אותם ימים, מי
היה שיש להיעד לעבודה אמיתית התכנס ללחם
מדה. יהיה כיתתו הראשונה שחזק. ביתה
כעיתיה. שליש ממלמדים היו יותמים מאב,
וכי למאמץ על המפת המרגה.

מסגור זה הוא המודרני שלן הוסיפיטיקה, וקרא מכלול העיבודים במערב וזו התבונה כצמצום זה היה במעט כל מה שלמדנו לאורך כל שנותינו במכרות ביכרות המאסף. בסיפור זה היה מודרני במהפכני. המושג שנושט, עד שהגיע רורד מנחיים, לא למדנו מאותו המושג. ביחודית האנטי-נומני, קם שנה אחת, יריב אורן, המורה היחידה נומני. היה עסקן מפורסם וזה הריב למד, וימשיך וימשיך המורה המודרני האנטי-נומני. הניעה קם מענייני בשמו. כך יצא לנו לשהות עם מסגור ביכרות לכתות ארבע מתוך חמש שעור הלימוד שללנו מריז.

ההומיניטיסטיקה של פלמן ככלה שלוש
נושאים: ראשית פותחת את הסוג מסתייגות אותה
בשני מסבירות. בשני השאלות הראשונות רגיש
במסר במסורת העולם, ולקראת הצהרניים
שעוד רביעית, היה פסמן קרא סימור קדש
סופי ישראלי, באמצע לשון שני הנושאים. האחר
"תורת המשפטים", למרות רובו לישראלים
הרבה יותר: לא למרות האטימולוגיה, ומגיל
לא רחוק, בחנות, אלא משום נכחות. ובשורה
האחר בקרא "כלכלה מדינית", ובשורה
למנו למשל את התבולת התאורטית בין רווח
לקטמבורג. לנני.

צריך לזכור את הפיר לבינת וסרץ
הוא, ואילו, כולם קראו על עולמות מתרשמים
והחיים, וביניהם סמנה הנשקפת אל השחר
ומכנס נודד אל המחברים. מה לעו ולרווחו
לקטמבורג?

נפ ממרחק והמן אין לי הסבר למד שלישי
של פסוק כבינה - האיש הכי רחוק מקריית
נחל לבנאום, פרכד כקול יורשי, מרחוק
נטיחות אינטימיות עם תלמידיו וכלל וא
מצליח לחרויד בנו שיש בעולם רכרים שהם שא
רררר ומררר תררר. אינני מקריש לו את הטרר
הזה, משום שהאיש הצנוע הזה נוכח ככל
שכתבתי כל ימי.

"אילו והנציילין היה קיים בתקופתו, וקסא היה מתמא ממחלת השחמת, נושא את רודה לאישה, מצליח להימלט הנאצים ולוודון ומת שם בגיל 80 ממחלת פרקינסון - הוא לא

גרים מחפדים על פרנץ

[illegible]

גדי אירח את חותית, מרשה ותימן בנק ועקרת בית,
והחליטו לעלות לארץ: 'התגיטית לבדלי, גיוס וצ'
ועלית כחילת יור עם אחותי, יורה ל' לבוטניה
שליש'. לפני שהגיעו לישראל עברו כנודי כנרא'
גומט מאלגית לציכת כסוננת ודיעות 'הויטער פוס'
מי, וזאמסטר, 'זה' לעבוד כעיתונאית הכסחתי לעצמי
אחזק און כעיתית.

על התרגום ל"החיל האמין שוויק" של דרומבל האשק, שהיה רגוע העברי הראשון משפת המקור, ציבת, היא שקרה עוד שנים שיהיה תועלת. "ברתי אאותה תקופה על הביגורפיה ללשטין נגר הומ" יעקב ארלשטין, זקן גטו טרונישט, ששתי שות יכנס אותי לריבאון. הולטתי לתרגם את "ע תים אים" שיהיה מתרגם כחדר עליון.

הַעֲשֵׂה אֹתוֹ

[illegible]

מבואי הבריתות של דודון

המושג "קטקא" כבר התחנך, לרד"י בנו"י, מתכניה של הקא. הגילויים הכי קטקאיים במציאות הישראלית קשורים, ברעויות, לבתי חירין תרנגיים: "אין שישימה של אלמי פמול חותן, וחוה שיה הקטקאית, במשכר מוטלגיה, למחות מפרמפנים שימות, בירא מחרב ברישית מורית של אנשים שלא יוכלו וחסר כבוד משהו שחנה, זאת שישימה שחנה, וחוה רבד מוטע, וחסר היריעה מוביל לתועבד אנשים ארם שמגלה מתאות, בגיל 25, מוטע פמול באתור השימה, חתא על ליע עולמה. גם הגמנותם של סמדה חותנה, לא לרד"יית, חתא על חוסר חסד קטקא.

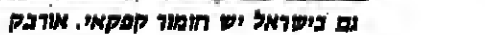
[illegible]

שיעור במיטבה

בעיתונאית ותיקה, מדוע לדעתך אנשים מתפתים להשוות את עצמם במרמז?

"אף אחד לא מעניין ביחסים גרועים עם העיתונות. תראה מה דור עכשיו עם פרוט' עדי צמח. איזה עליזות. הוא מרגיש טוב מיליונסית, אבל חלק מכלי התקשורת מפרסמים שוב ושוב את

הייתי עוזבת אותו במנוחה, ואני חושבת שהוא היה שמח. מקצת היה מאוד עצור מבחינה גופנית. באופן כללי, קשה לי מאוד להעריך אשד. לפני כל בלצור לרצחיו הייתי צריכה לעזר את עצמי. התקשיתי מאוד לרדוש מאדם שייפגש אתי, לדבר ולשלוט אותו על כל מיני עניינים אישיים. לפיכך אני חושבת שדממתה הבי טובה שהייתי יכולה לתת לו היא לכתב את הפרסית שלו".

the 1990s, the number of people in the United States who are 65 years of age or older is projected to increase from 20 million to 30 million, and the number of people 75 years of age or older is projected to increase from 10 million to 15 million (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 85 years of age or older is projected to increase from 2 million to 4 million (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 90 years of age or older is projected to increase from 500,000 to 1 million (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 95 years of age or older is projected to increase from 100,000 to 200,000 (U.S. Census Bureau, 1996). The number of people 100 years of age or older is projected to increase from 10,000 to 20,000 (U.S. Census Bureau, 1996).

קברו במראג חפץ לקבר קדושים, ורבים משאידיים שם מחקי תחנונים. הסופר מרנץ קמקא

גיבורים של פרנץ קפקא, ולמעשה כולנו, זשבים באמבטיה ומקוים
העלות בחכה את מהות האושר ומשמעות החיים, ובכך מחללים
מצבנו האמיתי, מאייר ד"ר יורגן ניראד את משמעותו של המושג
מצב קפקא" בעיניו • ביסד השנים שעברו מאז מותו של קפקא,
ממרת העיתונאית רות בונדי, התנתק המושג מספריו, וכל אחד אימץ
קפקא משלו, מטפידי, קדוש, חוזה עתידות, או פרענות מסוימת של
יחדו — מרקסיסטית, יהודית, נוצרית ואפילו המוסקסואלית • קפקא
לה הוא בין היתר משענתו של האדם החילוני

נולדו

בניסיונות טריג'ויות

ש מהו מסתיר בעובדה שאדם שער לא מגיד את ה- 50 הופך את עמודי מודעות האכל בעיתונים לחומר העיון העיקרי שלו. אבל ר"ד לואיס רוניגר, מרצה לסוציולוגיה היסודית והשוואתית באוניברסיטה העברית בירושלים, לא מחפש שם הברז ומבדיל. מצד שני, הוא בהחלט משוכנע שרוניגר מודעת האכל הצליח ללמד אותו כמעט כל מה שאפשר לדעת על מקומה של המוח בחברה הישראלית בסדר והתבונה ההדדית ככלל, ובדיוק ככלל זה הוא הסך את העמודים גורשי המבטות השחורות למגרש המשחקים העירוני שלו.

"הנהג היסודי שלי", הוא אומר במבטא מפורי בולט, שלא נשחק כ-25 השנים שחלפו מאז עלה מארגונייה, "היא שכל תבונה מתייחסת למוות כצורה שונה ואופיינית ויצירת מבנה תרבותי משלה, שבאמצעותו היא מתמודדת עם התופעה. יש תבונות שנותנות להתקרב למת, וישנן כאלה שמעדיפות רחוקה להתחקי אותו, עד כדי התעלמות. המבנים התרבותיים האלה משתנים לא רק מתבונה לחברה, אלא גם מתקופה לתקופה, באותה חברה עצמה".

כן, למשל, החברה המערבית של המאה ה-20 לא אוהבת להיכרך בכך שמוות אורכ גם לה בכל מינה, ועושה כל שביכולתה למשמש את נוכחותו. מה שמסביר מדוע הפכו בתי הקברות במערב לאתרים רומנטיים פארקים, עם מדרכי רשף מטופחים, ומדוע בתי ההלוויות שוכנים במבנים מפוארים. את החולים והגוססים מרחיקה החברה המערבית לבתי החולים, והמוות, שפעם התרחש בבית, כאשר כל בני הבית עומדים סביב מיטת הגוסס ומפרידים ממנו, הפך לאירוע במעט מסתורי, שאיש מלבד רופאים ואחות לא צופה בהתרחשותו. יותר מזה, את פני המת בתוכה המערבית נהוג לאסר ולמלא בחומרים סינתטיים לפני ההלוויה, מתוך כוונה לשמור למת מראה קרוב ככל האפשר למראה בחייו, והחמאם הכי גדולה ששומר לתת למשפחה האכלה היא לומר "אוי, כמה שזה נראה יפה".

גם אצלנו, אומר רוניגר, מעדיפים שמות ירחשו בבתי החולים, הרחק מבני המשפחה הקרובים, אבל מעבר לכך, אנחנו, הישראלים ובני העם היהודי, מתייחסים לסוף הדרך בהמוני דרך ארץ ומייתנים לכך משמעות עמוקה במיוחד.

"המחקר שלי", מעיד רוניגר, "מתחיל מהמאה ה-18, בשער המאה ה-20 עסקתי בעיקר אחרי התפתחות המנהג של סרטות מודעות אכל, בלי להיכנס יותר מדי לתבנים ולמשמעות". בעיקר, הוא אומר, משום שרק בסוף המאה ה-19 מתחילות מודעות האכל להופיע, לתופעה מובנית ולחלק ממנהגי האכלות המקובלים.

המקור לכך, סבור רוניגר, הוא מנהג שהיה נפוץ בקהילות יהודיות באירופה, לפרסם ככתב העתים על מותם. בימי הביניים מקובל היה לכתוב הספרים על קהילות שנספו בדיפת שונות, מכילי התייחסו למוות של אדם מסוים כהפסד, בעיקר במאה ה-18, התפתח נוהג של הפצת הספרים בעיקר על אנשי ציבור מוכרים או רבנים. בדרך כלל היו ההפצות מלווים במדרש כלשהו על הלכות מוסר וחיים או בפרשנויות על מבני הקורס, והיה מקובל למכור אותם תמורת כסף, על חסן של מסרי הוראה ומוסר.

עם יציאתם לאור של העיתונים היהודיים הראשונים, בסוף המאה ה-18, מתחילים כותבי ההספדים על אנשים ידועי שם לפרסם אותם מעל דפייהם. וא עוד יחידו ההספדים למנהגי הקהילה בלבד ולגורילים בתורה, אבל בראשית המאה ה-19 אפשר למצוא בעיתונים ההספדים גם על מלכים, אצילים ומהנדסים מולטימיליונרים שבתו תיו היהודיים. ההספדים האלה, שכאו להעיד על כבודו וחשיבותו של המת, היו ארוכים ביותר, ולפעמים כללו אפילו 10,000 מילים. בכל שהי ארוכים יותר והופיעו בעמודים מכובדים יותר בעיתון, כך העידו על חשיבותו הרבה יותר של המת.

מותם הלא-מיועד של בני משפחת בן יהודה

מודעות אכל במבנה דומה לזה שמקובל היום התחילו להופיע בעיתונות היהודית רק בשני העשורים האחרונים של המאה ה-19 וכראשית המאה ה-20, בעיקר בסוליו ובשמיני הקיסרות האוסטרית והונגרית. במקביל ההספדים הארוכים על אותם אישים הולכו והתקצרו, כיוון שהעיתונים כבר לא ששו להמשיך לכסות בהם עמודים שלמים. מיכה גוטפד ליידיה בחיקי ההספדים היא תביעתם של המספרים שפיתוחאם יחברו את ההספדים, משימה שהעיתונאים לא ששו למלא. התוצאה היתה, שבהדרגה הלכו ההספדים והתמעטו, ובמקומם הופיעו מקצת ספרים בנושא של "בדיע האחרון נודע לו על מותו שלי", כשהידוע האחרון מספק

את ותיקיו לעובדה שהעיתון לא הספיק לפרסם הספר ארוך על המת. עם הזמן הולכים ההספדים ונעלמים, ואת מקומם תופסות יותר ויותר מודעות קצרות, שעם התרבותן מתגבשות נוסחאות ואת קליטאות מקובלות. המתאדות את המת ומבטאות את רגשותיהם של בני המשפחה כלפי, "דרך הנוחחות האלה", אומר רוניגר, "אפשר ללמוד הרבה מאוד על השינויים שחלים בחברה, ועל החסן שהיא מעניקה לקבוצות שונות בתוכה".

הנהג של סרטות מודעות אכל התפתח רק כעש היחידים "בגובה התיכון, למשל, הוא ככלל לא התקיים, אבל מה שהחל היה מקובל במערב. מצד שני, אצלנו הוא היה תשגה הרבה סחוט מלקסיבי, ומשנות ה-70 ואילך מקובל לפרסם מודעות אכל עד כדי כך שמי שלא עושה את זה נחשב לזניח. כמדינות המערב ובהן פחות מקובל לפרסם מודעה במעט על גל אחרי".

יש לך דמיון למה דיוקא אצלנו התפתח כל כך היתק זהה "לדעתי, תהוג זהה התפתח לא רק בצורך לבטא אכל ובתהליך להפוך, אלא גם מסיבות רטורפיות. המודעה בעיתון שימשה תהליך להדעה בעל פה או בכתב, שהיה מסיגל להפיק בכל עיריה כדי לייצר את בני הקהילה על מותו של אדם ועל מועד ההלוויה. אצל היהודים, בגלל הגירה מאוד מסיבית מסוף המאה ה-19 ואילך, בהתחלה ממזרח למרכז אירופה ואחר כך למערב אירופה, לאמריקה ולפלמסניה - הצורך להעביר מידע לאנשים שהיגרו גרל מאוד. כבר אי אפשר היה להבטיח שכל הידידים ובני המשפחה יידעו על מותו של אדם, כי חלקם כבר היגרו מהעיר והיו במקומות אחרים, וכאן נכנסו לתמונה המודעות בעיתונים".

אבל לא כל כך מהר הפכו המודעות לגורמה שאי אפשר בלעדיו. כן, למשל, בעיתונות שצמחה בראשית המאה ה-20 בישראל מודעות האכל היו עריין גרירות ניותר, ולפעמים ככלל לא קיימות: בעיתונות החדרת אסתר למצוא אותו סרט, אבל בעיתון של אליעזר בן יהודה, למשל, אין להן זכר. עד כדי כך, שכאשר מתה אשתו פרידס העיתון קינה ואפילו לא מודעה אחת, וכשמת בנו, נבגר העיתון לשכוע לאות אכל ושוב לא נרת לפרסם את מודעה. רק בעיתונות היומית שקמה בשנות ה-20 והי-30 - "הארץ", "דבר" ועיתונים אחרים - צמח תהוג זהה ותפס גובה.

לא חשובות גם במותן

בתחילה, אומר רוניגר, כמות מודעות האכל היתה שווה במעט למודעות משפחתיות אחרות, במי ברכות לנישואים או ללידות. עם השנים נעלמו הברכות במעט לגמרי, והמונח "מודעות משפחתיות" הפך שם גרף למודעות אכל. האויל הנוצח הוא הנושא העיקרי של מחקרו, בדיק רוניגר רק את מודעות האכל, אלה שפורסמו בעיתונות העברית משנת 1919 עד 1990, שנים שנמחלבו הפך רהוג למקובל יותר ויותר.

לפרט שמדובר על תקופה של כ-70 שנה, אומר רוניגר, לא הכל השונה. "אחד המאפיינים שנשארו עד היום במודעות", הוא מעיד, "לפתוח במודעות האכל, זה שרק מעטות מציינות את התארים השונים שהיו למת בחייו. די גריר למצוא מודעות שמציגות את המקצוע, התואר האקדמי או התפקיד הבכיר של האיש".

וזה משמעותי? "כן, כי זה אומר שהחברה הישראלית עריין מחזיקה באותם השוויי, ושהאותם הוה לא נשחק במשך השנים. חברה שמציגת תארים שמרגישים את המעמד של המת היא חברה מעברית בתפיסתה. אצלנו עריין לא מקובל, ממש במזל לפני 70 שנה, לייחס לברכים האלה חשיבות רבה. נכון שבתקופות של מלחמות או מות במחנה יש נבירה להיגיש דרגות צבאיות, ואצל אוכלוסיות חדריות מרגישים גם היום את התארים הרבנים, אבל כעיסיון ו תופעה זניחה בחברה הישראלית".

ואת אומיות שכל המתים שלנו שרידים? "זה אומר רק שהתפיסה על שוויין ממשכה להיות חשובה במודעות עצמן לא בולט מומיעים באותה מידה, ואסתר ללמוד לא מעט על תרבותה, אם בודקים מי מופיע בהן ומי לא".

אמה יובל לפרט? "ראי. בהתום הוה גם תלו הרבה שינויים במשך השנים בעשורים הראשונים של המאה ים מעט מאוד נשים במודעות אכל, ובני ערות המדה ככלל לא קיימים. בעיקר, משום שהם עריין לא תיים כארץ במאמות גדולות. אבל בשנות ה-80 הם כבר תופסים במודעות את המקום שיש להם באוכלוסייה".

אין אמה מסביר את זה? "אמיתי שערות המדה הגיעו לארץ יותר מאוחר, בעיקר בתחילת שנות ה-50, הדובם היו אז אנשים צעירים שהממותה אצלם היתה נמוכה. לעומת זאת, בין הישראלים ממוצע אשכנזי, ששלל לארץ קודם, היו אנשים מבוגרים יותר, ולכן גם מות יותר

"מפתח שכל נשוא הויכוח ביהדות הוא מאוד דומיננטי, וגם השאיפה שהאכל יהיה קולקטיבי. ייתכן שאנחנו עריין חושבים במושגים של העיריה". ד"ר לואיס רוניגר

אילום ישראל סמיונסקי

מיסדיו" על מי שמת בעקבות מחלה קשה. מוג אחד של מודעות נועד למכרים והתכרים שיוצאים להשתתף בטקסי האכלות. מודעות אלה מבטות לכל המעוניינים על מועד ההלוויה, המקום שבו יושבים שבעה, ומי האנשים המתאבלים על המות. למעשה, מודעות מסוג זה הן סעיף הומנה שמודעת לבוא ולהשתתף באכל. מוג נוסף הן מודעות השתתפות בצער, שבתן מבטאים מכרים שונים אכל גם ארגונים ומקומות עבודה, את השתתפותם באכל ומכירים תנחומים.

בתחילת המאה, אומר רוניגר, רוב מודעות האכל עסק בהעברת מידע על מה שהיה. עם השנים הפכה הבעת ההשתתפות ליותר ויותר חשובה, והיום היא האלמנט החשוב ביותר במודעות. מי הם המפרסמים העיקריים של המודעות? "כך המפרסמים יש מה שקרא גורמים מרביים, שהם בני משפחה וחברים, וישנם גורמים מסוביים, שהם לרוב מקומות העבודה. בתחילת העתידות בארץ היה משקל גדול יותר לקשרי ידידות, והמודעות הסרטיות התפרסמו בעיקר על ידי ידידים. בשנות ה-40 וה-50, חלקם של בני המשפחה נעשה הרבה יותר חשוב. נראה שהחברה הישראלית הסתכ למשפחתיות יותר, מנהג שאסתר לזכרון כה כבר בשנות ה-40.

"גם בתחום המוסרי תלו שינויים עם השנים. בתחילת העתידות יש מקום מאוד חשוב לארגונים וחלופיים, לאגודות ולקבוצות שונות, אבל ככל שמתקדמים לשנות ה-90, הגורם הוולונטרי מאבד מחשיבותו והמעסיקים תוססים מקום יותר ויותר מרכזי".

אמרת שאצלנו המוות תופס מקום מאוד מרכזי ולכן אנחנו מרבים לפרסם מודעות אכל. יש לך דמיון לזה? "אני חושב שכן. ההווייה הישראלית היתה כרוכה מראשיתה כהמות מאבקים על הקיום בארץ וכדבריה מלחמות, חלק קשות מאוד, שלוו בהרבה קורבנות. אפשר להוסיף לזה את ההיסטוריה היהודית שהיתה רצופה רדיפות ותגיות כגש, וכמובן, את זכר השואה; לוח השנה שלנו מלא ימי יזכרון לשואה ולחללי מלחמות ישראל. כל זה הפך את הנוכחות של המוות למשהו מאוד מעין ומהותי בחיים שלנו. לכן, בניגוד למערב, אנחנו לא נוהגים להסתיר את המוות, אלא להיפך. חשוב לנו שכולם יידעו שמישהו מת וייקחו חלק באכל. את מודעות האכל לא נמצא במקומות, למשל, למרות שיש להם תפוצה גדולה בשנים האחרונות. אצלנו כל המודעות מתפרסמות בעיתונים הארציים, כדי שהמידע יגיע לכולם, אבל גם כי זה נושא לכבוד גדול יותר".

"אגב, יש עוד תבונה שהעיסוק שלהן במות מאוד מרכזי, כמו במקסיקו למשל, אבל שם יש הרבה אידוניה מכיב הנושא. הם מייצגים צעצועים הקשורים למוות, ממחקים, חפצי אמונה. אצלנו, לעומת זה, היום למוות נודא דצני, והוה נושא שלא מקילים בו ראש. יעידו על כך גם המאבקים הרבים והטעונים על דרכי הנצחה, אישה ואיך להיכבד. מסתבר שכל נושא הויכוח ושכל אכל היה קולקטיבי. במובן זהוה, ייתכן שאנחנו עריין חושבים במושגים של העיריה במות אירופה".

אבל לא רק בגלל זה. צריך גם לזכור שפרסום מודעה בעיתון עלה בסך, והעולים והדרשים ממדינות המוות התקשו לעמוד בתוצאה הנדרשת. לאשכנזים וחי יותר אמצעים, ולכן המנהג היה מעטל אצלם יותר. אבל יותר מכל, פרסום מודעות אכל זה מנהג אשכנזי-חילוני במקורו, שהיה די לגמרי ליהודי המוות והמעניין הוא, שכל שום התבססו בארץ מבחינה כלכלית והתערו בתרבות הישראלית, הם אימצו לגמרי את המנהג הזה, והיום הם מפרסמים מודעות אכל בדיוק כמו האשכנזים, לפעמים אפילו יותר".

אם מדובר במנהג חילוני, איך זה שגם יהודים חרדיים אימצו אותו? "אני מניח שהם אימצו אותו בהשפעת התרבות החילונית, אבל אין לי ספק שהוה מנהג שאין לו שום איווה ברת. כיהדות מנהגי האכלות נמסרים כפרטי מרבים, ויש הוהן כללים ומצוות. למרות זאת, לא נאמר כשום מקום שצריך לפרסם מודעות אכל במשימה נכונה".

ומה עם הנשים? "נשים ממשיכות להיות מיעוט במודעות האכל, והן נכון לגבי כל התופעות שברקני. הן תופסות בין רעע לשליש במודעות האכל, ואף מעט לא יותר מ-40 אחוז מהן".

אין מסבירים את זה? הרי הן כנות תמותה לא מותה מתבנים, לא? "יש לי כמה הסברים. אבל לא ברקני אותם עד הוהן. אותה הסינת לכך היא, לדעתי, שגשים, בעיקר כאלו שגולדו בתחילת המאה ובאמצעות, במעט שלא היו משולכות בשוק העבודה, וחלק ניכר מהמפרסמים של מודעות האכל הם מעסיקים וסקומות עבודה. גשים גם מאריכות שנים יותר, והיות ומי שמסרס את המודעה הם התיים, לא מעט אין כבר מי שסטרס את אחריות את המודעה. כני הווג מתו, הרבה חברים בני גילם גם הם אינם, כך שמי שצריך לממן את המודעה אלה הילדים, שלפעמים עושים תשנון שאסתר לוותר".

אולי הסיבה הרבה יותר מרווחית. תגשים גחשבות מותה חשבות חזית ולכן גם במותה. "כולל להיות. אני מניח שבגלל העלות הגבוהה של המודעה יש שטח נבוגות להשקיע במודעה על אישה, אם נבוגה תהנהגה שודא נחשבת פחות מכונה. אבל זה נושא שעריין מעט בדיוק".

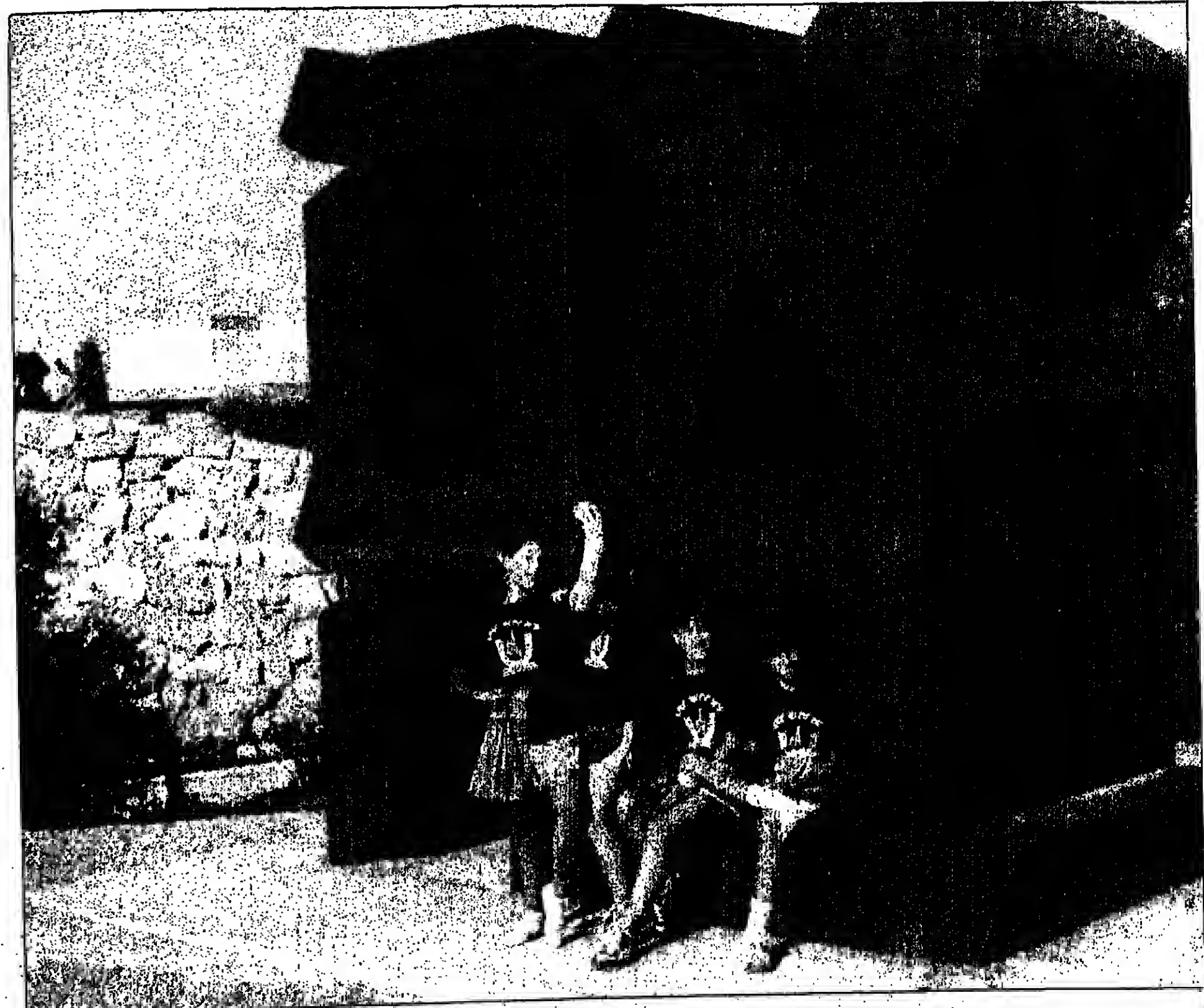
חשיבה נוסח העיריה הגלולית

המודעות שברק רוניגר, 10,000 במספר, מתחלקות לרובין לשלושה סוגים, בהתאם לשלוש מוגניות שונות. מוג אחד מיועד למכור אינסורמציות לכל מי שהביד את המת וליידע אותו כי האיש מת ונקבר. לא מעט הווג הוה גם פרמז על דרך מותו של האיש, כי עם השנים אומצו מוסרים שונים לגבי מקרי מוות שונים. "מוות כמסיבות סוגיות" פרמז לרוב על מתאבד, "בטרם עת" על איש צעיר, "בשיבה טובה" על מי שמת במוקנה, ו"גנאל

בתחילת המאה, אומר רוניגר, רוב מודעות האכל עסקו בהעברת מידע על מה שהיה. עם השנים הפכה הבעת ההשתתפות ליותר ויותר חשובה, והיום היא האלמנט החשוב ביותר במודעות.

החשוב ביותר במודעות

המהנדס, הרופא, אשתו והמאהב

ספירת מלאי של מחזור קיץ '86 ב"נוער שוחר מדע" ירושלים מגלה כי האנשים המקסימים והנחמדים ששיחקו איתי תופסת, מחבואים וגם "יוסי" גדלו והיו לבוגרת "תלפיות", אשת עורך דין, אשת מהנדס, שתי אמהות ואחת בדרך, רופא, מצטיין הפקולטה למתמטיקה בטכניון, הרבה בוגרי לימודי תואר ראשון במחשבים, אחד שושואיסט (אנחנו חושדים שהוא ש"בניק), ובהתנסחות דן שילונית, גם אשת תקשורת אחת

אין רוב שנותיו של מחזור קיץ '86 כ"נוער שוחר מדע" ירושלים מלא כי האנשים המקסימים והנחמדים ששיחקו איתי תופסת, מחבואים וגם "יוסי" והגרסה הנועזת ל"גולם במעגל", שכונתה במסגרת "אנטי" גרלו והיו לבוגרת "תלפיות", אשת עורך דין, אשת מהנדס, שתי אמהות ואחת בדרך, רופא, מצטיין הפקולטה למתמטיקה בטכניון, הרבה בוגרי לימודי תואר ראשון במחשבים, אחד שושואיסט (אנחנו חושדים שהוא ש"בניק), ובהתנסחות דן שילונית, גם אשת תקשורת אחת, אף אחד לא ציפה שאחיה משה יאזכר שם.

קיץ '86 שייר לאותם קיצים שגורמים לך לחלק את החיים ללוח שנה, קיץ '86, האולי גם זה שלאחריו, הוא אחד מאותם קיצים שבהם קלנוע אוהבים להנציח במסגרת החיים השונים והטובים שלפני המערה: כלי אינטימיות, כלי שטויות, שחמטוצים מולך או עלך, כלי פרשיות שחיתות, מיליטריזם, ואולי זה סתם נדמה לך, כי פשוט הייתי קטנה מלמה שהיית לך היה שקבלתי 84 בנקודות בלשון, שזה נחשב שיין לשמונה ולא 85, שזה כבר חשע.

האניביסטה העברית שאיכסנה אותנו באותו קיץ ויתה גם היא שולח להשליא, מה שמכונה בדרגון האיכותי-סביבתי סביבה ירושלים: מרשאות, ספסלים, ציפורים וצפרה אינסופית מפתיעה של גבעת דם ועד חדדי הלימוד, שלא לרוב על המנהל, פעם, התורחת שרון השכורה הייתי עוזבת את המרחק חן מל נצח, ואולי היום זה חמש רקות. הסביתי לה שזה כטח מפני שדוברים שלה התארכו, היא נאחזה ואמרה שלא, אחרי שלוש שנים האניביסטה היא פשוט קיבלה כושר.

לרוב עשירים נוספים בקיץ "לסאמר סקול". ילדים גדולאים הולכים ל"נוער שוחר מדע" למעשה והיו מסגרת לשחק שיעול לאורך כל השנה, אלא שבחופש הנחל והעלות הילדות משולבת בפעילות חברתית בתנאי פנימייה. מל מיק יואים הסטודנטים הצעירים למחוזותיהם של הגדולים מילמד פילוסופיה, פסיכולוגיה, מחשבים וכל מקצוע אחר, ומשחק את הצעירים הם מבילים במחיצת החברה ועושים חיים. בע"ש שחר מדע אתה עוקף את הילת הקימול של האניביסטה שמדושה פסיכומטרי במעם בלתי עביר, בדינת מורצות, ובקשר. דאגה לרווחים שיניק התואר בהמשך - ובכנס אלה בילת האמירות. אנתנו היינו הילדים הגאונים, חלומה של לך אם עבדית, שבאו בשערי האוניברסיטה גם בגלל ההעשרה וגם כי לעשות חיים פה ושמ.

למס האמת, לא בחר לי ער כמה המסגרת של "נוער שוחר מדע" מאקסימלית לילי-המשכבים של היום, לפעמים נדמה לי שחייב לי לבין בני 18" הוא אותו פער, שמצא בני לבין בני חיות: "לעיתים" ובכל זאת - אני מנסה לשכנע את עצמי כמה משוגעים לרוב, שבאמת. ובתנאים מסוגלים ליהנות בעצמם של חופש גדול מאוודי הריק צלול מין אגב פתרון לוחמית: כח ער יש מה ושמ.

כיום הדי הם נגלי (להחיות) שלהם באותו קיץ בירושלים, תלמוטן שלנו: כל חוכמי המחזור והתולדות, הוא, בזהבה גולית שכול המעונות, חצי שנה קודם לכן השתתפתי ברוח מלח בלחיותיה, ובלתי שזה היה "ער" לפני שבלורני שירן לנחיה ללי המרשים שהוא מתקל אספה לרבין איר-וחותי

במחירתה תגאלתי מיד מהבירות שניבאלי לעצמי. בנות אחרות, לא מפורסמות, נאלצו לנשט לכל מי שמצא חן בעיניהן ולהניד משרה בנוסח: שלום, אני שרון, פסורים קיבלו רק לא מפורסמות נחמדות וחביבות למראת, למשל סיל, שלמרות גילה הצעיר התקבלה אצל החברה שלנו, הגדולים (סימנו שישית), על תקן המשדשה שפעם תגדל ותהיה אישה לתפארת. כנתיים, עד שתגדל, הצמירה לילדה חובבת שאפילו הפכה לשוחמתה לתור: אני.

...
חלפו להם בקושי שלושה ימים עד הבלגן הראשון: באיתור של שלושה ימים רחוקים לי, כי למרות המרצה האמריקני, פילוסופיה היא מקצוע משמים ביותר. המרצה - וזה לא היה עדי צמח - הגיע במיטת המסורת הירושלמית, במגלים חנ"כיים ואו לא הומצא עדיין הון הבריאות של "טבע נאות", ומכנסים קצרים עד בגול הלא מוסרי, וניסה לשווא לעניין אותי במשל המערה של אפלטון. הדיכאון מהחוסר האפלטוני הללו עוד החדף למשמע סיפוריה האקוטיים של סיל, מיום כל סידור יוקים שערבה עם אנשי חוג לוחלוליה בדרכת מיני אמיתי, חוכב הסבע הנורע. העובדה שאימתי לעודב אך לא מימשת קשרה לאקסיומה שכל אדם מבדר משובח: זה לא משנה מה אתה עושה, משנה עם מי אתה עושה.

התלכדותה המיידית לקבוצה הנוגזת לא היתה תוצר של הדיכה בנות, ואף לא היה לה קשר לנש"מ וכך כיננו את "נוער שוחר מדע", ולפעמים גם: "נוער שחוט מדע", ועוד כל מיני הברקות בלחל. התחברנו כי היינו האנשים הנכונים בזמן הנכון, וכולנו חיפשו חברים חרשים. ברור שכלי הסינון הראשון שעשו מארגני הפרויקט לא היינו נפגשים, ואם הסינון זה כבר עדיין כילט אין, או למה לא לנצל את זה?

הבכר הזה אני נותנת היום כששואלים אותי למח אני מעריפה לצאת עם טייסים או כונני סירות וקומנדור ימי. מכיוון שיש לי קריטריונים סובייקטיביים ביותר לגבי דמותו של חבר חלומות, מה אכפת לי אם מיהו אתר עושה עכור את המיוזם? אבל ברצות, מה שקישר אותנו כל כך חזק היה, לרעתי, בריק מה שקישר אנשים שסבירים מילדות: העדר הבולשיסטיזציה היינו חברים בלי מרצאות וכלי כל הרומנטיזציה שנכנסת בגיל מאוחר יותר ומקלקלת הכל. כן, כן, אני חושבת שבגיל 16 היינו עדיין תקועים עומק בשלב החייתי. כזה הדג מרמזת בישראל אלפי נבות תוחות: הייתכן? כן, תתמלא. גם אני לא נולחתי פאם פאסאל, אצלי זה בודד חיוני נרכש. נכון, הייתי היחידה מבין הבנות של ש"ב אהבה של נשים הגיעה עם מחור ועלי עקביסיה, נכון, רק אני פיתחתי את אורי לחתוך באמצע משחק "סימני דרך" שנועד להעמיד את היכרותנו עם ירושלים. אבל מושי כמזמורים ואורי יורעים, שמה שרציתי היה רק לטייל בשקם בין גלריות ירושלמיות ולאכול גלידה, מבלי שכולם, ובקשר שרון שתלתה בו (באורח) כל הזמן עיניים מאוהבות, יציק לנו.

...
כל מי שהיה פעם בן 16 וראי יסכים שייחורו של הניל הזה הוא בכך שמצד אחד יש בו מורעות לגבי המין השני, אבל מצד שני המורעות הוות לא משמשת למניפולציות. חושכים תמים עובדת, ככנס המחזור, בשבת האחרונה, בשמתי, החיך של הקבוצה, הגיע, לחשתי לשרון באותו חגיר, איר זה שלא אנסנו אותו? "ניסיון", תחזירה לי שרון בלחישת רועמת, "זה לא הלך". בריעבר, אני לא חושבת שזה לא הלך. אני חוששת שלא ידענו מה לעשות במקרה שהאונם יצליח.

הצלחת מוסד החברה בקרבנו והלידה מפגשים מורשים מדי קיץ, ואפילו כמה חבריות פה ושם, קצרות מדע. למח קצרות, את זה. ודאי יצליחו להפיק הקיבוצניקים: לאנשים שגדלו יחד כמו אחים קשה פתאום להתייחס אחרת - נאמר, בצורה דומנמית - אל אנשים שישבו איתם יחד על הסר.

אחרים מאיתנו חודו ל"נוער שוחר מדע" בשנים המעטות שנתרן לגיוס, אבל אף פעם לא תליחה לשחק את הרב המקורי. עם הזמן הצטמצמו פנישתיו עד שהסתכמו בלפזותם. כצבא רבים מאיתנו נפגשו מורש, ומי שסיפסם ובה לפגוש את החברה באוניברסיטה.

לפני כשנה נסענו ליאורה, סיל ואני בבחינת המיון להדרכת נוער. שוחר מדע. שלושתנו התקבלו אבל ויתרנו כל אחת. מסבוחיה שלה, השנה מתוך נוסטלגיה, אני רחוקה בן משניינת. חברים שלי נכח גידו שרית, מילא וער אחי, אבל להפיק בדיה קבוצה שלמה של בני 17? זה חלומה מופית בנושא עוד לא קיבלתי. בכל אופן, אם תגלו בקיץ הקרוב ימכה טי שירשם עם הכותבת "ליריס" ויחזרו מעצי באכזה, וגם מאתי, תוכלו להיות במונים שהצטרפתי. למעגל שוחרות השחרים.

נוער שוחר מדע, מחזור קיץ '86, ירושלים

בינה האמיתי, נערת מקומית ליד מפלי בנמורה

חיים מאור

ברוקינה פאסו? היכן זה נמצא? שאלה בנים אלה שבעי משותפת של חרש יטם בולמה העלית, היא ברוקינה פאסו, באזורם של חברי סוואנו וטול, נספחים כלכליים של הקהילה האירופית במדינה זו. מעמדם הדיפלומטי, הנאי מנוריה וקשריה איסוד לי למגוש בארץ זו מגוון של משימות ואנשים בני 70 קבוצת אנגיות שונות, המרכיבים יחידו סיסם אנושי וחברותי מרתק. המתורגמנית, המכונה והנהג הצמודים שהועמדו לרשותי הקלו את תנועתי ומנעו עם המקומיים. המסע עבר בסימן של שלב מתקדם בחיפוש היחסים בין ברוקינה סאמו לישדאל. זה כנראה היה המפגש שפתח לי רחלות רבות במגעים עם הממונים על תחום התרבות והאמנות. שם, רשימה זו מבוססת על קטעים אחרים מיומן הממסע שניהלתי ואולי יחזיקו לספר. עד אז אני שמח לשפת אתכם בממסע מתווית המסע.

מהלך ראשונה לברבוריילוס

שעת אחרים אירידים המתורגמנית מגיעה. אנחנו מצטיידים בכריכים ובשתיית נוחים לתוך המונית קטנה שהביאה אותה אל מנורי מארחי, ויוצאים לדרך. תחנת הרכבת של אאוורוגו, עיר הדיה המכונה כאן "דאנה", מונחת וקטנה. ב-12.30 מגיעה הרכבת לברבוריילוס, העיר השנייה כנוללה, הנמצאת גורום המדינה. אנחנו נכנסים לקרן המחלקה הראשונה, מצויים ככרטיסים שאירידים רכשו ערב קודם לכן. הקרן מאוכלס במי שיכולים להרשות לעצמם לשלם 4,500 CFA, מרצים מקסימים, לברטים: כמה תיירים לבנים ומשפחות או יחידים מקומיים, שלבשים הרדד. האויר רחוק ומזגן, ולמרות זאת החלונות נגורים. עדיף כך, אומרים המצוטרים, מאשר למתח תלונות לאבק ולרוח רוב הנוסעים, על מיטלטלותם, נרחסים אל קרונות המחלקה השנייה, הכולל 2,500 CFA לברטים. אלה קרונות סתומים, שחלונותיהם בורבב, שבורים.

קצתו הקרני של הקרן שלנו ניצבים כי של משקאות כחלום, מכשיר ויראו וארזן של קולות המבחר כולל שני סרטי פולנוע - סרט מפלגה בריט, מורכב לצרפתית, וקוסמיה מוחף השנהב - ואספת קליסים של מוסיקת פופ מרחבי אפריקה (בעיקר ממאלי וחוץ השנהב), רנאי מג'ייה מרטיניק, ראס אנריקא, מייקל ג'קסון, סיטר נברואל ואחרים וכן קליסים של מוסיקה מסורתית בעיבודי פופ. חלק מהקליסים משוטים, אחרים נרדשים באקססים יריטליים. אירידים מכידי את דרכ השידים ואת סיליתיהם, והיא מרווחת לי מי הוא מי ומנין, חטיבה מוסיקלית טובה נסתת בפני, על שלל בוכייה ואליילית חלק מהשידים סליה וסופיהם, חלקם נשמעים כשכחול של מוסיקה מוכרת.

משנאלי יושבת אשת נעיתם סנים והדורות לבוש. בה בנה השנתיים מקצתה ומקירת לצילי המוסיקה הבוקעים ממכשיר והויראו ומכשלים ברמקולים שמעל. אור קנים את לבם של לרה קטנה ראשית, מציעים לי סוכרייה, אחר כך מעוים את הסנים והחוקים כיהר, בשלכ הבא שולפים ערכת עשירות צבעוניים ודושים את פניה המתייכות. אחר כך מציינים כלב מחצית, שדומה לכלב הרקום על חולצתה, משמיעים נביחה ותחנים לה את הניה. סרנע זה לבח שלך עד מוח הנמיעה. בתחלה הילדת מנסעת את הציד ומראה אותו לאמה, המצחקת באורש. אחר כך היא מומינה אותו ליקור איתה, והסוככים סועדים במחאות סכים. ההמשך מתחמם מצטנן. אחר חללים

בארץ האנשים הישרים

אנחנו נעים בסבך הצמחייה והעצים עד לאחד מיובלי נהר קומואה. "כאן עליך לחלוץ את נעליך", מוקד עלי אחד הצעירים, "אנחנו חוצים את הנהר". אני מתבונן בנהר ובזרימתו, מחזיר מבט אל הצעיר וממנו אל חיק המצלמות ואל זוג נעלי התלוי על עורמי, ושואל אותו: האם אין קיצורי דרך או מסלול עוקף? "לא, אדוני", הוא משיב, וחיוכו מעיד שהוא מבין עם מי יש לו עסק • חוויות ממסע קסום בבורקינה פאסו, היא וולטה העלית, שבמריקה

הפסלחי מבוקיים ודילתיו על השלטים. כתבנו, חיים מאור, עם נער מקומי ליד אחד המפלים

הצעיר, עד ארבעה צעדים מצטרפים אלינו לטיל. אני רומז לאירידים שאין לי כל כוונה לשלם לעזר מרדיכים כביכול, והיא מחיכת ואומרת: "אין צורך. הם באים איתנו כי לברבוריילוס המפלים מסוב לתנועה של יתירים או זוגות, בגלל גולנים הנספלים לחיידים". אנחנו גוסעים בדרכי עפר במעט בלתי עבירות, בין מסעי אורז וקני סוכר. הנהג אינו חס על הרכב או על הנסעים, הסקצים עד לחקרה. עכורו והו רכב אמפיכי כל יכול. תנים מקרסע בין המסעים, ואנחנו קופצים כהתאם לקצב של מוסיקת הרנאי הבוקעת מהטיס. בדרך אני מבחן בצינורות המים הענקיים, שמוצאם באיזור המפלים ויעדם חשוור והמסעל המקומי. מתקני השקיה גדולים, ברומה לאלה הניצבים בשדות הכוונה בקינור, משיקים את השרות בסמסור עליו.

בעבור נסיעה של כמה דקות בין מסעי מגנו ועצי באובכ אנחנו מגיעים לקצה הדרך-לאדרך. "מבאן אנחנו ממשיכים ברגל", אומר המודרך. קולות של כפופך מים מעידים כי המפלים קרובים אני מודה, לא נערכתי נסיעה לקראת מסע כזה. צידר הילום והויריאן שעל בתי רניש למים, וגם אני אינני מון מספיק הרדים וגוסאי האיות. כהתחלה אני ממילל כמו ברחוב ריונגון, נהנה מן הנוף ומצלם. כשהתחיל נעשה קשה למעבר בגלל מכך הצמחייה לוחשת לי אירידים: "עליך להיות עירני, זהו איזור שורץ נחשים. אחר מהם כבד בראה אחל על הדרך לסניני". אני עובר לבוננות מסינה ודושם לפני שמוך מוף אני באמת באיריקה.

אנחנו נעים בסבך הצמחייה והעצים עד לאחר סיבולי נהר קומואה. "כאן עליך לחלוץ את נעליך", מוקד עלי אחד הצעירים, "אנחנו חוצים את הנהר". אני מתבונן בנהר ובזרימתו, מחזיר מבט אל הצעיר וממנו אל חיק המצלמות ואל זוג נעלי התלוי על עורמי, ושואל אותו: האם אין קיצורי דרך או מסלול עוקף? "לא, אדוני", הוא משיב, וחיוכו מעיד שהוא סכן עם מי יש לו עסק. הצעיר הזה יכול להיות חכם שלי, אני מתדהה, ומיד מחליט שהאדם חלקן מוחן הידוע בשם המרישראליקום לא ייבוש ולא ייכע. אוקי, אם אין ברידה, נצא למסע אלונקות. אני קושר את הנעליים לשואר, מסשיל את הסכניים ככל שאפשר, לופת היטב את חיק המצלמות ומרלג מסלע אתר הבולם מעל הסים למשגחה. האבנים חלקות ומשושפות. מבט מינה, לעבר המפלים, מבחיר לי שלא כראי לחלוק. אחר הצעיר מושיט לי יד, ואני חש כבטו יחד. הגרה השנייה קרובה. חודר לאל, המבצע הסתיים. אבל סעוה. זה היה החלק הקל והפשוט ביותר כססע, מבאן ואילך, הצית זמלים חוזרת על עצמה כמה פעמים, ובכל סעס המים מורעים יותר והמפלים נבזרים תלולים יותר. במבוכה רכה אני מסביר לצעירים שאיני רגיל להרפתקאות מסוג זה, ושאיני מרגיש מספיק למיר. הצערים מחייכים ומורים שאיזור המפלים הוא ביום האמיתי, הם באים לכאן כמעט יום יום, יחד עם תיירים במוני. "אתה לא צריך להרגיש אירידים. כל התיירים אותו רכב. אבל, את החיאה, אם תחשך עד קצת תגלה שהנוף מהמם עד (המשך בעמוד 18)

כמר טיפוס בבורקינה פאסו

לרובי השומרים בבסקי, יותר מ-30 אחוז מתושבי בבוריילוס הם מוסלמים, שיעור החולך גורל, כי בכל שנה מצטרפים אל חס הדת עוד ועוד צעירים. חלק מהמאמינים אפילו עולים לדגל למכה. "אתה יודע", אומרת אירידים, "סקן, בעלי, הוא ממשפחה מוסלמית. אביו הקשיש הוא חג'י שעלה לדגל למכה". ואתו "אני קתולית. אבל שנינו איננו דתיים, ולאבא של סק לא הייתה בעיה. תעקש מבתינו זה שלידו יתנו נשואים ומאשרים. מאחר יותר נבכר בבית הדי בעלי, ותוכל למגוש אותם. אגב, לבני הנחיה אחר והאיסלם. השומרים לא כל כך מייקשים. הצעירים מעריצים ורוקם את הנצרות הפרוטסטנטית."

בבטיה למבאן אנחנו נרדשים על ידי שומר קשים לחלוץ את געלנו. תעליים גלקחות מאיחנו, ואנחנו עוברים ורד אנני החתילה של תשנים הצעירות והמבוגרות, אנני הנגרים ופינת האימאם. הצורחורים חשבים וקריים, ורצפתם מבוסה במחצלת קש. השומר הקשיש נדורר הנערים המצטרפים אליו מוכילים אותנו בכבי המבנה. אחר כך אנחנו עולים אל הגג והמסעלים מתצורות הארכיטקטוניות והארגוניות, משימוש מתמכם בפתיח האוויר והתאורה והתעלות הנקוה למ תשמים. ביידיה סוף גלולת לעינינו חדר מניטית מקורה ומתאלת מעשיות ברימייים של הר הבית, ולהבדיל, סירות מפרש כים עם סיסטם סרטומה באנגליה. מסך ליציאה אנחנו מבלים כי נעלינו נעלמו. פתאום מופיע מלנו השומר הקשיש וכירי הנעליים. הוא נועץ מבט ערומי באירידים ומסביר לה שתקרת המסגר וקיקה

לשיעור דקות, ולכן, עלינו לתרום למסגר 5,000 CFA, כחשולם על הביקר והתדרכה. אירידים קופצת לקרב כנשוכת נחש: "אס אתם גונים רמי כיקור, היית צריך לציין זאת בכניסה. לגבי חשומות - השאר זאת לגריבות לבם של המעוניינים בכך. תהור על את הנעליים."

הקשיש שולף סקס ומראה לה מרחוק את כרטיסי הבטיה. אירידים מתבוננת מקרוב ואומרת: "המתיד הוא רק אלקי CFA, ואני לא מבקרת, אלא מקומית. רק העיתונאי ישלם לך אלקי CFA. תשנים המשועממים, שמריתים קצת אקשן, מצטרפים לשמחת השפת היריולה הם אומרים לנו "מה זה עניינך, אם הוא עתונאי תייר, יש לו תרבה כסף, הוא ודאי משלם גם לך תרבה כסף. למה שלא יתרום למסגר?" שפת הנוף של הרברים מתגזרת לי את רכיהם, ואני אומר לאירידים לומר להם ולקשיש מוקיטת שוארצי יש לי ידידים מוסלמים רבים, ולכן אני יודע שסלמי דתי אינו מתנגד כפי שהם מתנגדים, בהסרת תגינות. "אני לו 2,000 CFA כדמי כניסת עכור שנינו וזה", אני מסבס הקשיש מקבל את תכסן, מחזיר לנו את הנעליים, ואנחנו מלחלקים ששם במחירות. אירידים, וועמת, מפסידה לעכורו ראות רבי כחוז בעלי תוהיר אחי שהתברר האלה ניסו לחוט מלונתו כספים, ושהקשיש הוא אדם לא ישר."

אירידים נרגעת רק כשאנחנו מגיעים לבית הדיו של סק, מולך דעת אחרת מן המגמר. האב הישיש שנה בברסרתו מודיר לפאני בחיכות רבה ואפילו מסכים להצטלם כמה בלו, סק,

בעבור נסיעה של כמה דקות בין מסעי מגנו ועצי באובכ אנחנו מגיעים לקצה הדרך-לאדרך. "מבאן אנחנו ממשיכים ברגל", אומר המודרך. קולות של כפופך מים מעידים כי המפלים קרובים. אני מודה, לא נערכתי נסיעה לקראת מסע כזה. בתחלה אני ממילל כמו ברחוב ריונגון, נהנה מן הנוף ומצלם. כשהתחיל נעשה קשה למעבר לוחשת לי אירידים: "עליך להיות עירני, זהו איזור שורץ נחשים. אחר מהם כבד בראה אחל על הדרך לסניני". אני עובר לבוננות מסינה ודושם לפני שמוך מוף אני באמת באיריקה.

לאחר היעדרות לא קצרה חוזר גדי יגיל אל מרכז הבמה בדמותו של הנרי פרקינס, האיש המגלה בתיקו את הפרס הראשון של חמישים ומאמין כי למתע מתאוס כל חלומותיו מתגשמים וכל צרותיו חסתיימו • תיאטרון "באר שבע" ותיאטרון "יובל" מעלים במשותף את "כסף קל", קומדיה חדשה מבית היוצר של ריי קוני

המציאות של פרקינס היא חלום של כל אדם. דוד קינל (מימין), לימור גולדשטיין, גדי יגיל ועמרה ויינגרטן ב"כסף קל" שלום: "הנרי"

שחקן אותה פרקינס

מיכאל איינשטדט

תהמרי הטוטו והלוטו המתאכזבים בכל שבוט מתנה נאה ליום העולות שלי, חושב לעצמו פרקינס, כחבריו באותו יום מצייני מספר שנים עגול לחיי על הארמה. כלי לכונו ומו על תמיכת מיתרות, כמו איך תגלגל אליו הפרס הראשון למרות שלא השקיע כחא זה כדי לקבלו, מגיע פרקינס למסקנה כי זה הריגע לתנות מרק חרש כחיים ולעשות את כל מה שתמיד חלם עליו, והוא ממיר הביתה אל אשתו, לבשר לה את התרשות המשמחות. מכאן הכל מתחיל להסתבר.

בתום יום עבודה שגרתי, כשוא מותח את תיקו, מופתע פרקינס לגלות שם את הפרס הראשון בפס: 175,350 ליש"ט. מתנה נאה ליום העולות שלי, חושב לעצמו פרקינס, כחבריו באותו יום מצייני מספר שנים עגול לחיי על הארמה. כלי לכונו ומו על תמיכת מיתרות, כמו איך תגלגל אליו הפרס הראשון למרות שלא השקיע כחא זה כדי לקבלו, מגיע פרקינס למסקנה כי זה הריגע לתנות מרק חרש כחיים ולעשות את כל מה שתמיד חלם עליו, והוא ממיר הביתה אל אשתו, לבשר לה את התרשות המשמחות. מכאן הכל מתחיל להסתבר.

פרקינס הוא רמות ביוניו, ניכרות מחוזה של ריי קוני "כסף קל", העולה בימים אלה על הבמה בהפקה משותפת של התיאטרון העירוני באר שבע והתיאטרון המחמרי "יובל". כמו רוב מחזותיו של קוני, העלילה הבסיסית משרטה למר, אך מגיבה שעתיים של צחוק היסטרי.

בידיה בת שעתיים

קוני, כן 62, הוא שחקן תיאטרון שבשלב מסוים החל לשלוט יד כתיבת מחזות וכתיבים. כל מחזותיו עובדים בגלגל רומה: לאחד מיום כתיבת המחזה אוסף קוני כמאה ידדים, מקריה כמנהיג את הכתוב, ומגנים שנייהם כותאים להעלות המחזה המשושף חמץ להפקה באחד מתיאטרוני הפרברים בכריסטינה וירק מוקלה האני והמבקרים המחמירים של לונדון. בהפקה הראשונה אני משחק את התפקיד הראשי, מספר קוני כשתיקל טלפון מביתו שבאנגליה, "כדי לדאוג את המחזה משפיע על הקהל. לאחר מכן אני עורך שנייהם נוסמים בטקסט, ורק אז הצגה מוכנה להגיע ללונדון".

רק לאחר שהצגה זוכה להצלחה בעירה של חדר מלכתה מתיר קוני להעלותה ברחבי תבל. עד היום הוצגו מחזותיו, כמו "בא לי כן", "חלון בלחות" ו"כסף בריבוע", שעלו גם בארץ.

בארץ, אומדיליה, סקנריבניה, ספרד, צרפת ולמעשה בכל חבכי אירופה. לכותו של קוני רשומים כבר 18 מחזות. לשאלה איזה מהם הוא הכי אהוב, הוא משיב ללא היסוס: "כסף בריבוע". התיאטרון הפועל מגלגלת את סיפורו של נח מנצח ברייט בשם ג'ון סמית, המצליח במשך שנים רבות לנהל חיים כפולים ולהשיגם בכך חלום של גברים לא מעשים. בעזרת לוח המצוינים מורק ויומן קסן מילג סמית במזמנות בין שני הזמנים שהקים בשני קצוות לונדון, שבכל אחד מהם מחכה לו אישה אוהבת שאינה יודעת על קיומה של השנייה. יום אחד, כסובו, הכל משתבש, והביגמיס מתגלה במלוא קלנו. בארץ אינו את "כסף בריבוע" לפני שנים רבות, עם אילי גולדשטיין בגוף וטוביה צמיר כחברו וחבר.

"כסף בריבוע" הוא לא סתם הצגה במחזותיו של קוני, והוא עצמו טורח בכך. "כסף הגנה הצגה", הוא אומר, "יש במחזה רומה מחזות או יותר של צחוק. אך הצחוק אינו העיקר. גם הדמויות והחיים כינייה חושבים לא פחות. "כסף בריבוע" הוא המחזה הטוב ביותר שכתבתי, כי המבנה הדומטי שלו מושלם. ביתר המחזות שלי יש ריבוי עלילות משנה. כאן התנה רק עלילה אחת, שקו כתיבה אחת שתלולתי באופן חכם ומבריק לגלגל במשך שעותיים שלמות".

למני שלוש שנים התקף קוני את הקהל המקומי בשתי הפקות שעלו במקביל: "חלון בלחות" בבימוכו של נתן רטנר ואבי אוריה ב"הבימה", ו"בא לי כן" עם טוביה צפיד בתיאטרון "יובל". ההפקה של התיאטרון הלאומי הצטיינה ברמה אמנותית גבוהה למדי ומשכה אליה את אש המבקרים, מה שלא תמיד קרה קוני הכריסטיים לצדו על הקופות. אין זה מתפקידו של תיאטרון לאומי להעלות מחזה של קוני, טענו המבקרים, וההפקה המוצלחת של "בא לי כן" בתיאטרון המחמרי כאילו באה לחזק את טענתיהם.

בתגובה על הפסדה שחוללה העלאת "חלון בלחות" ב"הבימה" אומר קוני: "תיאטרון יש מקום לראשונים שונים של מחזות. אם המחזה טוב על מי אמות המידה של ה"אבר שלן, אז הוא טוב וראוי להצגה בכל תיאטרון. בכלל, הכל, שאריות אינו המצאה חדשה, וטורע צריך לחכות עד למחזה של מחזאי כמו מייד כדי להעלות את עבודותיו".

לשאלה מה יש במחזותיו שהצליח להכנס על הקהל משיב קוני: "יש לי את הכשרון לכתוב מה שחוקל אחר. יש מחזאים טובים רבים שאינם מכינים לבבו של הקהל. אני כן מצליח בכך".

יעל ישראל

את יסודיה הטלוויזיה שריחמו על קיימת וחמת ברלין ליוותה סצינה מהסרט "מלאכים בשמי ברלין", שבה נראה ברונז נאנץ בתפקיד המלאך דמיאל נותח מהשמים ליר החומה המקושקשת בגרפיטי, כגלל אהבתו ללוליניו בת תמותה. כן, מסעו של ויס נדרס "מלאכים בשמי ברלין" שנוצרי שנתיים לפני נפילת החומה היה נבואה שכתלפה הגשימה את עצמה. נדרס היה אימאור לא רק נביא, אלא נביא שובה לחיות בהגשמות נבואתו. "מלאכים בשמי ברלין" היה נבואה על אודות שלום, וכעיקר אהבה בין בני האדם, המגיעים לעולם על גבי מלאכים.

שש שנים אחרי שברא אתם תור הבמאי הגרמני אל מלאכיו, ושוב ליהק אתם בתפקיד ראשי בסרט "בה רחוק, בה קרוב", ששניע אליו רק עכשיו, שנתיים אחרי שהושלם. "הפרס 'מלאכים בשמי ברלין' מבטיח", אומר נדרס, "בתמונה של המלאך קסאל יושב לכדור על כתפו המתוחבת של מלאך הניצחון. הוא טורח, אולי אפילו מבוסס. הוא מעביר את עינו על פני ברלין, הולמנו להופין את הכתובת 'המשך יבוא'. זה היה בשנת 87, ולא לקחנו את התצורה הזו ברצינות יתרה. בתקופה הזו נפילת החומה היתה בגור מרע ביוני. כתבתי את זה, כי רציתי לתת לאדם סברה, שגילס את קסאל, את ההרגשה שהוא לא יישאר לעד על הפסל. שיום אחד עוד נוריד אותו למטה, לעולם".

במהרה, בה קרוב" נדרס לא מסתפק בלחזור את המלאך. הוא מפיל אותו. הוא מעביר את קסאל בניסיון, וזה אינו עומד. המלאך מתחמק לשסן. אם "מלאכים בשמי ברלין" הוא סיפור נבואה רע, כירי הטוב, "בה רחוק, בה קרוב" הוא אותו סיפור בנאי. בעוד הפרס הוא שפע באור ובאהבה, בערנה ובקסם שנו משני של המלאך המאובח רמיאל, הסרט הנוכחי מורכב מלנטים, אימאור, אבוכה ואוהדיה בברה של כישלון. ואם כל כך רע בעולם, למה רוצה המלאך קסאל לרדת אליו? כי אצל נדרס גם השמים אינם בריקו נן ער. למעשה המלאכים שלו מוכרים באופן חשוך את בני התמותה. הם קורדים, אבורים, נמונים, מוכרים בעצמם ופגיעים לא פחות מכל שאר הדמויות שמאלמות את עולמו הקולנועי של נדרס, עולם עירוני מגוב, שכולל בו מתיישרים ומתלבטים. "בה רחוק, בה קרוב" שב נדרס - לאור הפוגה של התרוממות נפש ואופטימיות "מלאכים בשמי ברלין" רעד סוף העולם" - אל גופי המלנכוליים האוהבים. ברלין השלמה שלאחר האחרון קודרת אצלו לא פחות מברלין הנוצרה טרם נפילת החומה, ובעצם משמשת רקע לאנרה נוספת על קץ העולם, לפחות, על מפרסיו.

מחזורי ברבני

עם זאת, קשה להבין מה החזיר את נדרס אל הסיפור שסוהו לפני שמונה שנים. האם לא ירע "מלאכים" בשמי ברלין" היה נדרס גם זכרים, בידע, אסור לשחור, בטח לא לעשות להם פרס המשך? התוצאה המיידית של המפגש המחורש עם גיבוריו המתולוגיים של הסרט הוא זה: תחושה מעיקה של מחזורי מיתרים, עיסות וברבנות, וכעיקר של ריקנות. למראה ברונז נאנץ רובב על אופניו בדרך לפיצרייה שלו או לש בצק למוקפה

חזה במקום, למרבה תהייה והצער. כשנים האחרונות הוא הלך ומסתגר עם כל מיני משלים עתיריים וחדות פילוסופיות מעיקות. מה שהיה אצלו בעבר רק בגדר סיפור מסגרת חסך בסרטיו האחרונים, ובפרט ב"בה רחוק, בה קרוב", להתמלסות סביבה. אולי הגיע הזמן שהוא ימשיך להתעסק במלאכים ויחזור לעסוק באנשים. בקיצור, לא ייקח לו לדרת לזמן מה מהאולימפוס.

ליהוק חרה משמעות

אבל מתברר שלא די בידרה. הגיבור המלאך בסרט החדש יורד למטה ומפגש עם ירדים מהשכר: עם המלאך רמיאל שנהפך לעושה פיצות, עם אהבתו הלולינית, עכשיו כבר אשתו, עם הילדה שגולדה להם כיתנים, וגם כמובן עם מיסר פאלק, מלאך ברימום, ואפילו עם גורבצ'וב. אבל לא רק אנשים נמרים ומלאכים לשעבר הוא פוגש, אלא גם בכך רמתו של השטן. וסידור אותו שטן? ויילס רפו, זה שהיה ישרה כהפיתוי האחרון של ישר ובכל מודשע אצל יחידיו לינץ' בילב פראי. האם רק יר המשיח ברכיו מוכן שלא. לא אצל נדרס.

ונדרס מייחס למסעו שנוש כל שחקן חשיבות עליונה, ולכן הליהוק שלו חרה משמעות. מיסר פאלק, שחקן, יהודי, זה שגילס את רמתו הטלוויזיונית של הכלל קולנועי, הוא אצלו מין מלאך. נוסטליה קינאק, בת לאב גרמני, עם המרסירית ב"בס", היא רפאלה המלאכית. הדרס כובדליץ, גרמני ושחקן עבר הוליוודי, שובה בעיקר בתפקידיו יומיים ירדים, מגלם אצלו את

ליהוק חרה משמעות. אוטו סנור בקסאל מתבונן במיור פאלק. המשחק מלאך כדיומס בסרט "בה רחוק, בה קרוב"

במקום בו גם מלאכים נופלים

לא נשאר על הפסל. קסאל

רמותו של טוני בייק, בנו של נאצי שברח לאמריקה והפך לסוחר נשק ולבעלים של תעשייה שנושגת של העתקות ויראו מיראטיות. בייק, רוד שני של נאצים, הקורא לכלל הרמתי שלו בשם "קראפטי", הוא השטן השני של "בה רחוק, בה קרוב". חשיפתם של הקשרים הענפים בין גרמניה לעירק ואירן מעניקה אמנם למרט אופי אקסוטלי מסוים, אבל זה אוהב כחוד כל המסענים שרוחם נדרס לסרט. הוא גם רוחם אותם, גם סערכל אותם חוד בסטירות שיש, גם רוצה לצאת בסדר עם יהודים וגם מצאה להריע באותה הורמנות את המפגש הגרמני.

בתנות כאלה וחו לו גם "מלאכים בשמי ברלין". הדרת סלאבים לשמים הקודרים, הסעונים והמקיים של ברלין התמרה בצורך לא רק בנחמה ובשמים מגינים מעל, אלא גם בכמה קולקטיביות. אבל "מלאכים בשמי ברלין" היה כאמור גם "בה רחוק, בה קרוב" מכנה לשחז את הגם הזה על ידי עיסוק באותם נושאים, אבל בנשל בשל חסר במשורן ורמיו ובגלל עיסוק בסיתור עצמי נמר, מוקפס. מוקפס, רימני ושחקן עבר הוליוודי, שובה בעיקר בתפקידיו יומיים ירדים, מגלם אצלו את

כל מה שאתה רוצה לעשות וה לשכות את המראה הזה חזק ומדי. הדנה יותר נעים להיחבר כנאנץ המלאך מתאבה כלוליניו (טלוויז דומרטן), בתומעת הקסומה של גיק קייב, מאשר לחיות בו עוסק במלאכות הארציות האלה. למה אישוא נחשו ונדרס להרס לנו את הצורך הדמיוני הזה?

התשובה לכך נעוצה בנראה כעובדה שכל סרטיו של נדרס, האשיות הקרייה שלו, הם התכתבות עם עולם הקולנוע. בית הספר שלו היה הקולנוע הוליוודי של שנות ה-50 וה-60, ועל בסיס התמך הזה הוא ברא עולם קולנועי מרסי, מסובגן מאור. העולם הקולנועי שלו מבוסס על דיבור מילמאי עשיר, ולא על רישימי הסושאליס המציאות. הוא המציא והגדיר את אמנותו לא דרך התיאור, אלא באמצעות הקולנוע עצמו. מסעו התמימיס שלו כולל גוף שהוא אובדני או מרבי, ובכל מקרה נראה כס שום טקס, גיבורים מודרניים וחדותיים ועלילה דלילה שאינה מייצגת חשיבות רבה למישר ולהתמחות. ונדרס ניסח את כלליו של הקולנוע המודרני של שנות ה-70 וה-80, והפך לגורו של תורד הצעיר והאבוד.

נגיל 50 נדרס כבר אינו בדיק התקופה הצעירה הגורלה של הקולנוע המודרני. צעירים מגנו נבכס לזיהו ועשו בה סחפנות, אס כי חלקם, ואת זה אסור לשכות, למדו את העסק ממנו. מאו "מלאכים בשמי ברלין" שנעשה לפני שמונה שנים דודך הבמאי

